

*Seutukunta- ja
maakuntakatsaus
2014*

6.6.2014

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2014

Tiedustelut – Förfrågningar – Inquiries:

Sirkku Hiltunen 09 1734 7373

Leena Jäntti 09 1734 7372

Kannen kuvat – Pämbilder – Cover graphics: vastavalo.fi/Olli Aalto

Kannen suunnittelu – Pärm Planering – Cover design: Irene Koumolou

© 2014 Tilastokeskus – Statistikcentralen – Statistics Finland

Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.

Uppgifterna får lånas med uppgivande av Statistikcentralen som källa.

Quoting is encouraged provided Statistics Finland is acknowledged as the source.

ISSN 2324-0164 (pdf)

ISBN 978-952-244-498-1 (pdf)

ISSN 1456-2480 (print)

ISBN 978-952-244-472-1 (print)

Alkusanat

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2014 on seutukunnittaiseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu. Julkaisussa eri ilmiöitä ja niissä esiintyviä alueellisia eroja kuvataan havainnollisesti kuvioin ja kartoin. Katsauksessa tilastotiedot on valmiiksi muokattu ja esitetty seutukunnittaisina ja maakunnittaisina teemakarttoina ja diagrammeina.

Seutukuntajako luotiin aluekehityslakien perusjaoksi ja otettiin käyttöön vuoden 1994 alusta. Seutukuntajaon käyttöönoton jälkeen rajoja on jonkin verran muutettu vastaamaan paremmin alueiden sisäistä yhtenäisyyttä. Viimeksi seutukuntien määrä muuttui vuoden 2011 alusta, jolloin seutukuntien määräksi tuli 70. Näistä 67 sijaitsee Manner-Suomessa ja 3 Ahvenanmaalla.

Julkaisun tietolähteinä on käytetty Tilastokeskuksen tuottamien tilastojen lisäksi mm. työ- ja elinkeinoministeriön työttömyystilastoja.

Katsauksen sisältämä materiaali on tilattavissa myös sähköisestä AlueOnline-palvelusta (tilastokeskus.fi/alueonline).

Julkaisun sisällön toimittamisesta ovat vastanneet tietopalvelusuunnittelijat Sirkku Hiltunen ja Leena Jäntti sekä korkeakouluharjoittelija Maija Toivanen.

Tilastokeskuksessa kesäkuussa 2014

Heli Mikkälä
Tietopalvelujohtaja
Direktör, informationstjänst

Översikten över ekonomiska regioner och landskap 2014 är en samlingspublikation som baserar sig på indelningen i ekonomiska regioner. I publikationen beskrivs olika fenomen och de regionala skillnaderna i dem på ett så åskådligt sätt som möjligt.

Indelningen i ekonomiska regioner skapades som en grundindelning för regionutvecklingslagarna och infördes i början av år 1994. Efter införandet har gränserna i någon mån justerats för att bättre svara mot områdenas inbördes enhetlighet. Senast ändrades antalet ekonomiska regioner i början av år 2011, då antalet blev 70. Av dem finns 67 i Fasta Finland och 3 på Åland.

Utöver Statistikcentralens statistik har bl.a. arbets- och näringsministeriets arbetslöshetsstatistik använts som datakälla för publikationen.

Alla översikter och materialet i dem kan beställas också via webbtjänsten AlueOnline (på finska, tilastokeskus.fi/alueonline).

Publikationen har redigerats av planerare Sirkku Hiltunen och Leena Jäntti samt högskolepraktikant Maija Toivanen.

Statistikcentralen i juni 2014

Sisälllys	SIVU
Alueet	7
Väestö	11
Ikä- ja sukupuolirakenne	18
Syntyvyys ja kuolleisuus	31
Muuttoliike	35
Ulkomaan kansalaiset	40
Asuminen ja rakentaminen	42
Asunnot ja asuntokunnat	42
Kesämökkit	50
Rakentaminen	52
Kansantalous	57
Koulutus	66
Kunnallistalous	72
Liikenne ja matkailu	77
Maa-, metsä- ja kalatalous	85
Palvelut	92
Sosiaaliturva	96
Teollisuus	101
Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta	111
Tulot ja kulutus	117
Työmarkkinat	123
Työllisyys	123
Yrittäjät	131
Työttömyys	133
Yritykset ja toimipaikat	140
Aloittaneet ja lopettaneet yritykset	144
Konkurssit	146
Työssäkäyntialueet	148
Aluemuutokset	154
Käytetyt tietolähteet ja käsitteet	155
Kuvaluettelo	
Liitteet	

Alueet

Tilastoissa käytettävien alueluokitusten tarkoituksena on kuvata ilmiöiden alueellista vaihtelua ja rakennetta. Kunnat, seutukunnat, maakunnat ja tilastollinen kuntaryhmitys ovat ensisijaiset Suomen tilastotoimessa käytettävät alueluokitukset. Muita yleisiä tilastoissa käytettäviä kuntapohjaisia alueluokituksia ovat suuralueet, aluehallintovirastot (AVI) sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset (ELY-keskukset).

Tässä julkaisussa alueellisia vaihteluita tarkastellaan lähinnä seutukunta- ja maakuntatasolla. Lisäksi tarkastelussa ovat mukana työssäkäyntialueet, joita käsitellään julkaisun viimeisessä kappaleessa.

Taulukko 1. Alueiden määrä Suomessa 2014.

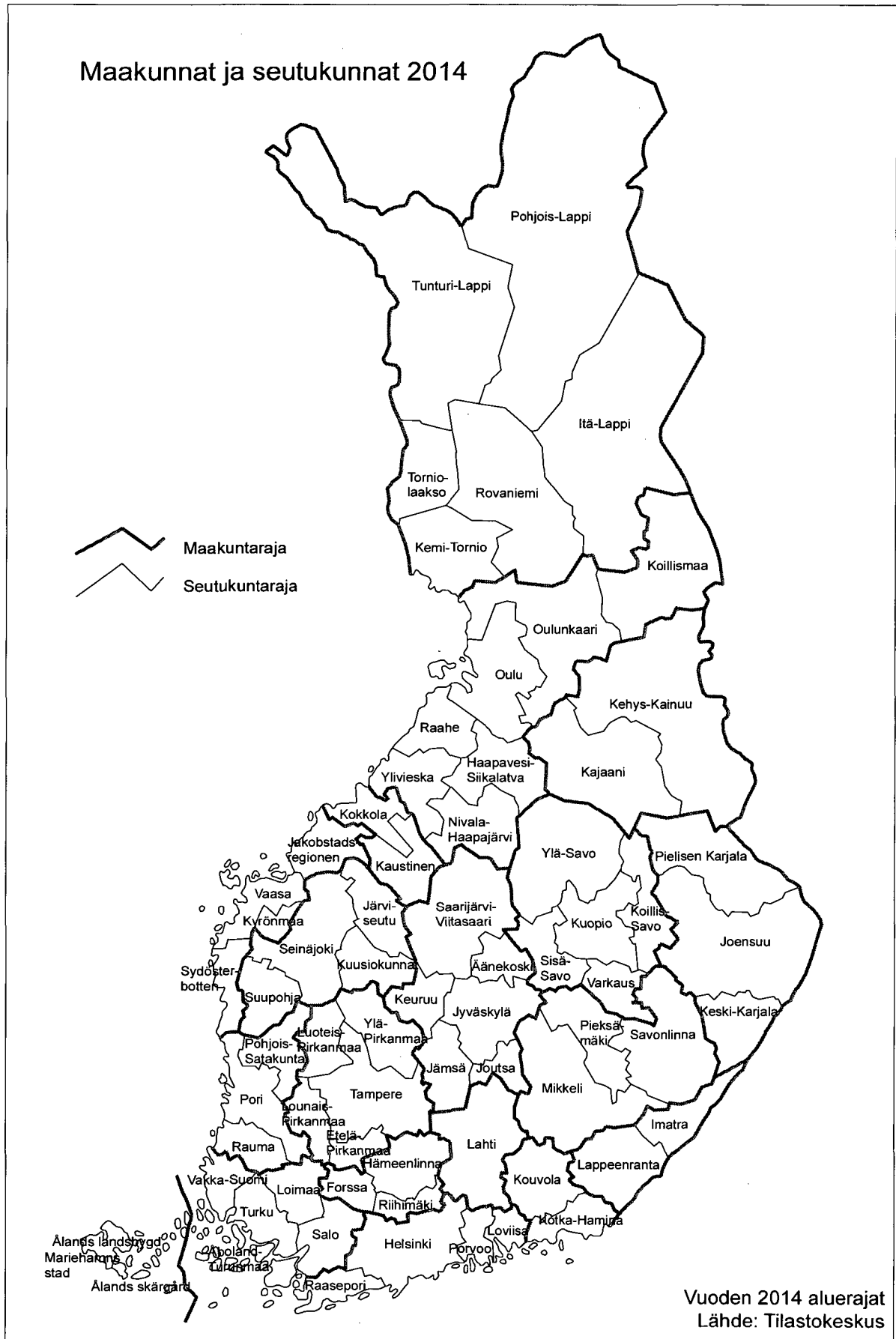
Kuntia	320
Suuralueita	5
Maakuntia	19
Seutukuntia	70
Aluehallintovirastoja	7 (ml. Ahvenanmaa)
Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksia	16 (ml. Ahvenanmaa)
Työssäkäyntialueita	42
Taajamia	745

Seutukunnat

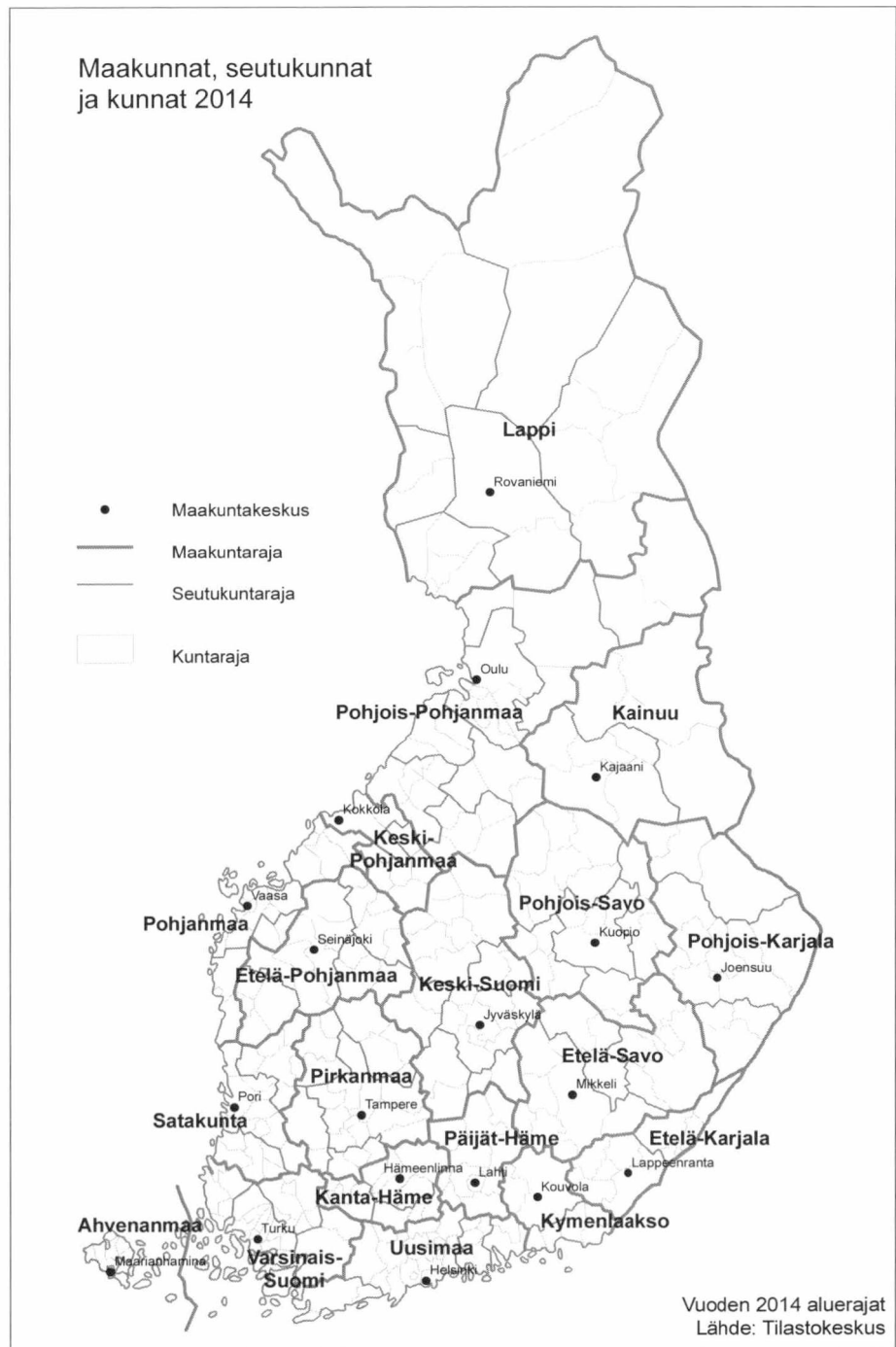
Seutukunnat ovat yhden tai useamman kunnan muodostamia aluekokonaisuuksia, jotka sisäasiainministeriö on määritellyt aluepoliittisen tukialuejaon perusalueiksi. Seutukuntien muodostamisen kriteerinä on käytetty kuntien välistä yhteistyötä, työssäkäyntiä ja liikenneyhteyksiä. Seutukuntajako otettiin käyttöön vuoden 1994 alussa. Silloisen päätöksen mukaan Suomi jaettiin 88 seutukuntaan. Tämän jälkeen seutukuntajakoa on vuosittain tarkistettu ja tällä hetkellä seutukuntia on 70, joista 67 sijaitsee Manner-Suomessa. Vuoden 2014 alussa seutukuntarajoissa ei tapahtunut muutoksia. Seutukuntajako on lakkautettu virallisena aluejakoluokituksena vuoden 2014 alussa.

Kuntien määrä seutukunnissa vaihtelee 1–17 välillä. Yhden kunnan muodostama seutukunta on Mariehamns stad ja eniten kuntia on Helsingin seutukunnassa.

Pinta-alaltaan suurimmat seutukunnat ovat Lapissa, niistä suurimpana Pohjois-Lapin seutukunta, joka kattaa 10,5 % koko maan pinta-alasta. Väestötiheys on suurin Mariehamns stadin seutukunnassa, yli 965 asukasta/km².

Kuva 1.1. Maakunnat ja seutukunnat 2014.

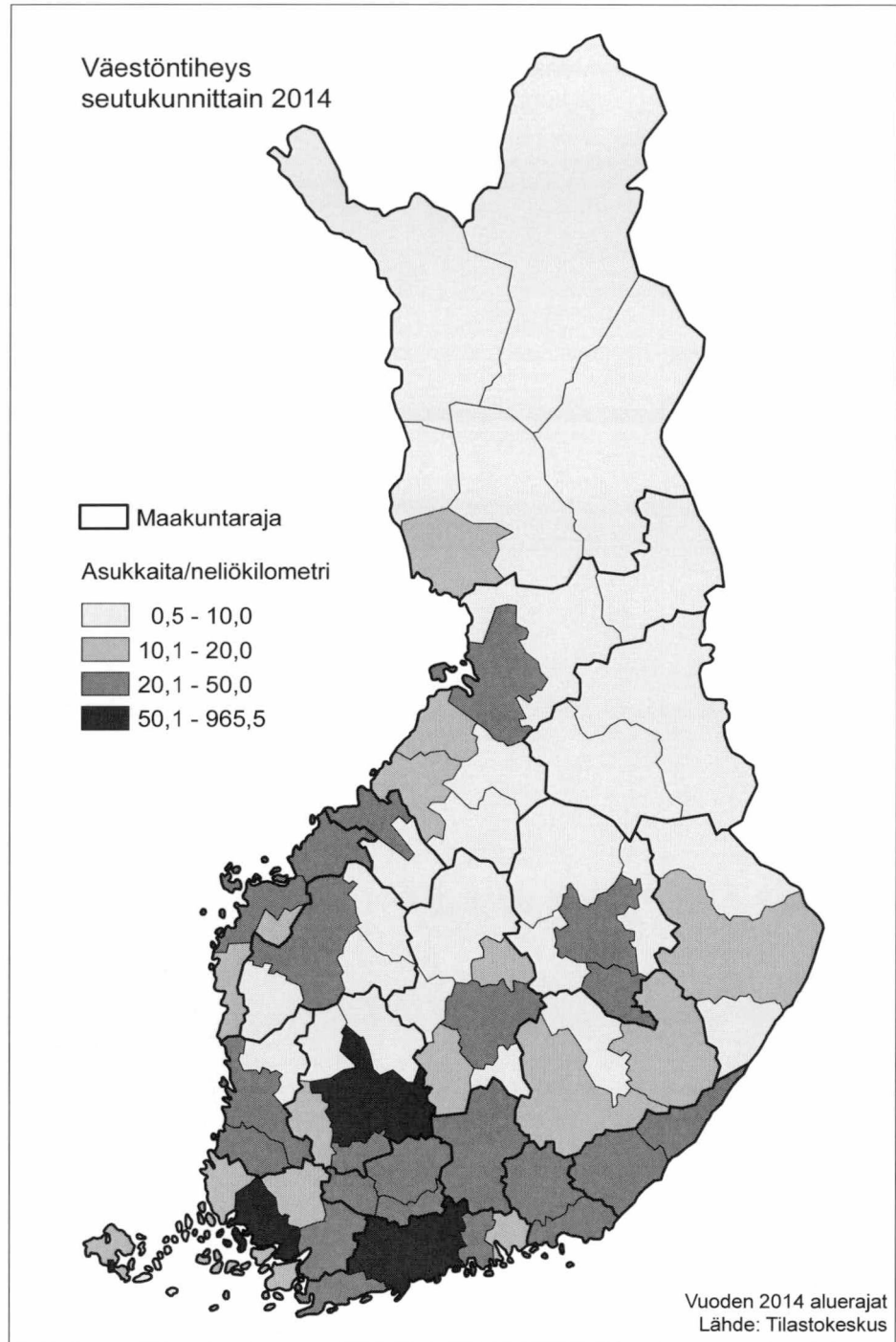

Kuva 1.2. Maakunnat, seutukunnat ja kunnat 2014.

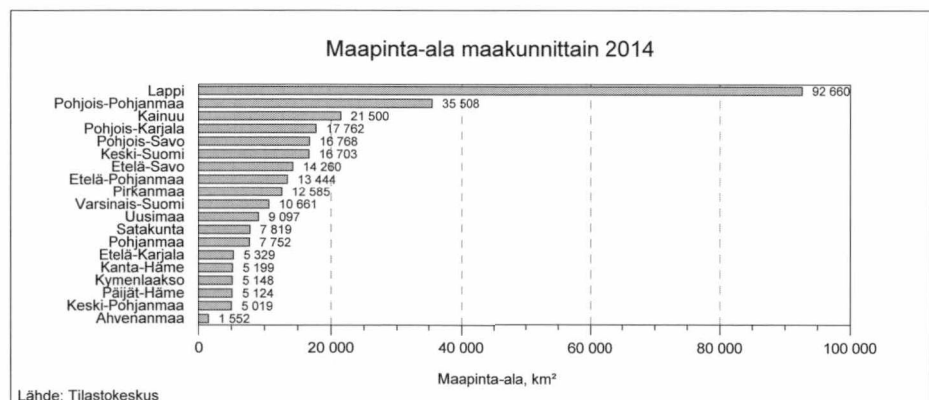
Maakunnat

Useimpien alueluokitusten tapaan maakuntajako perustuu hallinnolliseen aluejakoon. Suomessa on yhteensä 19 maakuntaa. Viimeisimmät muutokset maakuntien rajoissa tapahtuivat vuoden 2013 alussa Suomenniemen (Etelä-Karjalasta Etelä-Savoon) ja Kiikoisen (Satakunnasta Pirkanmaalle) kuntaliitosten vuoksi.

Seutukuntien määrä vaihtelee maakunnittain yhdestä seitsemään. Lahden seutukunta käsittää koko Päijät-Hämeen maakunnan. Eniten seutukuntia on Pohjois-Pohjanmaalla. Kuntien määrä maakunnissa vaihtelee Kymenlaakson seitsemästä Pohjois-Pohjanmaan 29:ään.

Kuva 1.3. Väestötiheys seutukunnittain 2014.

Kuva 1.4. Maapinta-ala maakunnittain 2014.

Väestö

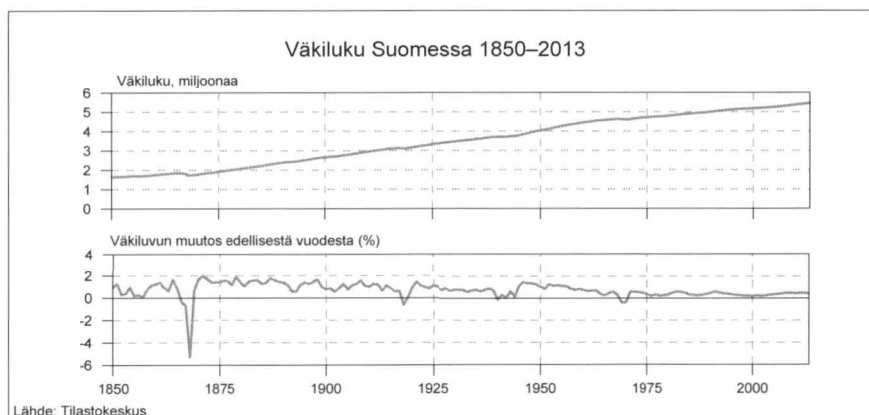
Suomen väkiluku oli vuoden 2013 lopussa 5 451 270 henkilöä. Väkiluku kasvoi vuoden 2013 aikana 24 596 henkilöllä eli 0,5 prosenttia.

Vuonna 2013 Suomen asukkaista lähes 27 % asui Helsingin seutukunnassa (1 465 354 as.). Helsingin ohella Tampereen ja Turun seutukunnat ovat Suomen väkirikkaimpia ja lähes 40 % koko maan väestöstä asuukin näiden kolmen seutukunnan alueella. Asukasluvultaan pienin seutukunta on Ahvenanmaalla sijaitseva Ålands skärgård, jossa asukkaita oli vuoden 2013 lopussa 2 161. Manner-Suomen pienin seutukunta on Joutsa (5 620 as.).

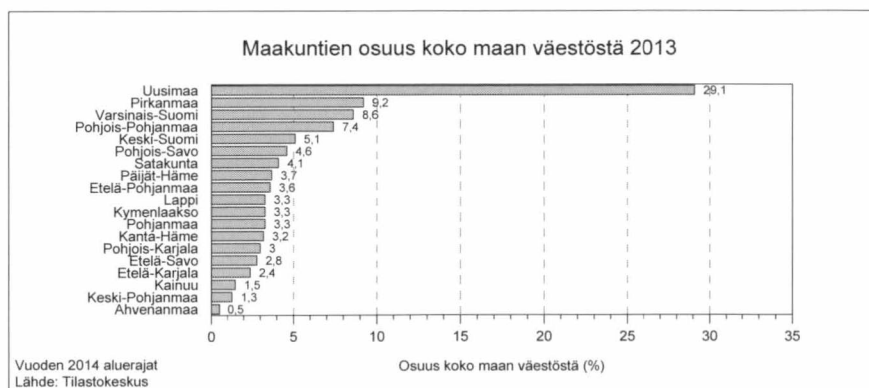
Uudenmaan asukasluku on maakuntien suurin. Siellä asui vuoden 2013 lopussa 1 585 473 asukasta. Ahvenanmaalla, Keski-Pohjanmaalla ja Kainuussa asukkaita oli alle 100 000.

Väkiluku kasvoi vuoden 2013 aikana 22 seutukunnassa ja 10 maakunnassa. Suhteellisesti eniten kasvoivat Oulun, Helsingin ja Tampereen seutukunnat sekä Uudenmaan, Pirkanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnat. Suhteellisesti eniten väestöä menettivät Keuruun ja Torniolaakson seutukunnat sekä Kainuun maakunta. Pidemmällä tarkastelukaudella vuodesta 2008 vuoteen 2013 väkiluku kasvoi 23 seutukunnan alueella, eniten Oulussa (7,7 %). Väkimäärä väheni tuona ajanjaksona eniten Itä-Lapin seutukunnassa (8,5 %).

Vuonna 2012 laaditun väestöennusteen mukaan väestön määrä kasvaa vuoteen 2030 mennessä eniten Ahvenanmaalla ja erityisesti Ålands landsbygdnin seutukunnassa. Eniten väkimäärän ennustetaan vähenevän Torniolaakson, Kehys-Kainuun ja Itä-Lapin seutukunnissa, joissa väkimäärä olisi vuonna 2030 yli viidenneksen pienempi kuin ennusteen lähtövuonna 2011.

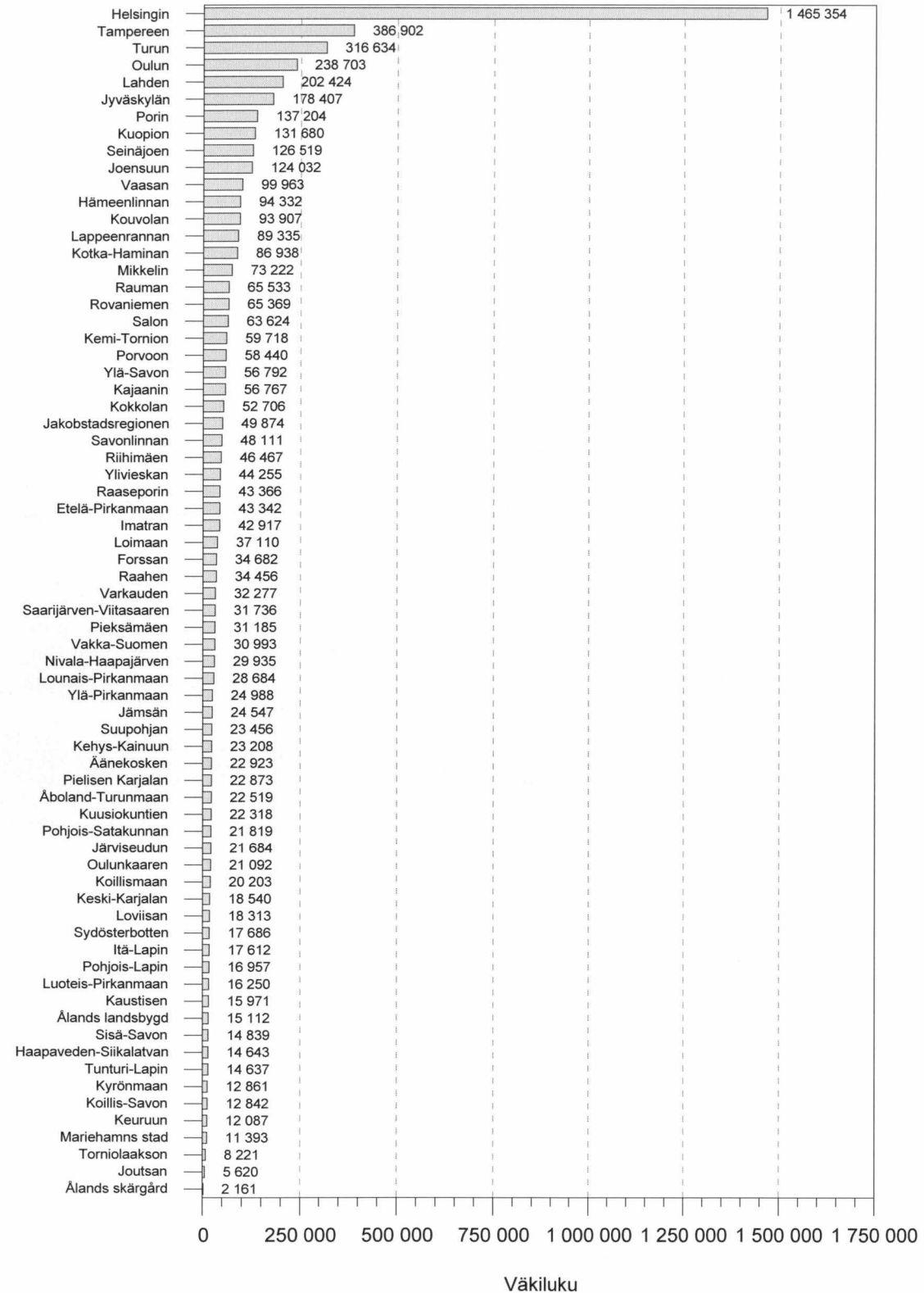

Kuva 2.1. Väkiluku Suomessa 1850–2013.

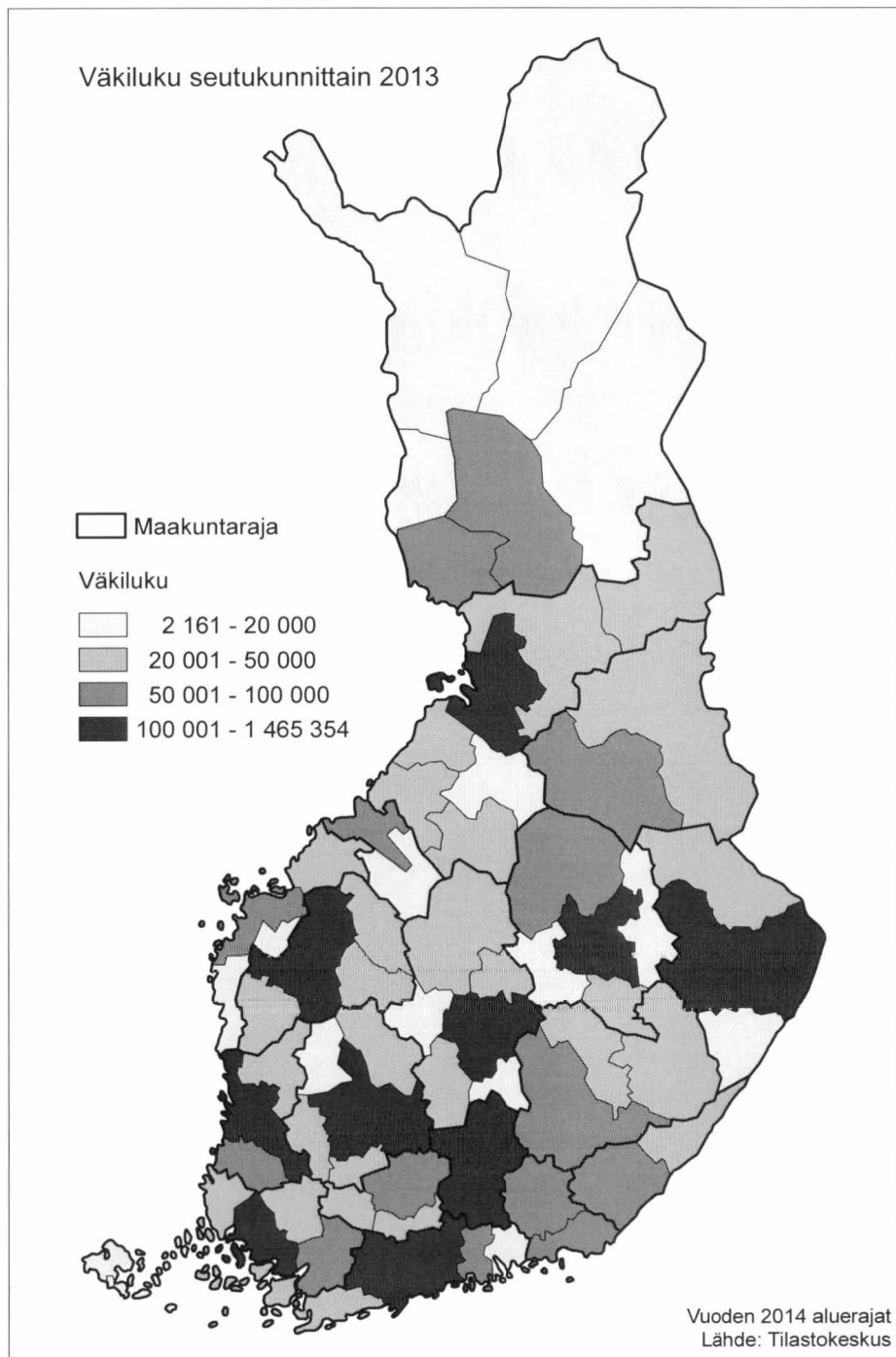

Kuva 2.2. Maakuntien osuus koko maan väestöstä 2013.

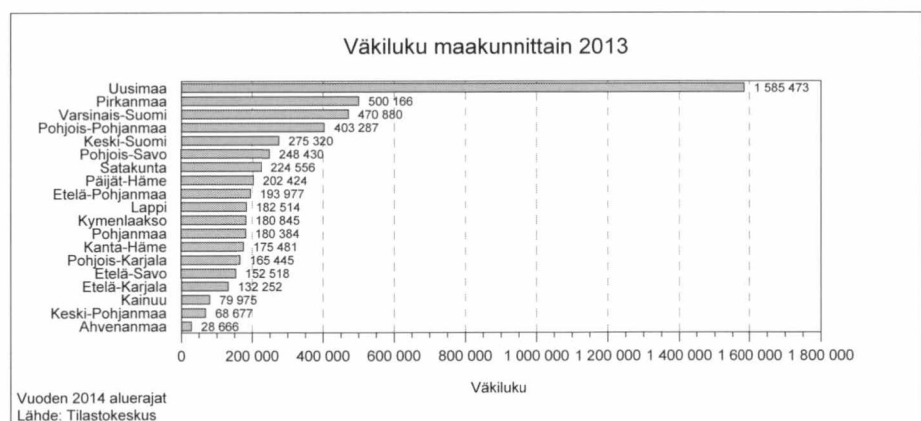
Väkiluku seutukunnittain 2013

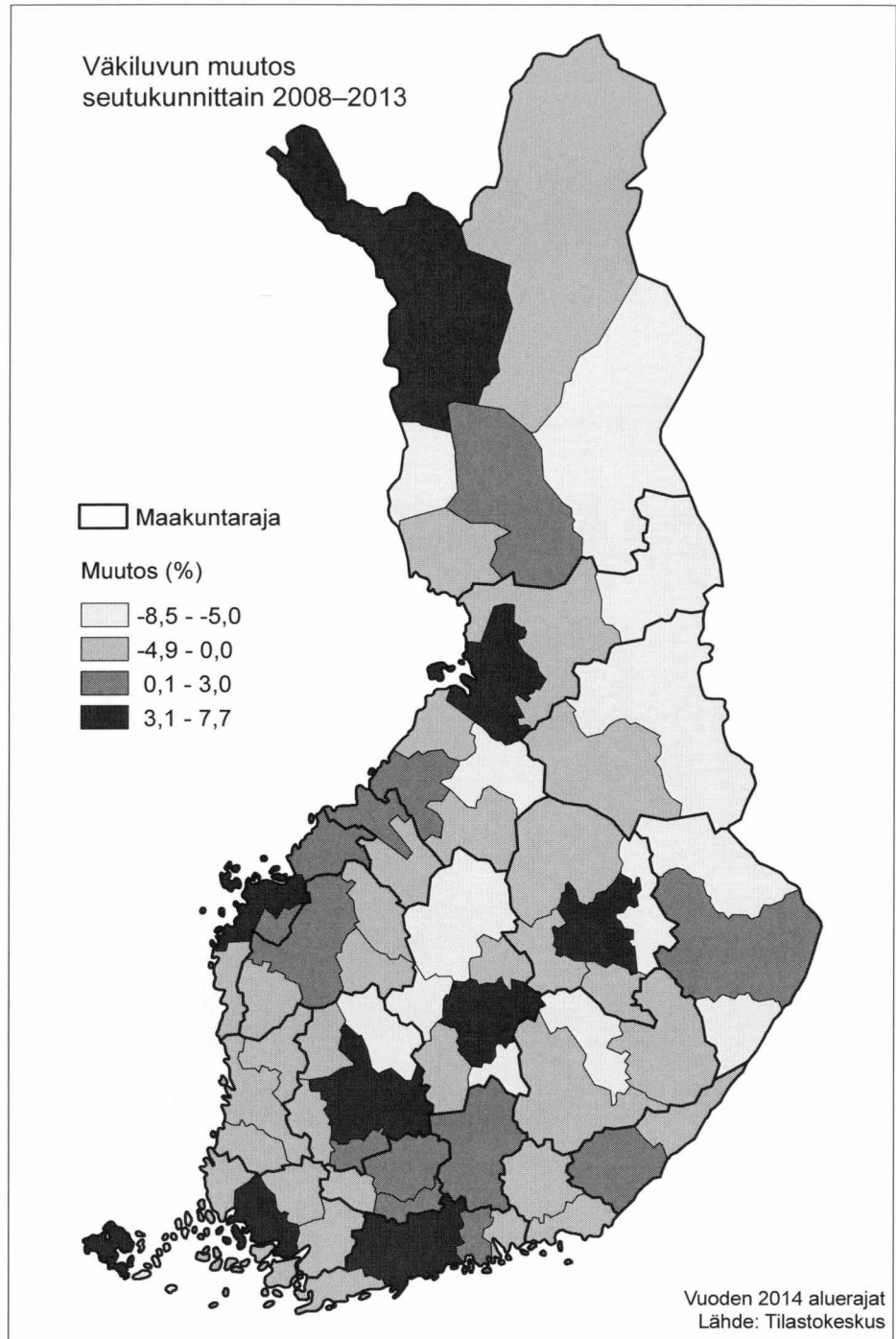
Kuva 2.3. Väkiluku seutukunnittain 2013.

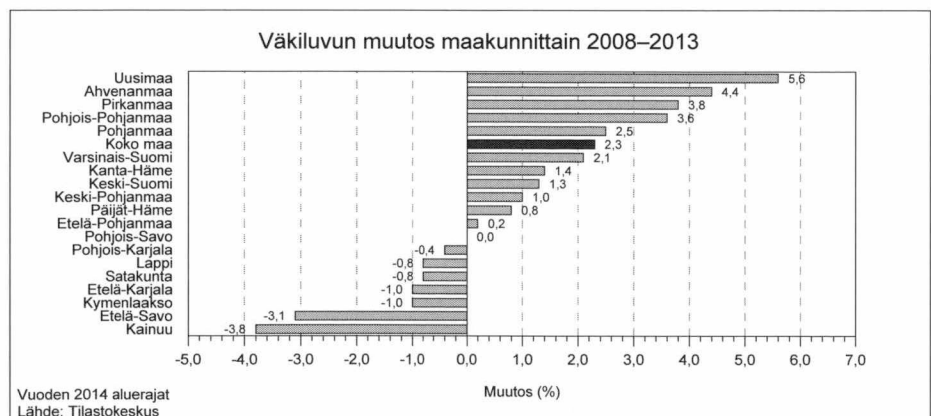
Kuva 2.4. Väkiluku seutukunnittain 2013.

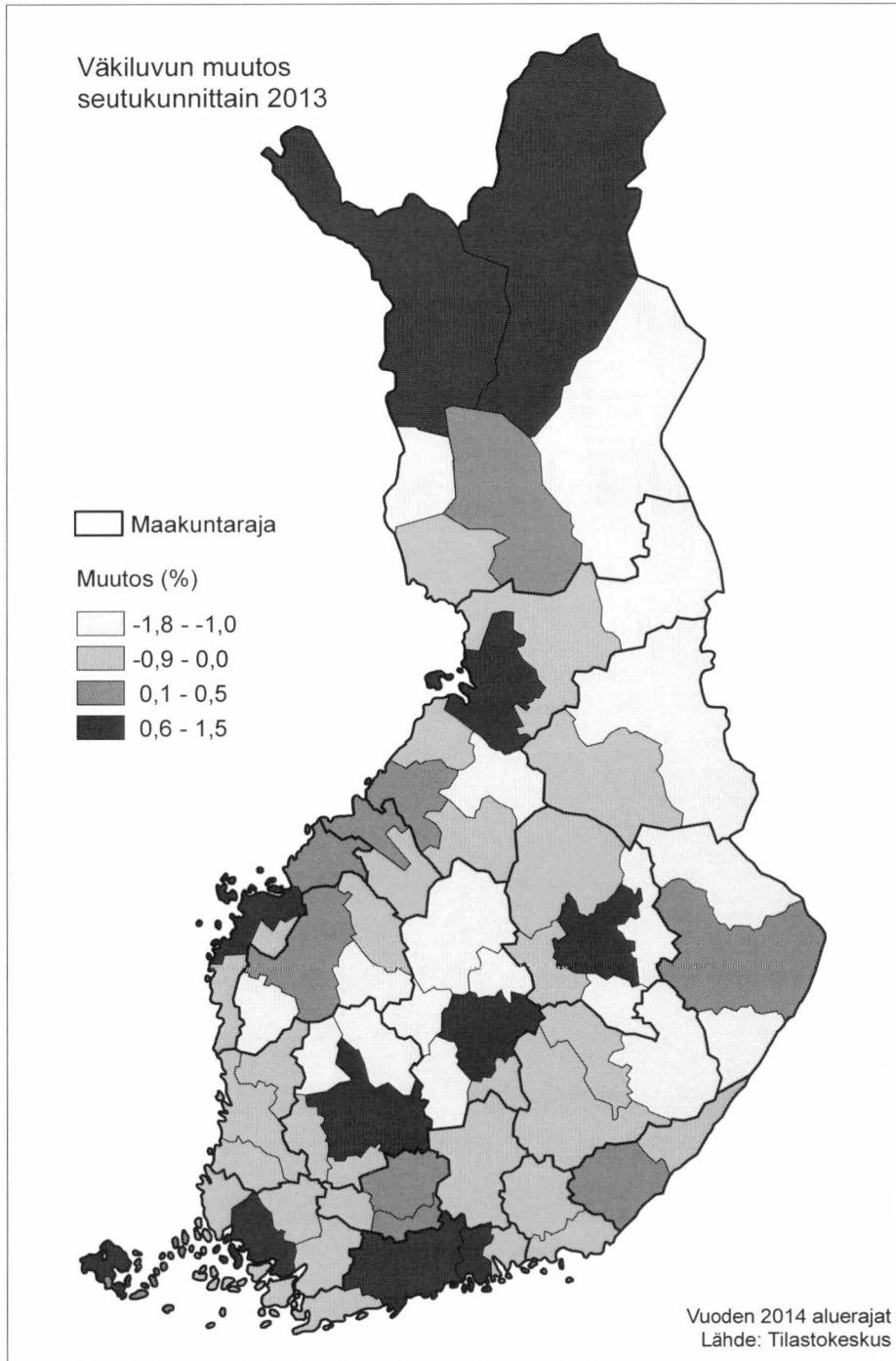
Kuva 2.5. Väkiluku maakunnittain 2013.

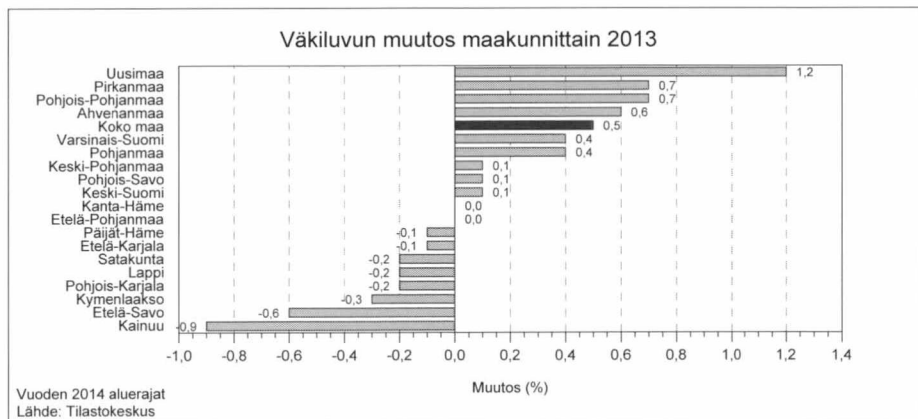
Kuva 2.6. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2008–2013.

Kuva 2.7. Väkiluvun muutos maakunnittain 2008–2013.

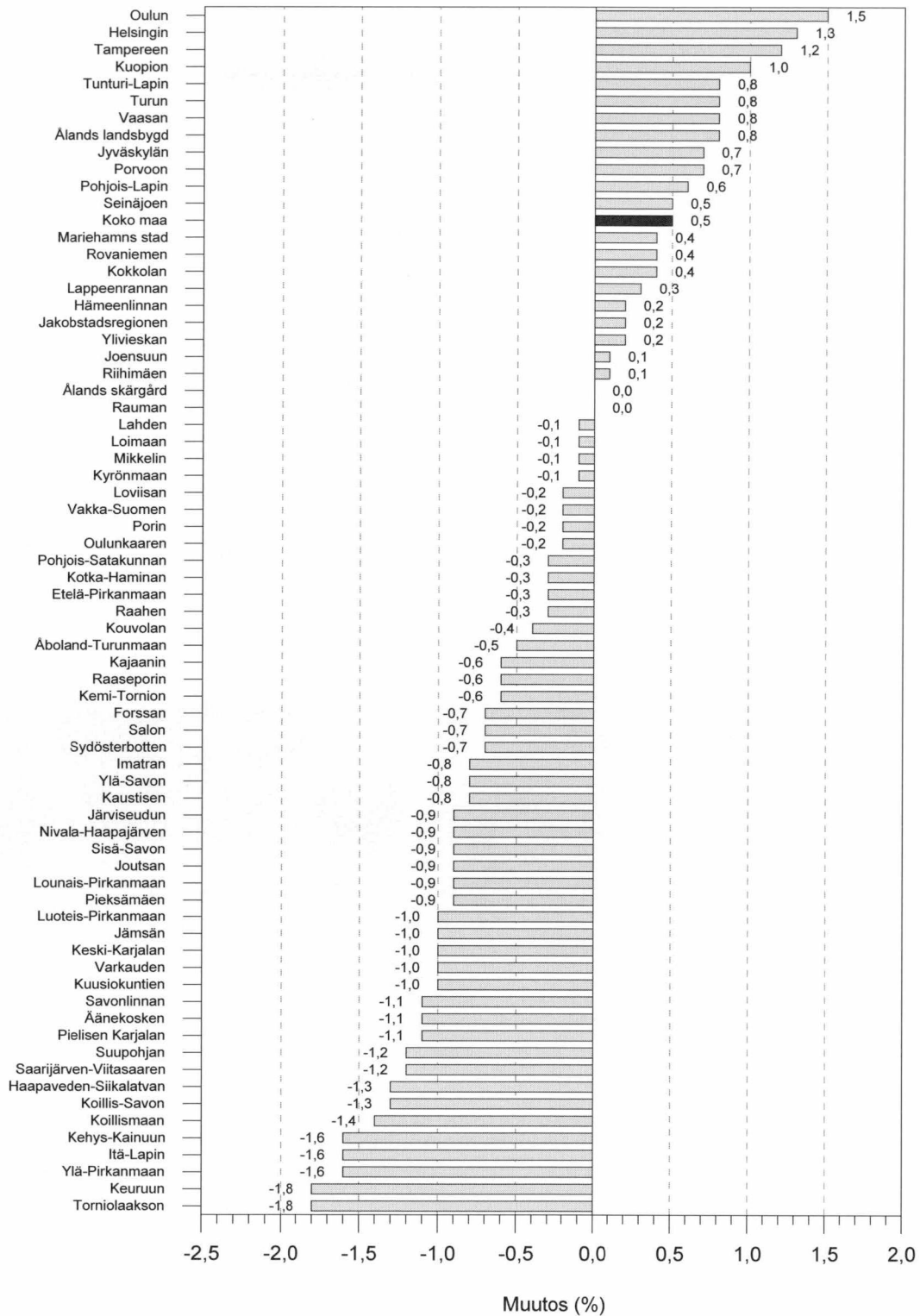

Kuva 2.8. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2013.

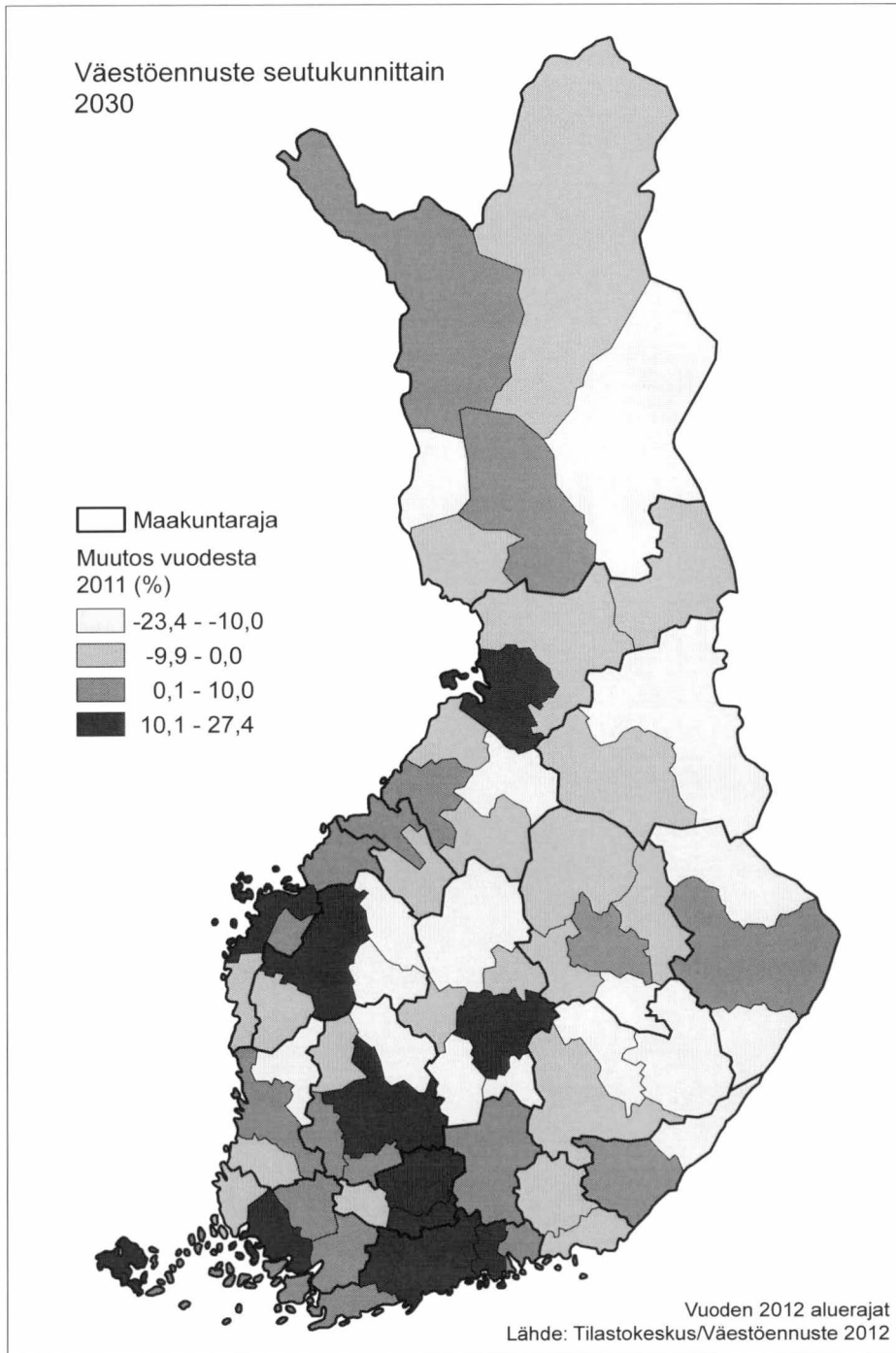
Kuva 2.9. Väkiluvun muutos maakunnittain 2013.

Väkiluvun muutos seutukunnittain 2013

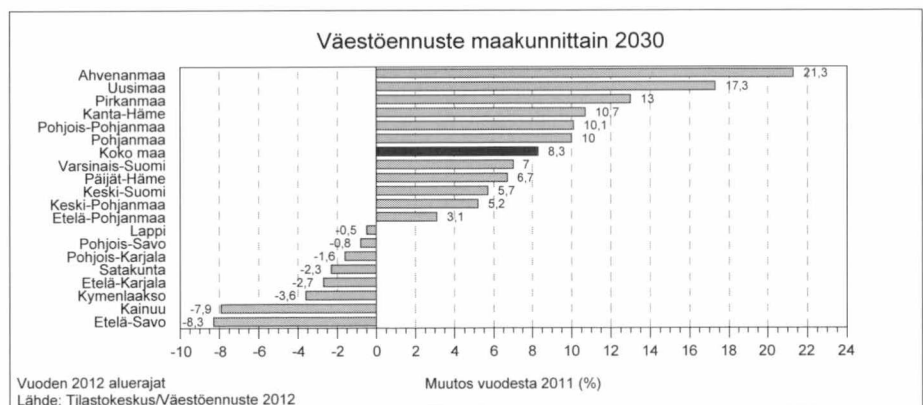

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 2.10. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2013.

Kuva 2.11. Väestöennuste seutukunnittain 2030.

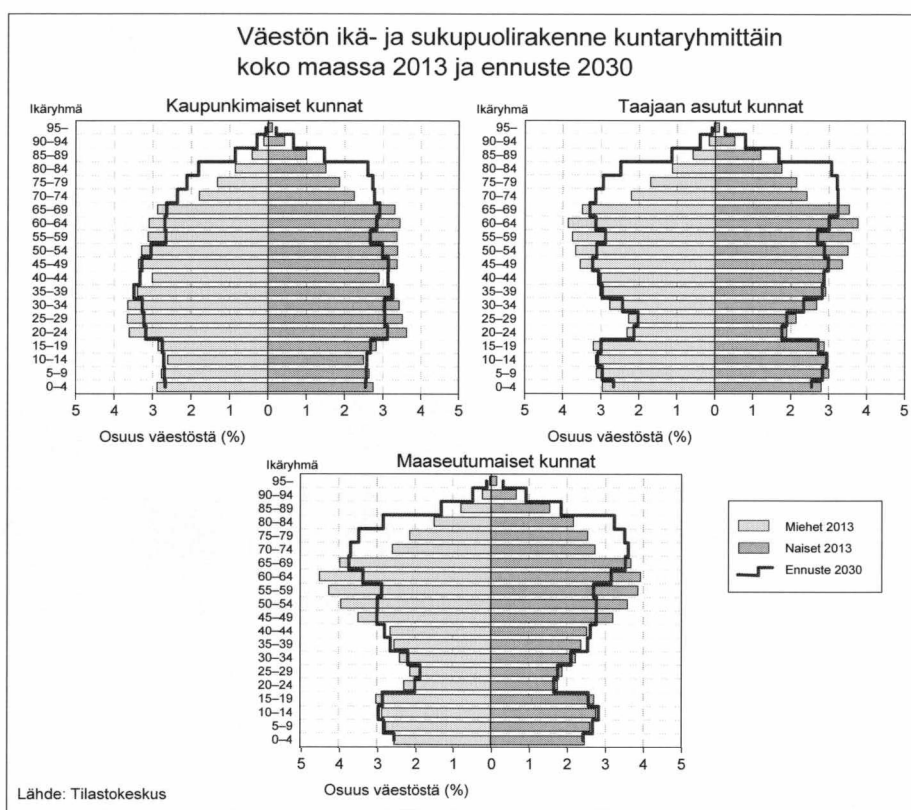

Kuva 2.12. Väestöennuste maakunnittain 2030.

Ikä- ja sukupuolirakenne

Tilastokeskuksen kehittämä *tilastollinen kuntaryhmitys* kuvaa kunnan kaupunkimaisuutta ryhmittelemällä kunnat taajamaväestön osuuden ja suurimman taajaman väkiluvun perusteella kaupunkimaisiin, taajaan asuttuihin ja maaseutumaisiin kuntiin. Kaupunkimaisissa kunnissa naisten osuus on miesten osuutta suurempi. Maaseutumaisissa kunnissa tilanne on päinvastainen.

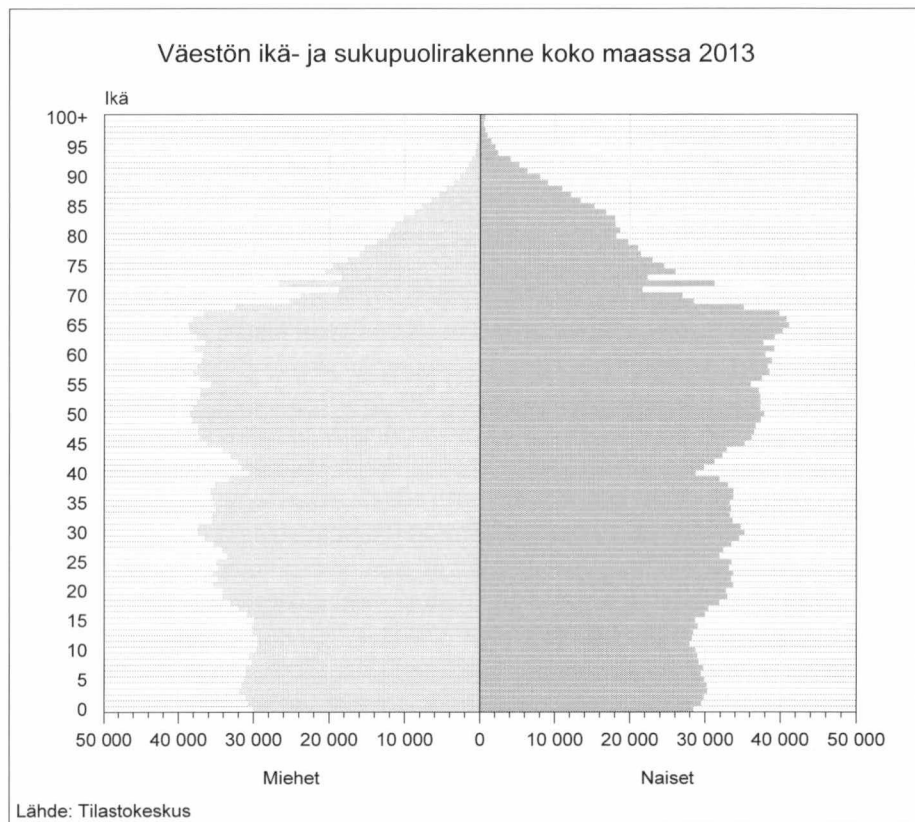
Väestön ikä- ja sukupuolirakenteessa on suuria eroja kuntaryhmien välillä. Kaupunkimaisissa kunnissa nuorten aikuisten osuus on huomattavasti suurempi kuin taajaan asutuissa tai varsinkin maaseutumaisissa kunnissa. Yli 64-vuotiaiden osuus väestöstä oli vastaavasti pienempi kaupunkimaisissa kunnissa (18 %) kuin maaseutumaisissa kunnissa (25 %) vuonna 2013. Väestöennusteen mukaan näiden ikäryhmien osuus vuonna 2030 on kaupunkimaisissa kunnissa 23 % ja maaseutumaisissa kunnissa 33 %.

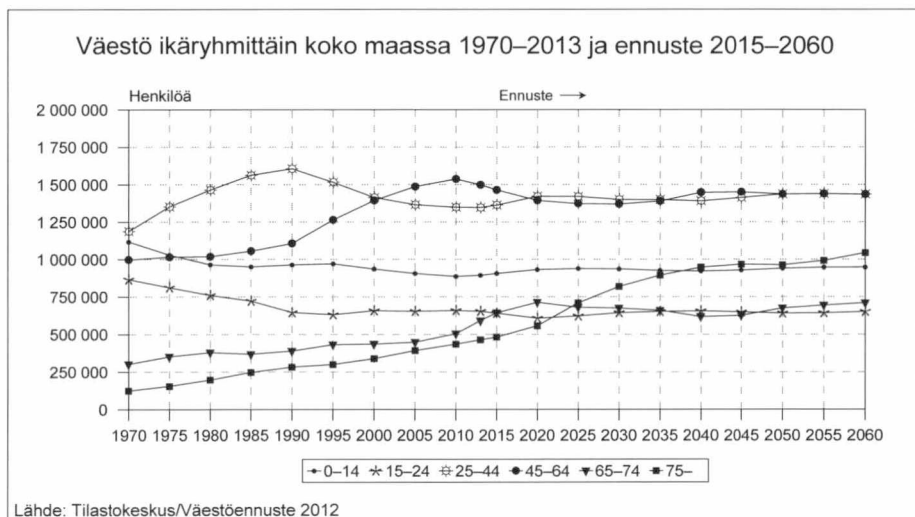
Kuva 2.13. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne kuntaryhmittäin koko maassa 2013 ja ennuste 2030.

Vuonna 2013 suurimman ikäryhmän koko maassa muodostivat 65-vuotiaat. Tässä ikäryhmässä, samoin kuin kaikissa yli 52-vuotiaiden ikäryhmissä, on naisemmisyys. Vanhimmissa ikäluokissa naisten osuus on huomattavasti miesten osuutta suurempi, esimerkiksi yli 85-vuotiaista 73 % on naisia.

Alle 15-vuotiaiden määrä väheni koko maassa vuosittain ajanjaksolla 1995–2010. Kolmen viimeisen vuoden aikana nuorten määrä on kuitenkin kasvanut. Vuosi 2008 oli ensimmäinen väestötilastojen historiassa, kun yli 64-vuotiaita oli enemmän kuin alle 15-vuotiaita. Vuonna 2013 heitä oli jo 161 500 enemmän.

Kuva 2.14. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne koko maassa 2013.

Kuva 2.15. Väestö ikäryhmittäin koko maassa 1970–2013 ja ennuste 2015–2060.

Väestön ikärakenne vaihtelee alueellisesti. Alle 7-vuotiaiden osuus oli suurin Pohjois-Pohjanmaan seutukunnissa vuonna 2013. Oulun seutukunnassa alle kouluikäisiä oli suhteellisesti eniten (10,5 %) ja Ylivieskan seutukunnassakin 10 %. Myös alle 15-vuotiaita oli näissä seutukunnissa eniten, yli viidennes alueen väestöstä. Suhteellisesti vähiten lapsia ja nuoria oli Itä-Lapin ja Torniolaakson seutukunnissa sekä Etelä-Savon maakunnassa.

Työikäisten (15–64-vuotiaat) osuus väestöstä vaihteli seutukunnittain 54,7 prosentista 67,9 prosenttiin. Suhteellisesti eniten työikäisiä oli Helsingin, Jyväskylän ja Rovaniemen seutukunnissa ja vähiten Joutsan, Keuruun ja Ylä-Pirkanmaan seutukunnissa. Uudenmaan maakunnassa työikäisten osuus oli suurin. Myös Pirkanmaalla työikäisiä oli enemmän kuin koko maassa

keskimäärin. Etelä-Savossa ja Etelä-Pohjanmaalla tämän ikäryhmän osuus väestöstä oli pienin.

Yli 64-vuotiaita oli suhteellisesti eniten Etelä-Savon ja vähiten Uudenmaan maakunnassa. Seutukunnista suurin vanhimpien ikäluokkien osuus oli Joutsassa, jossa heitä oli yli kolmannes alueen väestöstä. Oulun seutukunnassa yli 64-vuotiaita oli vähiten, 13,3 % väestöstä vuonna 2013.

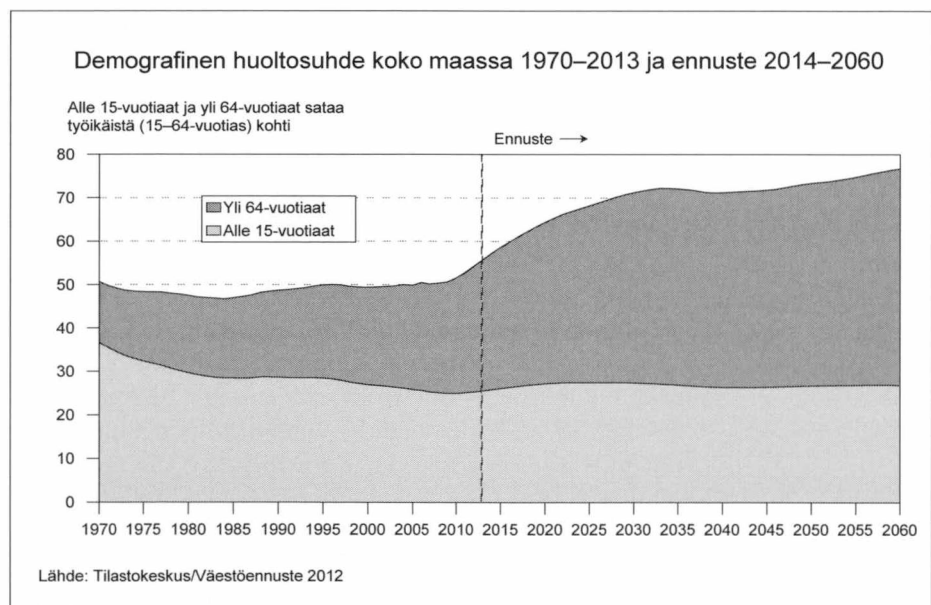
Demografinen eli väestöllinen huoltosuhde kuvaa alle 15-vuotiaiden ja yli 64-vuotiaiden määrää sataa työkäistä (15–64-vuotiaat) kohti. Koko maassa huoltosuhde oli 55,8 vuonna 2013. Pienin huoltosuhde oli Helsingin seutukunnassa ja korkein Joutsan seutukunnassa. Maakunnista huoltosuhde oli selvästi alhaisin Uudellamaalla ja korkein Etelä-Savossa.

Vuonna 2012 laadittu *väestöennuste* yltää koko maan osalta vuoteen 2060 ja alueellisesti vuoteen 2040. Ennusteessa oletetaan, että syntyvyys, kuolevuus ja muuttotaso jatkuvat edellisten vuosien kaltaisina. Sitä laadittaessa ei oteta huomioon taloudellisten, sosiaalisten eikä muiden yhteiskunta- tai aluepoliittisten päätösten mahdollista vaikutusta tulevaan väestönkehitykseen.

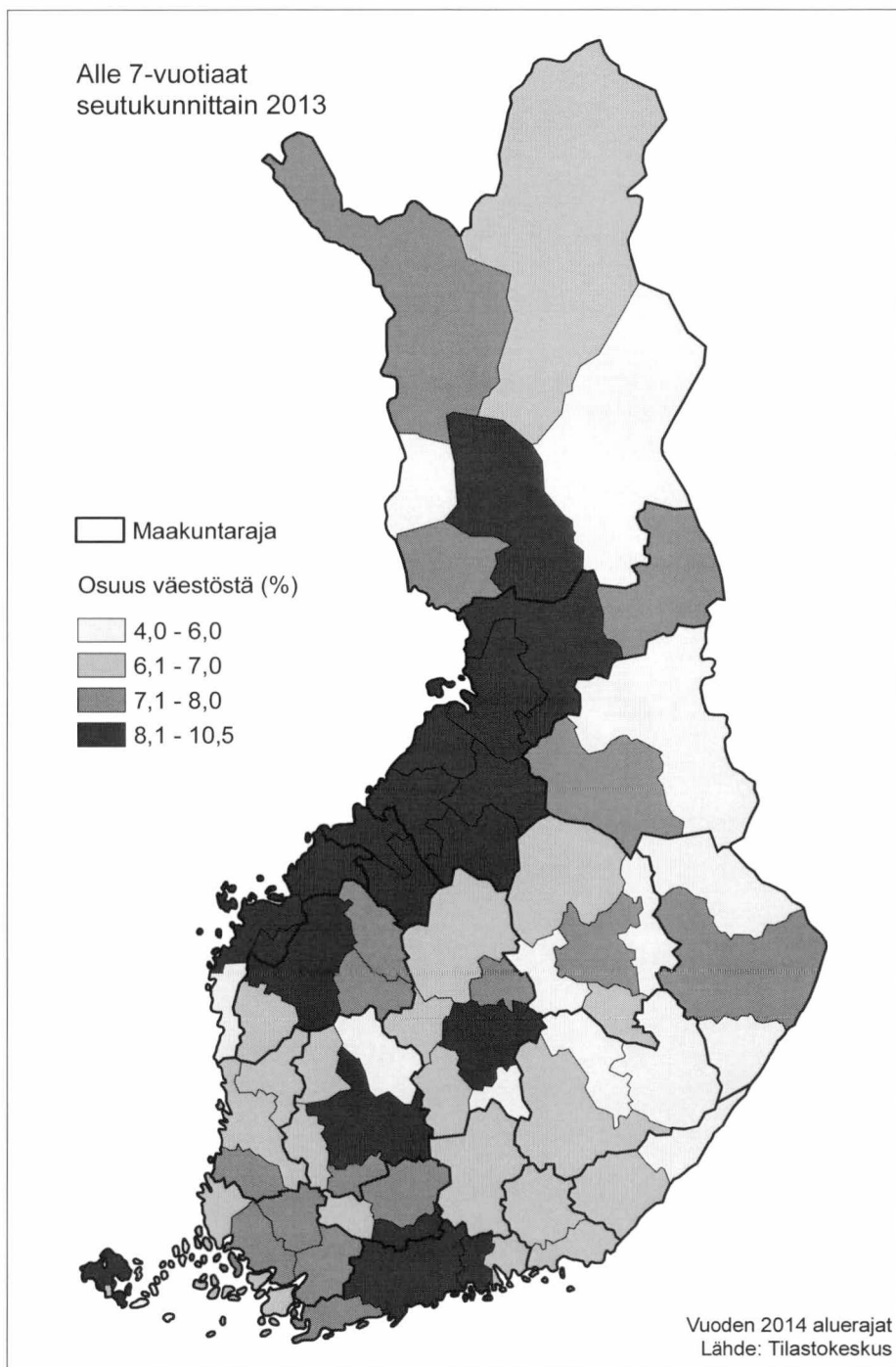
Väestöennusteen mukaan 60 huollettavan raja ylittyy vuonna 2017 ja 70 huollettavan raja ylittyy vuonna 2028. Vuonna 2060 väestöllinen huoltosuhde olisi ennusteen mukaan koko maassa 77. Seutukunnittain vaihtelun ennustetaan olevan 58 ja 129 välillä vuonna 2030. Tuolloin 17 seutukunnassa huoltosuhde olisi yli 100 ja koko maassa hieman yli 71.

Vuonna 2013 Oulun seutukunnan väestö oli maan nuorinta *keski-ään* ollessa 36,8 vuotta. Itä-Lapin, Joutsan ja Torniolaakson seutukunnissa väestön keski-ikä oli korkein, yli 50 vuotta. Koko maassa keski-ikä oli 41,9 vuotta.

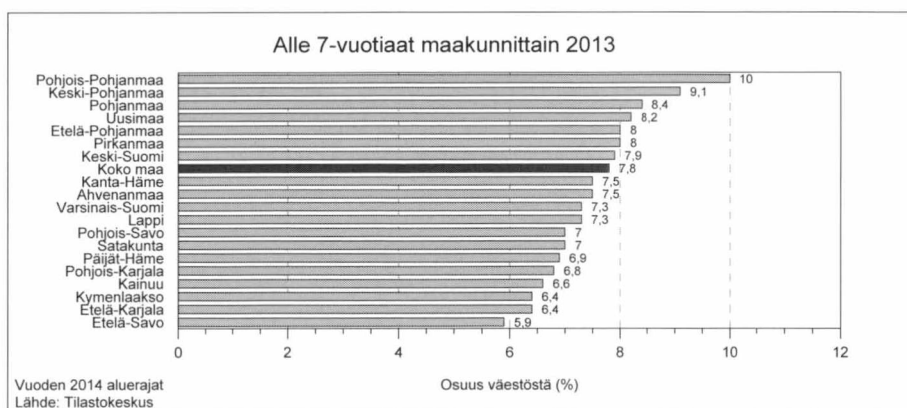
Maakunnista 15 ja seutukunnista 38 on sukupuolirakenteeltaan naisemmistöisiä. Ahvenanmaalla sijaitsee sekä nais- että miesenemmistöisin seutukunta, sillä Mariehamns stadin seutukunnassa tuhatta miestä kohti on 1 087 naista ja vastaavasti Ålands skärgårdin seutukunnassa 876. Yleisesti eniten miehiä suhteessa naisiin on Pohjois-Suomen seutukunnissa.

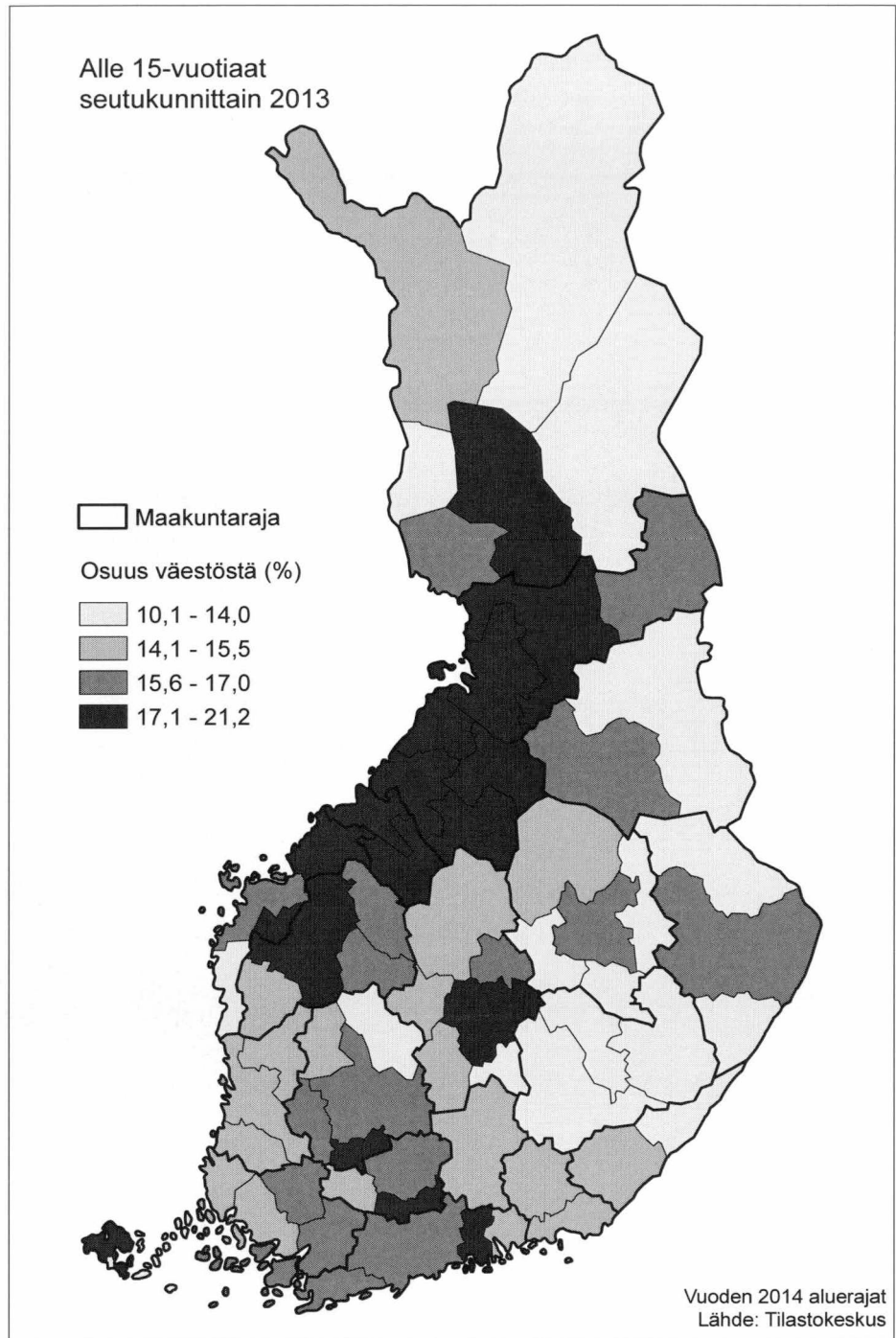
Kuva 2.16. Demografinen huoltosuhde koko maassa 1970–2013 ja ennuste 2014–2060.

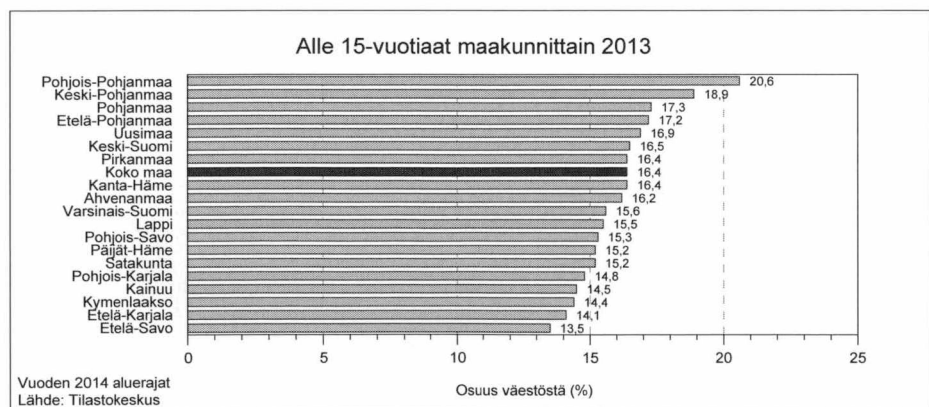
Kuva 2.17. Alle 7-vuotiaat seutukunnittain 2013.

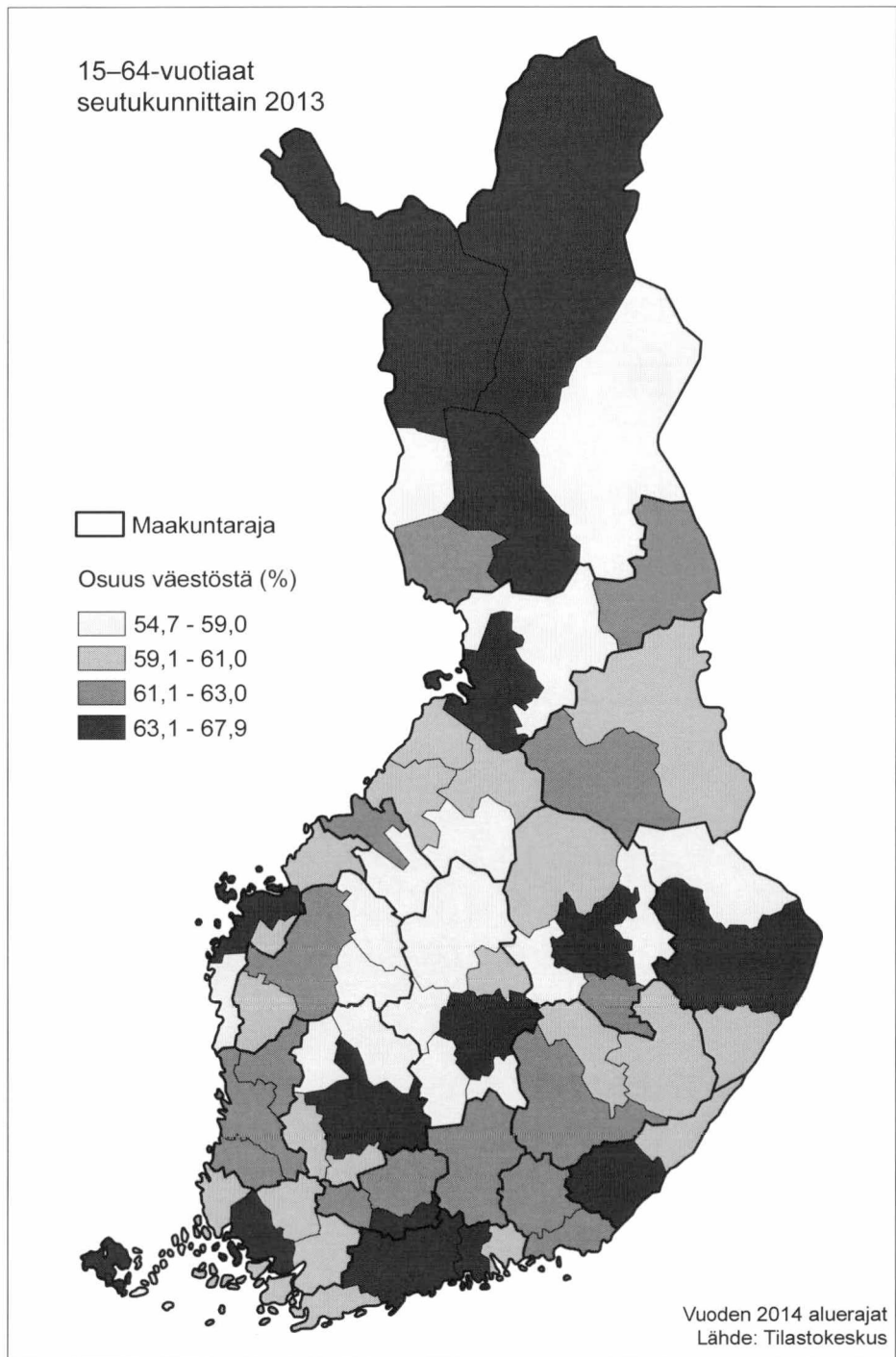
Kuva 2.18. Alle 7-vuotiaat maakunnittain 2013.

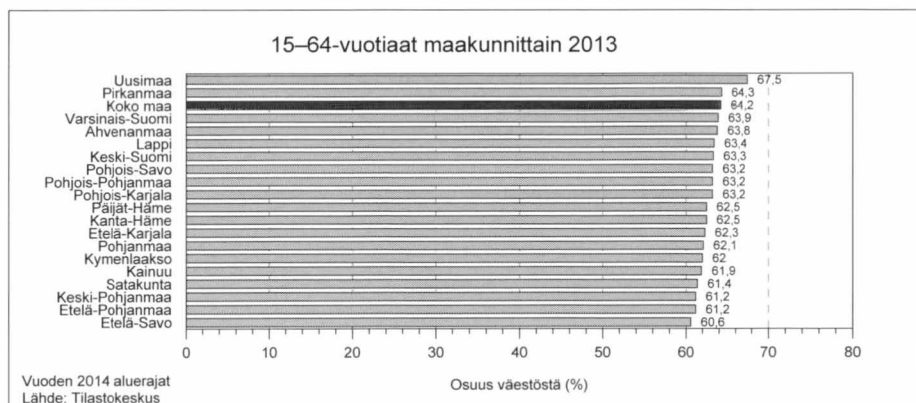
Kuva 2.19. Alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2013.

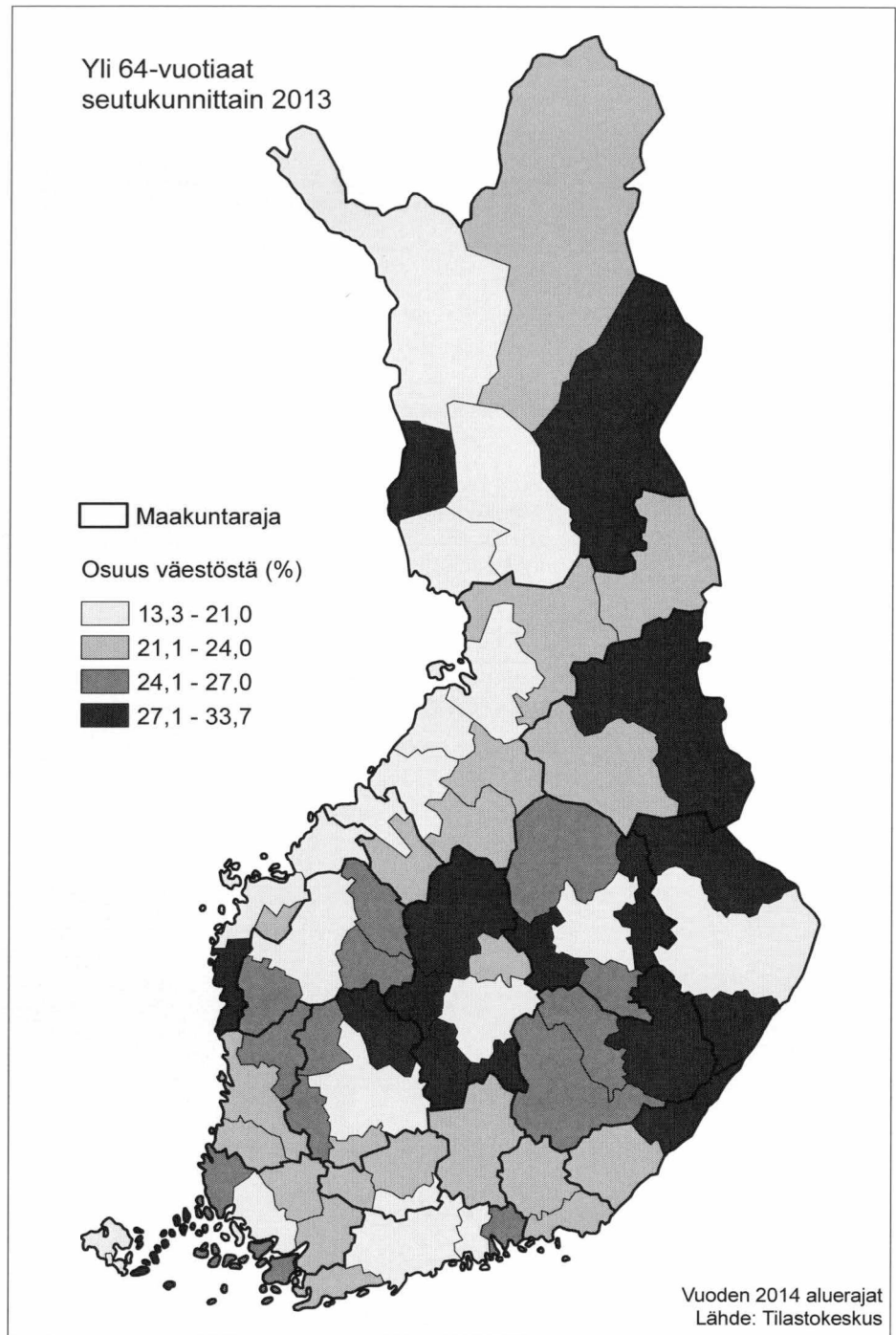
Kuva 2.20. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2013.

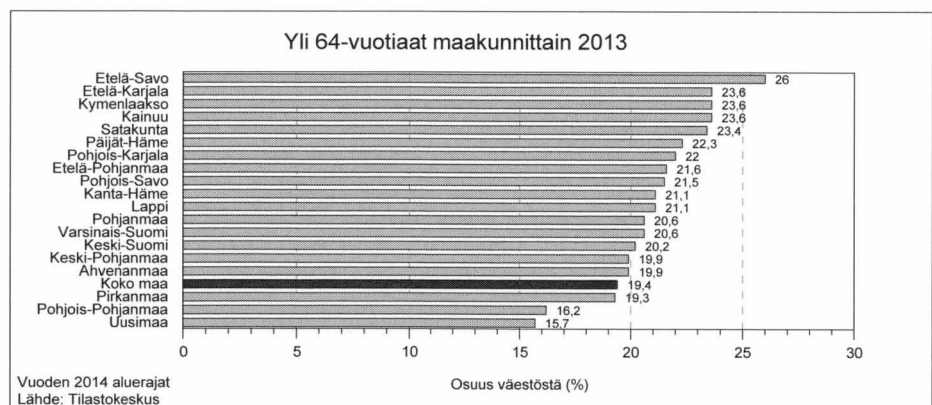
Kuva 2.21. 15–64-vuotiaat seutukunnittain 2013.

Kuva 2.22. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2013.

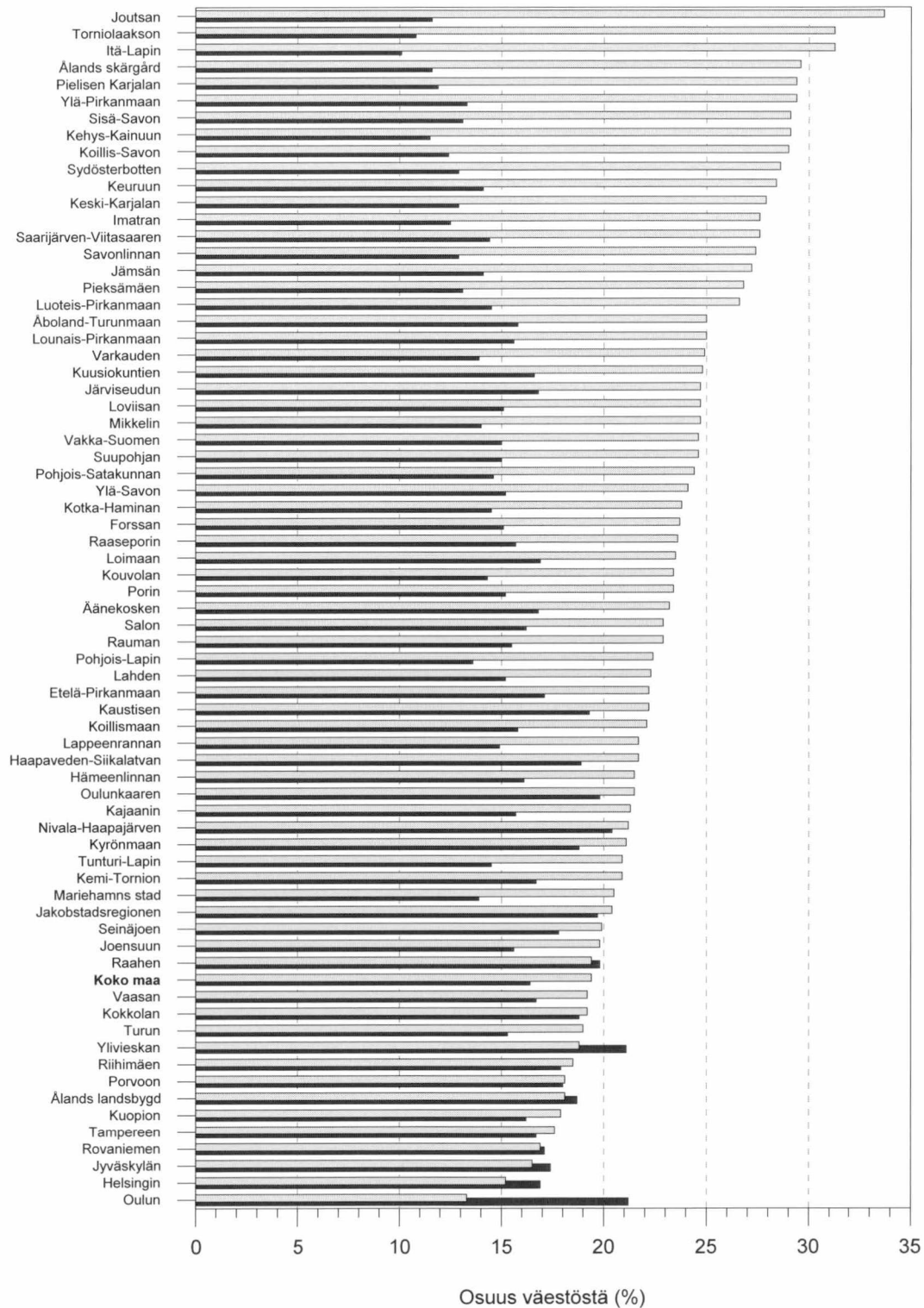

Kuva 2.23. Yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2013.

Kuva 2.24. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2013.

Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2013

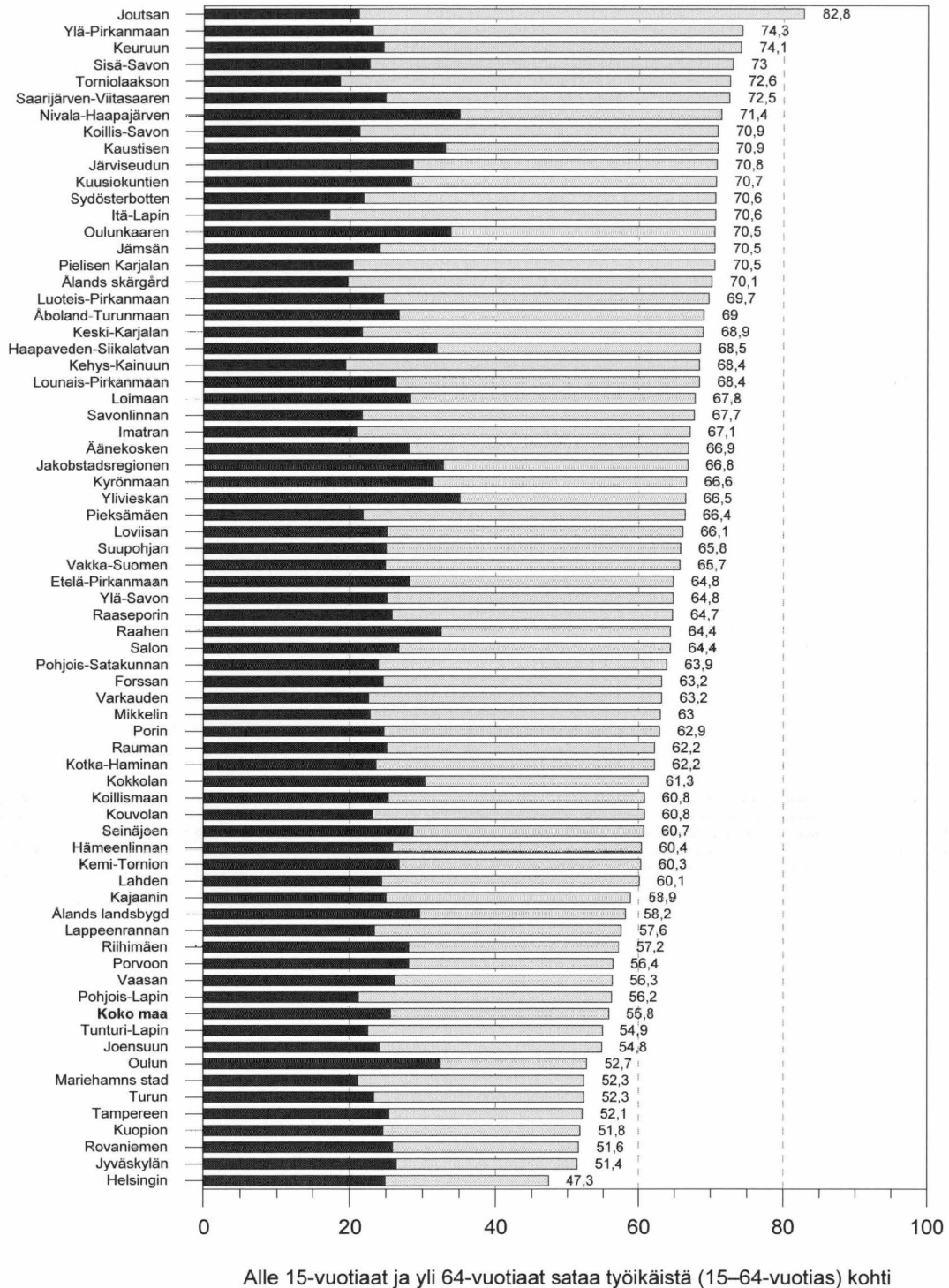

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

□ Yli 64-vuotiaat ■ Alle 15-vuotiaat

Kuva 2.25. Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2013.

Demografinen huoltosuhde seutukunnittain 2013

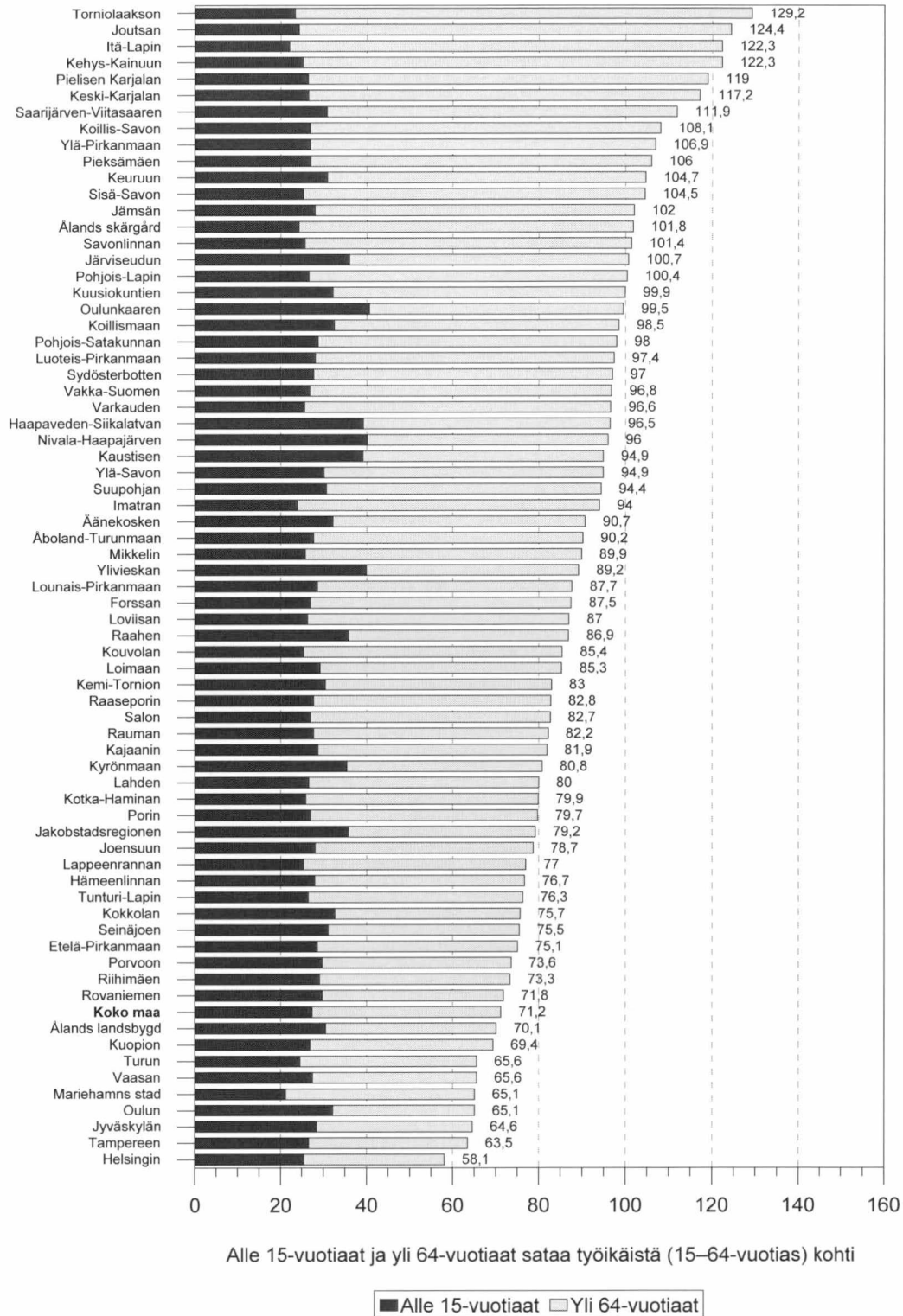
Alle 15-vuotiaat ja yli 64-vuotiaat sataa työkäistä (15–64-vuotias) kohti

■ Alle 15-vuotiaat □ Yli 64-vuotiaat

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 2.26. Demografinen huoltosuhde seutukunnittain 2013.

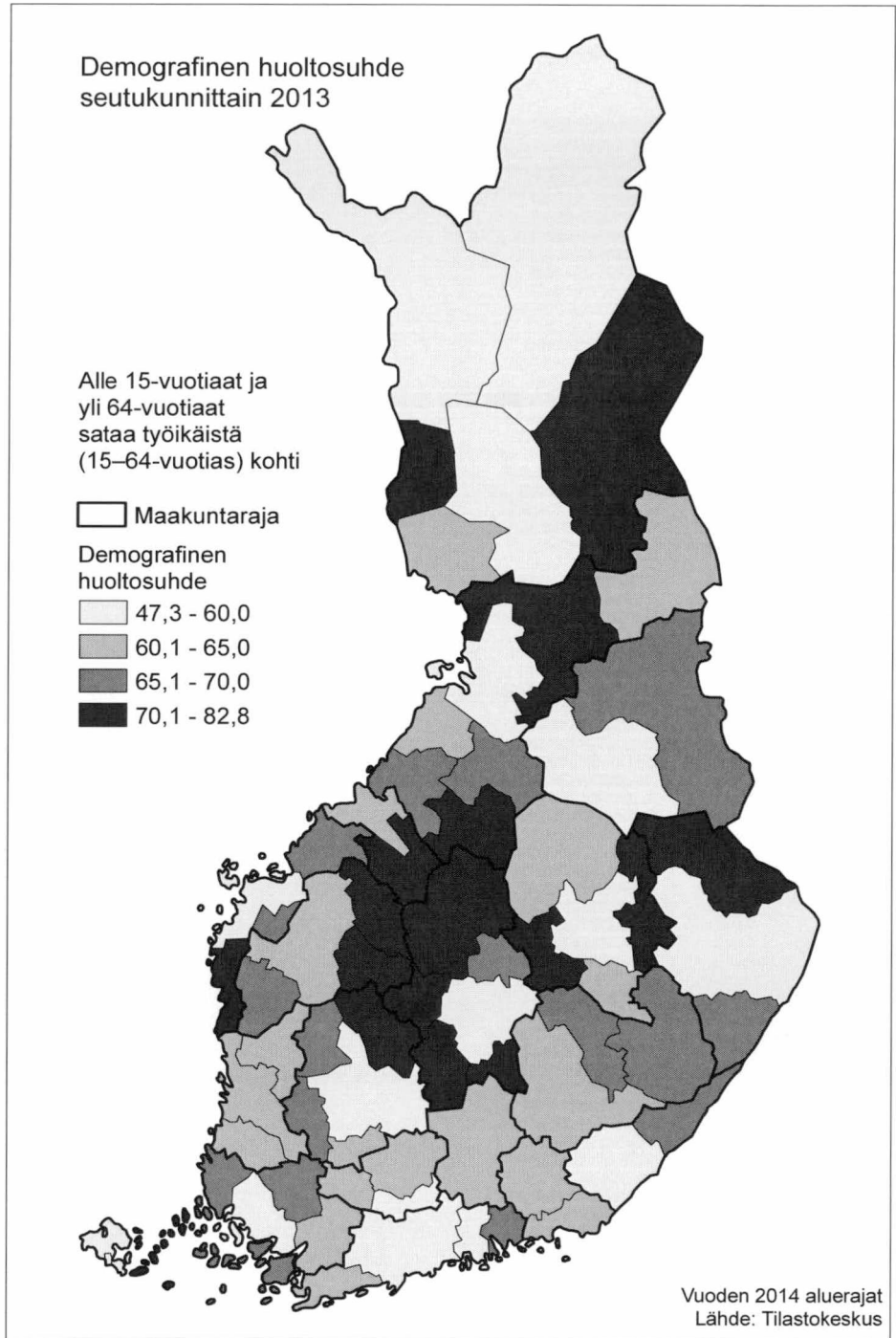
Demografinen huoltosuhde-ennuste seutukunnittain 2030

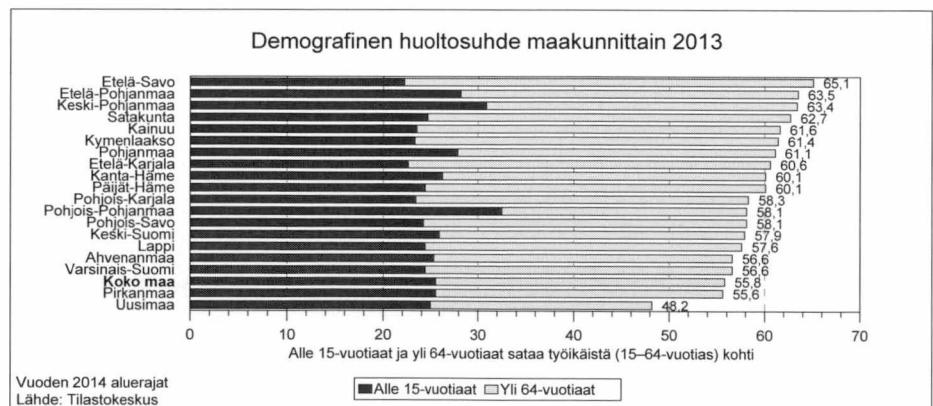
Vuoden 2012 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestöennuste 2012

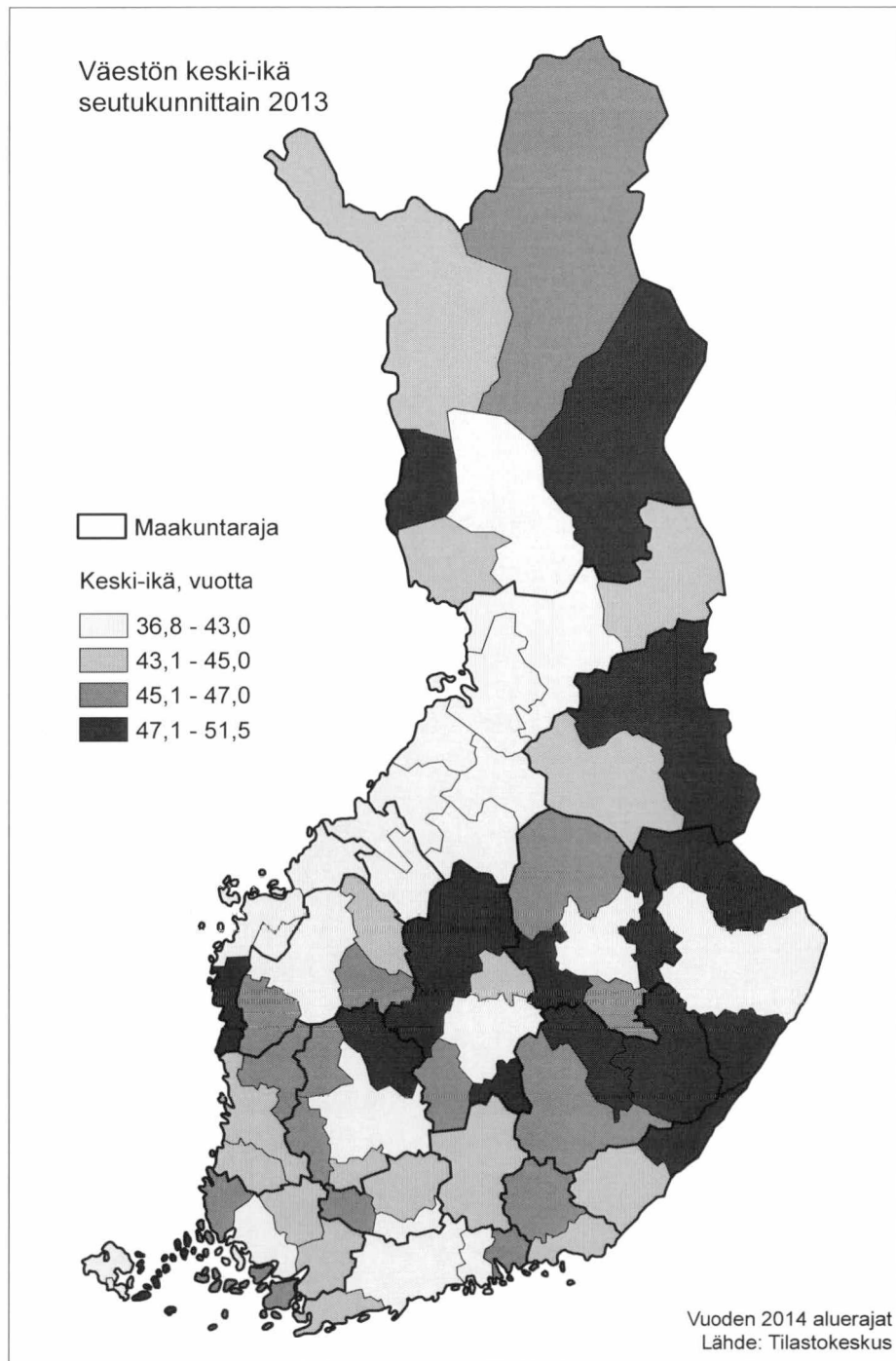
Kuva 2.27. Demografinen huoltosuhde-ennuste seutukunnittain 2030.

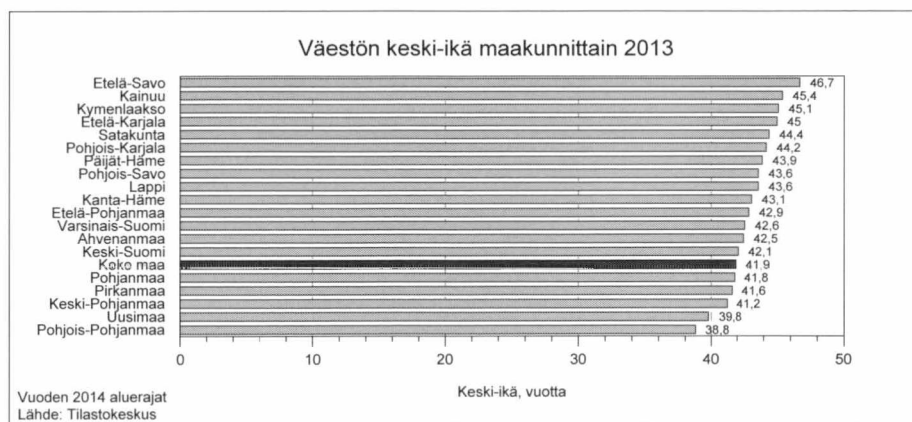
Kuva 2.28. Demografinen huoltosuhde seutukunnittain 2013.

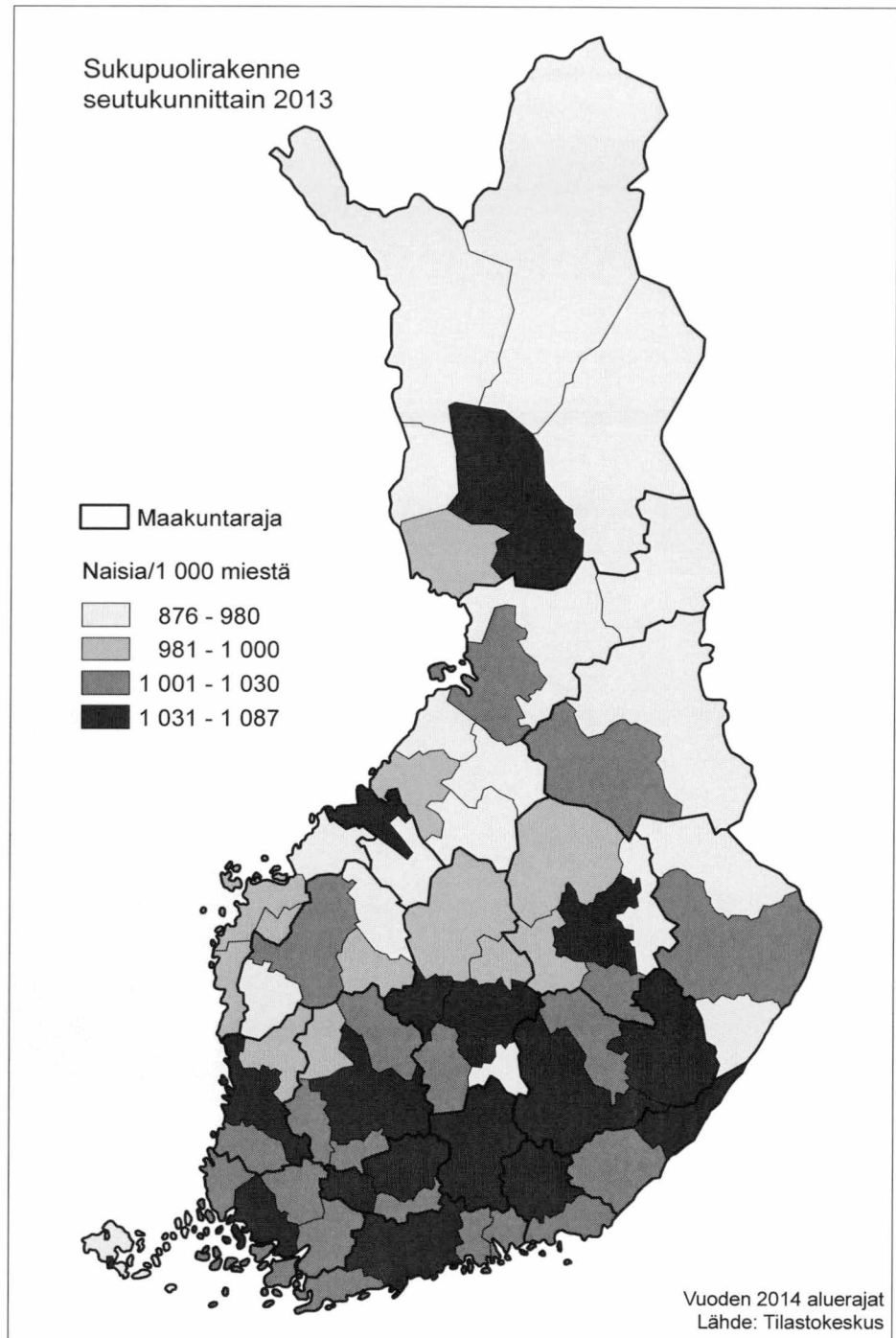
Kuva 2.29. Demografinen huoltosuhde maakunnittain 2013.

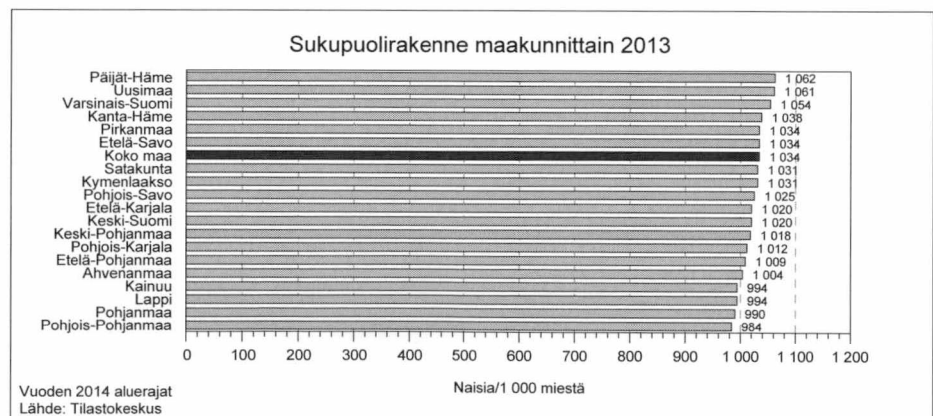
Kuva 2.30. Väestön keski-ikä seutukunnittain 2013.

Kuva 2.31. Väestön keski-ikä maakunnittain 2013.

Kuva 2.32. Sukupuolirakenne seutukunnittain 2013.

Kuva 2.33. Sukupuolirakenne maakunnittain 2013.

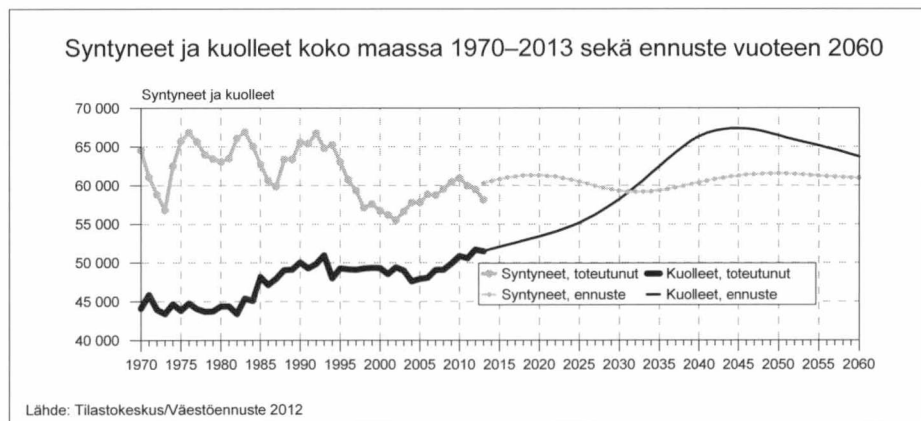
Syntyvyys ja kuolleisuus

Syntyneiden enemmyydellä eli syntyneiden ja kuolleiden määrän erotuksella ilmaistaan *luonnollisen väestönmuutoksen* suuntaa ja suuruutta. Vuonna 2013 koko maassa syntyneitä (58 134 henkeä) oli enemmän kuin kuolleita (51 472 henkeä). Syntyneiden enemmyyden ennustetaan kuitenkin pienevän tulevaisuudessa. Kuolleiden määrään vaikuttaa vuosittaisen satunnaisvaihtelun lisäksi väestön ikääntyminen.

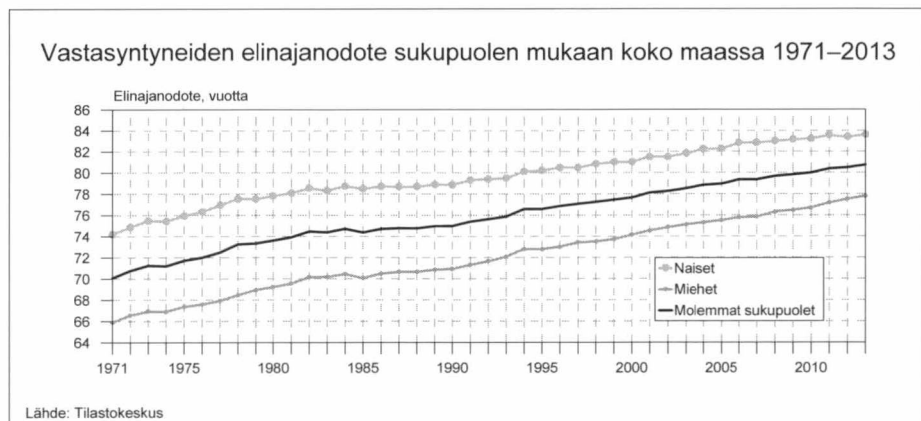
Vastasyntyneen *elinajanodote* kertoo vuosien määrän, jonka verran 0-vuotias eläisi kuolleisuuden pysyessä ennallaan. Vastasyntyneiden elinajanodotteen kasvu osoittaa, että huolimatta iäkkäiden henkilöiden määrän kasvusta ja väestön vanhenemisesta kuolleisuus on alentunut. Elinajanodote on kasvanut yli kymmenellä vuodella tarkastelujaksolla 1971–2013.

Vuonna 2013 Oulun seutukunnassa oli sekä korkein syntyvyys (15,3 promillea keskiväkiluvusta) että matalin kuolleisuus (6,1 promillea). Ålands skärgårdin seutukunnassa syntyvyys oli seutukuntien matalin, 4,7 promillea. Kuolleisuus oli suhteellisesti korkein Joutsan seutukunnassa, 17,9 promillea.

Vuonna 2013 syntyneiden enemmitys oli positiivinen 19 seutukunnassa ja 8 maakunnassa. Syntyneiden enemmitys oli suurin Oulun ja pienin Torniolaakson seutukunnassa. Maakunnista suhteellisesti eniten luonnollista väestönkasvua tapahtui Pohjois-Pohjanmaalla ja vähiten Etelä-Savossa.

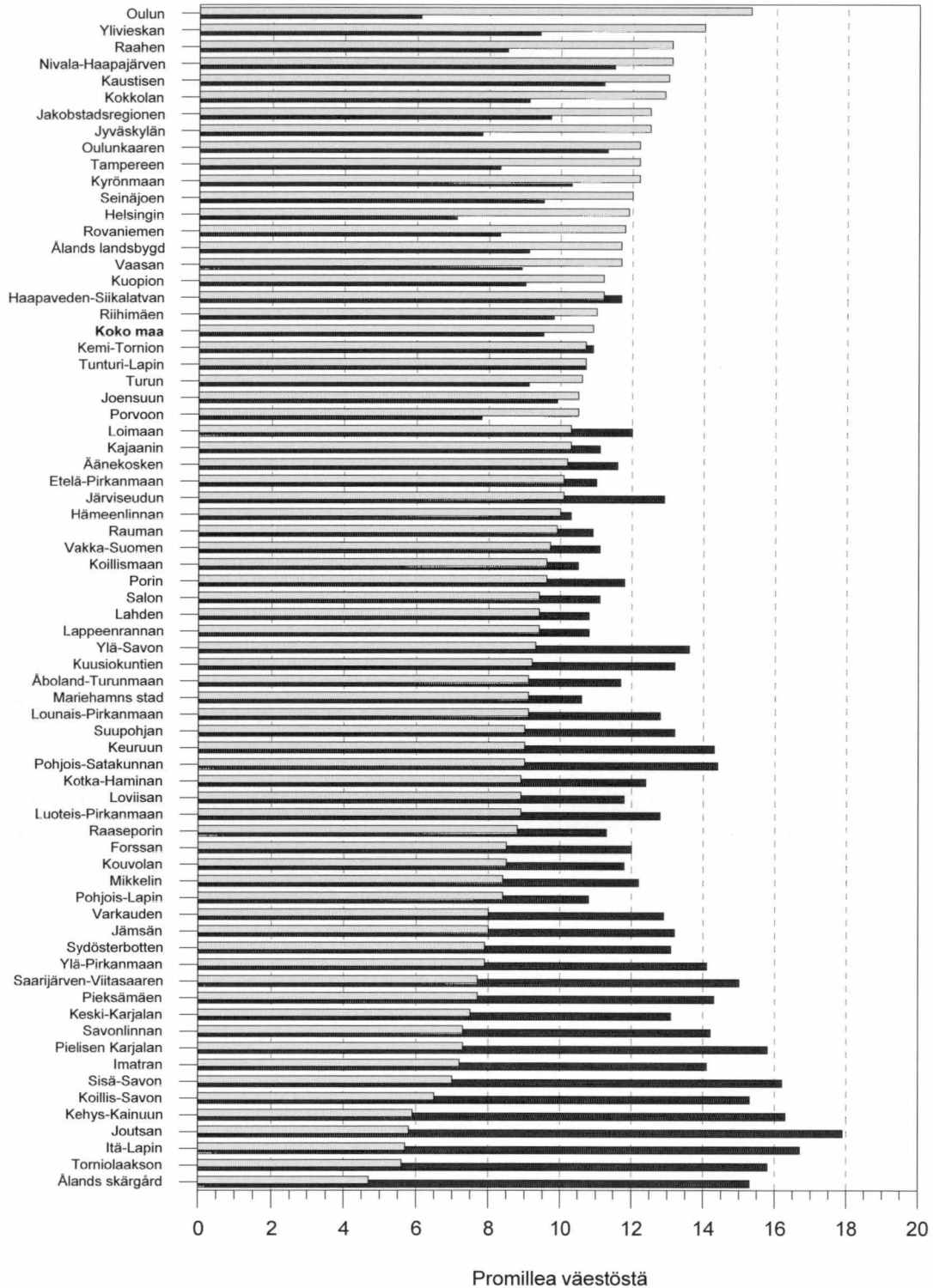

Kuva 2.34. Syntyneet ja kuolleet koko maassa 1970–2013 sekä ennuste vuoteen 2060.

Kuva 2.35. Vastasyntyneiden elinajanodote sukupuolen mukaan koko maassa 1971–2013.

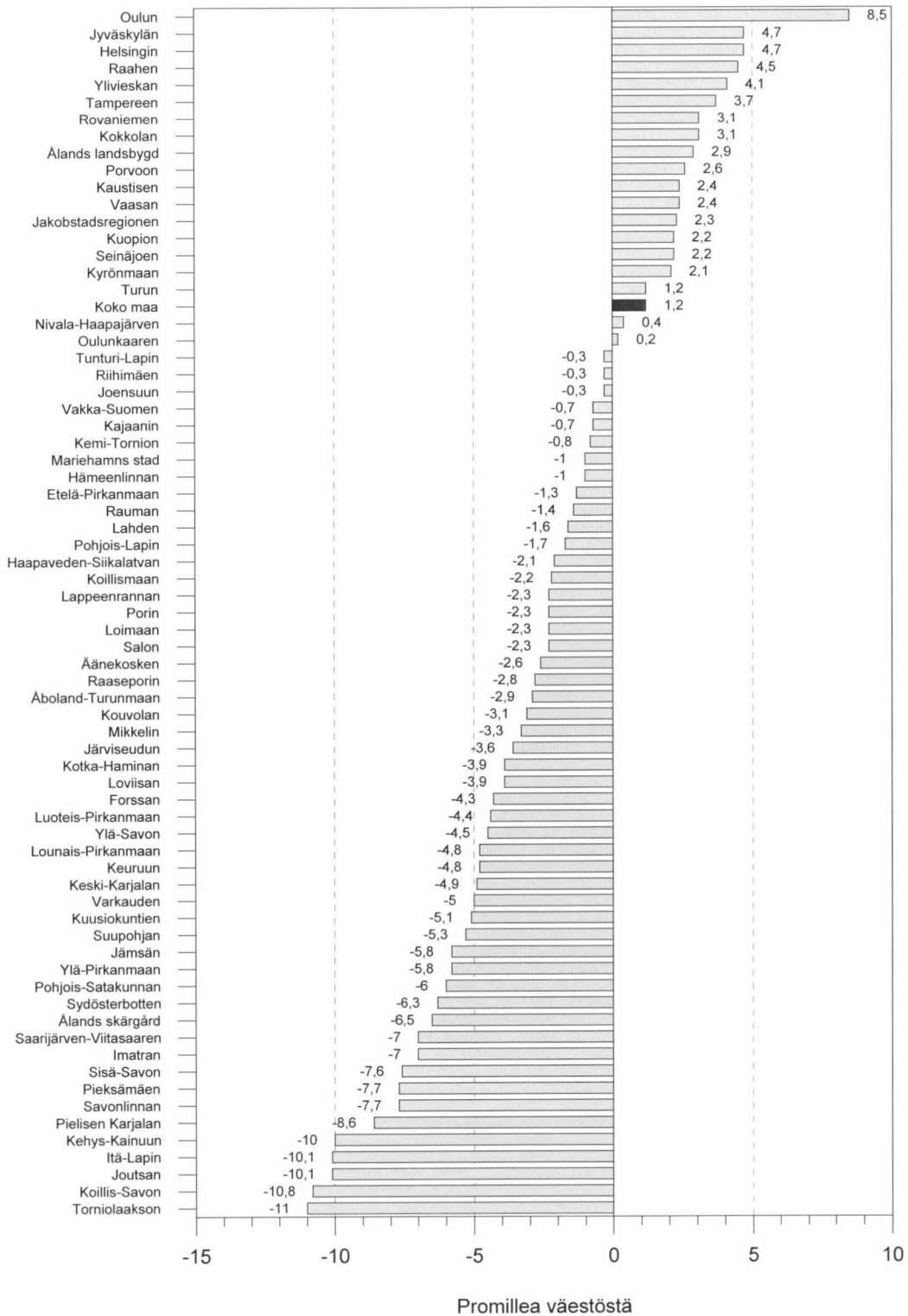
Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2013

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

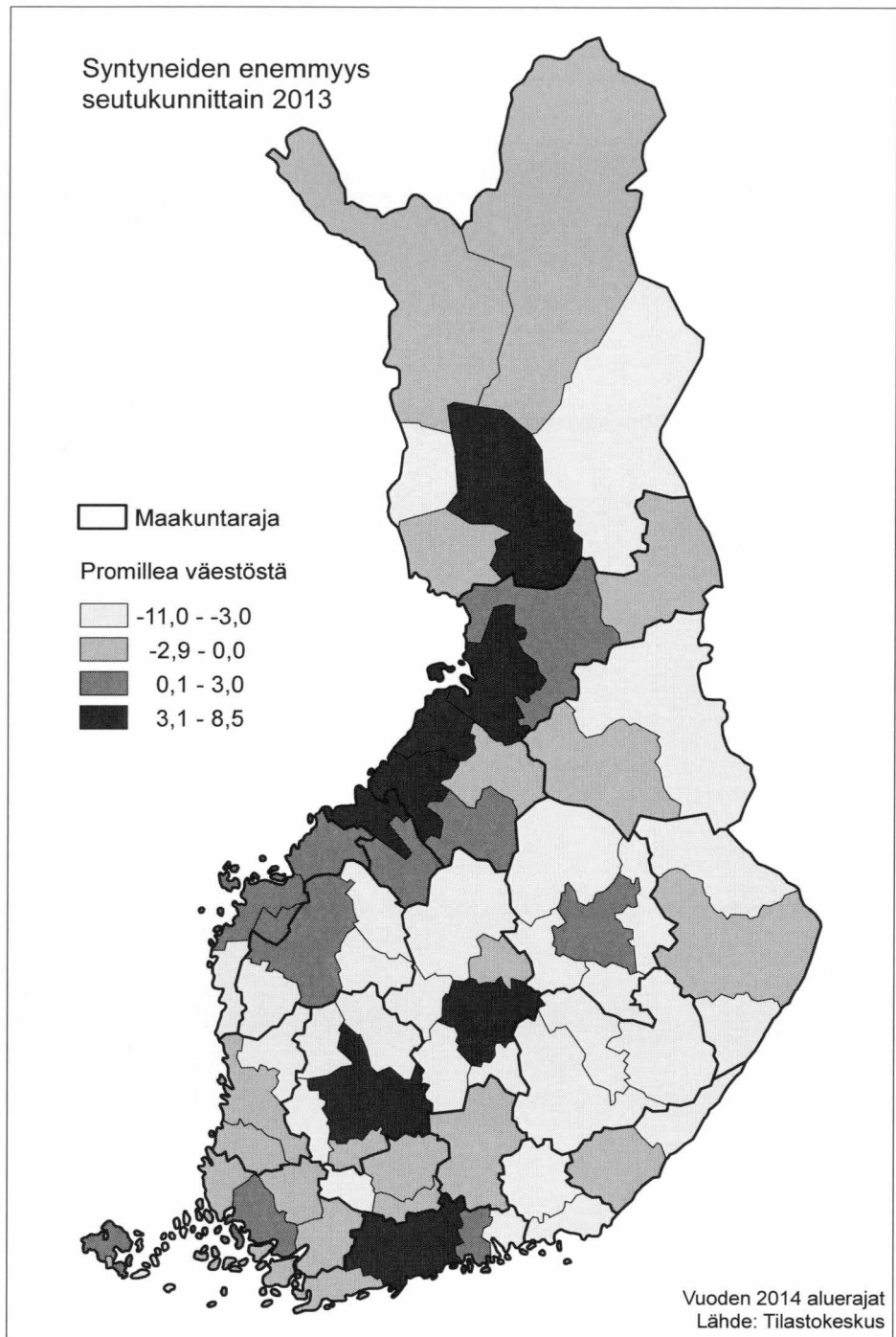
Kuva 2.36. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2013.

Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2013

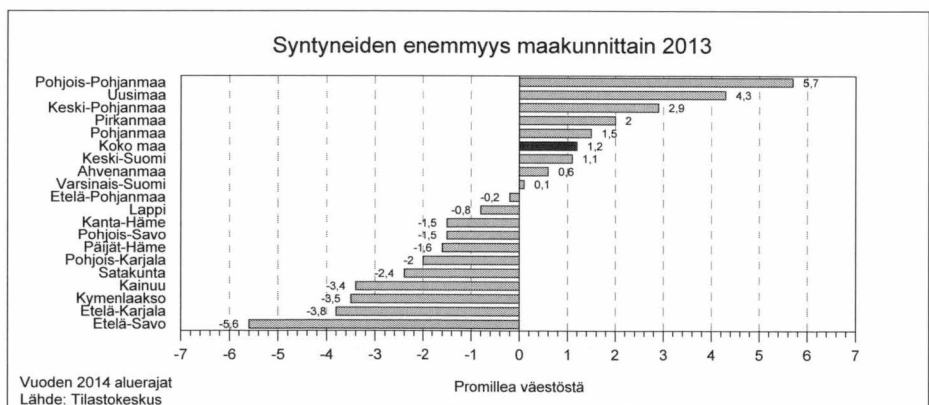

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 2.37. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2013.

Kuva 2.38. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2013.

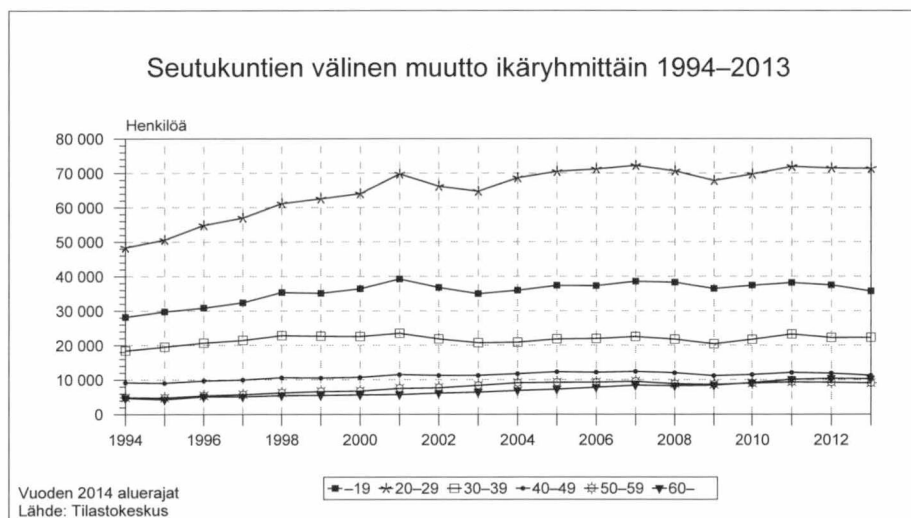
Kuva 2.39. Syntyneiden enemmitys maakunnittain 2013.

Muuttoliike

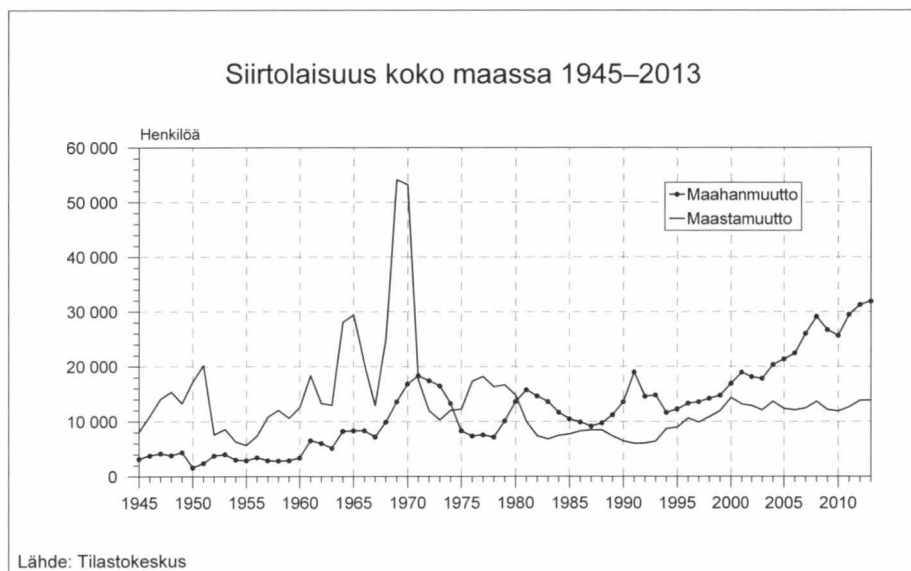
Koko maassa kirjattiin 160 000 *seutukuntien välistä* muuttoa vuonna 2013. Seutukunnan rajan ylittäneistä muuttajista 67 % oli alle 30-vuotiaita. Seutukuntien välisessä muutossa 14 seutukuntaa oli muuttovoittoisia.

Suomessa *maahanmuutto* on ollut 1980-luvun alusta alkaen suurempaa kuin *maastamuutto*. Vuonna 2013 Suomeen muutti yli 18 000 henkilöä enemmän kuin Suomesta pois. Kaikissa seutukunnissa ja maakunnissa nettomaahanmuutto oli tuolloin positiivinen. Suhteellisesti voimakkainta kansainvälinen netto oli Sydösterbottenin seutukunnassa ja Pohjanmaan maakunnassa.

Muuttotase kokonaisuudessaan, sisältäen seutukuntien väliset ja kansainväliset muutot, oli positiivinen 41 seutukunnassa samana vuonna. Suhteellisesti eniten muuttovoittoa saivat Tunturi-Lapin, Helsingin ja Tampereen seutukunnat. Muuttoliikkeen seurauksena suhteellisesti eniten väestöä menettivät Keuruun ja Koillismaan seutukunnat. Maakunnista 13 oli muuttovoittoisia, kärjessä Uusimaa ja Ahvenanmaa. Kainuussa muuttotase oli alhaisin.

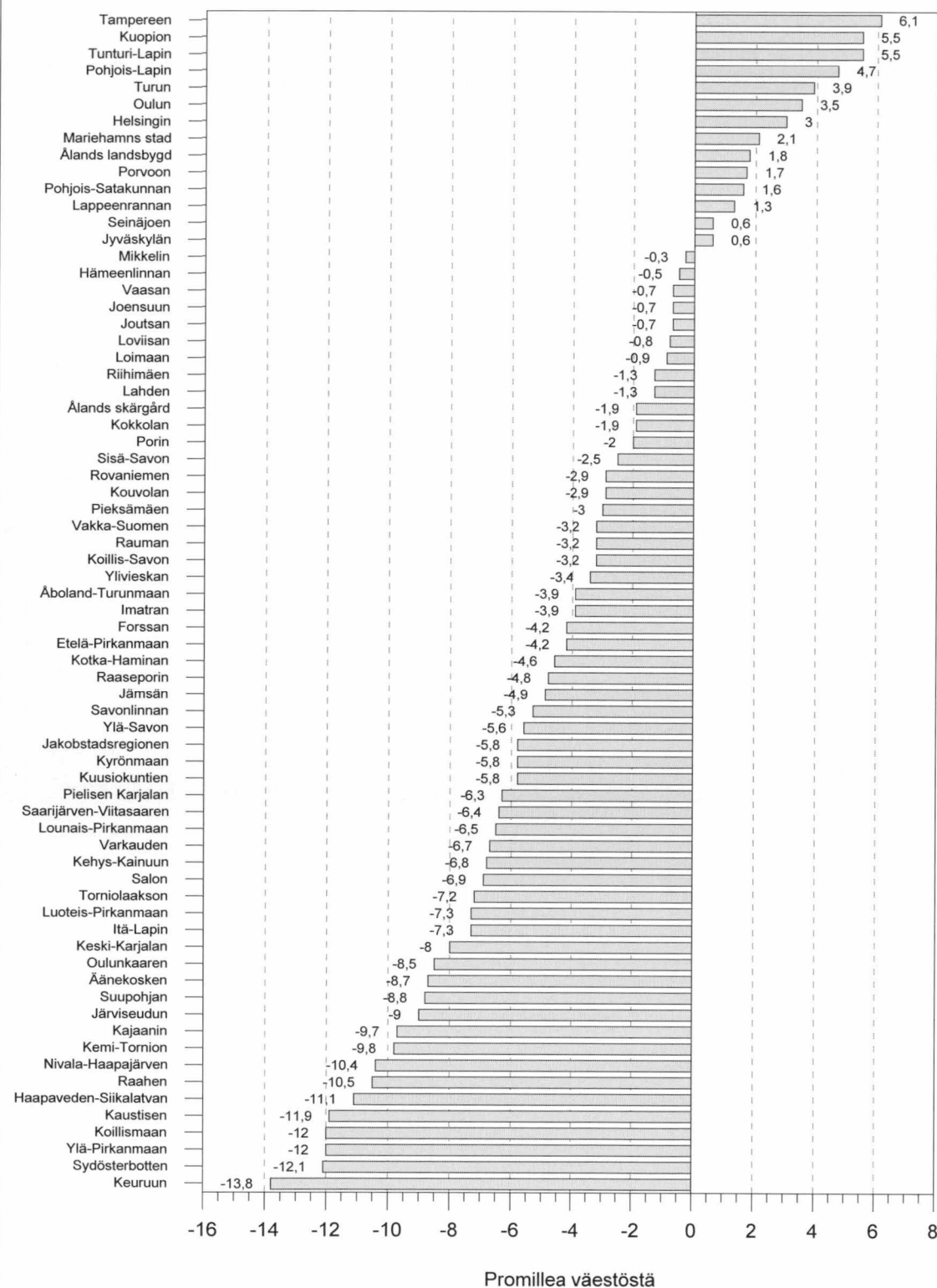

Kuva 2.40. Seutukuntien välinen muutto iän mukaan 1994–2013.

Kuva 2.41. Siirtolaisuus koko maassa 1945–2013.

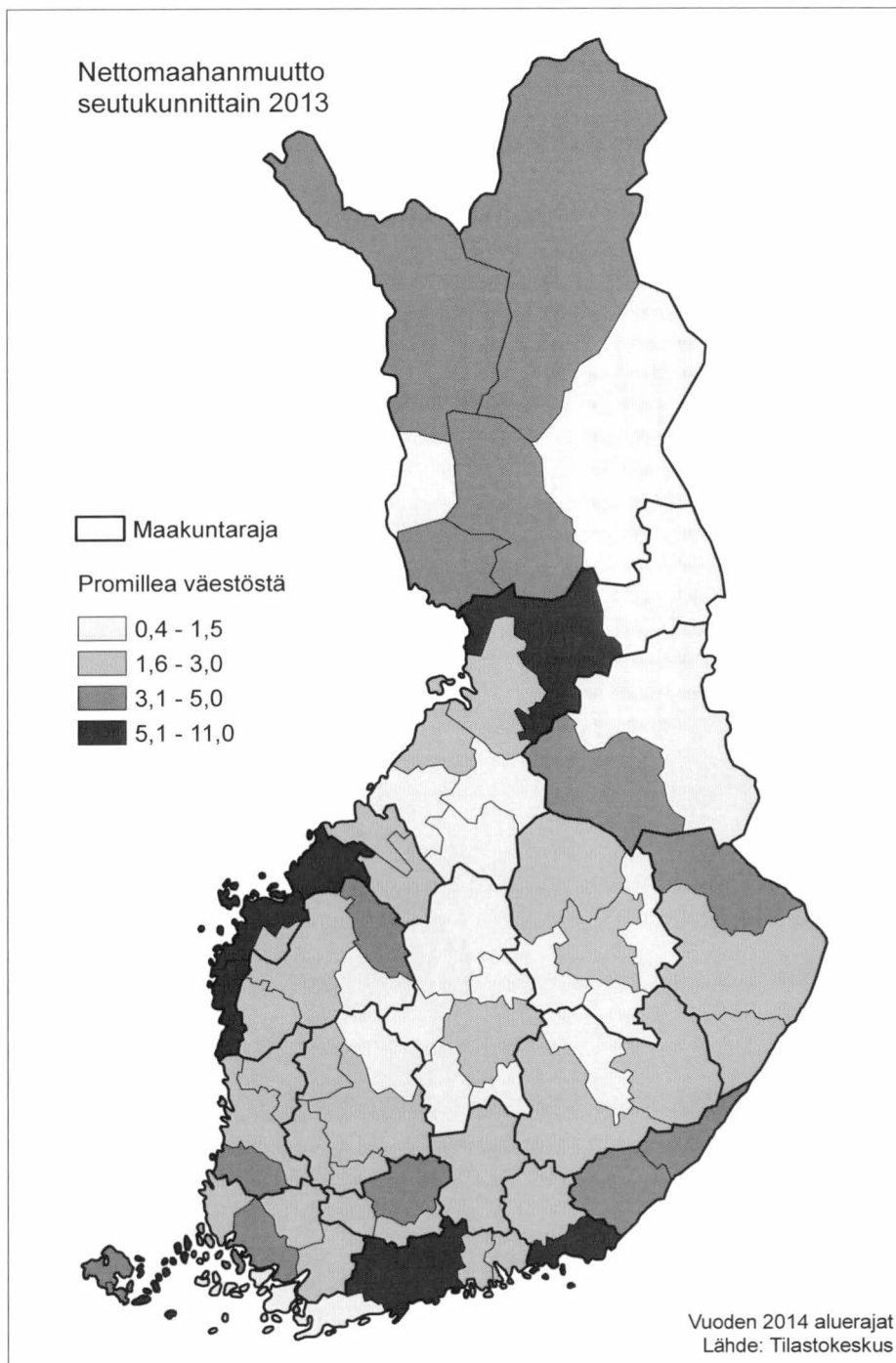
Seutukuntien välinen muuttotase 2013

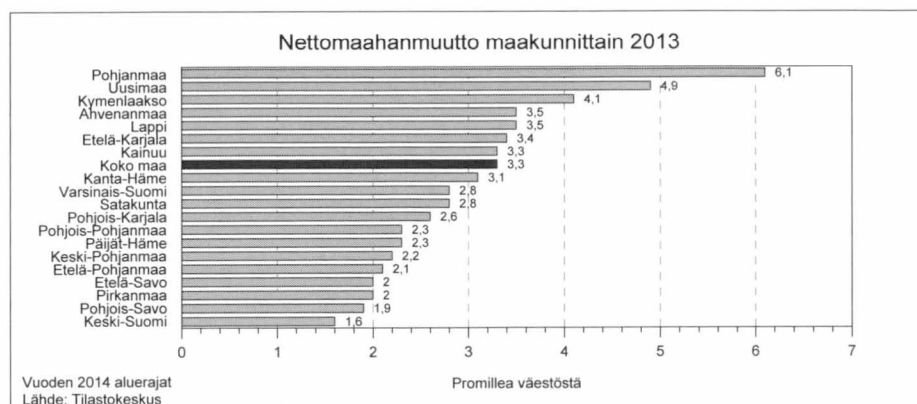
Vuoden 2014 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

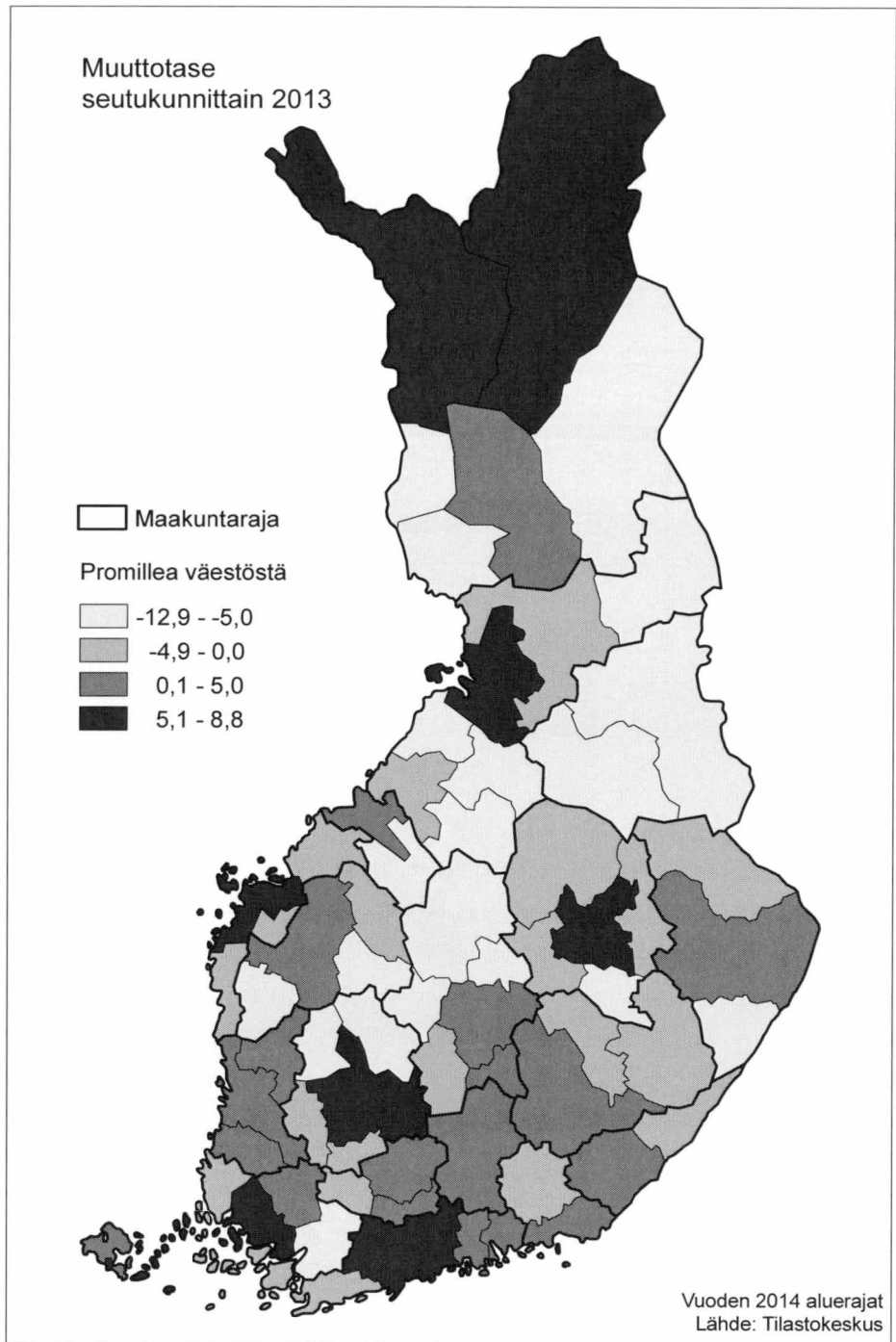
Kuva 2.42. Seutukuntien välinen muuttotase 2013.

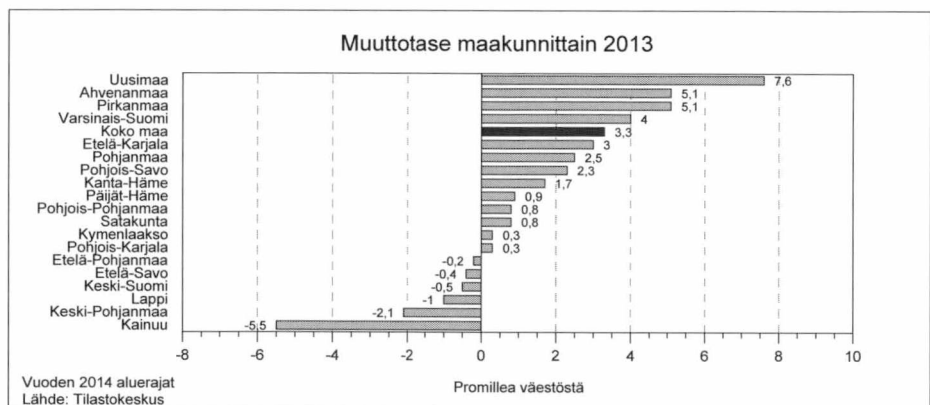
Kuva 2.43. Nettomaahanmuutto seutukunnittain 2013.

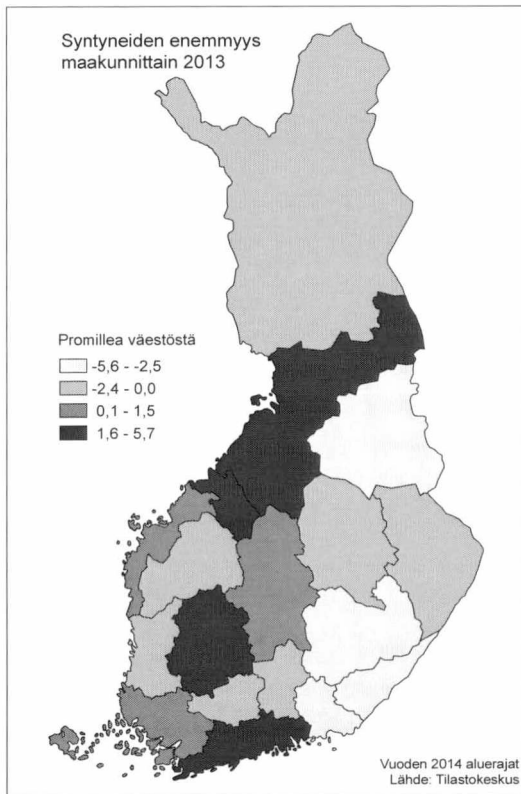
Kuva 2.44. Nettomaahanmuutto maakunnittain 2013.

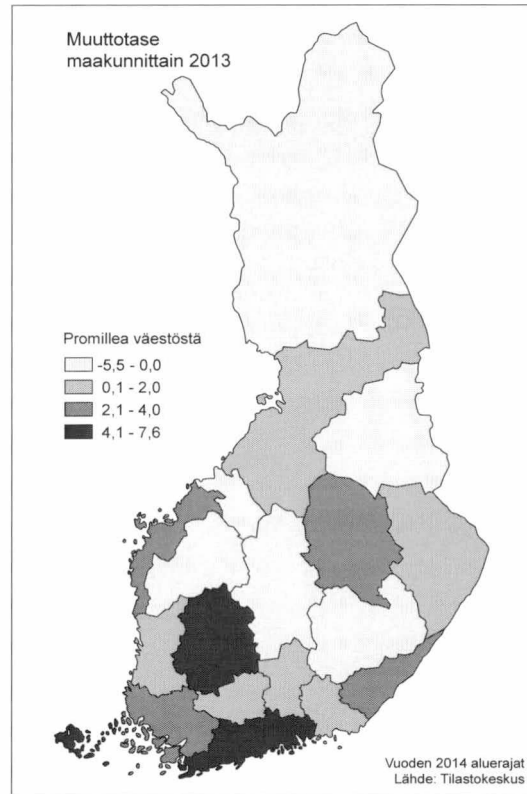
Kuva 2.45. Muuttotase seutukunnittain 2013.

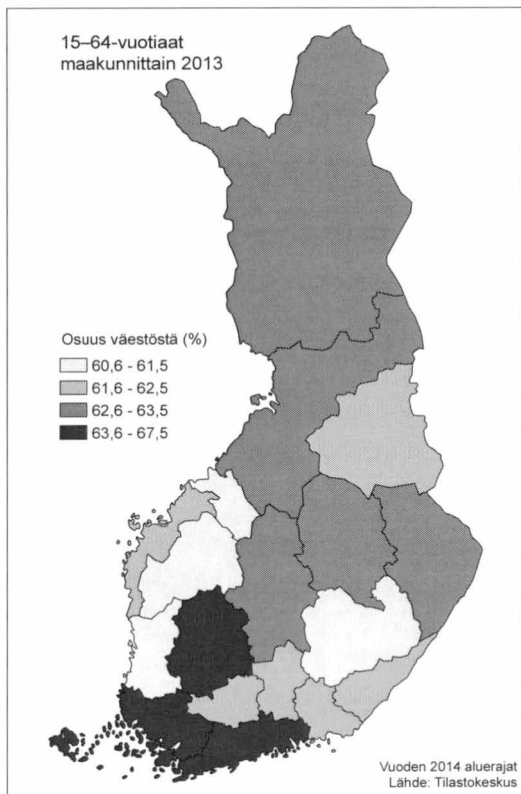
Kuva 2.46. Muuttotase maakunnittain 2013.

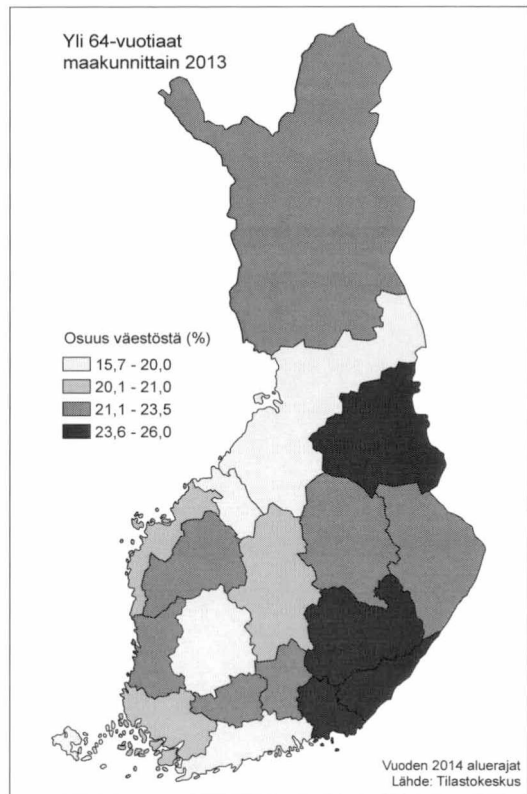
Kuva 2.47. Syntyneiden enemmitys maakunnittain 2013.

Kuva 2.48. Muuttotase maakunnittain 2013.

Kuva 2.49. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2013.

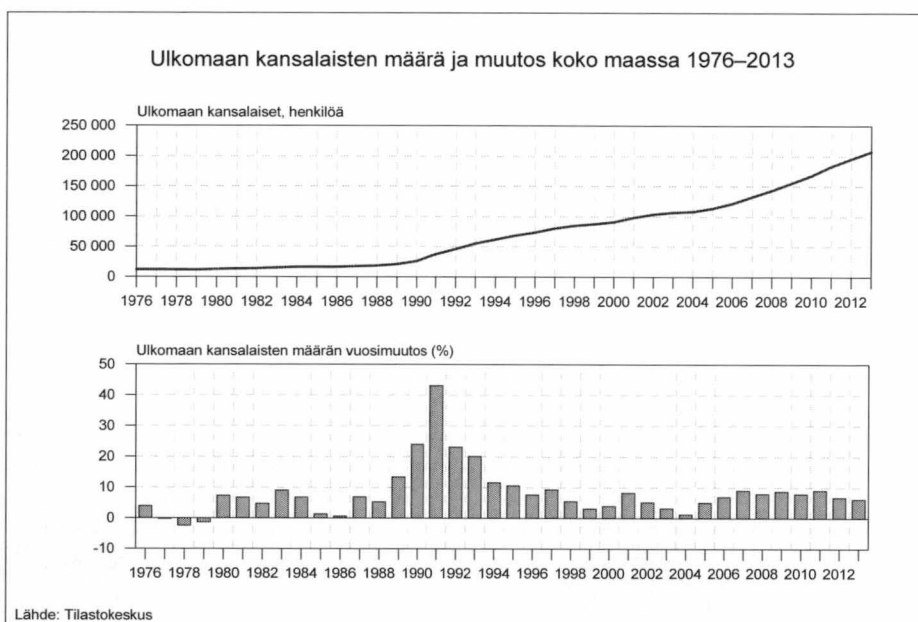

Kuva 2.50. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2013.

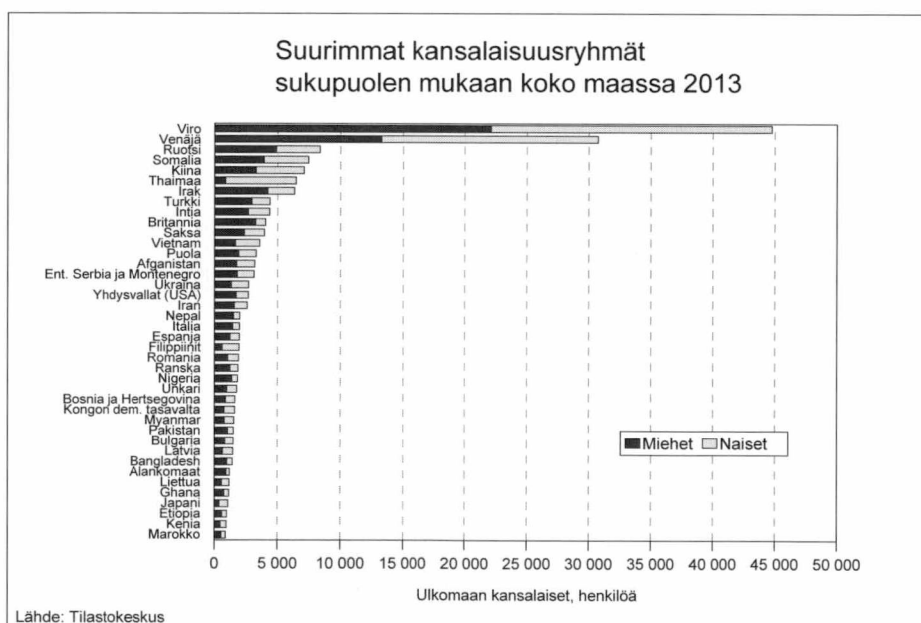
Ulkomaan kansalaiset

Ulkomaan kansalaisten määrä on kasvanut Suomessa huomattavasti 1990-luvun alusta lähtien. Viime vuosina ulkomaalaisten määrä on kasvanut alle 10 % vuosittain. Ulkomaan kansalaisia oli koko maassa 207 511 henkilöä vuonna 2013, mikä on 3,8 % väestöstä. Yli puolet heistä asui Helsingin seutukunnassa. Mariehamns stadin seutukunnassa ulkomaalaisten suhteellinen osuus väestöstä oli kuitenkin suurin, lähes 12 %. Pienimmäksi ulkomaalaisten osuus jäi Nivala-Haapajärven ja Haapaveden-Siikalatvan seutukunnissa. Maakunnista ulkomaalaisia asui suhteellisesti eniten Ahvenanmaalla ja vähiten Etelä-Pohjanmaalla.

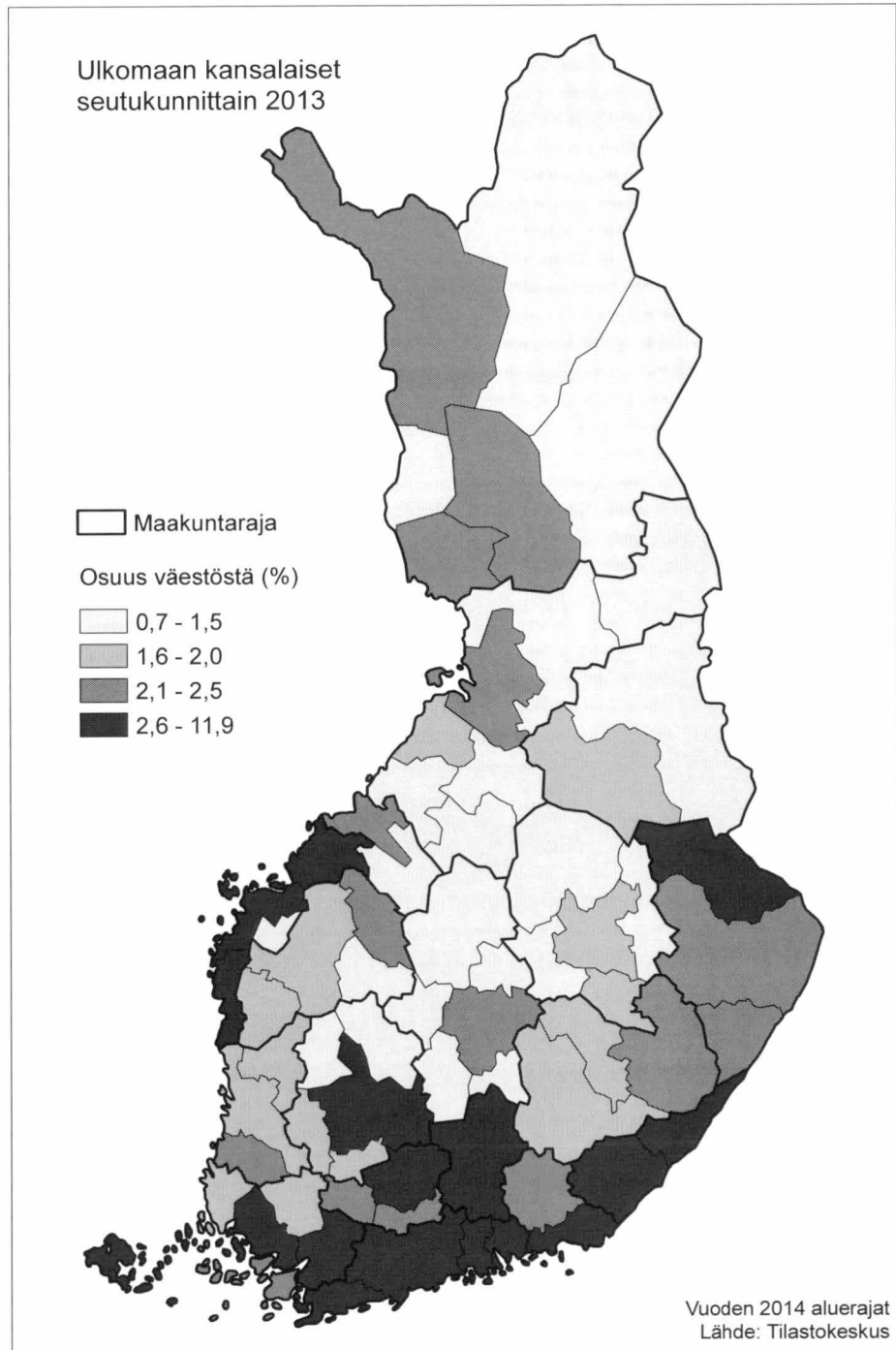
Suurimmat ulkomaalaisten ryhmät olivat Viron (44 774 henkilöä) ja Venäjän (30 757) kansalaiset.

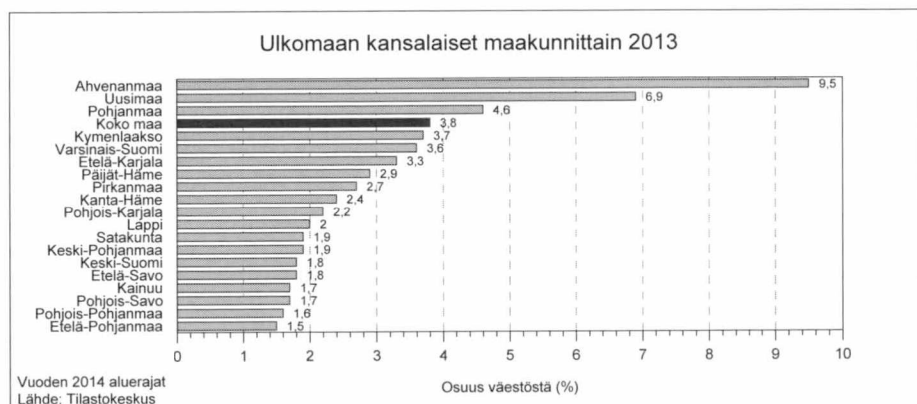
Kuva 2.51. Ulkomaan kansalaisten määrä ja muutos koko maassa 1976–2013.

Kuva 2.52. Suurimmat kansalaisuusryhmät sukupuolen mukaan koko maassa 2013.

Kuva 2.53. Ulkomaan kansalaiset seutukunnittain 2013.

Kuva 2.54. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 2013.

Asuminen ja rakentaminen

Asunnot ja asutokunnat

Vuoden 2012 lopussa Suomessa oli 2,9 miljoonaa *asuntoa*. Asunnolla eli asuinhuoneistolla tarkoitetaan keittiöllä, keittokomerolla tai keittotilalla varustettua yhden tai useamman asuinhuoneen käsittävää, ympärivuotiseen asumiseen tarkoitettua kokonaisuutta, jonka huoneistoala on vähintään 7 neliometriä. Asutokantaan sisältyvät sekä *vakituisesti asutut* asunnot että *vai- la vakinaisia asukkaita olevat* asunnot ja huoneistot. Asutokannasta 25,9 % on rakennettu vuonna 1990 tai sen jälkeen. Rivi- tai ketjutaloasunnot ovat keskimäärin hieman uudempia, sillä 33,3 % niistä on rakennettu vastaavana aikana.

Koko maan vakinaisesti asutuista asunnoista 65,3 % oli hallintaperusteeltaan omistusasuntoja ja 30,5 % vuokra-asuntoja vuonna 2012. Asuntojen omistussuus oli Ålands landsbygdnin seutukunnassa suurin ja Mariehamns stadin seutukunnassa pienin.

Koko maan asutokannasta 9,7 % oli puutteellisesti varusteltuja vuonna 2012. Ålands skärgårdin, Koillis-Savon ja Joutsan seutukuntien asunnoista yli neljännes kuului puutteellisesti varustettujen luokkaan. Näistä asunnoista puuttuu peseytymistilat, keskus-/sähkölämmitys tai jokin seuraavista varusteista: vesijohto, viemäri, lämminvesi tai WC. Luvuissa on mukana myös varustetasoltaan tuntemattomat asunnot.

Vuonna 2012 asuntojen keskimääräinen huoneistoala oli 79,9 neliometriä. Asuntojen keskipinta-ala on kasvanut vuodesta 1970 lähes 20 neliometrillä. Samaan aikaan pinta-ala henkilöä kohti on kasvanut 20,7 neliometrillä. Vuonna 2012 vakituisesti asutuissa asunnoissa asukasta kohti neliöitä oli keskimäärin 39,6. Väljimmin asuttiin Sydösterbottenin seutukunnassa.

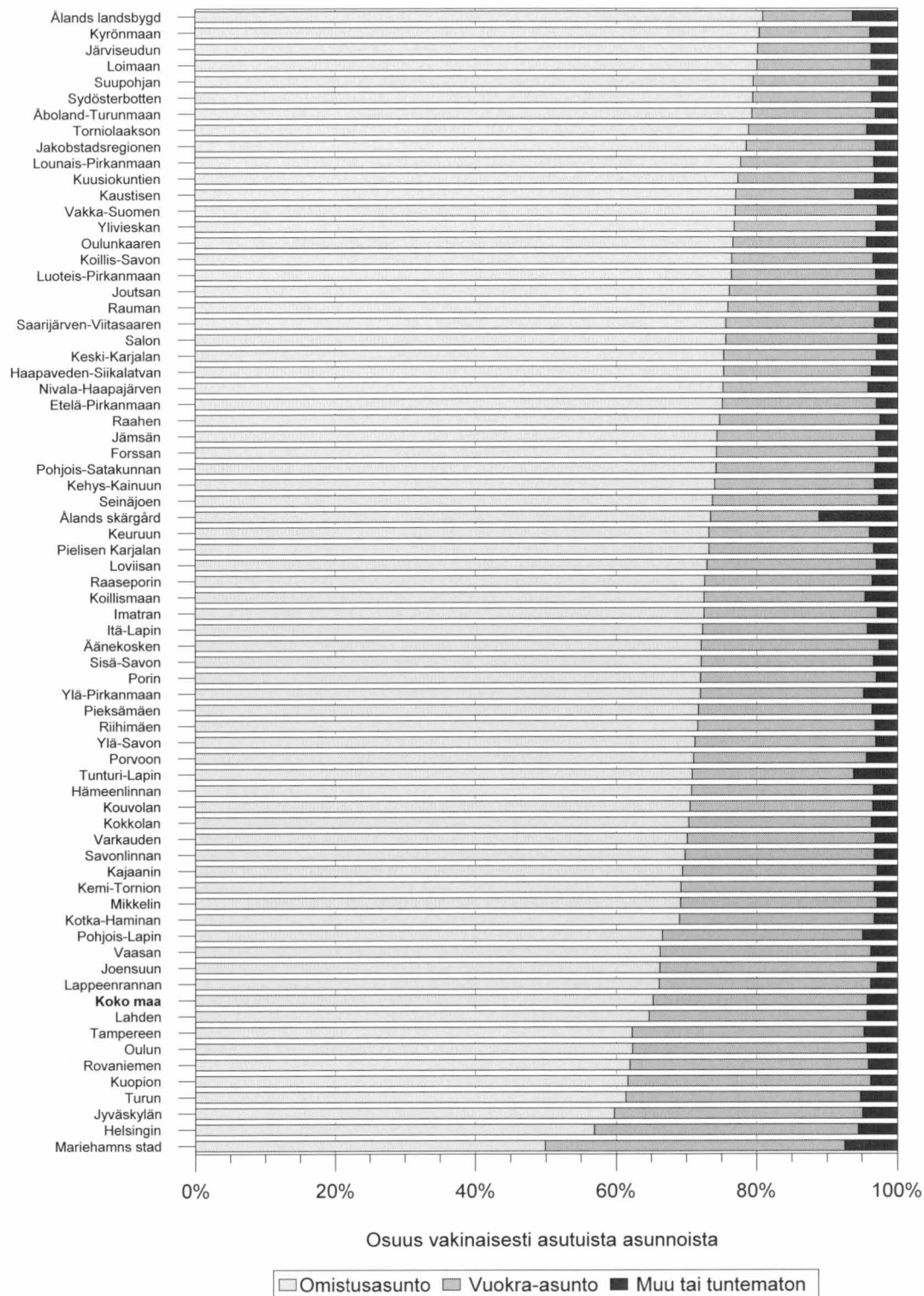
Vuonna 2012 koko maassa oli 2,58 miljoonaa *asutokuntaa* ja niissä asui keskimäärin 2,0 henkilöä. Asutokunnan muodostavat kaikki samassa asuinhuoneistossa vakinaisesti asuvat henkilöt. Asutokunnista 74,6 % oli yhden tai kahden henkilön asutokuntia. Näitä pieniä asutokuntia oli suhteellisesti eniten Pielisen Karjalan ja vähiten Jakobstadsregionen seutukunnassa.

Asutokunta määritellään *ahtaasti asuvaksi*, mikäli henkilöitä on enemmän kuin yksi huonetta kohti, kun keittiötä ei lasketa huonelukuun (normi 4). Vuonna 2012 ahtaasti asuvien asutokuntien osuus oli 8,7 %. Oulunkaaren ja Nivala-Haapajärven seutukuntien asutokunnista ahtaasti asui suhteellisesti eniten.

Koko maan asutokunnista 43,9 % asui kerrostaloasunnoissa, 40,4 % erillisissä pientaloissa ja 13,8 % rivi- tai ketjutaloissa. Helsingin seutukunnan asutokunnista 65 % asui kerrostaloissa ja Ahvenanmaan pientenkuntien asutokunnista yli 80 % asui pientaloissa. Rivitaloasuntoja oli suhteellisesti eniten Joutsan seutukunnassa.

Vuonna 2013 (ennakkotieto) vanhan osakehuoneiston keskimääräinen neliöhinta oli koko maassa 2 269 euroa. Koko maassa kerrostalohuoneistot (2 398 euroa/m²) olivat neliöhinnaltaan rivitalohuoneistoja (2 093 euroa/m²) kalliimpia. Maakunnista Uudellamaalla osakeasuntojen hinnat olivat ylivoimaisesti kalliimpia muihin maakuntiin verrattuna. Halvimmat kerrostaloasunnot olivat Kymenlaaksossa ja rivitaloasunnot Lapissa.

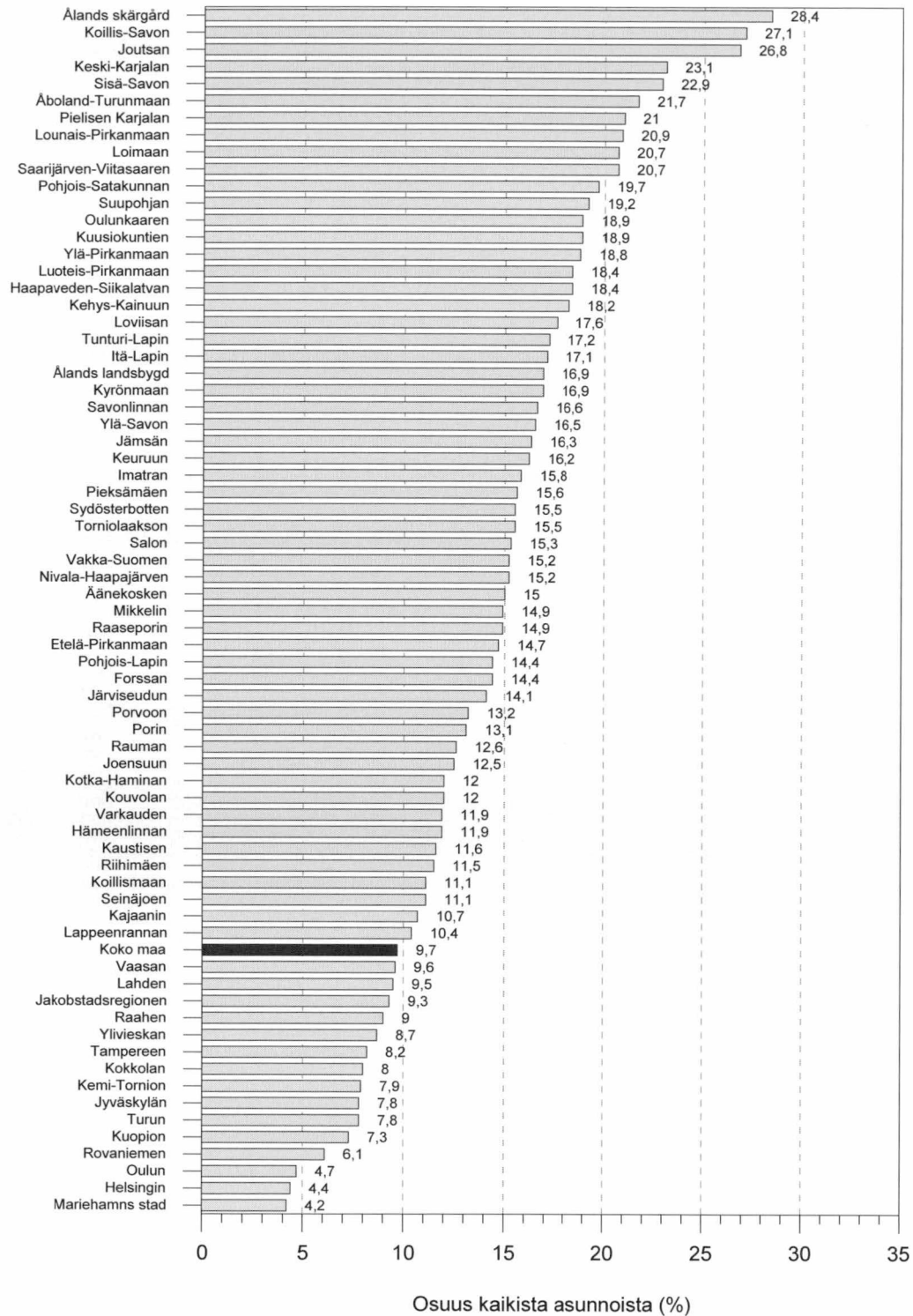
Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

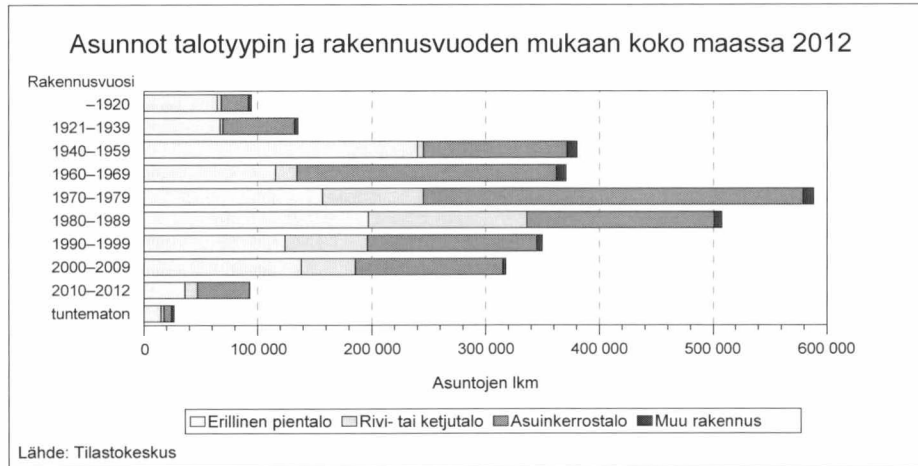
Kuva 3.1. Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2012.

Puutteellisesti varustetut asunnot seutukunnittain 2012

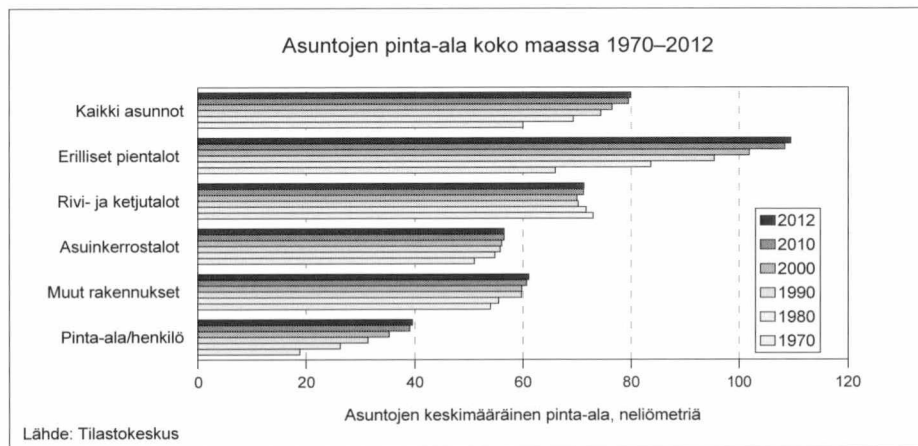

Sisältää myös varustetasoltaan tuntemattomat asunnot
 Vuoden 2013 aluerajat
 Lähde: Tilastokeskus

Kuva 3.2. Puutteellisesti varustetut asunnot seutukunnittain 2012.

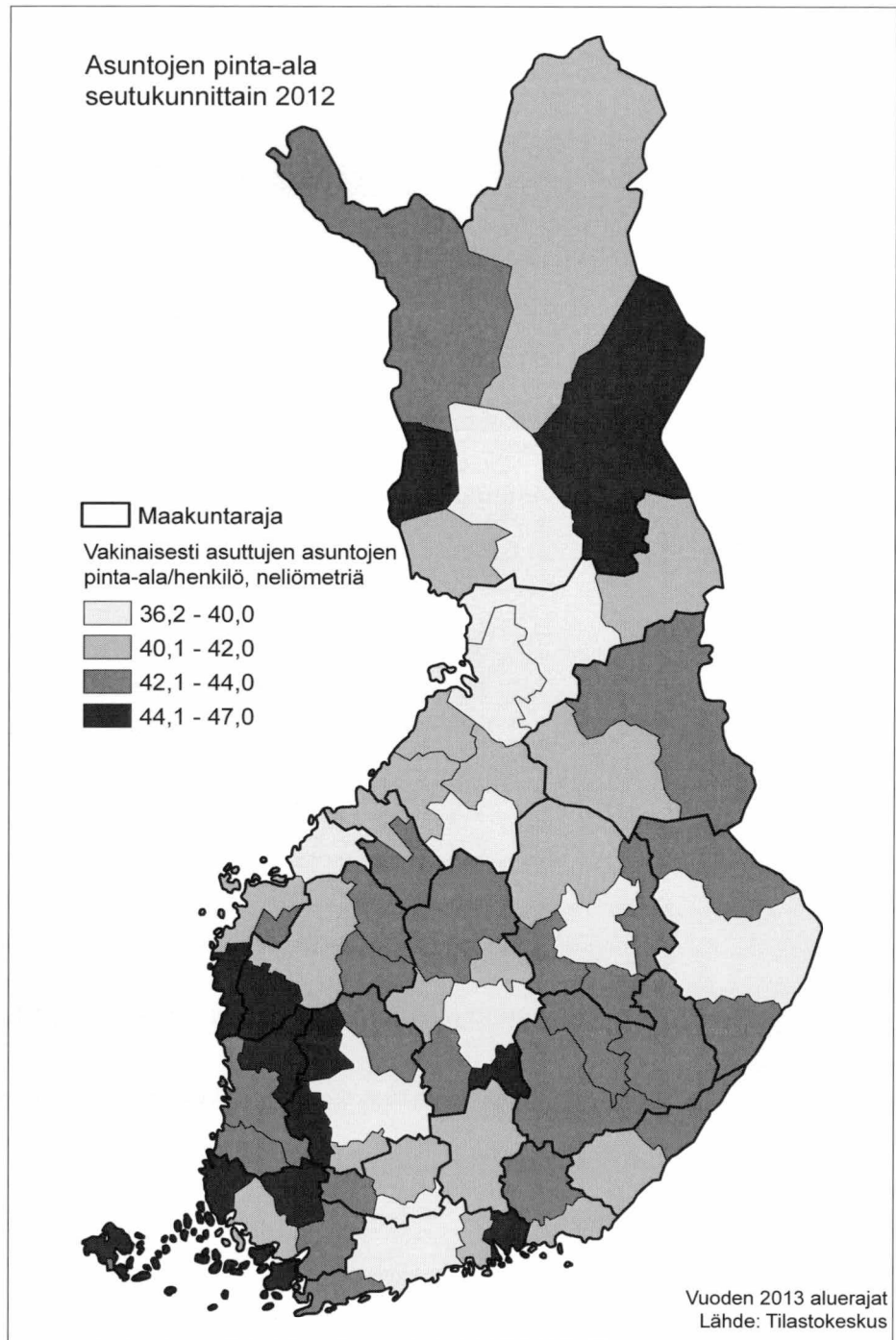
Kuva 3.3. Asunnot talotyyppin ja rakennusvuoden mukaan koko maassa 2012.

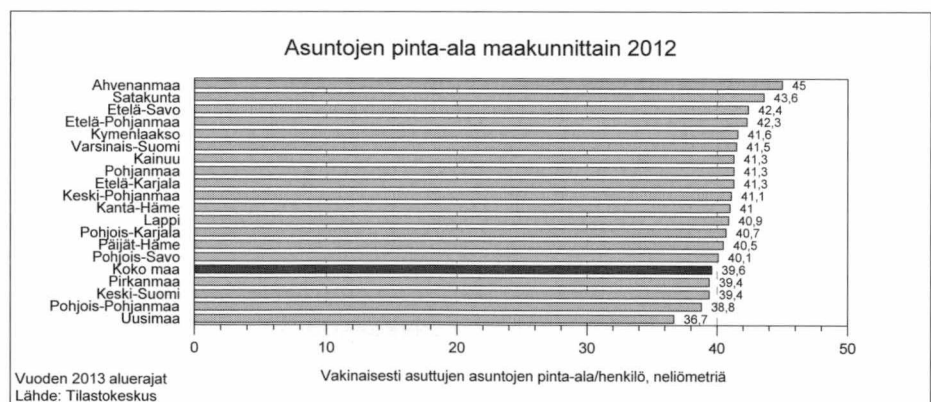
Kuva 3.4. Asuntojen pinta-ala koko maassa 1970–2012.

Kuva 3.5. Vanhojen osakeasuntojen neliöhinnat maakunnittain 2013.

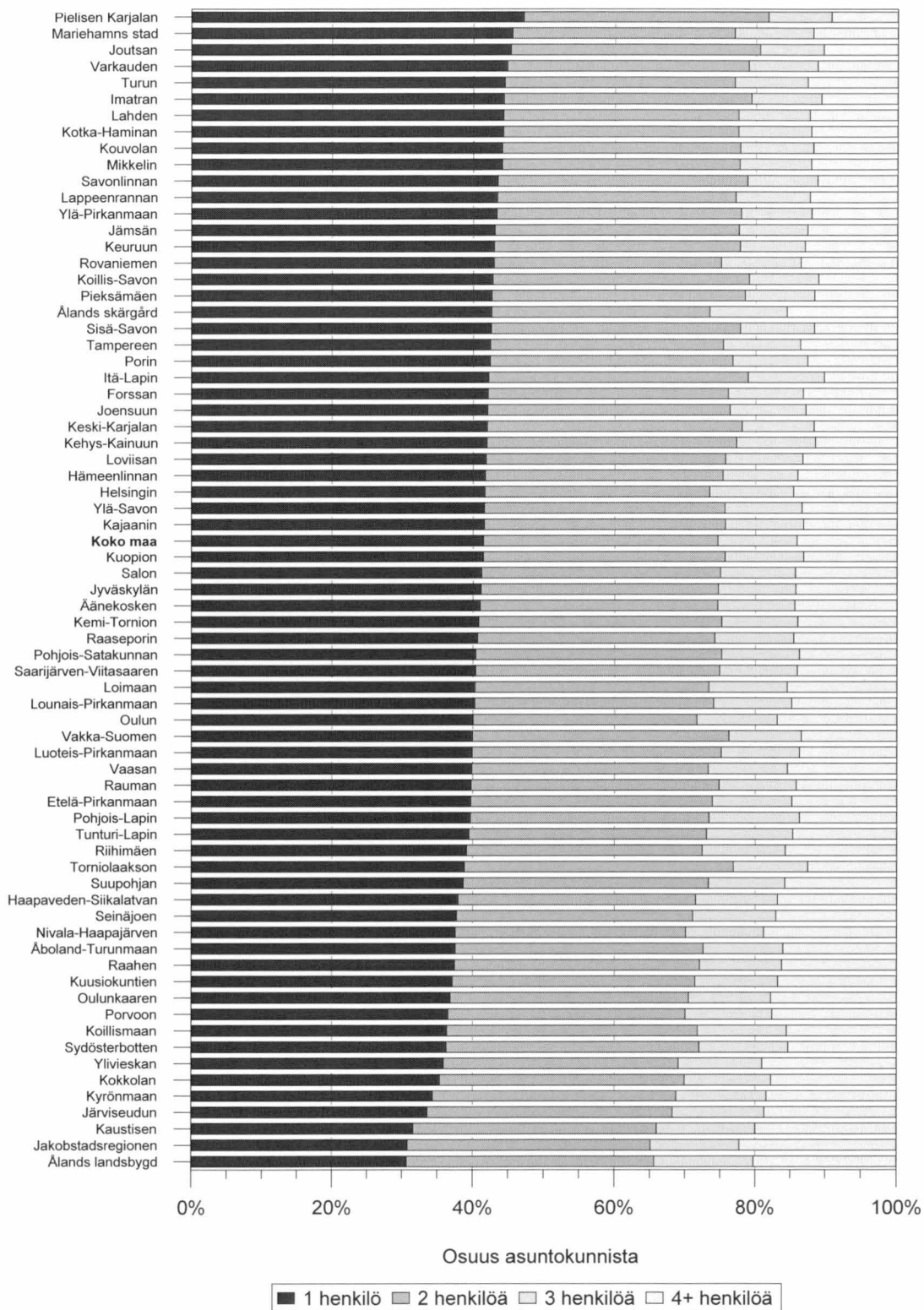

Kuva 3.6. Asuntojen pinta-ala seutukunnittain 2012.

Kuva 3.7. Asuntojen pinta-ala maakunnittain 2012.

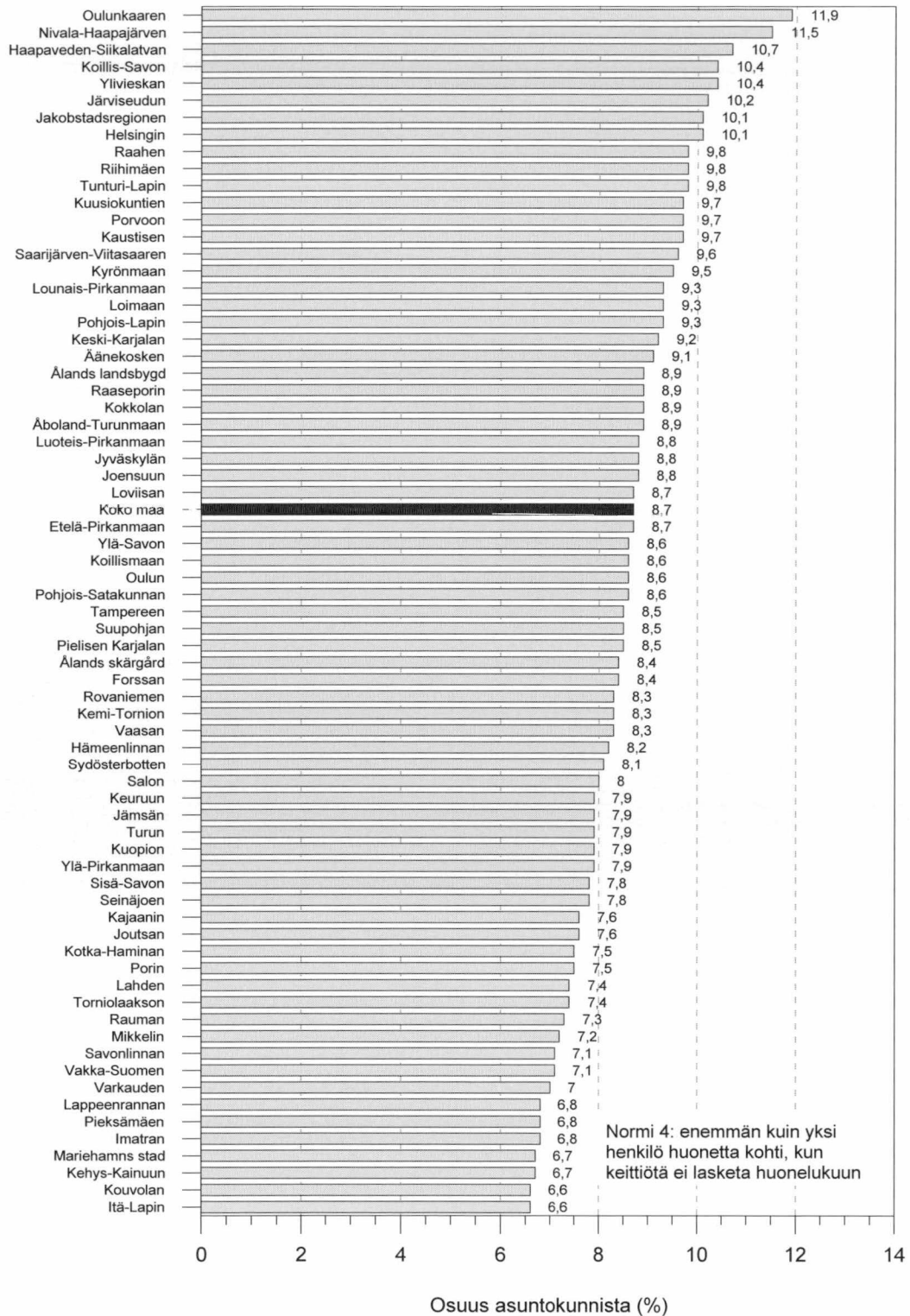
Asuntokunnat koon mukaan seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 3.8. Asuntokunnat koon mukaan seutukunnittain 2012.

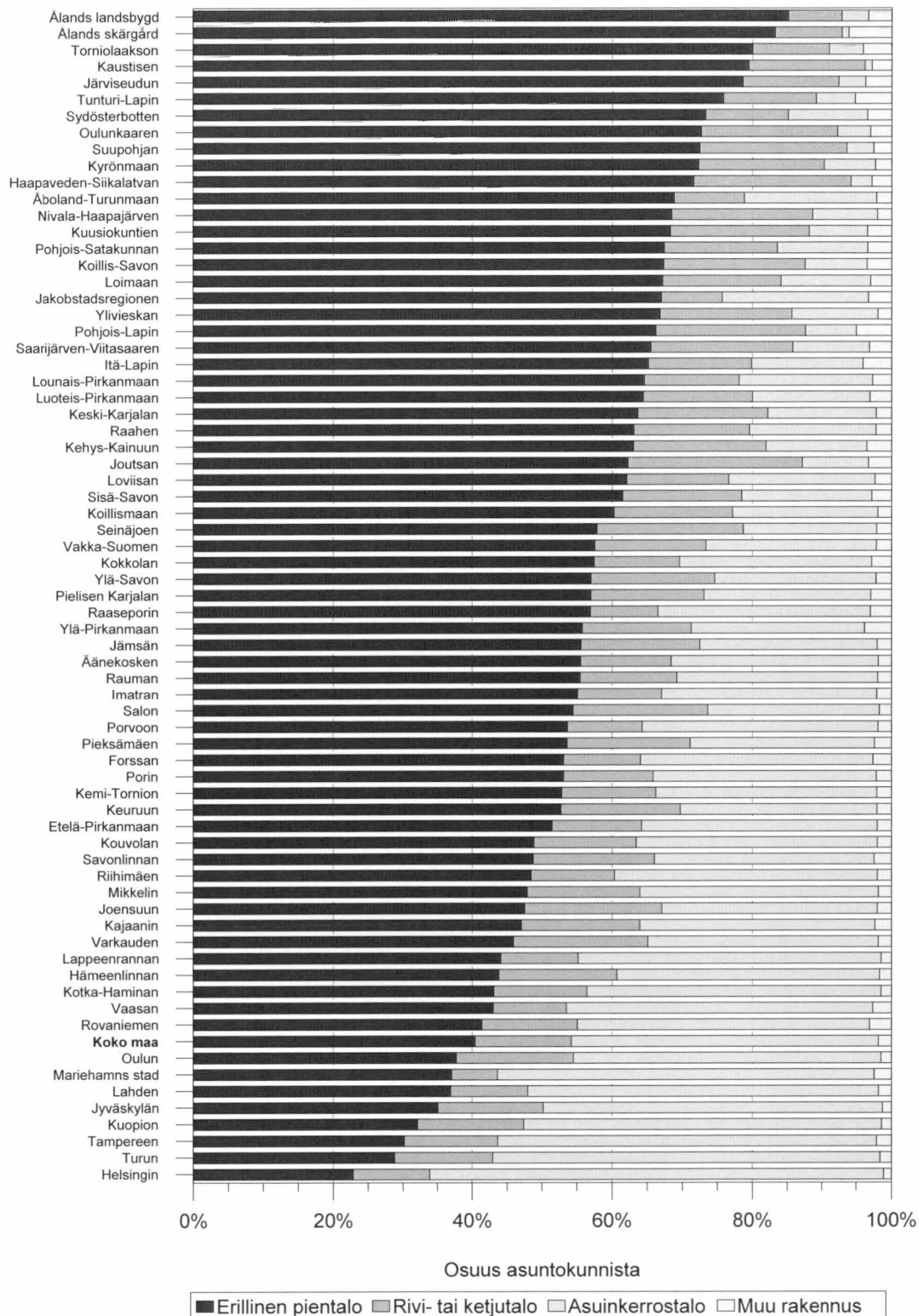
Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 3.9. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2012.

Asuntokunnat talotyyppin mukaan seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

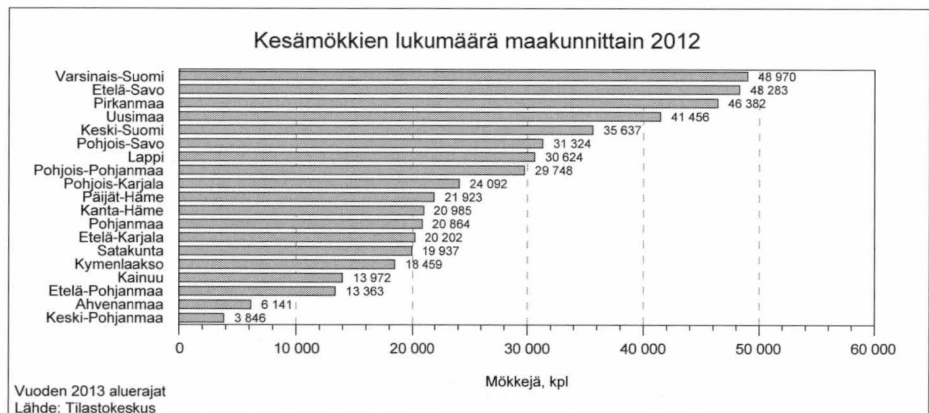
Kuva 3.10. Asuntokunnat talotyyppin mukaan seutukunnittain 2012.

Kesämökkit

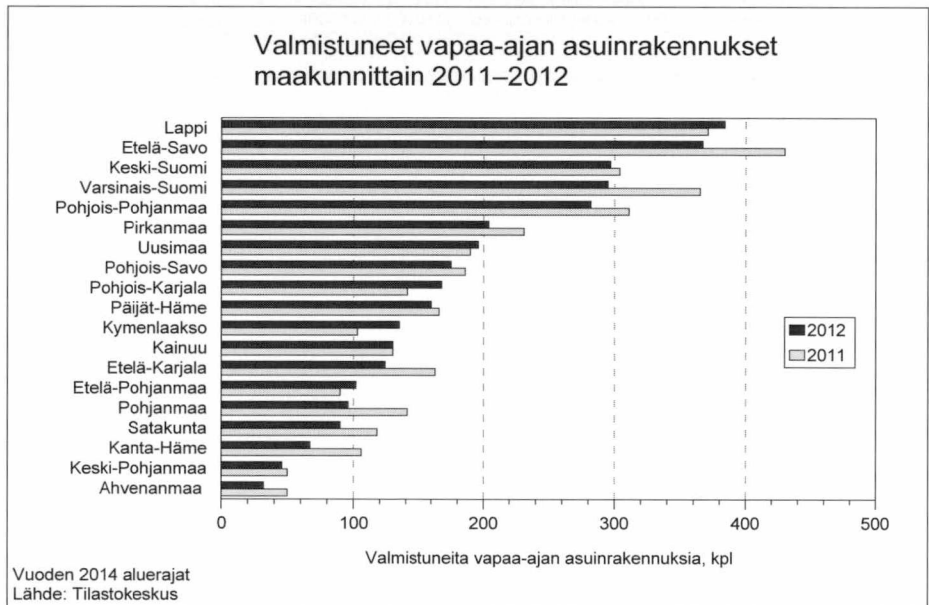
Suomessa oli vuoden 2012 lopussa 496 200 kesämökkiä. Eniten niitä oli Varsinais-Suomessa, Etelä-Savossa ja Pirkanmaalla, kussakin yli 45 000. Etelä-Savossa mökkejä oli myös asukasluvuun suhteutettuna runsaimmin, 315 kappaletta tuhatta asukasta kohti. Uudellamaalla kesämökkejä oli asukasluvuun nähden vähiten.

Mikkelin seutukunnassa mökkien lukumäärä oli seutukuntien suurin, 26 900 kappaletta. Asukasluvuun suhteutettuna mökkejä oli kuitenkin eniten Ålands skärgårdin seutukunnassa.

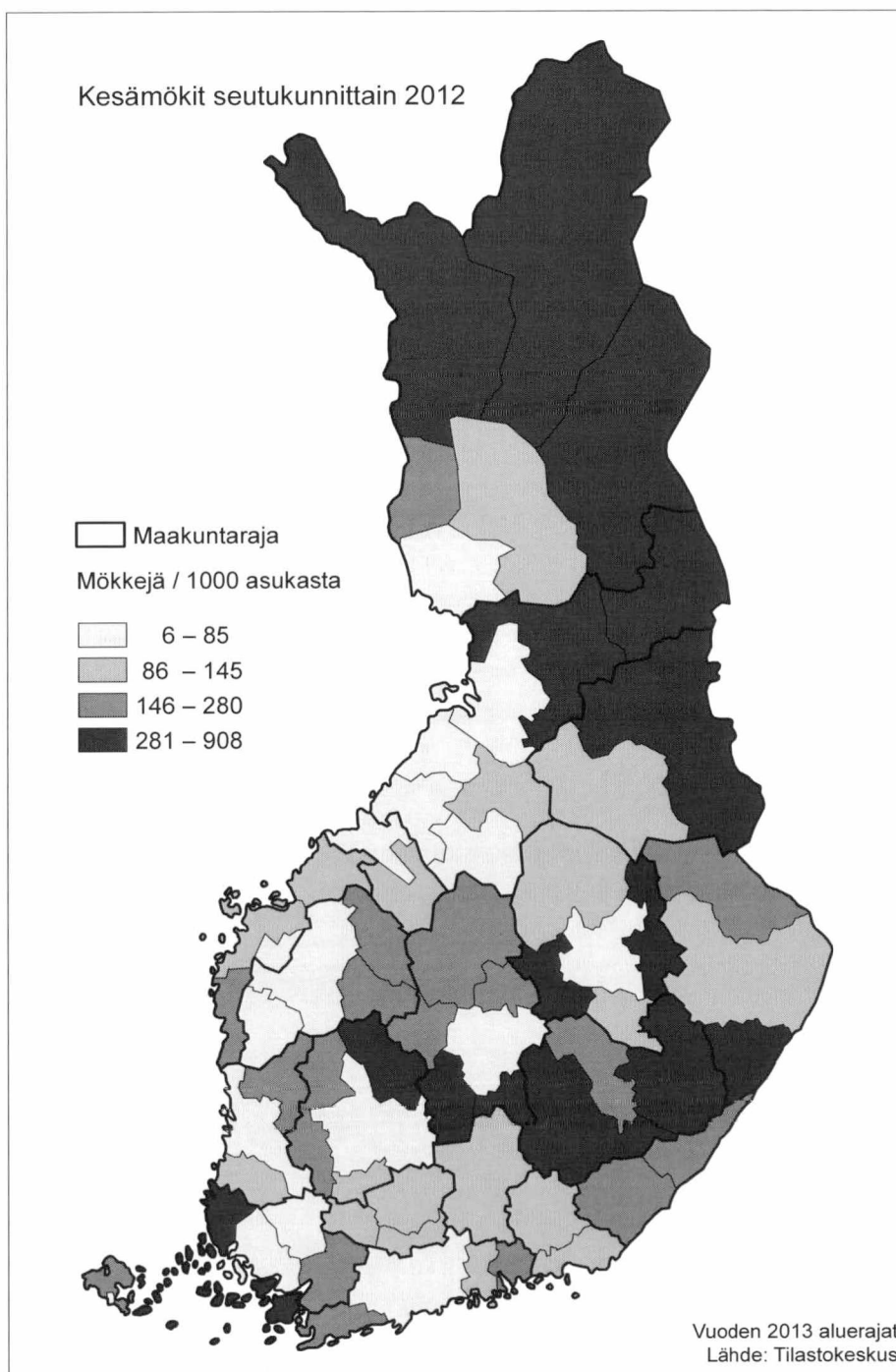
Uusia vapaa-ajan asuinrakennuksia valmistui vuonna 2012 yhteensä 3 350 kappaletta, mikä on 300 vähemmän kuin vuotta aiemmin. Eniten uusia vapaa-ajanrakennuksia rakennettiin Lappiin.

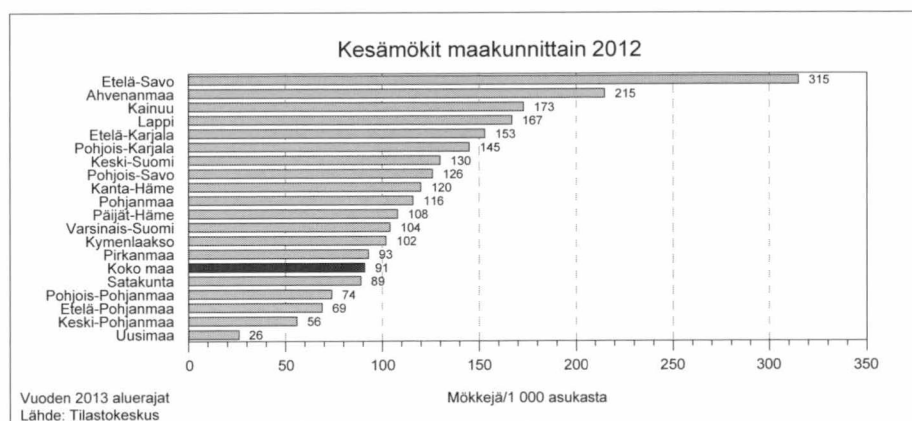
Kuva 3.11. Kesämökkien lukumäärä maakunnittain 2012.

Kuva 3.12. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 2011–2012.

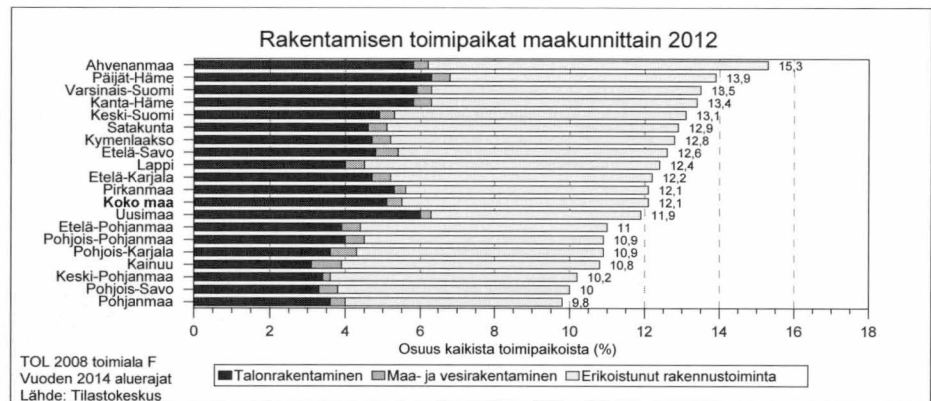
Kuva 3.13. Kesämökki seutukunnittain 2012.

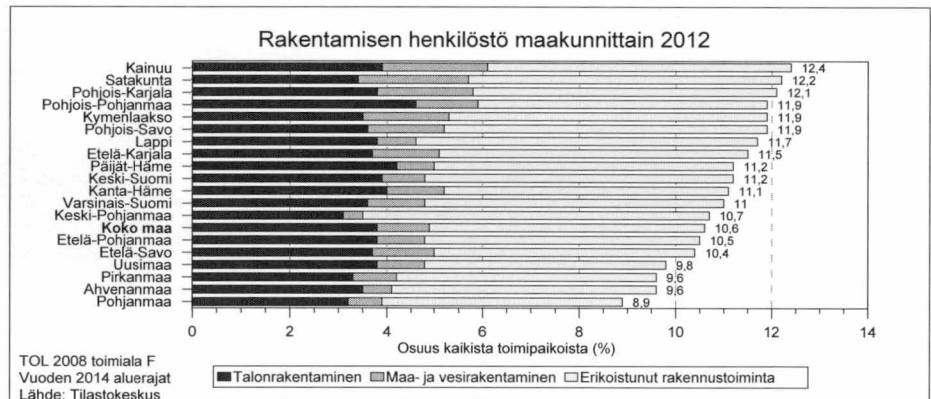
Kuva 3.14. Kesämökki maakunnittain 2012.

Rakentaminen

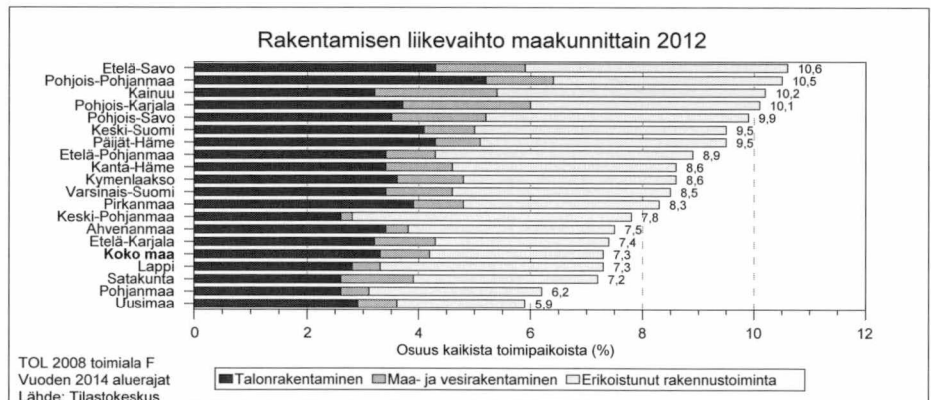
Rakentamisen toimipaikkoja oli vuoden 2012 yritysrekisterin vuositilaston mukaan koko maassa hieman alle 42 700 eli 12,1 % kaikista toimipaikoista. Henkilökuntaa rakentamisen toimipaikoilla oli 152 800, mikä on 10,6 % kaikkien toimipaikkojen henkilöstöstä. Rakentamisen liikevaihdon osuus oli vastaavasti 7,3 % kaikkien toimipaikkojen liikevaihdosta. Toimialaluokitus TOL 2008 jaottelee rakentamisen pääluokan kolmeen kaksinumerotason luokkaan: talonrakentamiseen, maa- ja vesirakentamiseen ja erikoistuneeseen rakennustoimintaan.

Kuva 3.15. Rakentamisen toimipaikat maakunnittain 2012.

Kuva 3.16. Rakentamisen henkilöstö maakunnittain 2012.

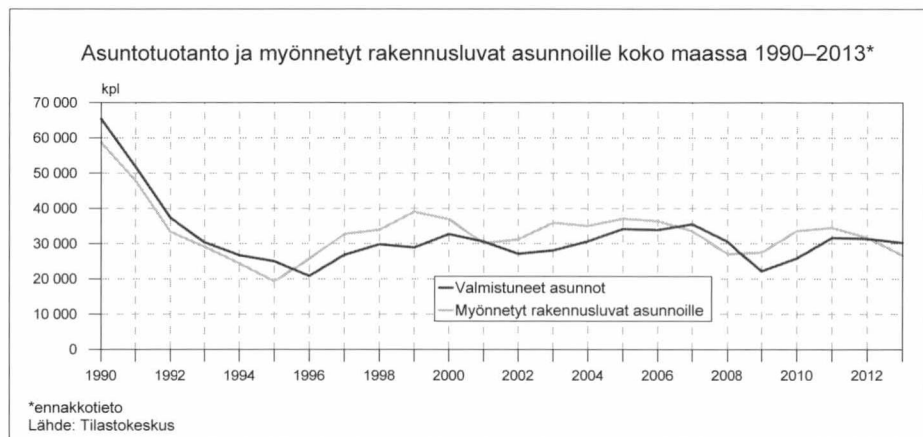

Kuva 3.17. Rakentamisen liikevaihto maakunnittain 2012.

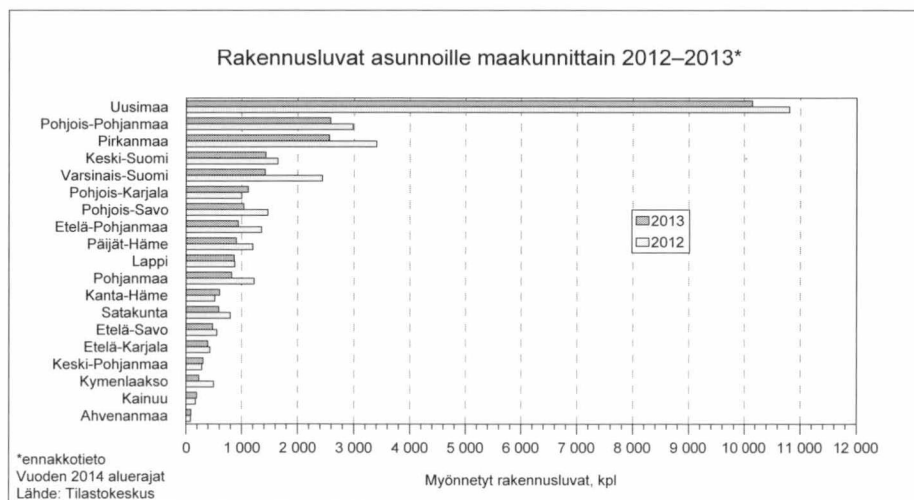
Asuntotuotanto oli voimakkaimmillaan 1990-luvun alkupuolella (tarkastelujakso 1990–2013). Asuntoja valmistui enimmillään 65 400 kappaletta vuonna 1990, mutta 2000-luvulla asuntoja on valmistunut keskimäärin alle puolet tästä määrästä. Viimeisimmän tiedon mukaan asuntoja valmistui 30 300 kappaletta vuonna 2013 (ennakkotieto). Rakennuslupia asunnoille myönnettyjä samana vuonna 26 700 kappaletta, mikä on 16 % vähemmän kuin edellisenä vuonna.

Maakunnista eniten asuntojen rakennuslupia myönnettiin Uudellemaalle, 10 147 kappaletta vuoden 2013 ennakkotiedon mukaan. Seuraavina tulivat Pohjois-Pohjanmaa ja Pirkanmaa yli 2 500 luvalla.

Asukaslukuun suhteutettuna asuntotuotanto oli vilkkainta Seinäjoen seutukunnassa ja Etelä-Pohjanmaan maakunnassa vuonna 2012. Suhteellisesti vähiten asuntoja valmistui Pielisen Karjalan ja Torniolaakson seutukuntiin. Koko maassa valmistuneista asunnoista 54,4 % valmistui asuinkerrostaloihin. Helsingin, Mariehamns stadin, Rovaniemen ja Koillismaan seutukunnissa asuinkerrostaloihin valmistui yli 60 % asunnoista.

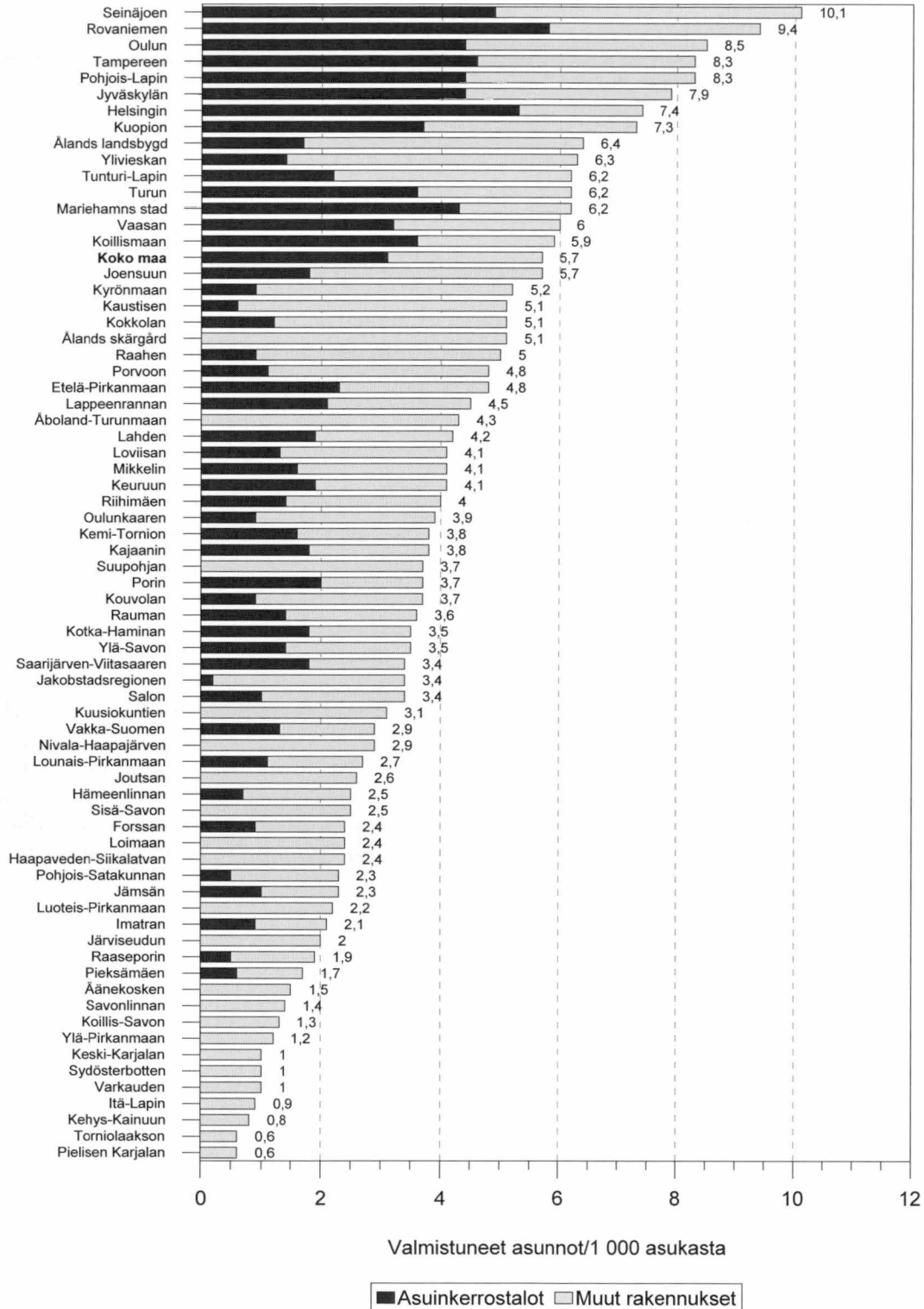

Kuva 3.18. Asuntotuotanto ja myönnettyt rakennusluvut asunnoille koko maassa 1990–2013.

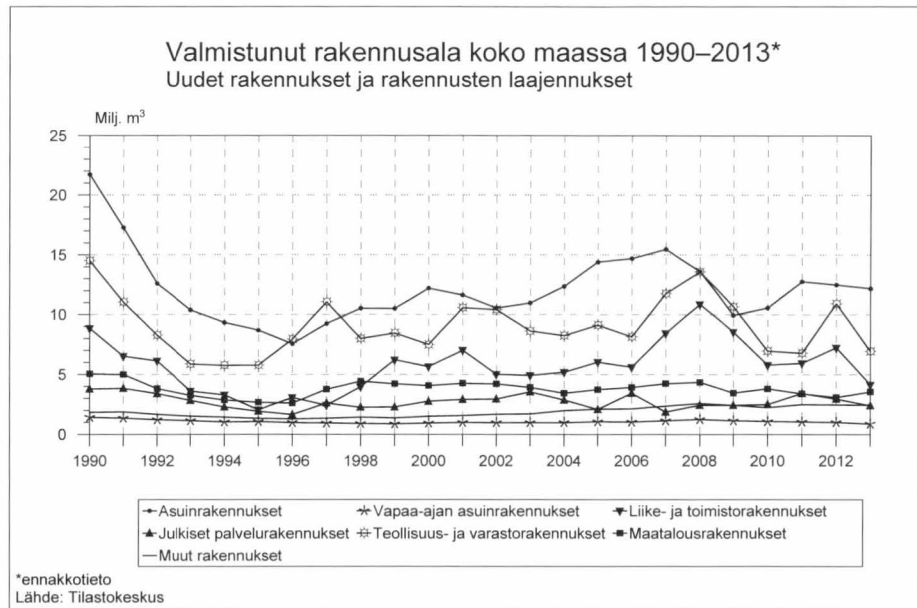
Kuva 3.19. Rakennusluvut asunnoille maakunnittain 2012–2013.

Asuntotuotanto talotyyppin mukaan seutukunnittain 2012

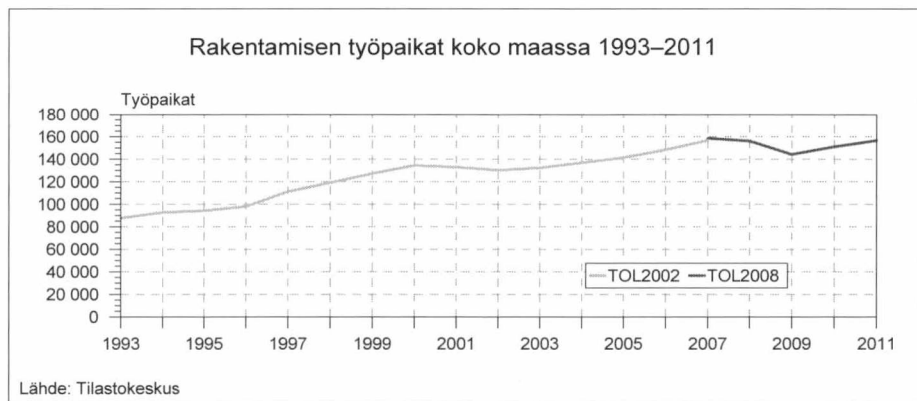

Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 3.20. Asuntotuotanto talotyyppin mukaan seutukunnittain 2012.

Kuva 3.21. Valmistunut rakennusala koko maassa 1990–2013.

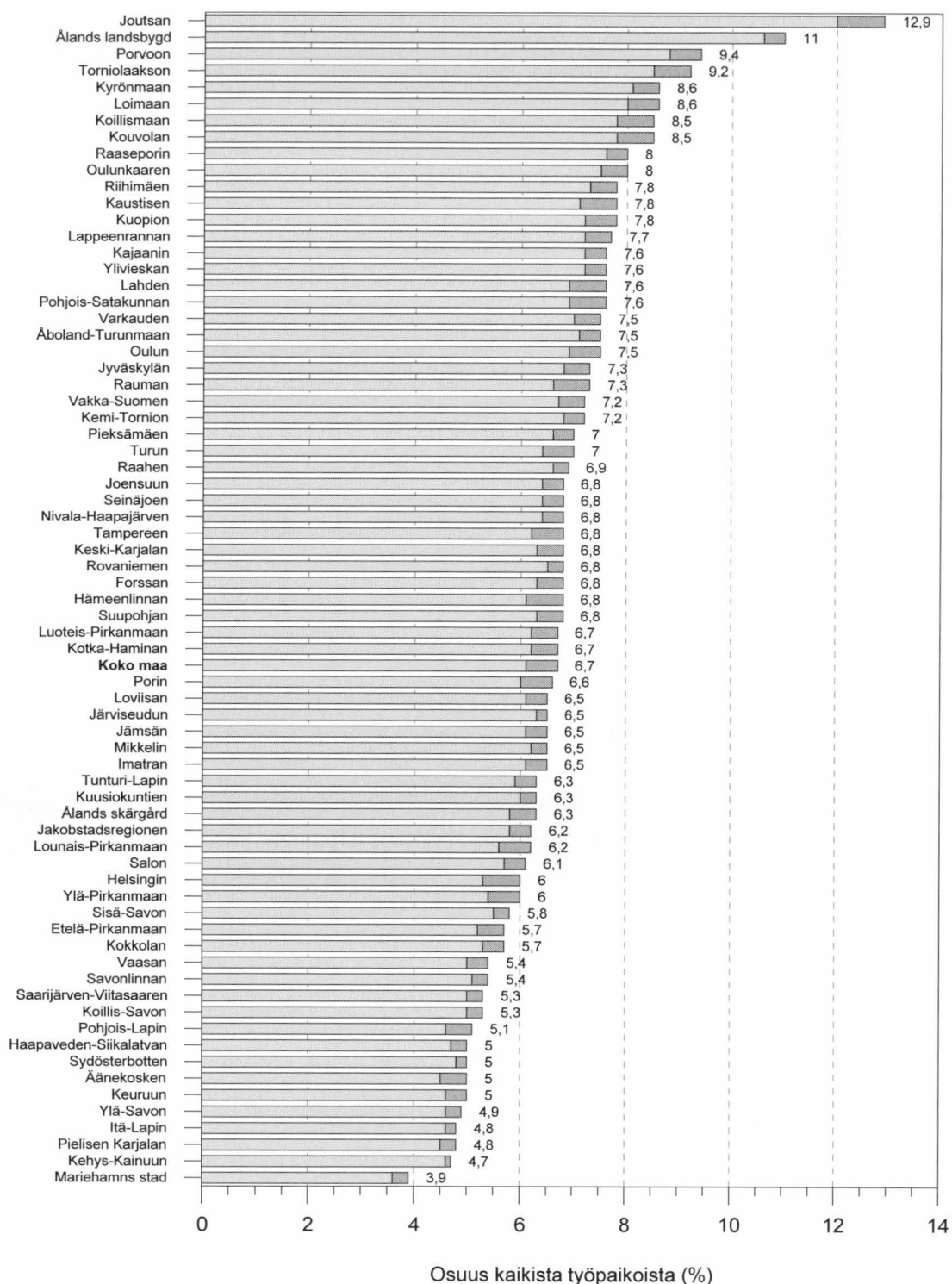
Kuva 3.22. Rakentamisen työpaikat koko maassa 1993–2011.

Vuonna 2013 (ennakkotieto) rakennuksia valmistui koko maassa kaikkiaan 32,5 miljoonan kuutiometrin verran, mikä on noin 19 % vähemmän kuin edellisellä vuonna. Asuinrakennuksia valmistui 12,2 miljoonaa kuutiometriä ja teollisuus- ja varastorakennuksia 16,9 miljoonaa kuutiometriä. Koko tarkastelujaksolla (1990–2013) eniten uusien tai laajennettujen rakennusten kuutioita valmistui vuonna 1990, yhteensä 57,2 miljoonaa.

Rakentamisen työpaikkojen määrä on kasvanut yli 68 000 vuodesta 1993 vuoteen 2011. Rakentaminen työllisti yhteensä 156 500 henkilöä vuoden 2011 lopussa.

Rakentamisen osuus kaikista työpaikoista oli suurin Joutsan (12,9 %) seutukunnassa ja pienin Mariehamns stadin (3,9 %) seutukunnassa vuonna 2011. Koko maassa vastaava osuus oli 6,7 %. Rakennusala on hyvin miesvaltainen, sillä vain 8,6 % alan työllisistä oli naisia.

Rakennusalan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011

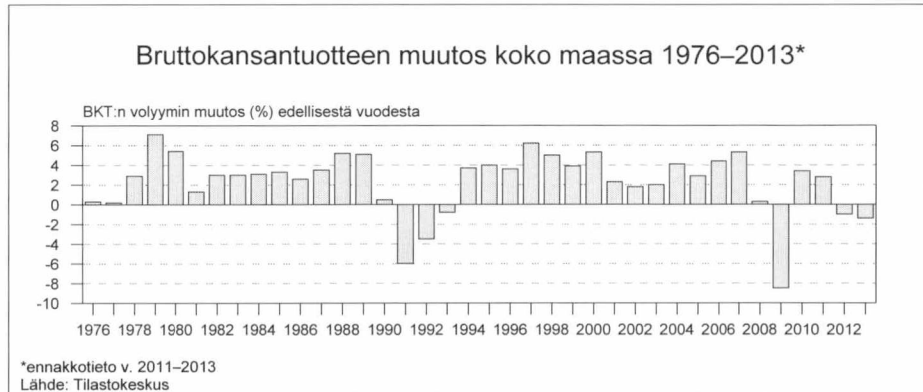
TOL 2008 toimiala F
Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

□ Miehet □ Naiset

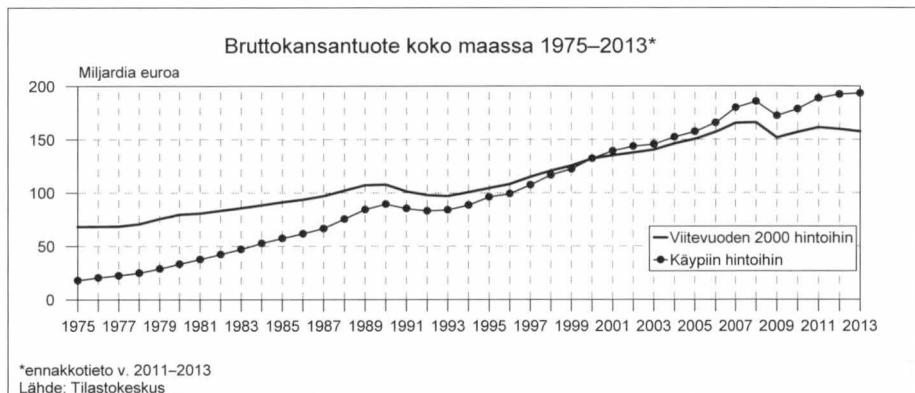
Kuva 3.23. Rakennusalan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011.

Kansantalous

Bruttokansantuote markkinahintaan on kotimaisten tuotantoyksiköiden tuotantotoiminnan lopputulos. Bruttokansantuote koko maassa oli vuonna 2013 (ennakkotieto) 193,4 miljardia euroa, ja sen volyymin muutos edelliseen vuoteen verrattuna oli -1,4 %.

Kuva 4.1. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1976–2013.

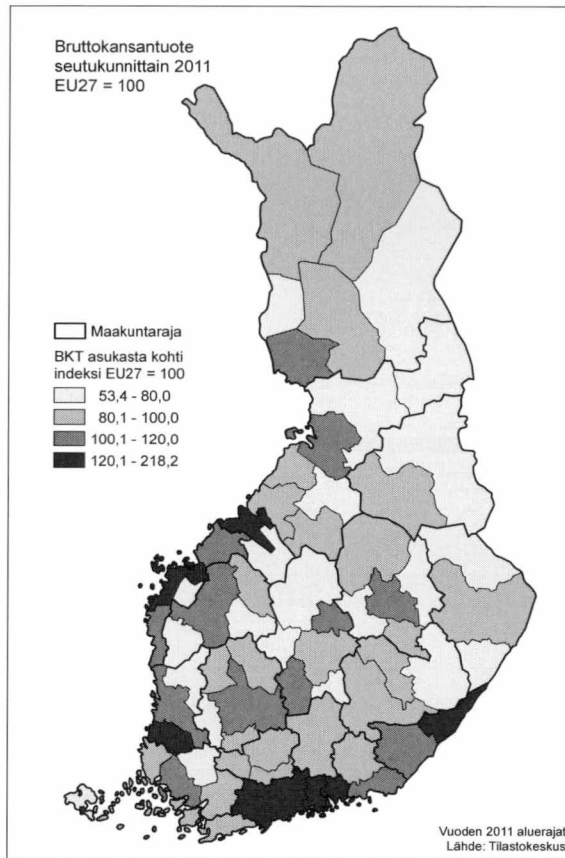
Kuva 4.2. Bruttokansantuote koko maassa 1975–2013.

Viimeisimmät alueelliset tiedot ovat vuodelta 2011. Asukasta kohti laskettu käypähintainen bruttokansantuote oli tuolloin koko maassa 35 017 euroa. Maakunnista parhaiten menestyivät Uusimaa, Ahvenanmaa, Pohjanmaa ja Etelä-Karjala, joiden arvot asukasta kohti olivat koko maata suuremmat. Seutukunnista Mariehamns stad (67 017 euroa/asukas) menestyi tässä tarkastelussa parhaiten ja Kyrönmaa (16 416 euroa/asukas) heikoiten.

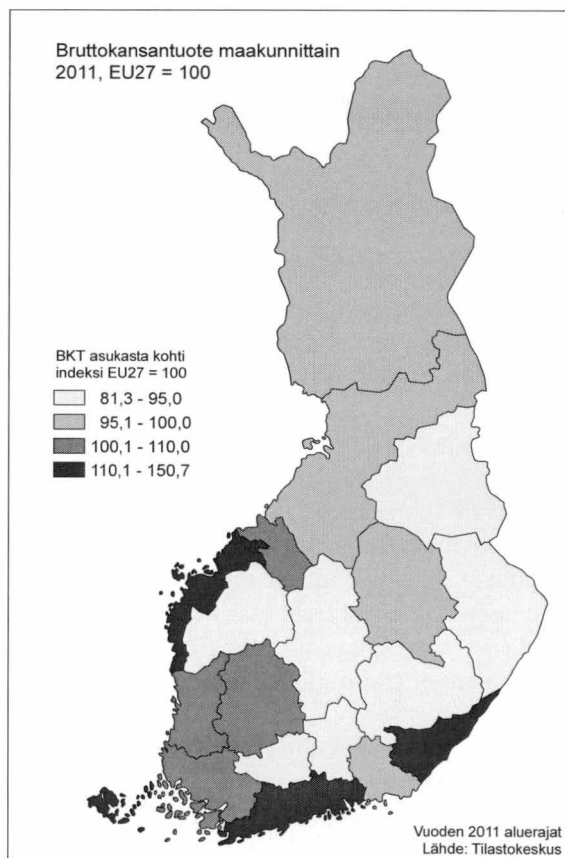
Suomi sai arvon 114 suhteessa EU:n keskimääräiseen (EU27 = 100) asukasta kohti laskettuun bruttokansantuotteeseen. Seutukuntien suhde EU27:ään vaihteli Kyrönmaan 52,3 % Mariehamns stadin 224,1 %. Maakunnista Uusimaa ja Ahvenanmaa menestyivät tässä tarkastelussa Suomen maakunnista parhaiten, mutta 11 maakuntaa jäi alle EU:n keskimääräisen arvon. Eniten alle EU:n keskiarvon oli Kainuun bruttokansantuote (79,1 %).

Vuonna 2011 Helsingin seutukunnassa tuotettiin 35,4 % koko maan bruttokansantuotteesta. Tampereen seutukunnan osuus oli 7,0 %, Turun seutukunnan 5,6 % ja Oulun seutukunnan 3,8 %.

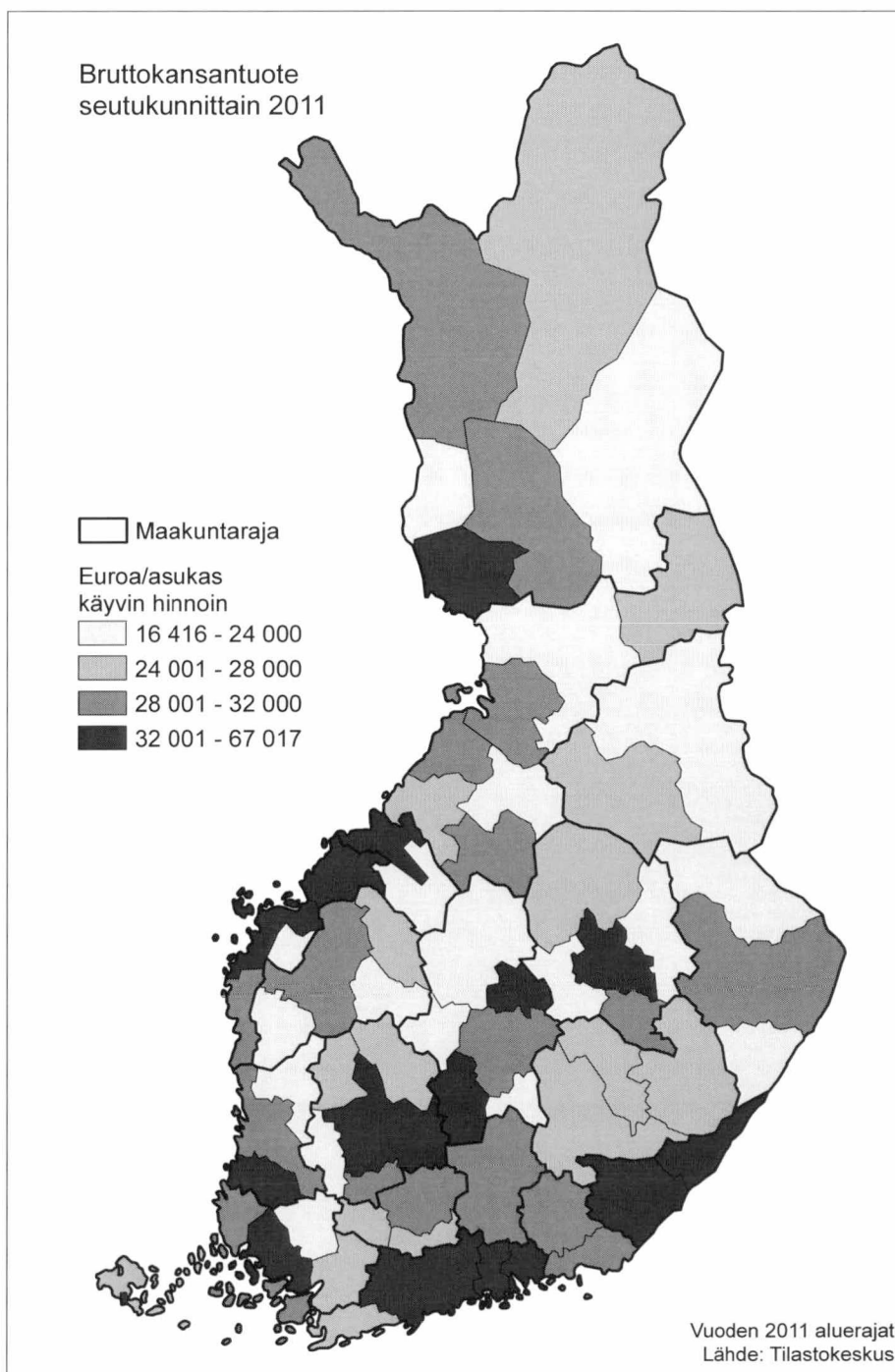
Ajallisesti vertailtavan (viitevuosi 2000) tiedon mukaan vuoden 2009 tuotannon pudotus oli niin syvä, että vielä vuonna 2011 lähes kaikissa maakunnissa jäätin reilusti vuoden 2008 tilanteesta. Poikkeuksen tästä muodostivat Etelä-Karjala, Ahvenanmaa ja Pohjois-Karjala.

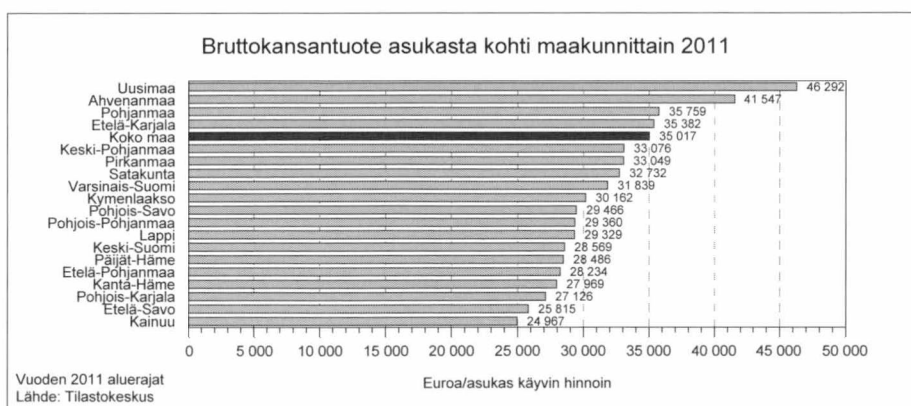
Kuva 4.3. Bruttokansantuote seutukunnittain 2011, EU27 = 100.

Kuva 4.4. Bruttokansantuote maakunnittain 2011, EU27 = 100.

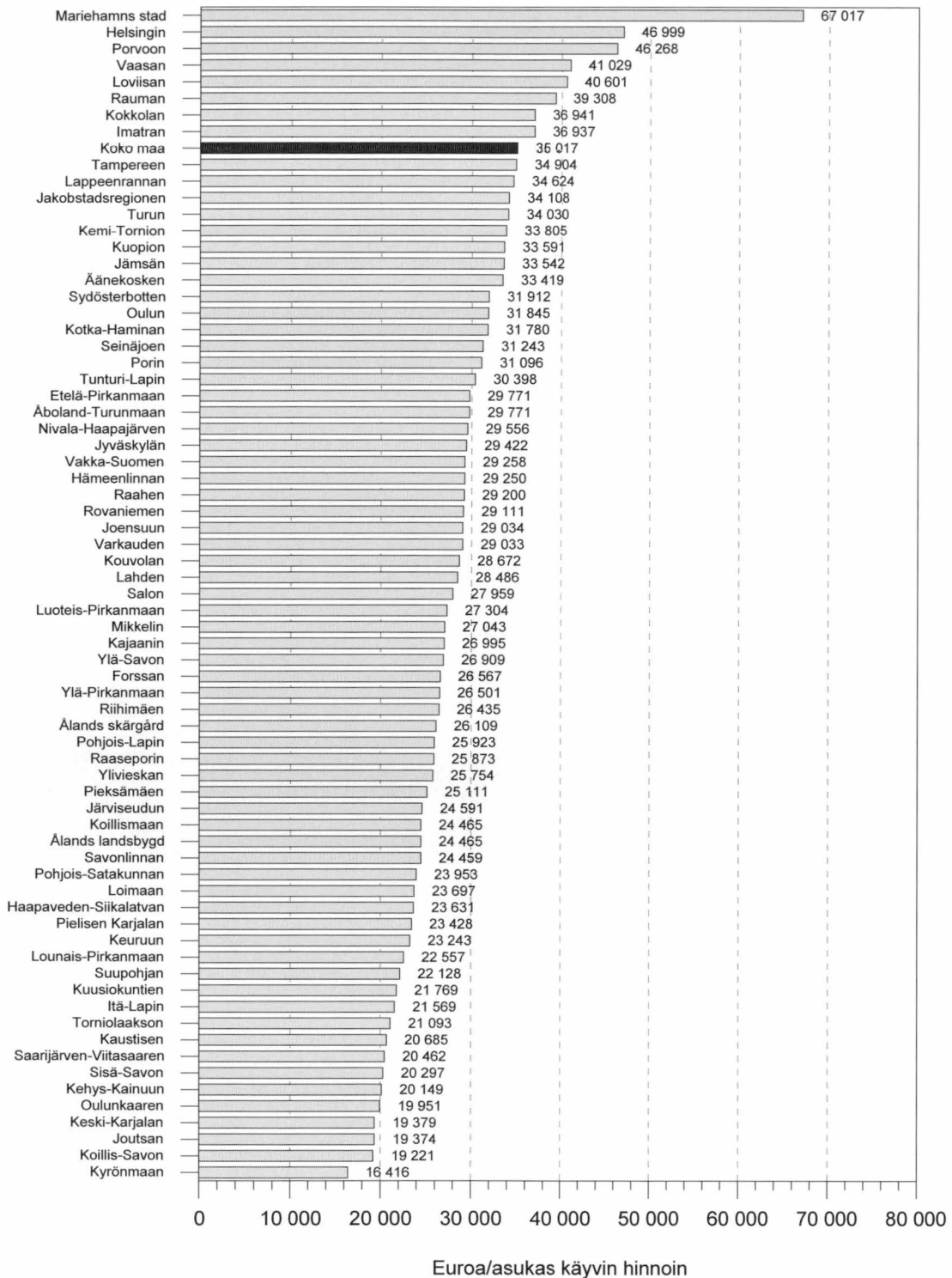

Kuva 4.5. Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2011.

Kuva 4.6. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2011.

Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2011

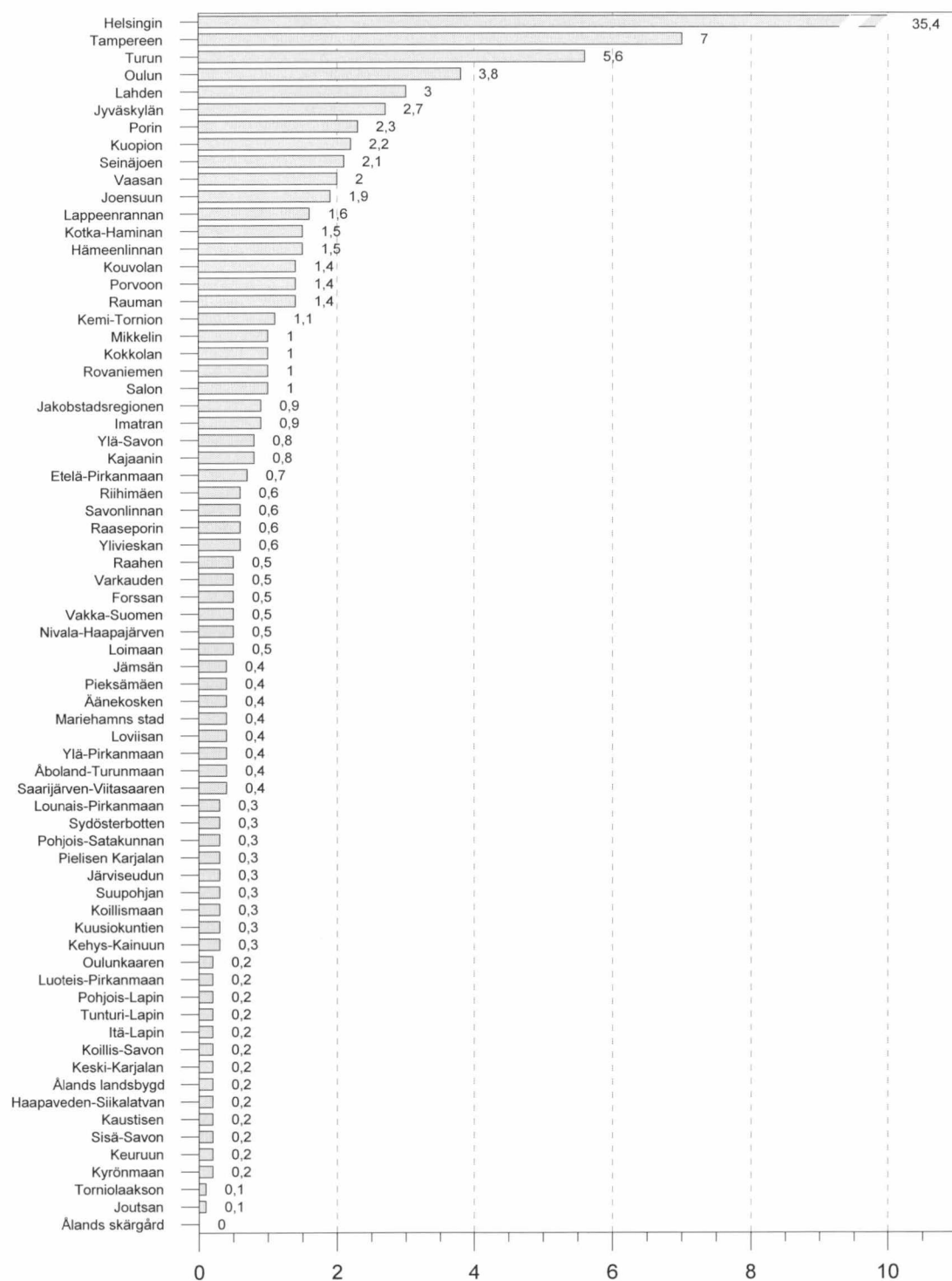

Vuoden 2011 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 4.7. Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2011.

Seutukuntien osuudet koko maan bruttokansantuotteesta 2011

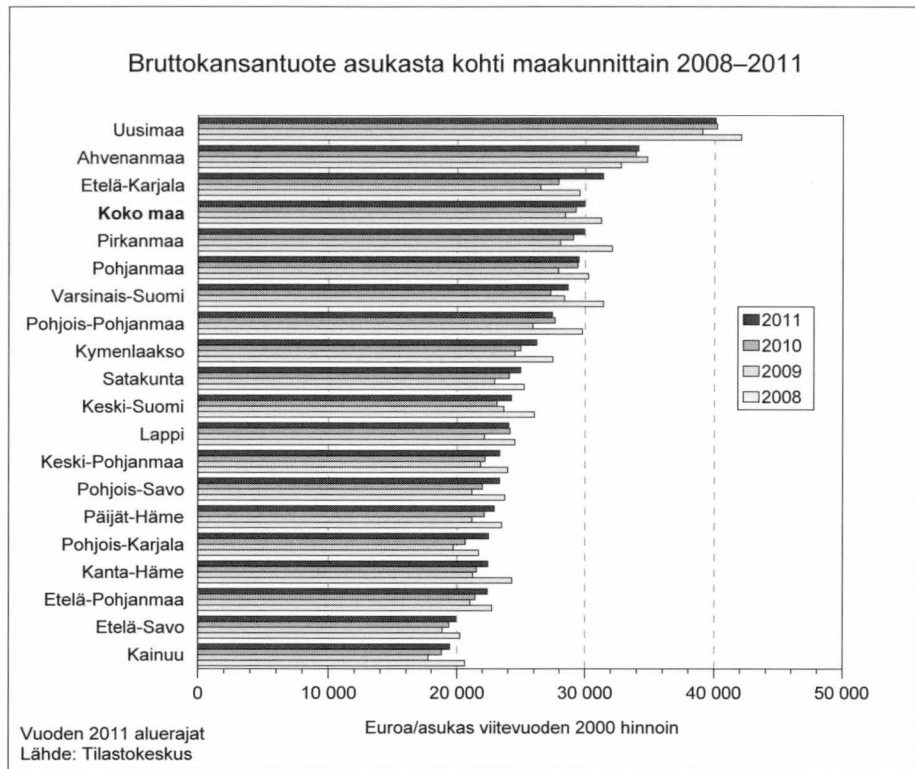

Vuoden 2011 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

Osuus (%)

Kuva 4.8. Seutukuntien osuudet koko maan bruttokansantuotteesta 2011.

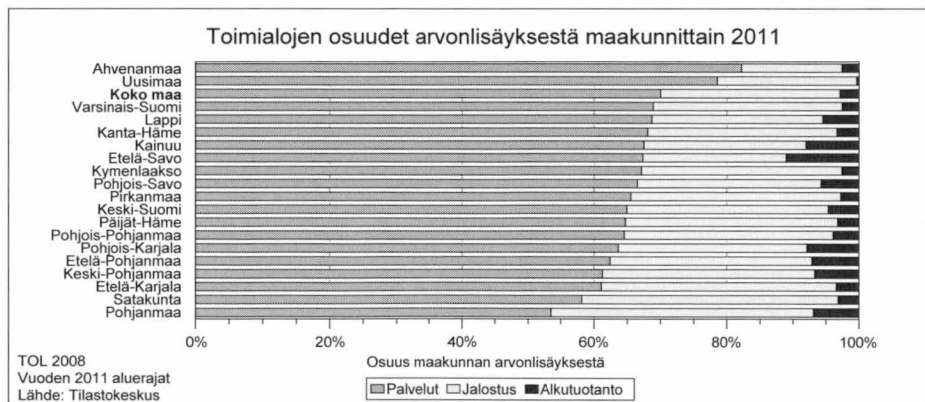

Kuva 4.9. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2008–2011.

Tuotannon ja työllisyyden aluetilit kuvaavat Suomen aluetaloutta kansantalouden tilinpidon käsittein ja määritelmin tuotantoyksikön sijaintipaikan mukaan. Tuotannon ja työllisyyden aluetilien laadinnassa noudatetaan Euroopan tilinpitäjärjestelmän (EKT 1995) ohjeistusta.

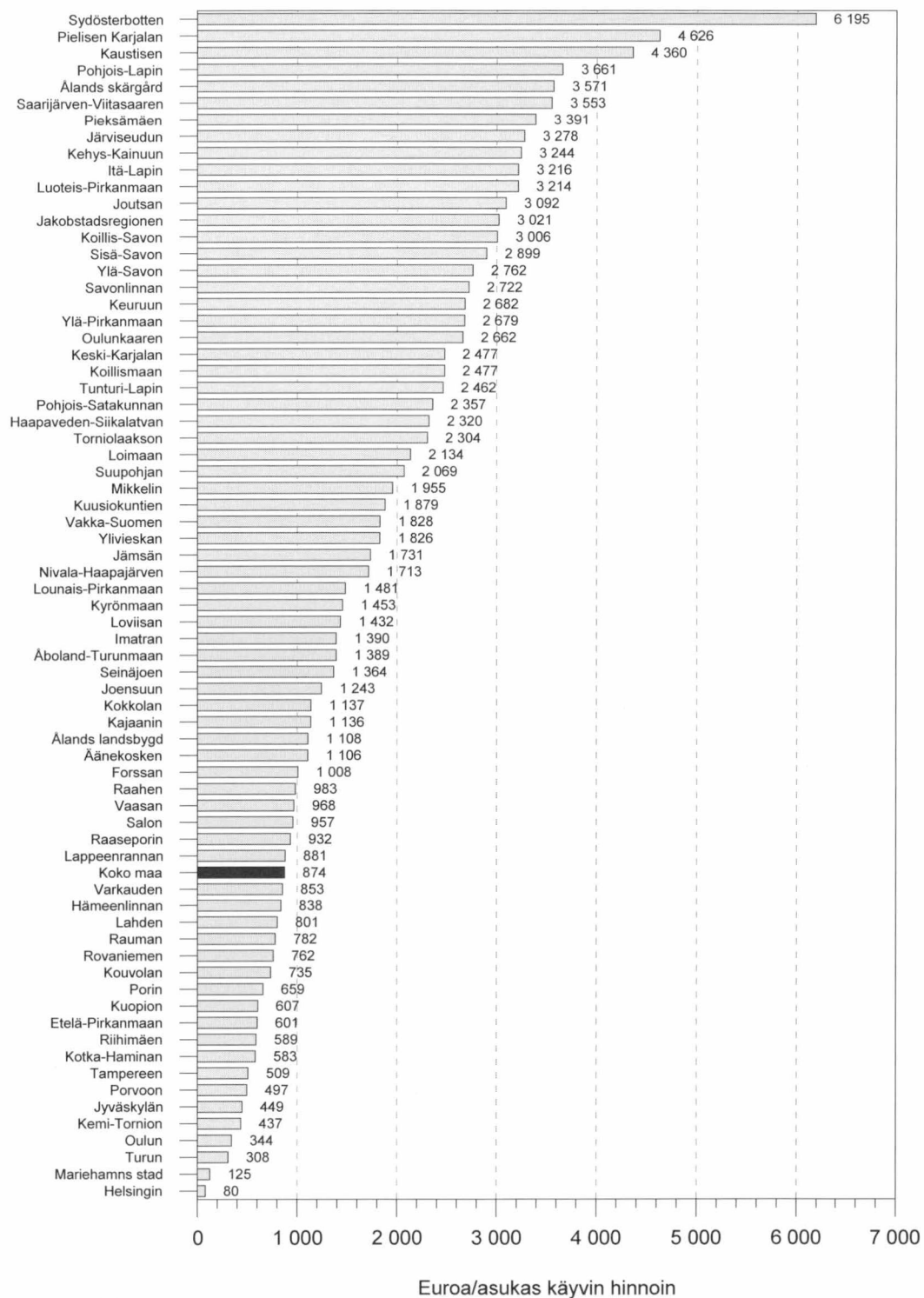
Vuonna 2011 maakunnittaisessa tarkastelussa alkutuotannon osuus oli suurin Etelä-Savossa, 11 % maakunnan arvonlisäyksestä. Jalostuksen osuus oli suurin Pohjanmaalla, 39,6 %. Ahvenanmaalla palvelutoimialoista muodostui 82,2 % arvonlisäyksestä ja Uudellamaalla vastaava osuus oli 78,5 %.

Alkutuotannon arvonlisäys asukasta kohti laskettuna oli suurin Sydösterbotenin seutukunnassa, 6 200 euroa. Jalostuksen arvonlisäys oli vastaavasti suurin Loviisan seutukunnassa, yli 22 000 euroa/asukas. Palvelutoimialojen arvonlisäys oli suurin Mariehamns stadin seutukunnassa, yli 52 500 euroa/asukas.

Kuva 4.10. Toimialojen osuudet arvonlisäyksestä maakunnittain 2011.

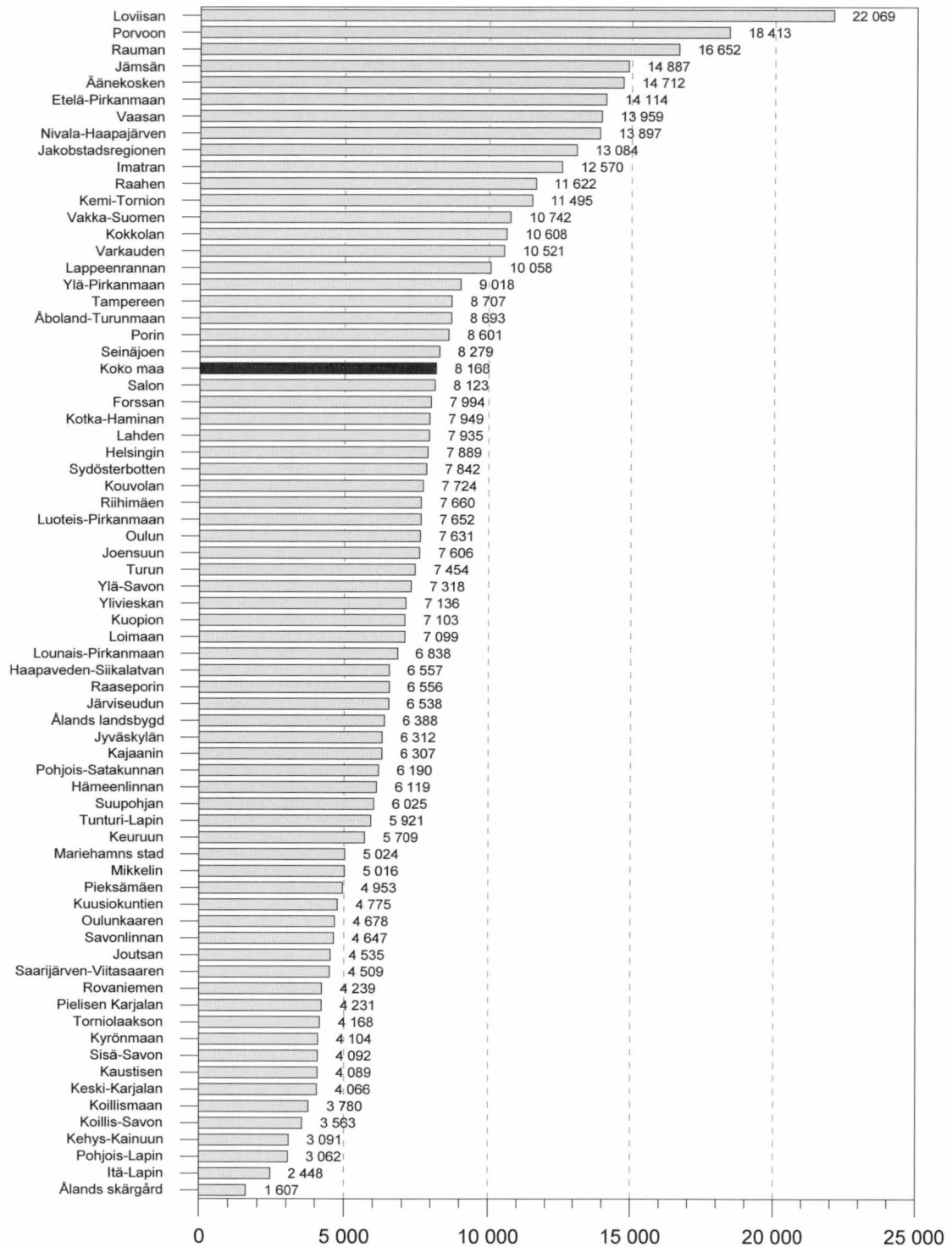
Alkutuotannon arvonlisäys seutukunnittain 2011

TOL 2008 toimiala A
Vuoden 2011 alueajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 4.11. Alkutuotannon arvonlisäys seutukunnittain 2011.

Jalostuksen arvonlisäys seutukunnittain 2011

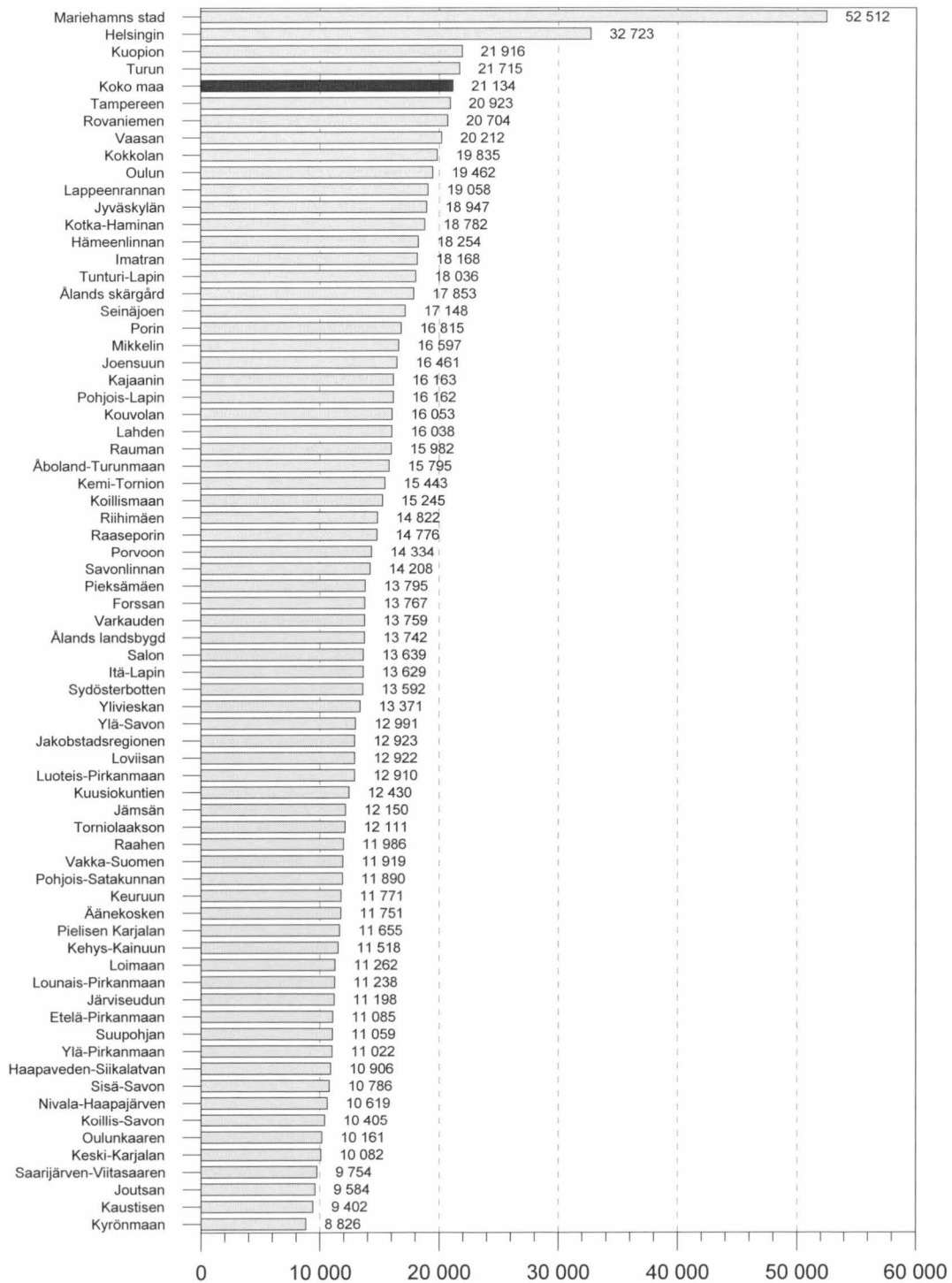

TOL 2008 toimialat B–F
Vuoden 2011 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Euroa/asukas käyvin hinnoin

Kuva 4.12. Jalostuksen arvonlisäys seutukunnittain 2011.

Palvelutoimialojen arvonlisäys seutukunnittain 2011

TOL 2008 toimialat G–T

Euroa/asukas käyvin hinnoin

Vuoden 2011 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 4.13. Palvelutoimialojen arvonlisäys seutukunnittain 2011.

Koulutus

Väestön koulutusrakennetilasto kuvaa 15 vuotta täyttäneen väestön perusasteen jälkeisiä tutkintoja. *Perusasteen* eli peruskoulun, keskikoulun tai kansakoulun jälkeistä tutkintoa vailla olevia henkilöitä oli 1,4 miljoonaa vuonna 2012. Heidän osuutensa oli suurin maaseutumaisissa kunnissa.

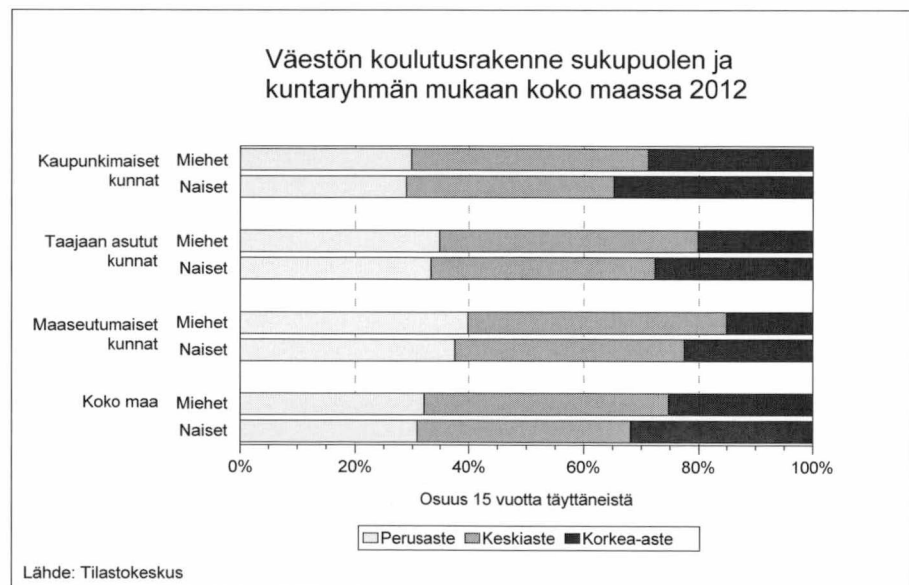
Keskiasteen koulutusta ovat ylioppilastutkinnot, ammatilliset perustutkinnot, ammattitutkinnot ja erikoisammattitutkinnot, ja koulutus kestää pääsääntöisesti 2–3 vuotta. *Korkea-asteen* koulutus jaotellaan: *alin korkea-aste* (mm. entiset teknikon ja sairaanhoitajan tutkinnot), *alempi korkeakouluaste* (ammattikorkeakoulututkinnot), *ylempi korkeakouluaste* (maisteritutkinnot) ja *tutkijakoulutusaste* (lisansiaatin ja tohtorin tutkinnot).

Tutkinnon suorittaneella väestöllä tarkoitetaan keskiasteen tai korkea-asteen tutkinnon suorittaneita. Heidän osuutensa 15 vuotta täyttäneistä oli 68,6 % vuonna 2012. Keskiasteen suorittaneita oli 39,9 % ja korkea-asteen suorittaneita 28,7 %. Seutukunnista tutkinnon suorittaneiden osuus oli suurin Oulun (75,1 %) ja pienin Ålands skärgårdin (55,2 %) seutukunnassa. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneita oli suhteellisesti eniten Helsingin seutukunnassa (36,4 %). Suhteellisesti eniten peruskoulun jälkeistä tutkintoa vailla olevia 25–29-vuotiaita oli Ahvenanmaan ja Raaseporin seutukunnissa.

Koulutustasoa mitataan Tilastokeskuksessa kehitetyllä kolminumeroisella väestön koulutustasomittaimella. Luku osoittaa alueen tutkintojen keskiarvon suhteutettuna 20 vuotta täyttäneeseen väestöön ja sen kriteerinä on koulutusaika vuosina. Vuonna 2012 väestön koulutustasomittain oli koko maassa keskimäärin 341. Koulutustaso oli korkein Helsingin ja Oulun seutukunnissa, 396 ja pienin Koillis-Savon seutukunnassa, 231.

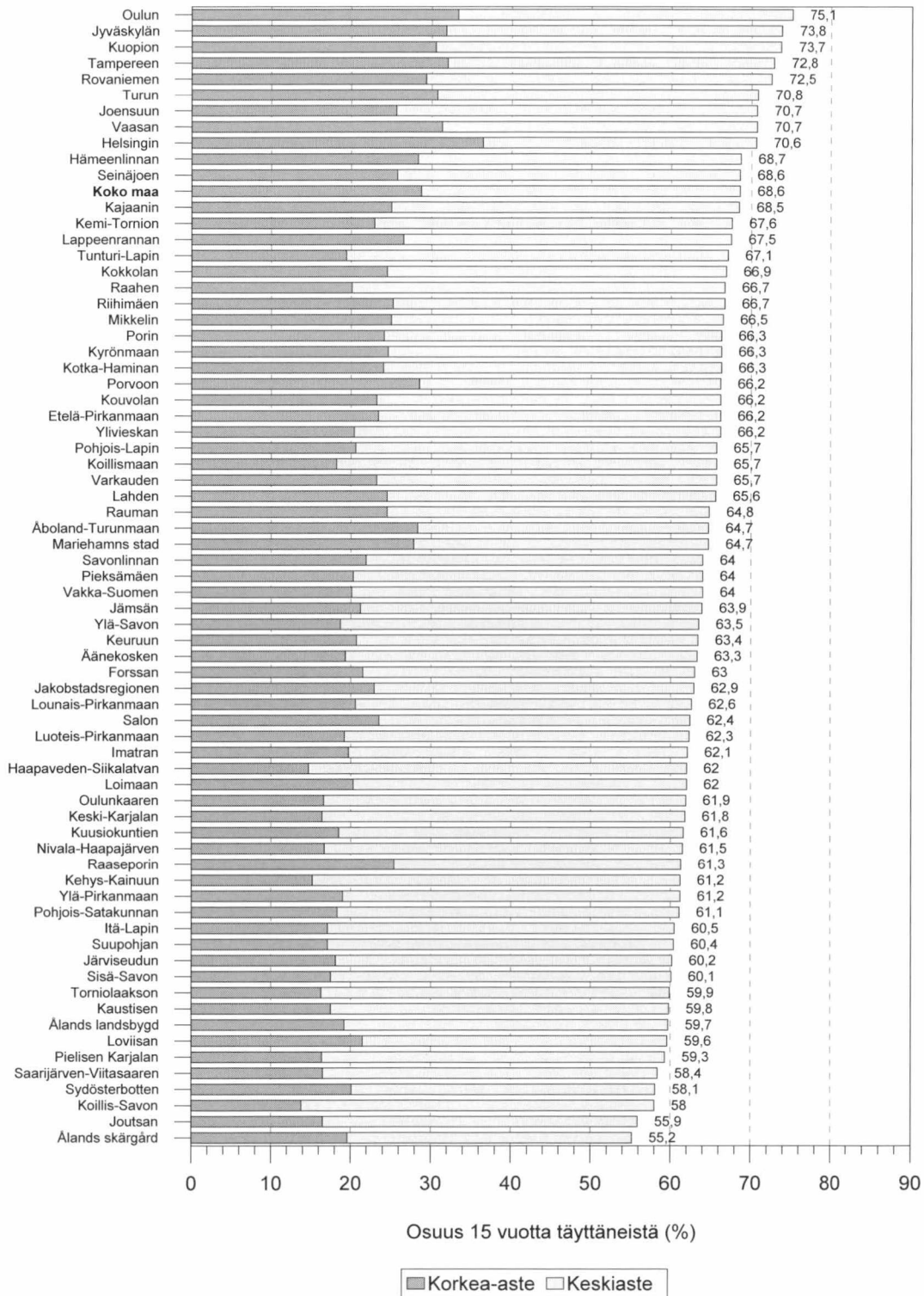
Vuonna 2011 koko maan työpaikoista 7,2 % oli koulutuksen toimialoilla. Suhteellisesti eniten koulutuksen työpaikkoja oli Rovaniemen ja Jyväskylän seutukunnissa.

Vuonna 2012 kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset asukasta kohti olivat suurimmat Ålands skärgårdin seutukunnassa (2 053 euroa/asukas) ja pienimmät Varkauden seutukunnassa (1 131 euroa/asukas).

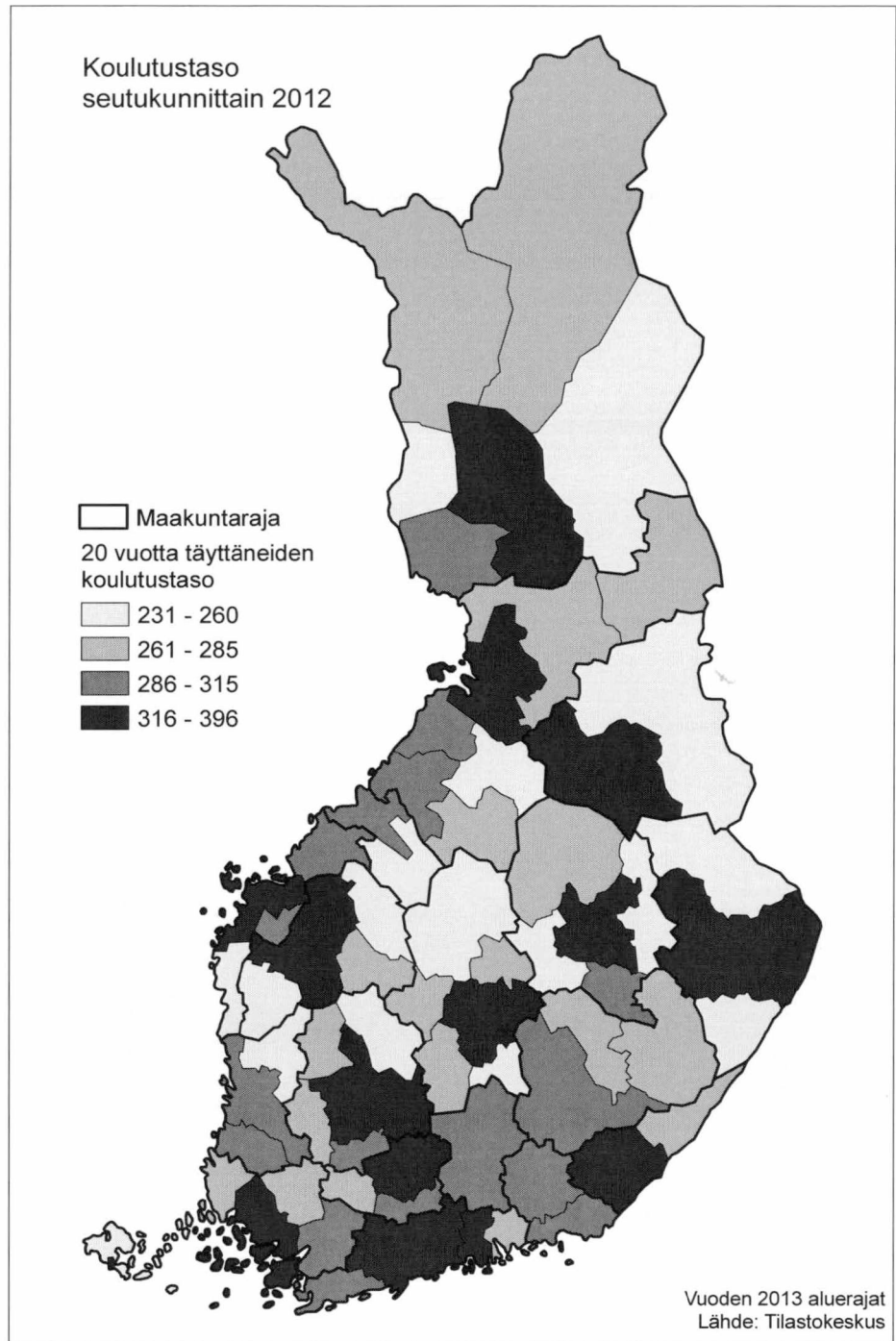
Kuva 5.1. Väestön koulutusrakenne sukupuolen ja kuntaryhmän mukaan koko maassa 2012.

Väestön koulutusaste seutukunnittain 2012

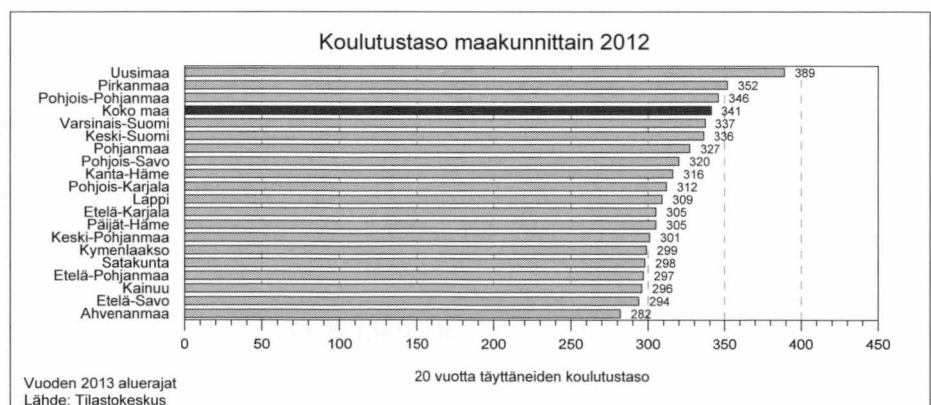

Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 5.2. Väestön koulutusaste seutukunnittain 2012.

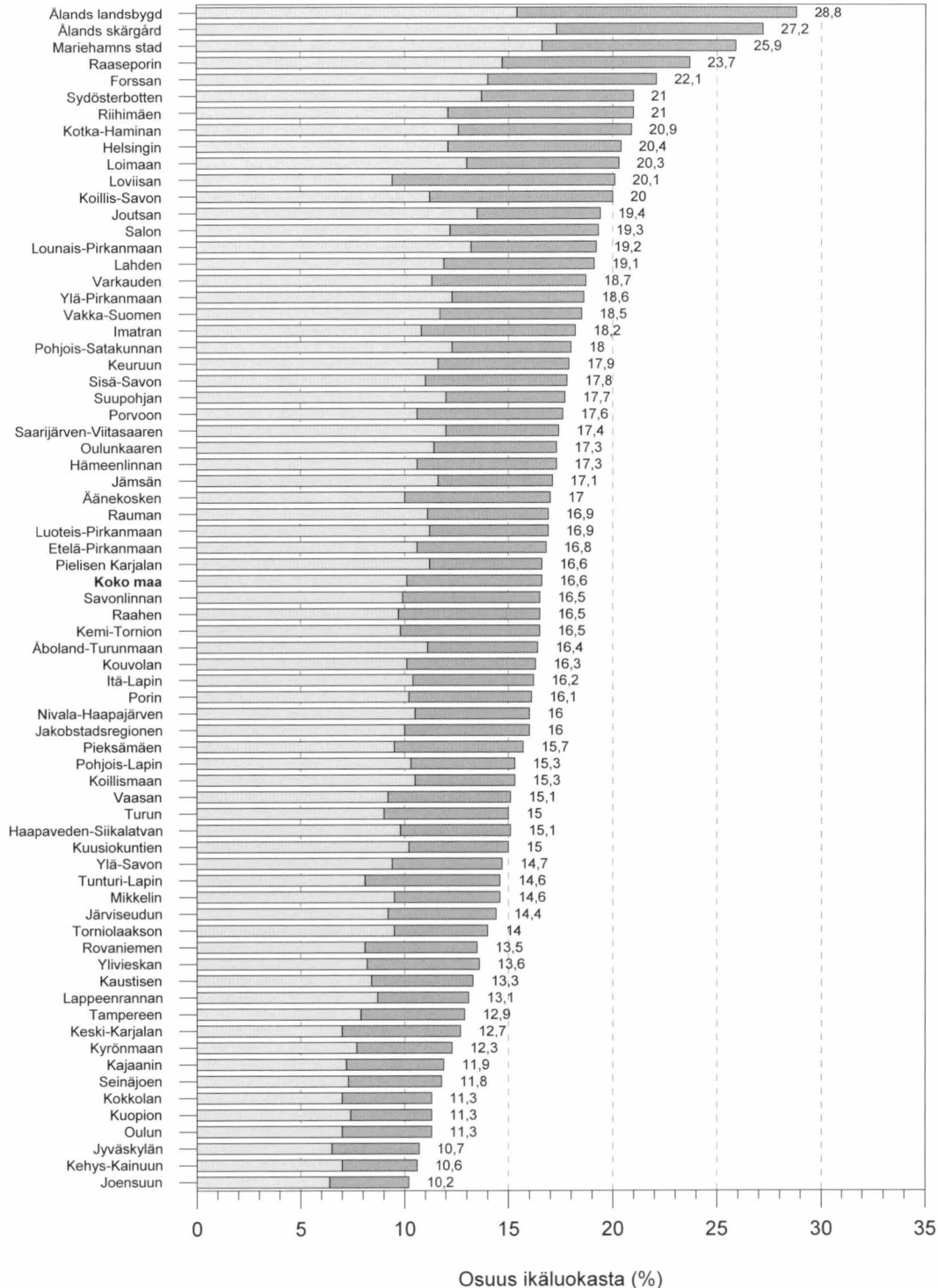

Kuva 5.3. Koulutustaso seutukunnittain 2012.

Kuva 5.4. Koulutustaso maakunnittain 2012.

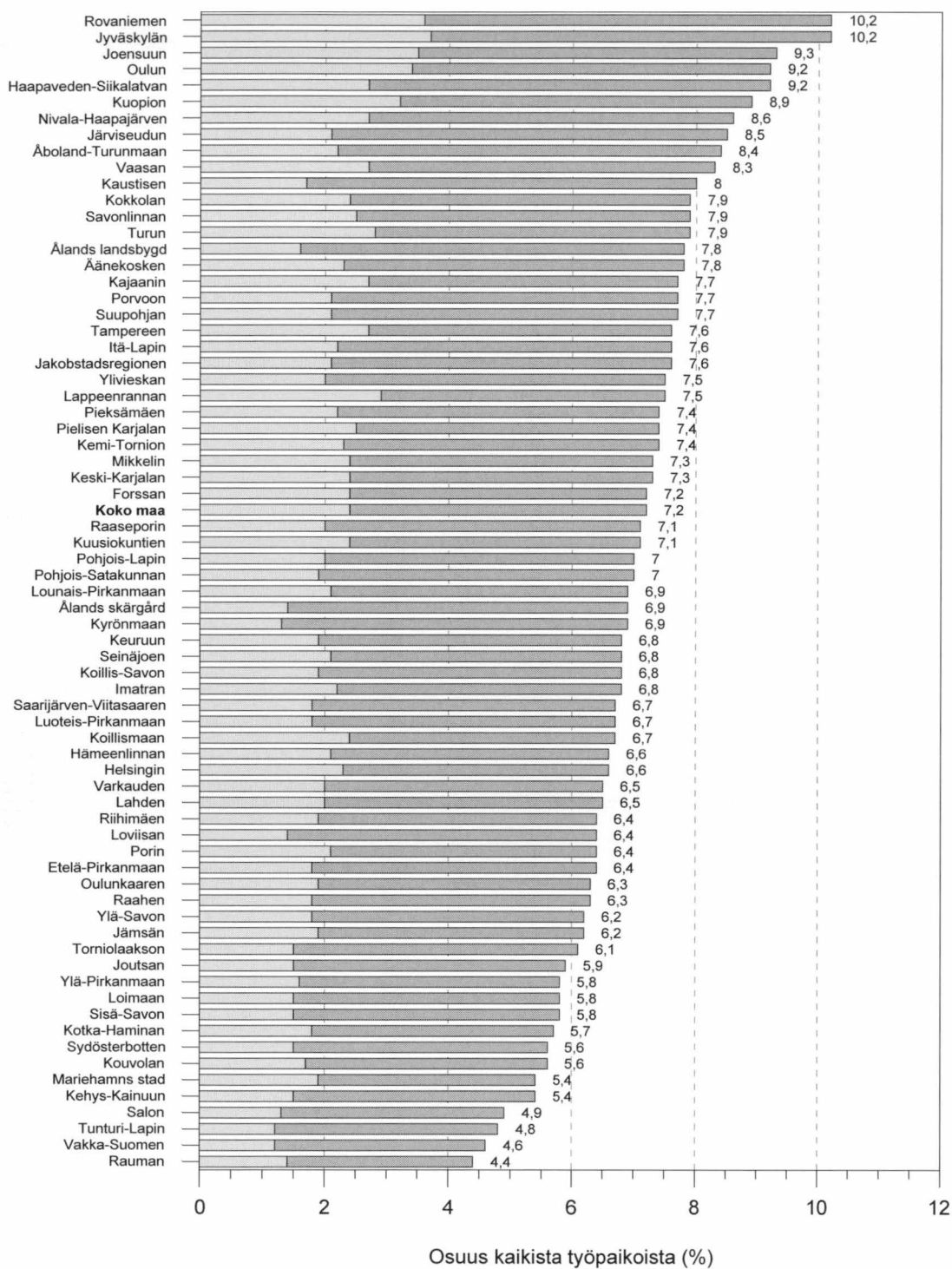
Peruskoulun jälkeistä tutkintoa vailla olevat 25–29-vuotiaat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 5.5. Peruskoulun jälkeistä tutkintoa vailla olevat 25–29-vuotiaat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2012.

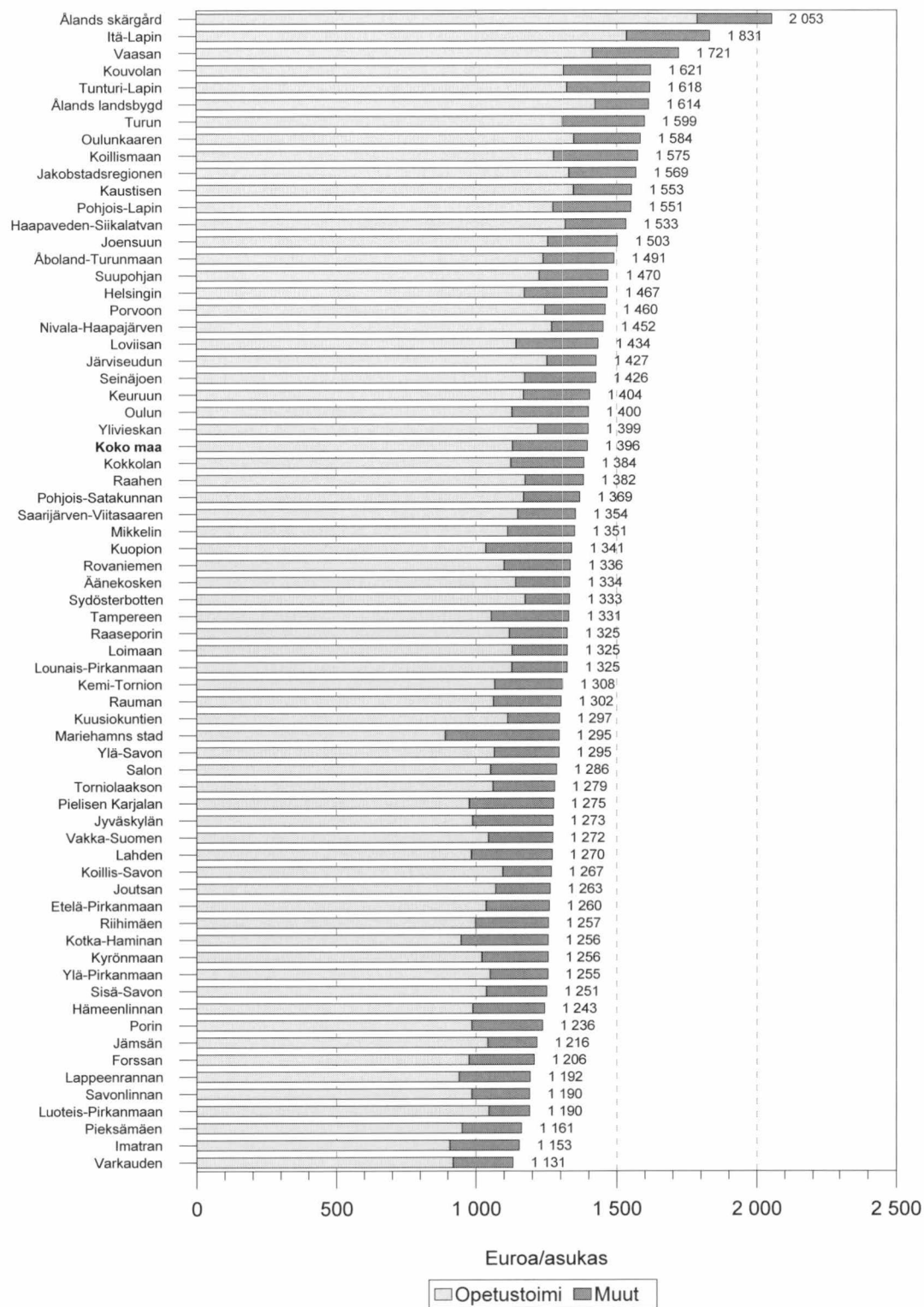
Koulutuksen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011

TOL 2008 toimiala P
Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 5.6. Koulutuksen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011.

Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Kuntien raportoimat talous- ja toimintatiedot

Kainuun seutukuntien

sekä Keski-Karjalän seutukunnan tiedot puuttuvat

Kuva 5.7. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2012.

Kunnallistalous

Kuntien talouden tilaa kuvataan kuntien ja kuntayhtymien talous ja toimintatilaston tiedoilla. Aineisto sisältää tietoja kuntien ja kuntayhtymien tuloista ja menoista, varoista ja veloista sekä toiminnasta.

Tilastokeskus kerää pääosan tiedoista suoraan kunnilta ja kuntayhtymiltä. Ahvenanmaan kuntia ja kuntayhtymiä koskevat tiedot kerää ja käsittelee Ålands statistik- och utredningsbyrå ja terveydenhuollon toimintatiedot Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL). Viimeisimmät tiedot ovat vuodelta 2012. Seutukuntien tiedot on laskettu kunnittaisista tiedoista.

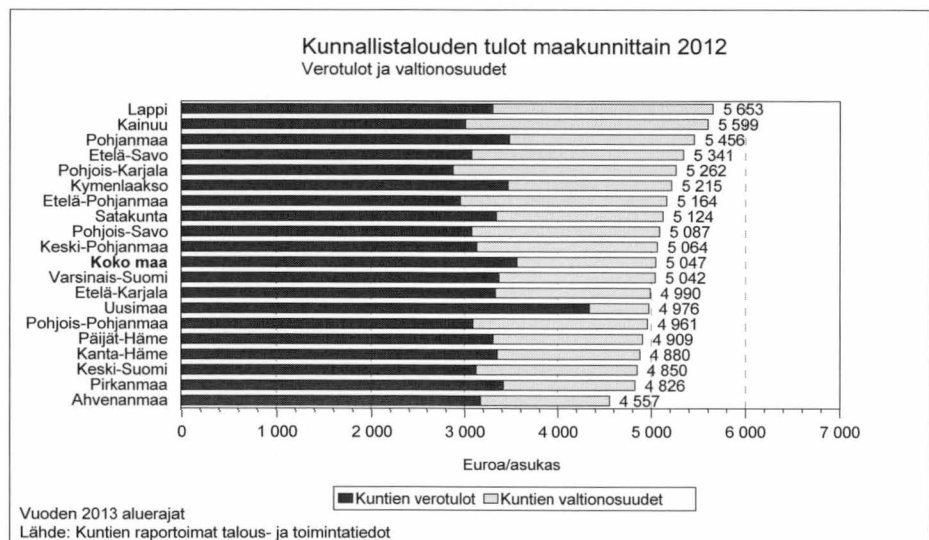
Eri alueita vertailtaessa on otettava huomioon erot palvelujen tuotantotoissa ja toimintojen organisoinnissa.

Kunnallistalouden tulot on jaettu verotuloihin (kunnallisvero, kiinteistövero ja osuus yhteisöveron tuotosta) sekä valtionosuuteen. Muut tulot (mm. maksumat, myyntitulot sekä sijoitus- ja rahoitustuotot) eivät sisälly lukuihin. Kunnallistalouden tulot asukasta kohti laskettuna olivat suurimmat Lapissa ja Kainuussa vuonna 2012.

Kuntien keskimääräiset verotulot olivat vuonna 2012 suurimmat Helsingin seutukunnassa, 4 384 euroa asukasta kohti. Lisäksi kuudessa muussa seutukunnassa verotulot ylittivät koko maan keskimääräisen arvon. Saarijärven-Viitasaaren ja Sisä-Savon seutukunnassa verotulot jäivät pienimmiksi asukasta kohti. Maakunnista vain Uusimaa ylitti koko maan arvon. Pohjois-Karjalan maakunnassa verotulot olivat suhteellisesti pienimmät.

Kuntien valtionosuudet asukasta kohti laskettuna olivat suurimmat Torniolaakson ja Itä-Lapin seutukunnassa vuonna 2012. Pienimmät ne olivat Helsingin ja Mariehamns stadin seutukunnassa.

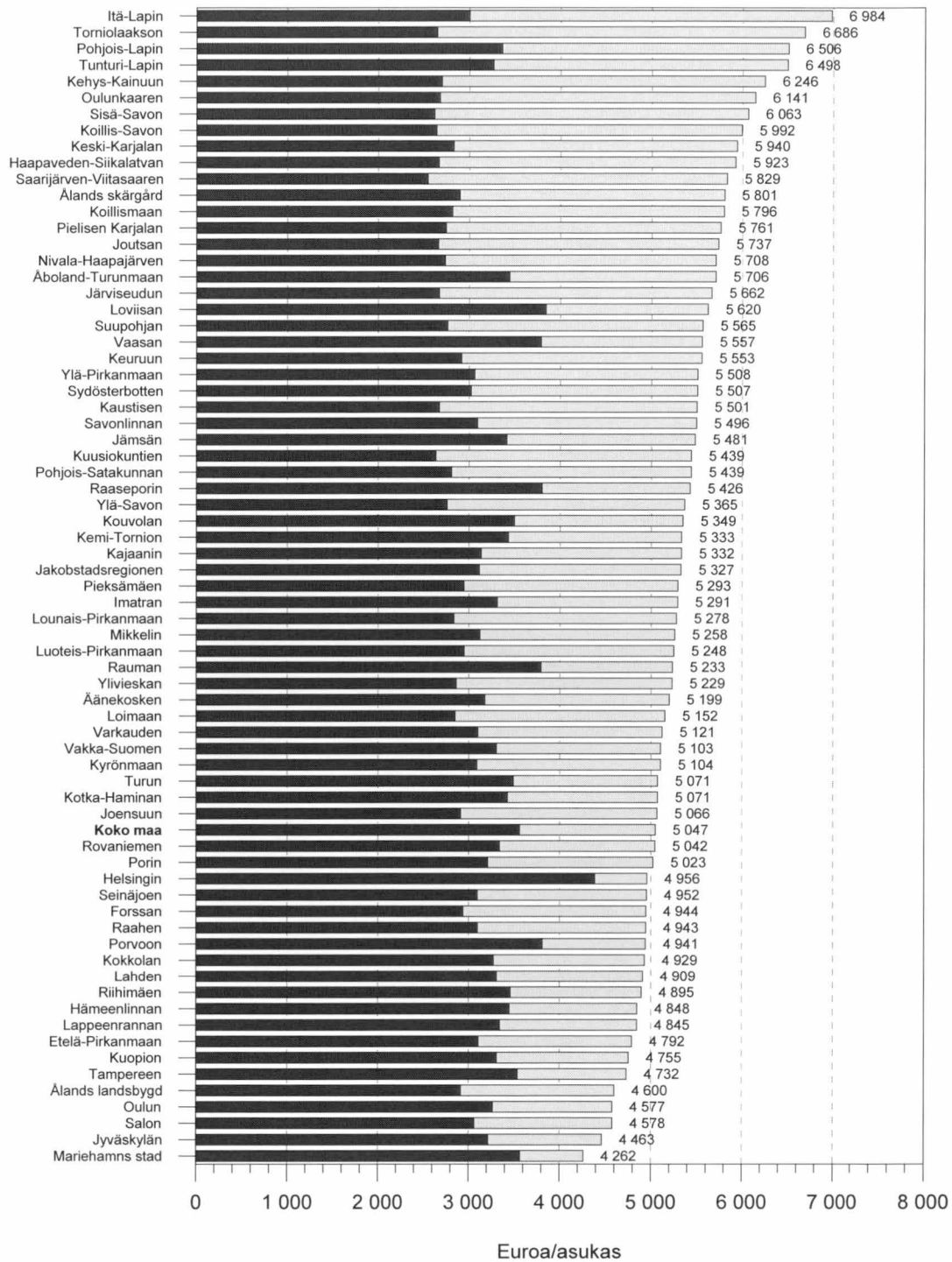
Vuosikate osoittaa sen tulo-rahoituksen, joka juoksevien menojen maksamisen jälkeen jää jäljelle käytettäväksi investointeihin, sijoituksiin ja lainojen lyhennyksiin. Vuosikate on keskeinen kateluku arvioitaessa tulo-rahoituksen riittävyttä. Vuosikate oli koko maassa keskimäärin 249 euroa asukasta kohti vuonna 2012. Suurimmat vuosikatteen olivat Mariehamns stadin ja Helsingin seutukunnassa.

Kuva 6.1. Kunnallistalouden tulot maakunnittain 2012.

Kunnallistalouden tulot seutukunnittain 2012

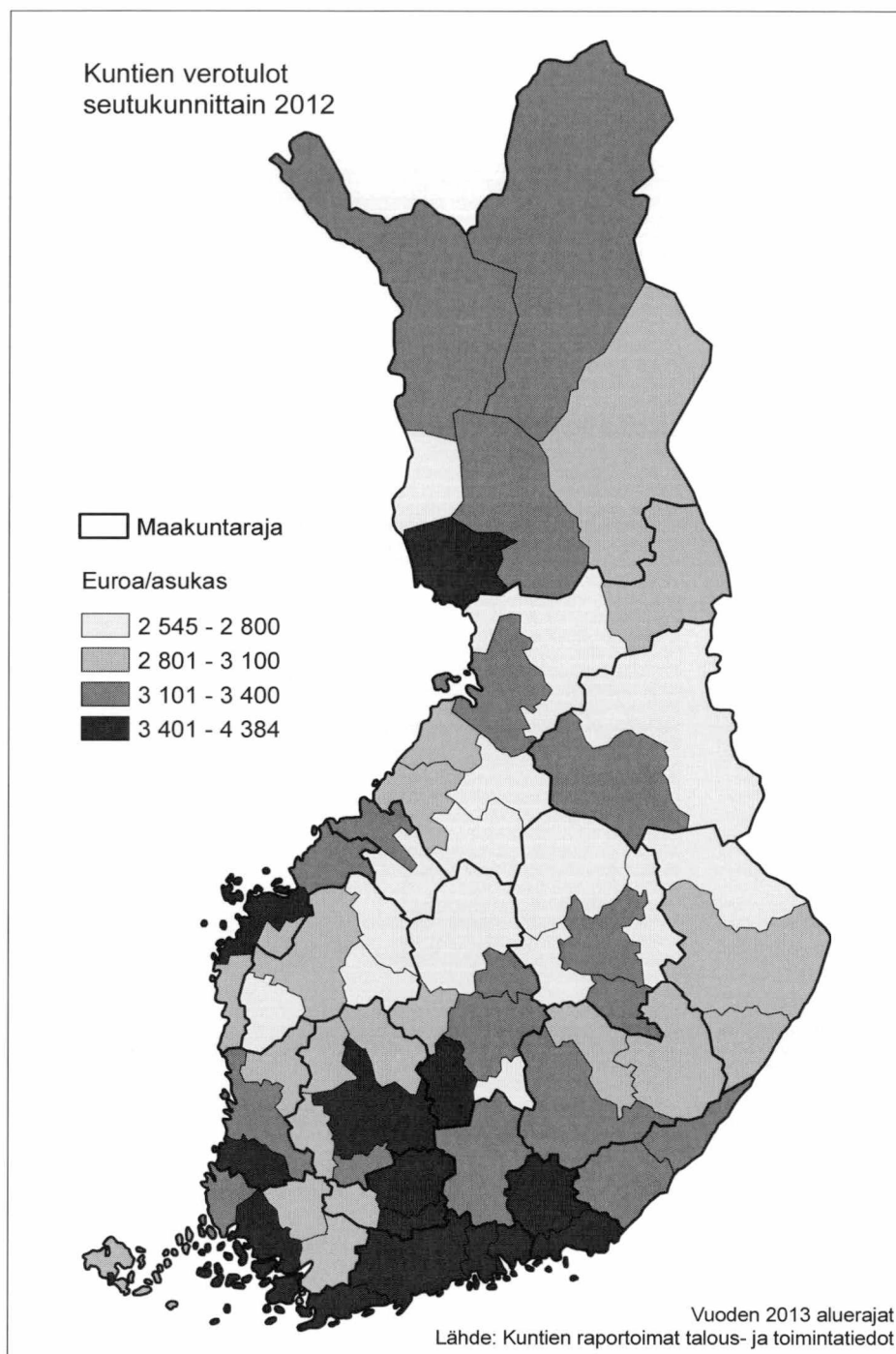
Verotulot ja valtionosuudet

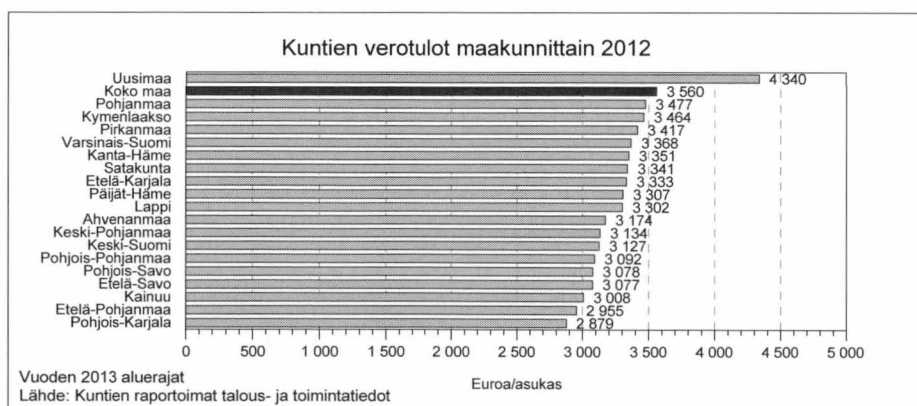
Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Kuntien raportoimat talous- ja toimintatiedot

Kuva 6.2. Kunnallistalouden tulot seutukunnittain 2012.

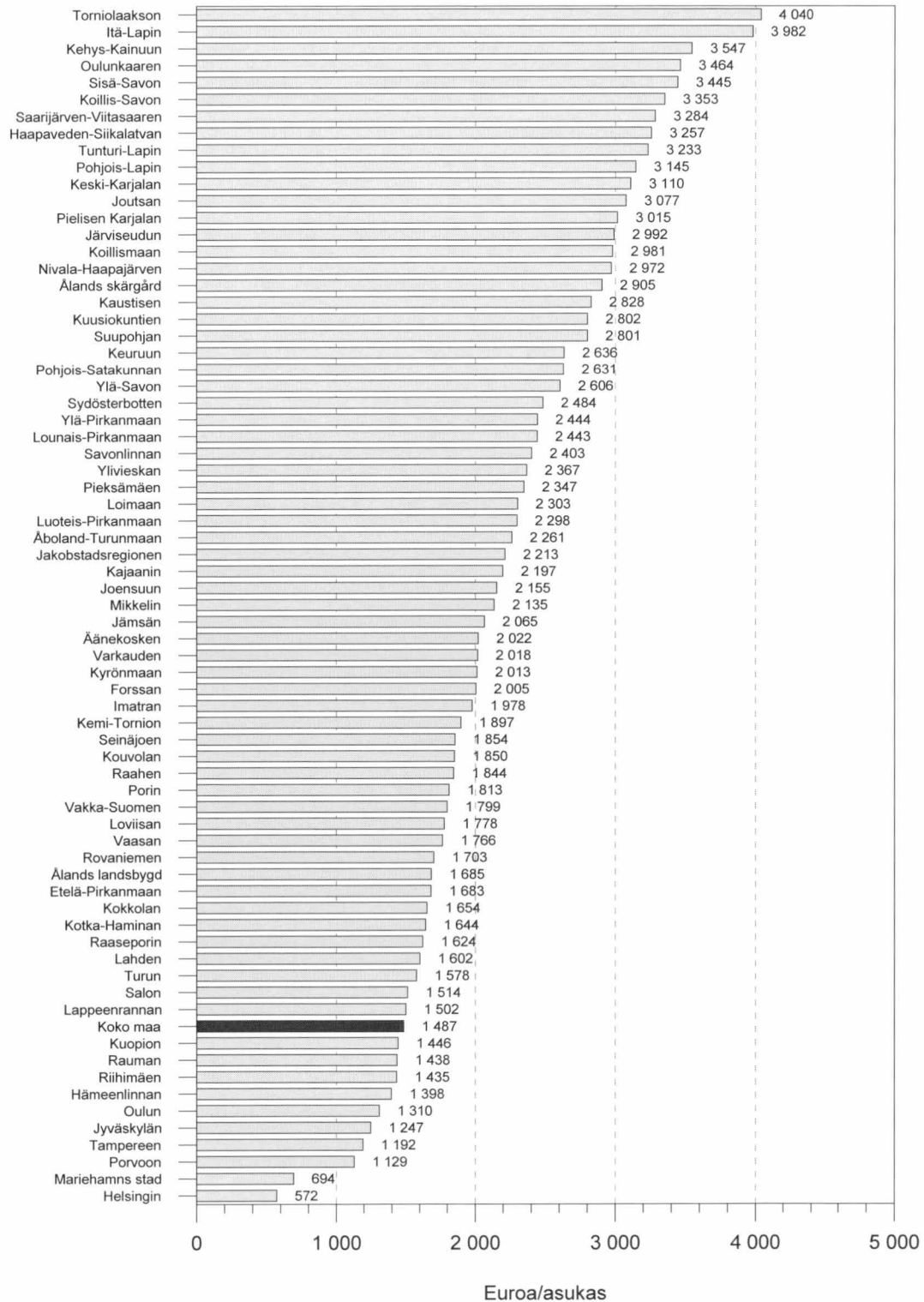

Kuva 6.3. Kuntien verotulot seutukunnittain 2012.

Kuva 6.4. Kuntien verotulot maakunnittain 2012.

Kuntien valtionosuudet seutukunnittain 2012

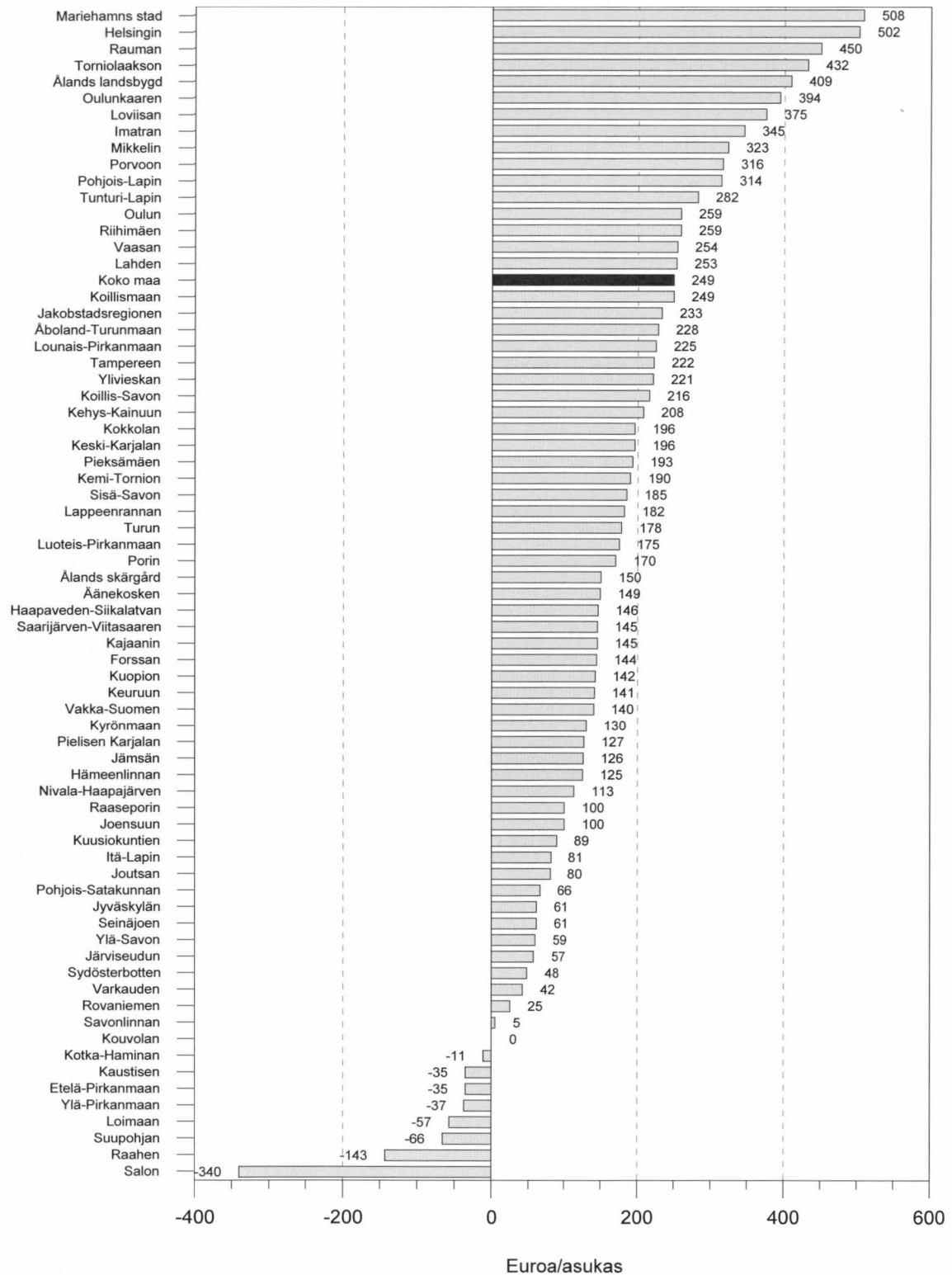

Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Kuntien raportoimat talous- ja toimintatiedot

Kuva 6.5. Kuntien valtionosuudet seutukunnittain 2012.

Kuntien vuosikate seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Kuntien raportoimat talous- ja toimintatiedot

Kuva 6.6. Kuntien vuosikate seutukunnittain 2012.

Liikenne ja matkailu

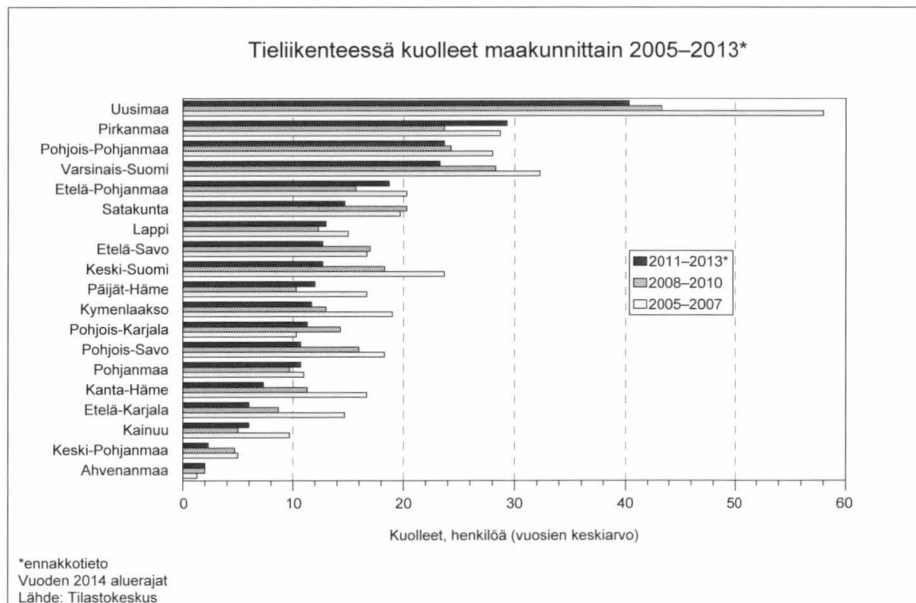
Tieliikennekuolemat ovat vähentyneet 1970-luvun alusta lähtien. 1970-luvulla tieliikennekuolemia sattui keskimäärin 900 tapausta vuosittain. Vuoden 2008 jälkeen liikennekuolemia on sattunut vuosittain alle 300.

Uudellamaalla menehtyi eniten henkilöitä liikenneonnettomuuksissa vuosien 2011–2013 aikana, keskimäärin 40 henkilöä vuodessa. Siellä menehtyneiden määrä on kuitenkin vähentynyt vuosien 2005–2007 ja 2008–2010 keskiarvoihin verrattuna. Uudenmaan jälkeen eniten liikennekuolemia sattui Pirkanmaalla ja Pohjois-Pohjanmaalla.

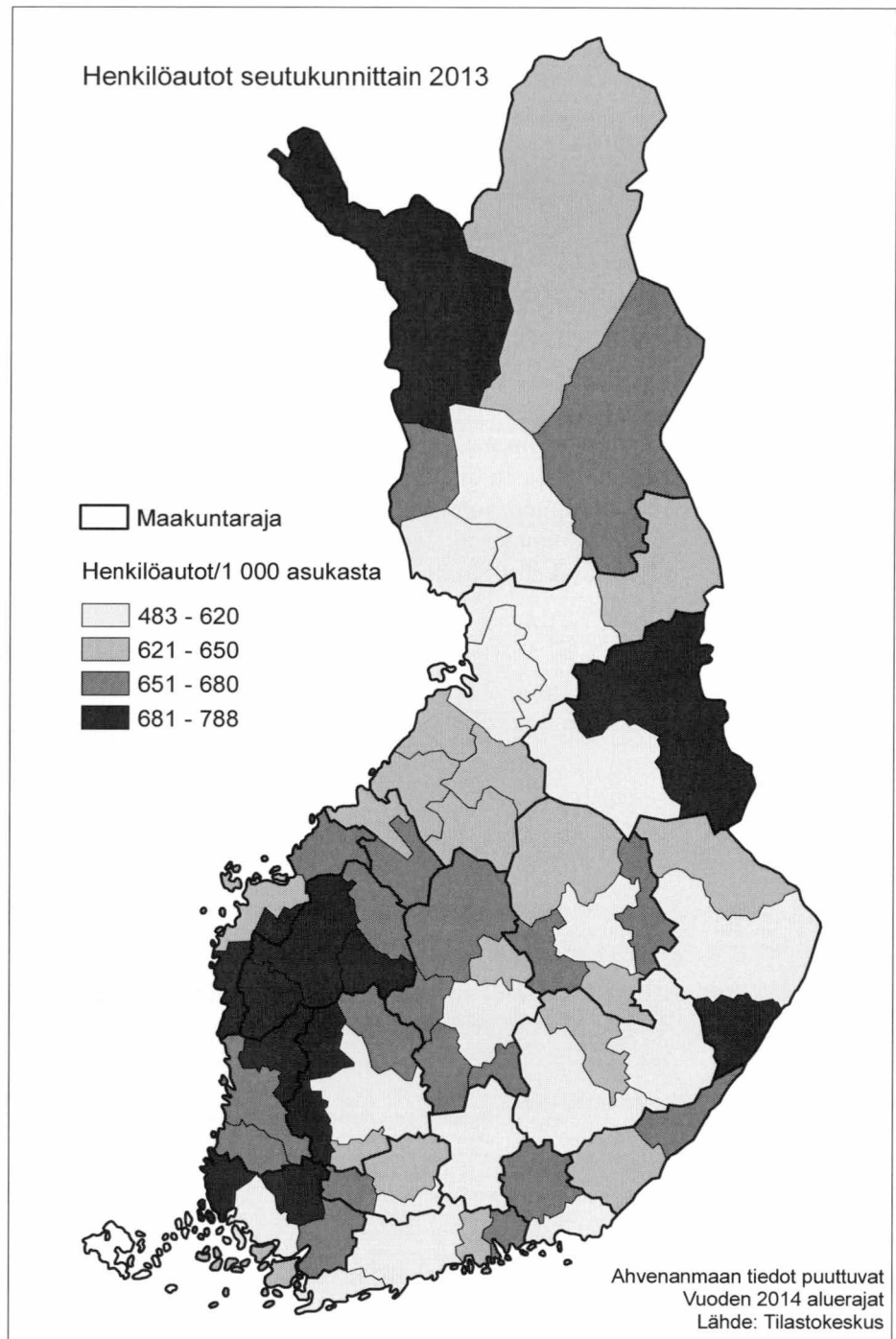
Manner-Suomessa oli tuhatta asukasta kohti 571 henkilöautoa vuonna 2013. Maakunnista autoistuneimmat olivat Etelä-Pohjanmaa ja Satakunta. Suhteellisesti vähiten autoja omistettiin Uudellamaalla. Manner-Suomen autoistunein seutukunta oli Kyrönmaa, jossa henkilöautoja oli 788 kappaletta tuhatta asukasta kohti. Suhteellisesti vähiten autoja oli Helsingin seutukunnassa asuvilla.

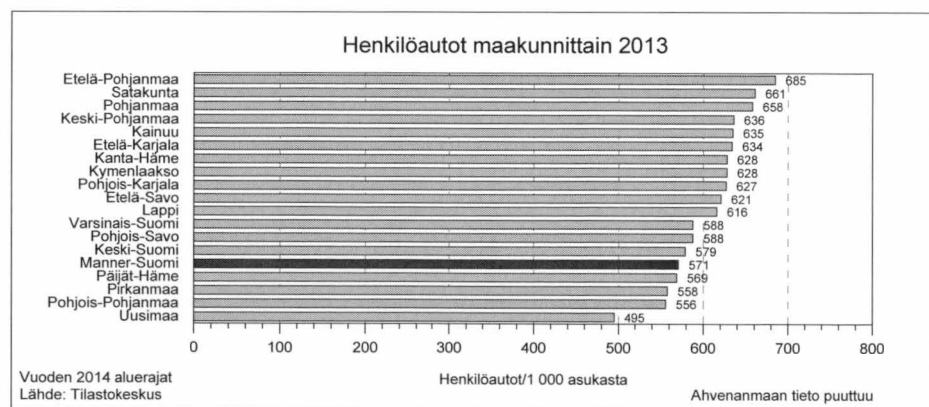
Kuva 7.1. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2013.

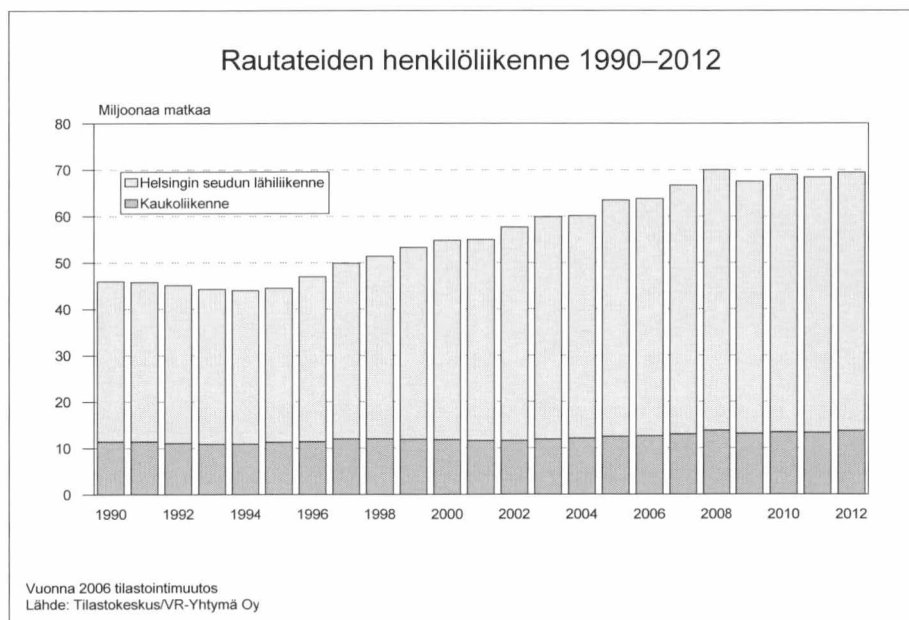
Kuva 7.2. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 2005–2013.

Kuva 7.3. Henkilöautot seutukunnittain 2013.

Kuva 7.4. Henkilöautot maakunnittain 2013.

Kuva 7.5. Rautateiden henkilöliikenne 1990–2012.

Helsingin seudun lähiliikenteessä rautatieliikenteen matkustajien määrä kasvoi vuosien 1995 ja 2008 välillä voimakkaasti. Viimeisinä vuosina lähiliikenteen matkustajamäärä on ollut noin 55 miljoonaa matkustajaa. Junalla tehtiin vuonna 2012 yhteensä 69,3 miljoonaa matkaa, joista 13,7 miljoonaa suuntautui kaukoliikenteeseen.

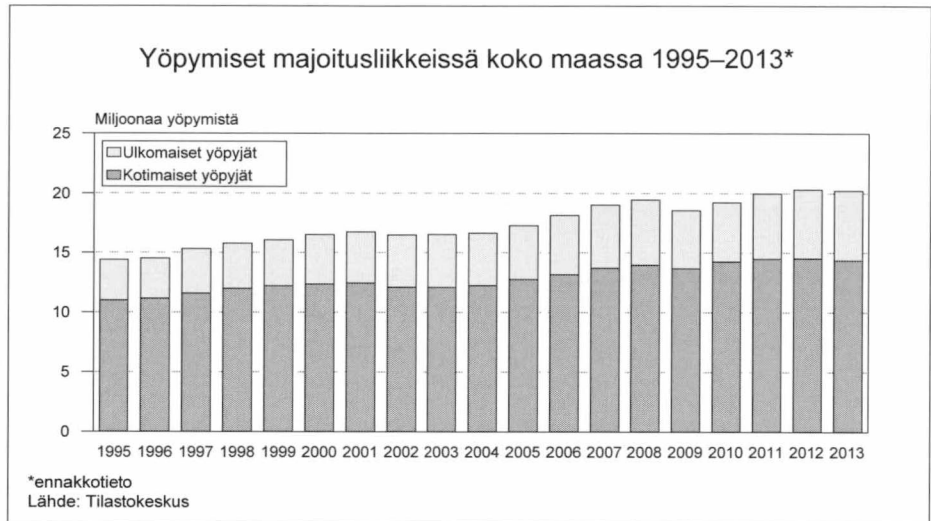
Matkailu

Vuonna 2013 (ennakkotieto) Suomen majoitusliikkeissä tilastoititiin 20,2 miljoonaa yöpymistä, mikä oli 0,5 prosenttia vähemmän kuin edellisvuonna. Kotimaisten matkailijoiden yöpymiset vähenivät 1,1 % ja niitä kirjattiin majoitusliikkeissä vajaat 14,4 miljoonaa. Ulkomaalaisten yöpymisiä kirjattiin lähes 5,9 miljoonaa, mikä on 1,1 % enemmän kuin vuonna 2012. Maakunnista yöpymisiä kirjattiin eniten Uudellamaalla, 5,1 miljoonaa, ja Lapissa, 2,4 miljoonaa.

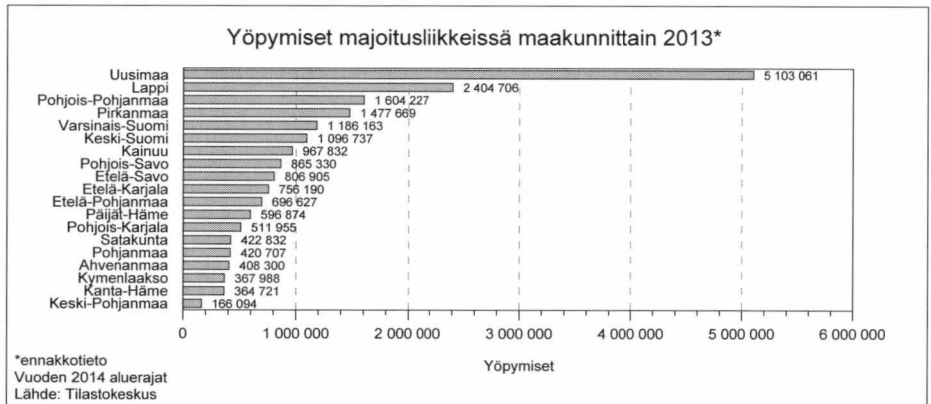
Venäläiset olivat suurin ulkomaalaisryhmä yli 1,6 miljoonalla yöpymisellä. Venäläisten matkailijoiden yöpymiset myös lisääntyivät määrällisesti eniten edelliseen vuoteen verrattuna, 112 000 yöpymisellä. Seuraavaksi eniten yöpymisvuorokausia kirjattiin ruotsalaisilta, saksalaisilta ja brittiläisiltä matkailijoilta. Maakunnista ulkomaalaisten yöpyjien osuus oli suurin Ahvenanmaalla ja Etelä-Karjalassa.

Tilastokeskuksen majoitustilasto sisältää liikkeet, joissa on vähintään 10 huonetta, mökkiä tai matkailuvaunupaikkaa. Menetelmänä on rekisterissä olevien liikkeiden kokonaistilastointi ja tiedot kerätään majoitusliikkeiltä kuukausittain. Laajimmillaan tilastointi on kesällä kun leirintäalueet, kesähotellit ja muut kesäaikaiset liikkeet ovat toiminnassa. Kuukausittain kyselyn piirissä on vuodenajasta riippuen 1 000–1 500 majoitustoimintaa harjoittavaa liikettä.

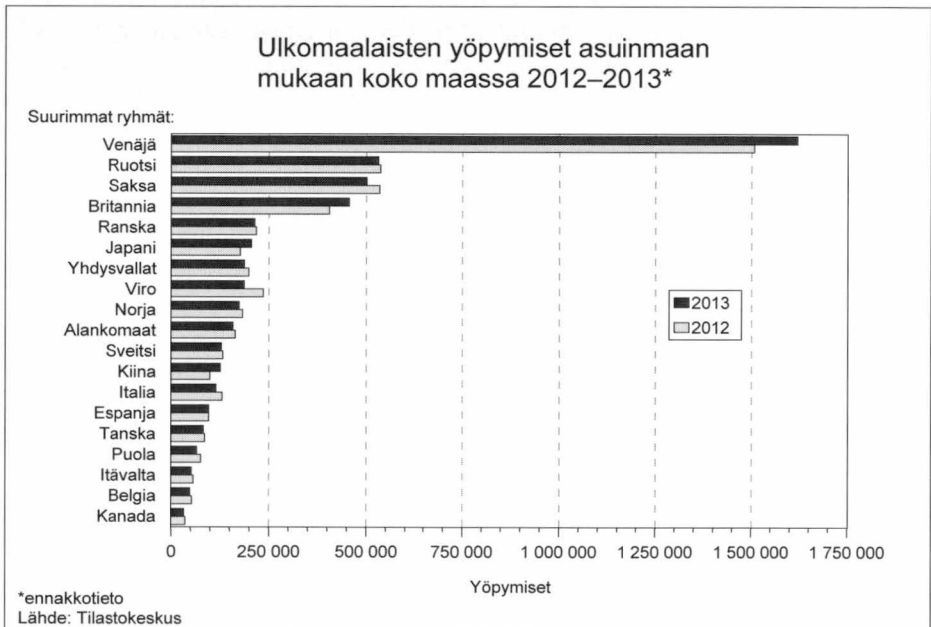
Vuonna 2013 toiminnassa olevaa majoituskapasiteettia oli koko maassa kuukausikeskiarvolla laskettuna 61 000 huonetta tai mökkiä (ennakkotieto). Vuoden 2013 keskimääräinen majoituskapasiteetti oli suurin Uudellamaalla, jossa oli lähes 14 700 huonetta tai mökkiä. Lapissa majoituskapasiteettia oli seuraavaksi eniten, yli 7 800 huonetta tai mökkiä.

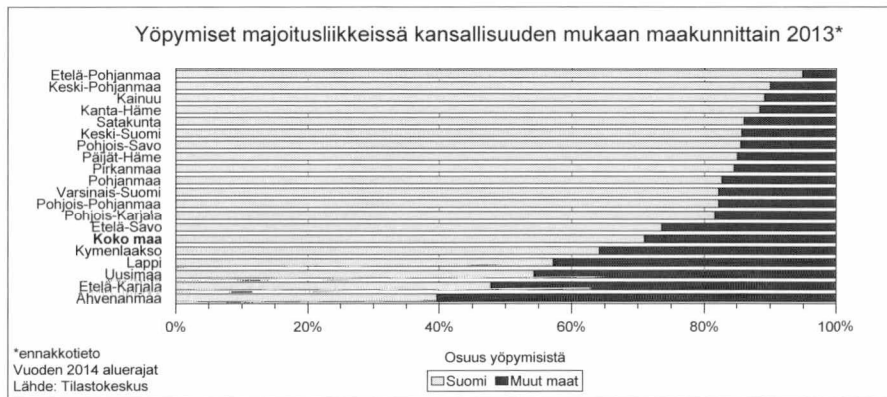
Kuva 7.6. Yöymiset majoitusliikkeissä koko maassa 1995–2013.

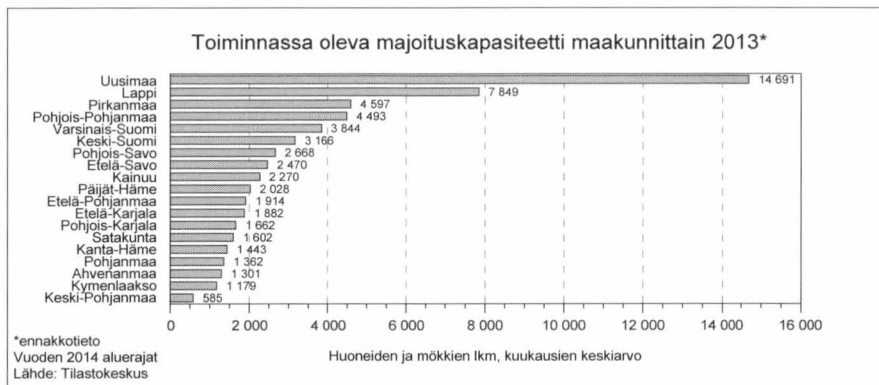
Kuva 7.7. Yöymiset majoitusliikkeissä maakunnittain 2013.

Kuva 7.8. Ulkomaalaisten yöymiset asuinmaan mukaan koko maassa 2012–2013.

Kuva 7.9. Yöymiset majoitusliikkeissä kansallisuuden mukaan maakunnittain 2013.

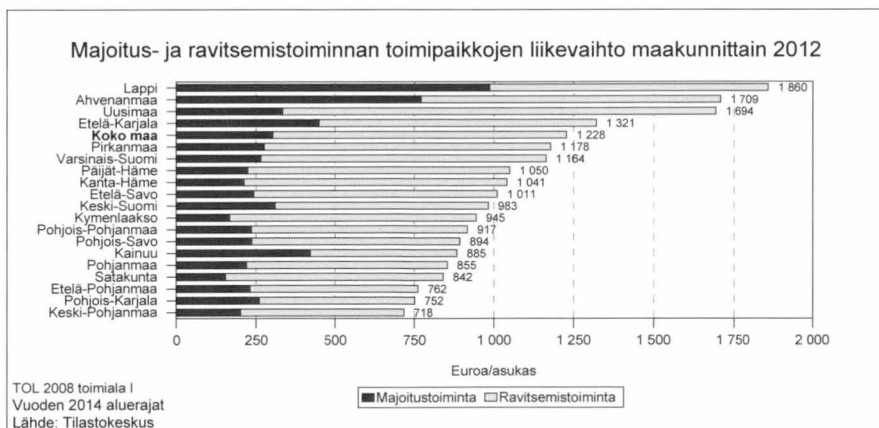

Kuva 7.10. Toiminnassa oleva majoituskapasiteetti maakunnittain 2013.

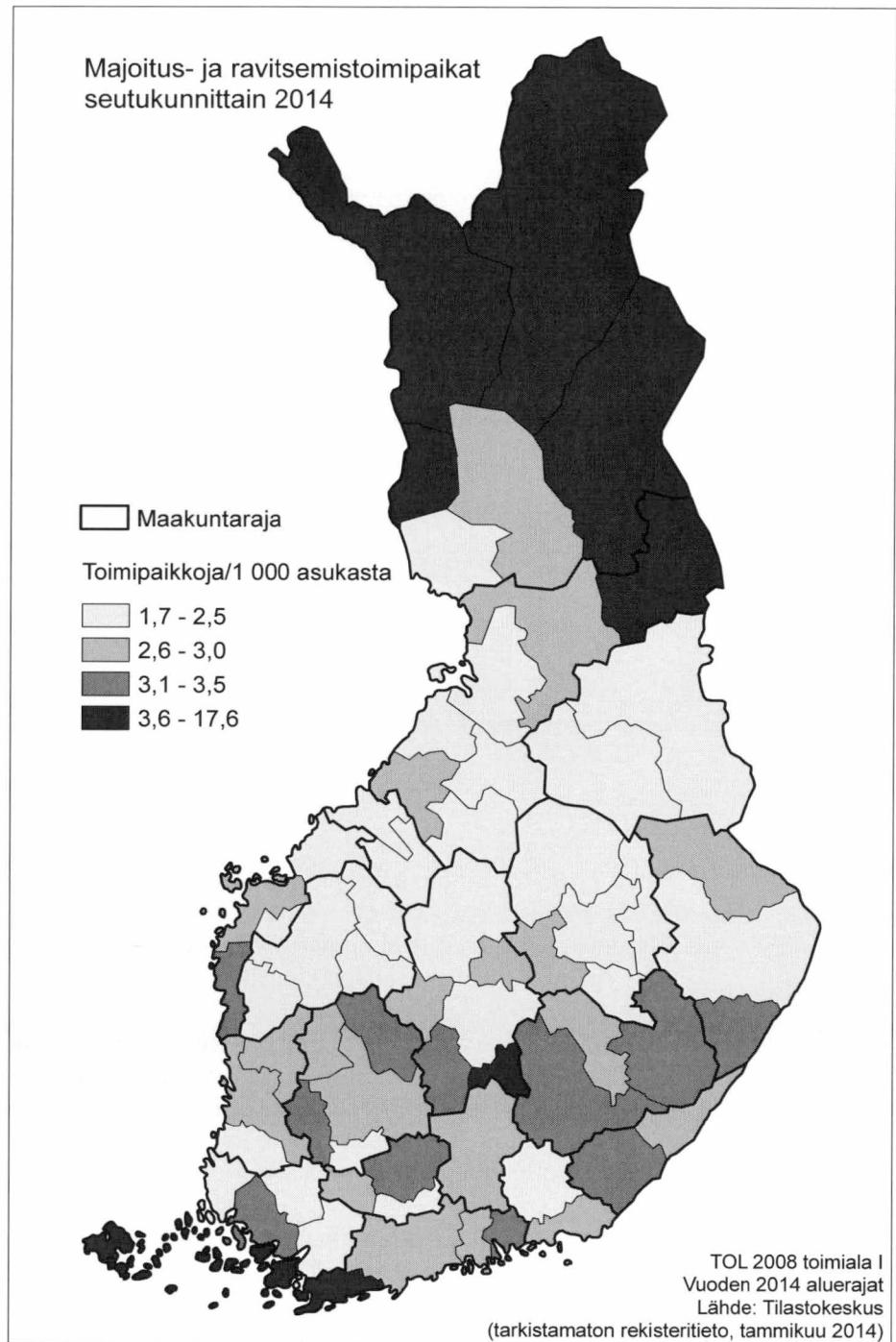
Majoitus- ja ravitsemistoiminnan liikevaihto suhteessa asukaslukuun oli suurin Lapissa, Ahvenanmaalla ja Uudellamaalla ja pienin Keski-Pohjanmaalla.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan majoitus- ja ravitsemistoimipaikkoja oli tammikuussa 2014 koko maassa 15 153 kappaletta. Toimipaikkojen määrä oli asukaslukuun suhteutettuna suurin Ålands skärgrården ja Tunturi-Lapin seutukunnissa, ja pienin Nivala-Haapajärven sekä Raahen seutukunnissa.

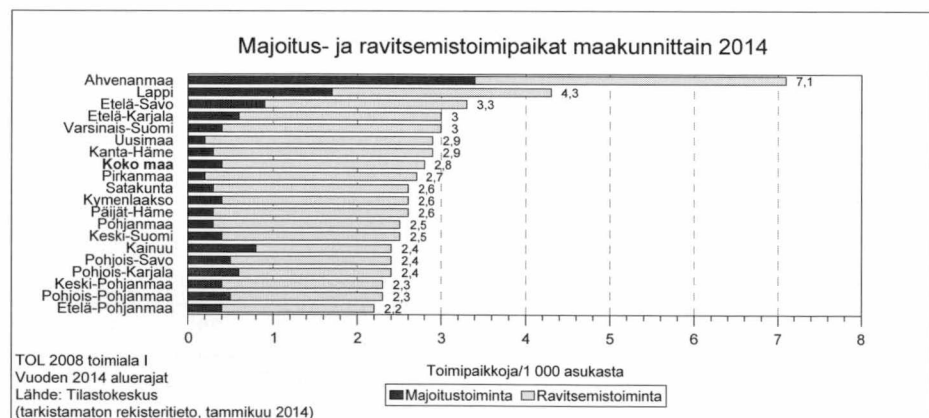
Majoitus- ja ravitsemistoiminnan työpaikkoja oli koko maassa vuoden 2011 työssäkäyntitilaston mukaan yli 83 000 kappaletta eli 3,5 % kaikista työpaikoista. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan osuus oli merkittävin Lapissa ja erityisesti Tunturi-Lapin seutukunnassa, 14,3 % kaikista työpaikoista. Vähäisin merkitys oli Haapaveden-Siikalatvan seutukunnassa, 1,4 %.

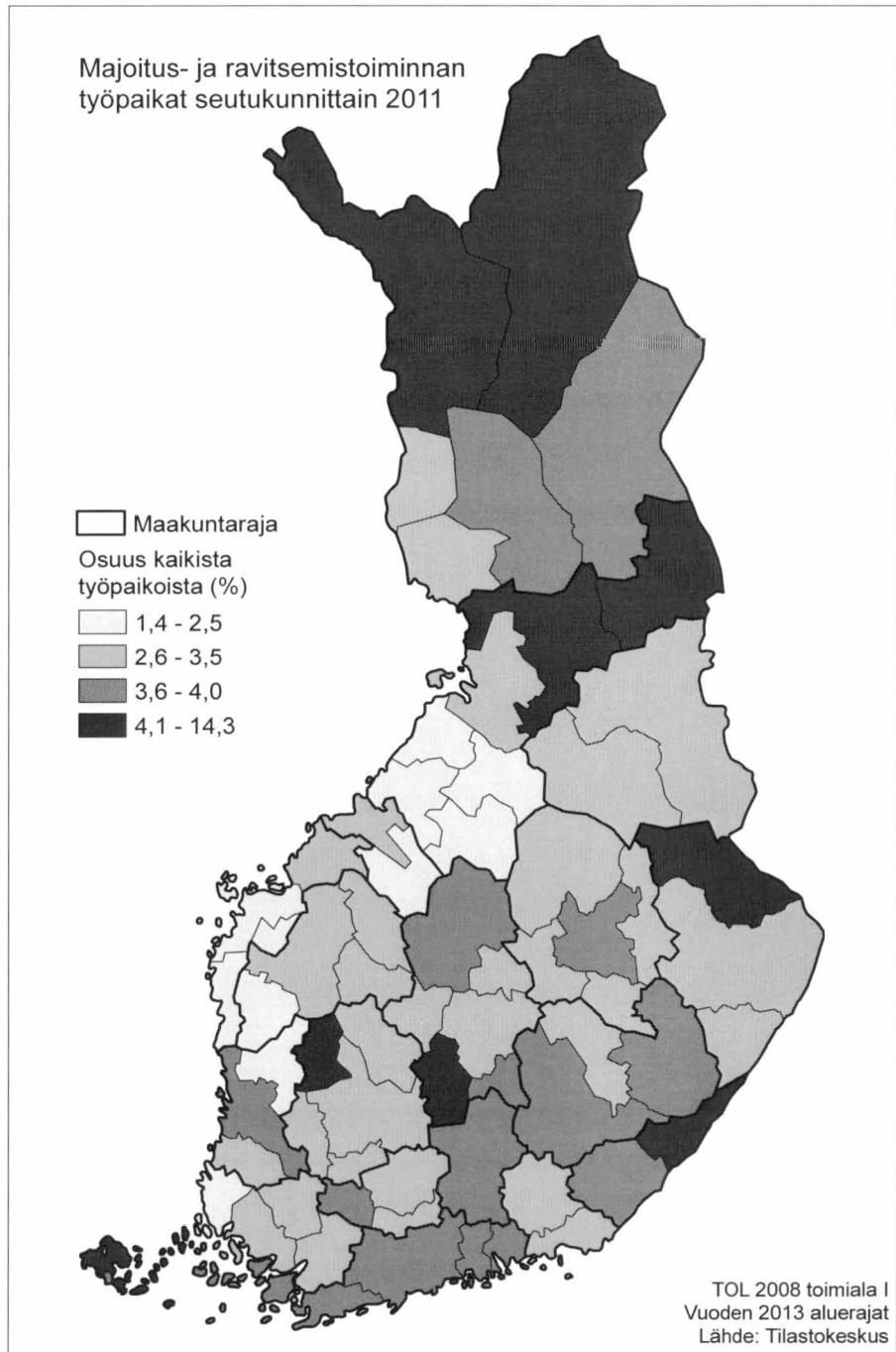
Kuva 7.11. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan liikevaihto maakunnittain 2012.

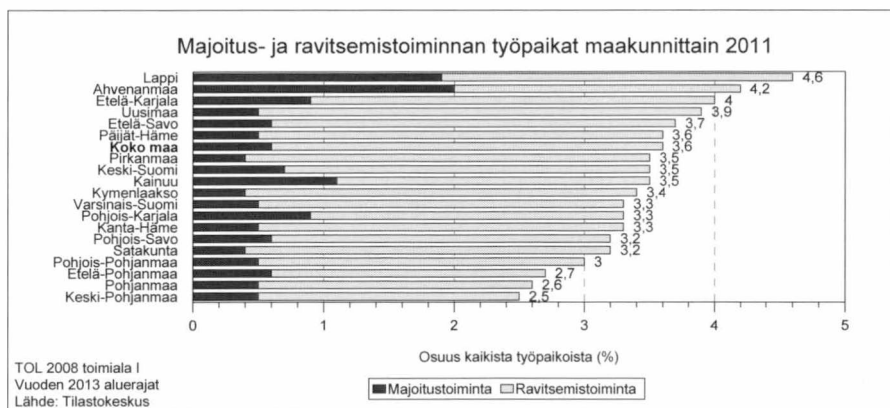
Kuva 7.12. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 2014.

Kuva 7.13. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat maakunnittain 2014.

Kuva 7.14. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan työpaikat seutukunnittain 2011.

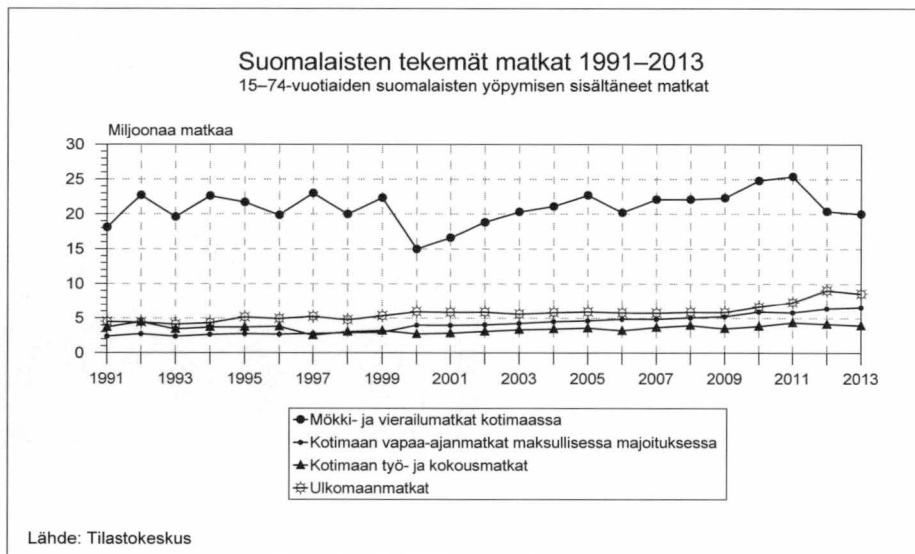
Kuva 7.15. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan työpaikat maakunnittain 2011.

Suomalaisten matkailu -tutkimus sisältää tietoa 15–74-vuotiaiden suomalaisten tekemistä matkoista ja matkan tehneistä henkilöistä. Tilastoinnin kohteena ovat yöpymisen sisältäneet matkat kotimaassa ja ulkomaille sekä päivämatkat ulkomaille.

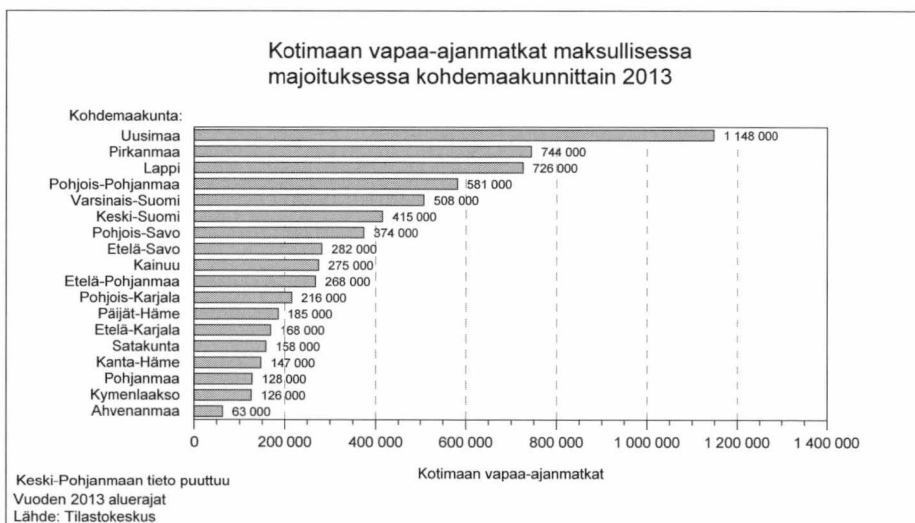
Vuonna 2013 kotimaassa tehtiin noin 6,6 miljoonaa sellaista vapaa-ajanmatkaa, joiden aikana käytettiin maksullisia majoituspalveluita, kuten hotelleja, leirintäaluetta tai vuokrattua mökkiä. Samana vuonna kotimaassa tehtiin hieman alle 4 miljoonaa yöpymisen sisältänyttä työmatkaa.

Lisäksi kotimaassa tehtiin 20 miljoonaa yli yön kestänyttä matkaa omalle mökille, sukulaisten tai tuttavien luo. Ulkomaanmatkoja tehtiin yhteensä 8,6 miljoonaa kappaletta. Ulkomaanmatkoissa ovat mukana vapaa-ajanmatkat, työmatkat sekä yöpymisen sisältävät risteilyt.

Vuonna 2013 Uusimaa oli vapaa-ajalla tehtyjen kotimaanmatkojen suosituin kohdemaakunta käytettäessä maksullista majoitusta. Sinne tehtiin yli 1,1 miljoonaa matkaa eli 17,5 prosenttia kaikista matkoista maksullisessa majoituksessa. Seuraavaksi suosituimmat kohdemaakunnat olivat Pirkanmaa ja Lappi.

Kuva 7.16. Suomalaisten tekemät matkat 1991–2013.

Kuva 7.17. Kotimaan vapaa-ajanmatkat maksullisessa majoituksessa kohdemaakunnittain 2013.

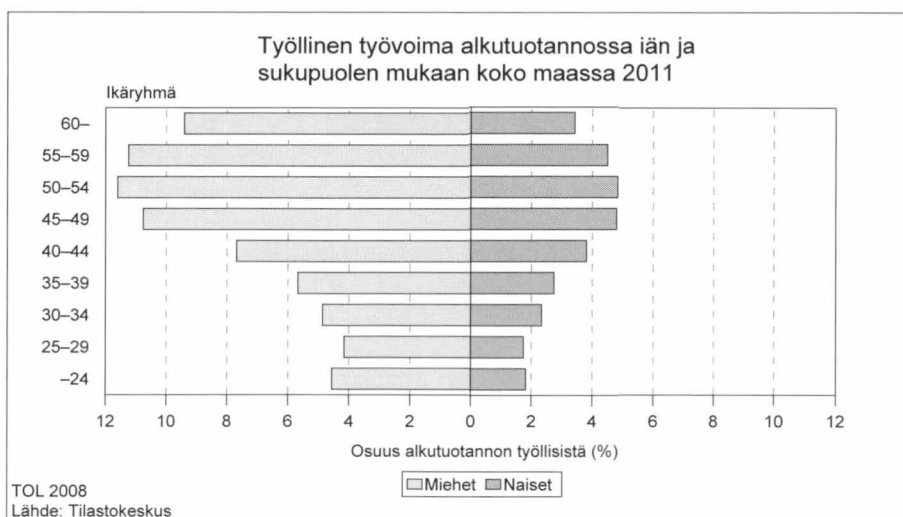
Maa-, metsä- ja kalatalous

Vuonna 2011 alkutuotannon suurimman työllisten ikäluokan muodostivat 50–54-vuotiaat. Alkutuotannon (TOL 2008 toimialaluokka A) eli maa-, metsä- ja kalatalouden työllisistä 70 % oli miehiä. Kaustisen seutukunnassa alkutuotannon toimialat työllistivät eniten, lähes 22 % työllisistä. Helsingin (0,4 %) ja Mariehamns stadin (0,5 %) seutukunnissa osuudet olivat pienimmät. Alkutuotantovaltaisimpia maakuntia olivat Etelä- ja Keski-Pohjanmaa. Suhteellisesti vähiten nämä alat työllistivät Uudellamaalla. Koko maassa alkutuotanto työllisti 3,5 % työllisestä työvoimasta.

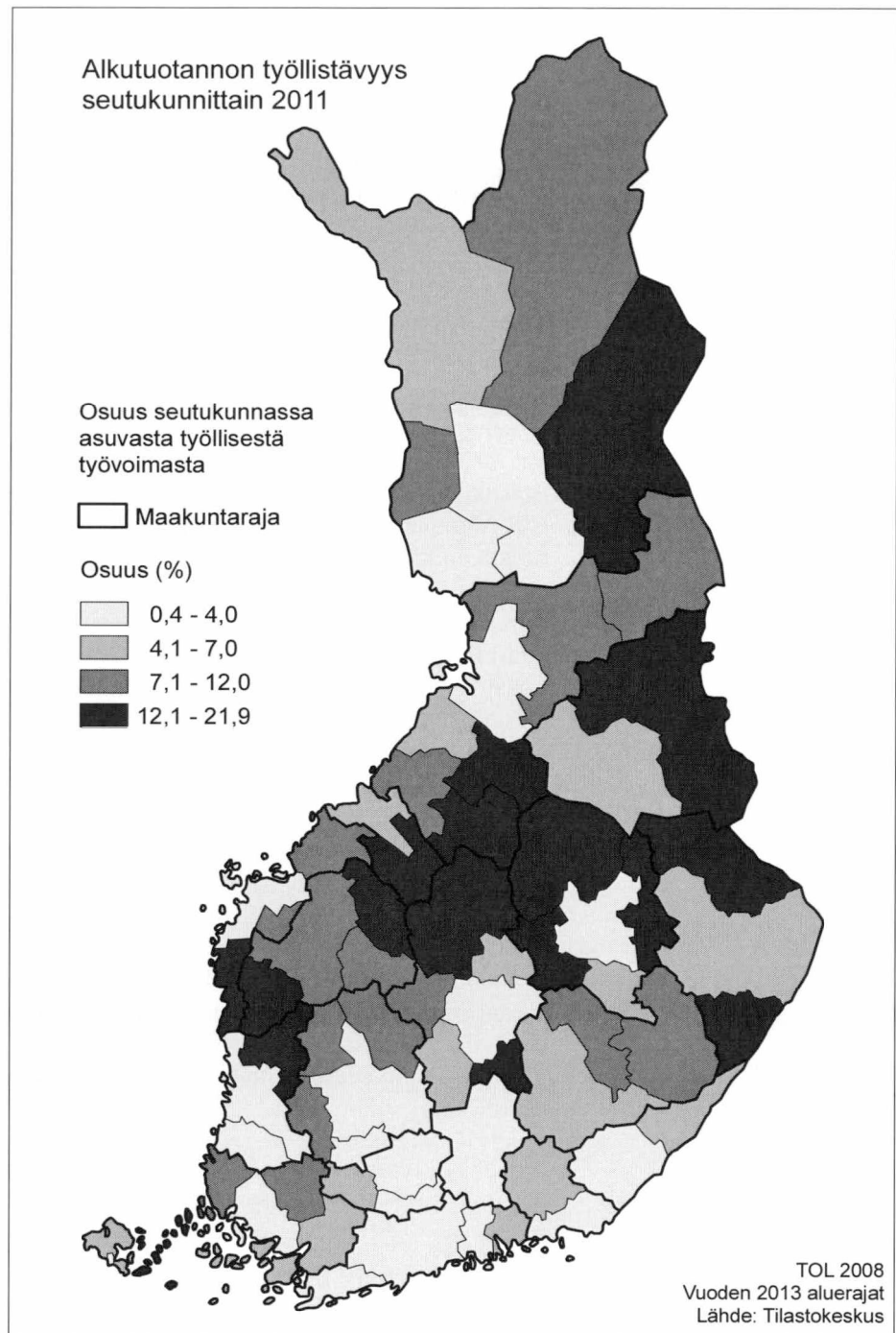
Maatilayrityksiä koskevat tiedot perustuvat maatalousyrittäjien ilmoittamiin verotietoihin sekä Tilastokeskuksen omaan tiedonkeruuseen. Mukana olevat yritykset ovat maatilatalouden tuloverolain alaisia ja harjoittavat maataloutta maatilarekisteriin kuuluvalla maatilalla. Seutukunnittaiset luvut on laskettu kuntatiedoista. Vuonna 2012 koko maassa tilastoitiin yhteensä 56 623 aktiivimaatilayritystä, mikä on 2 288 vähemmän kuin vuotta aiemmin.

Maatilayritysten tulos lasketaan vähentämällä maatalouden puhtaasta tulosta maataloudesta johtuneen velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot. Vuonna 2012 tulos maatilayritystä kohti oli suurin Kokkolan ja pienin Jämsän seutukunnassa. Keskimääräinen tulos oli koko maassa 17 800 euroa. *Maatilayritysten velat* olivat koko maassa keskimäärin 61 500 euroa/yritys. Seutukunnista maatilayritysten velat olivat suurimmat Kemi-Tornion ja pienimmät Äänekosken alueilla.

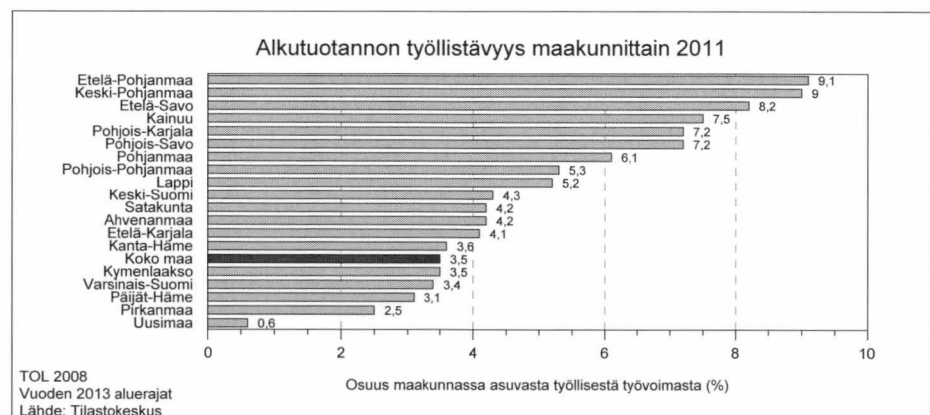
Koko maassa maatilayritystä kohti oli *viljeltyä peltoalaa* 38,9 hehtaaria ja *metsämaata* 51,3 hehtaaria vuonna 2012. Maakunnista eniten viljeltyä peltoalaa maatilayritystä kohti oli Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa. Seutukunnittain peltoalojen keskimääräinen koko vaihteli Loviisan seutukunnan 56,4 hehtaaria Pohjois-Lapin seutukunnan 16,8 hehtaariin. Maatilayritysten metsämaat olivat suurimmat Lapissa ja Kainuussa. Eniten metsää oli Rovaniemen ja Itä-Lapin seutukuntien sekä vähiten Loimaan ja Turun seutukuntien maatilayrityksillä.

Kuva 8.1. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011.

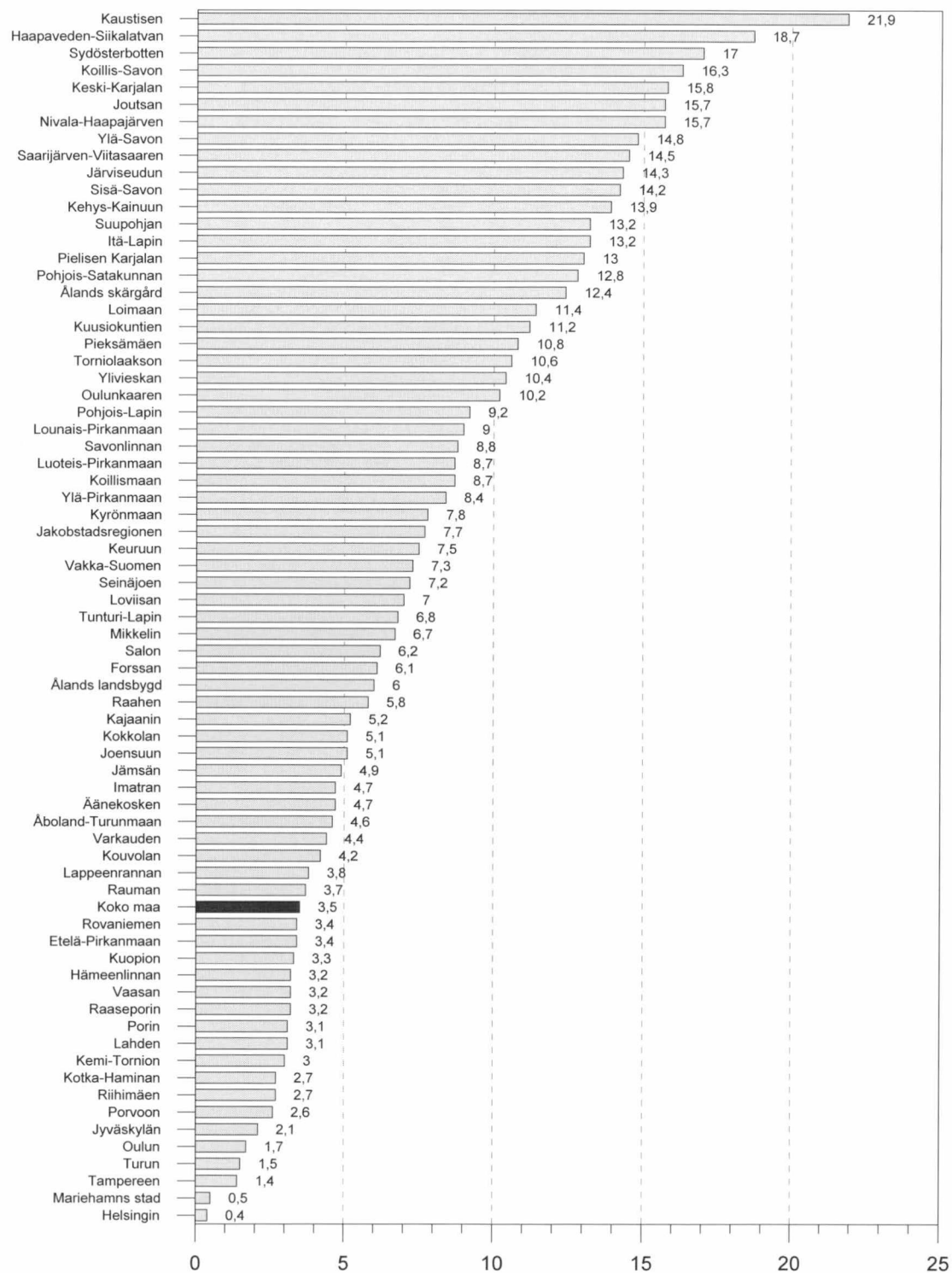

Kuva 8.2. Alkutuotannon työllistävyys seutukunnittain 2011.

Kuva 8.3. Alkutuotannon työllistävyys maakunnittain 2011.

Alkutuotannon työllistävyyss seutukunnittain 2011

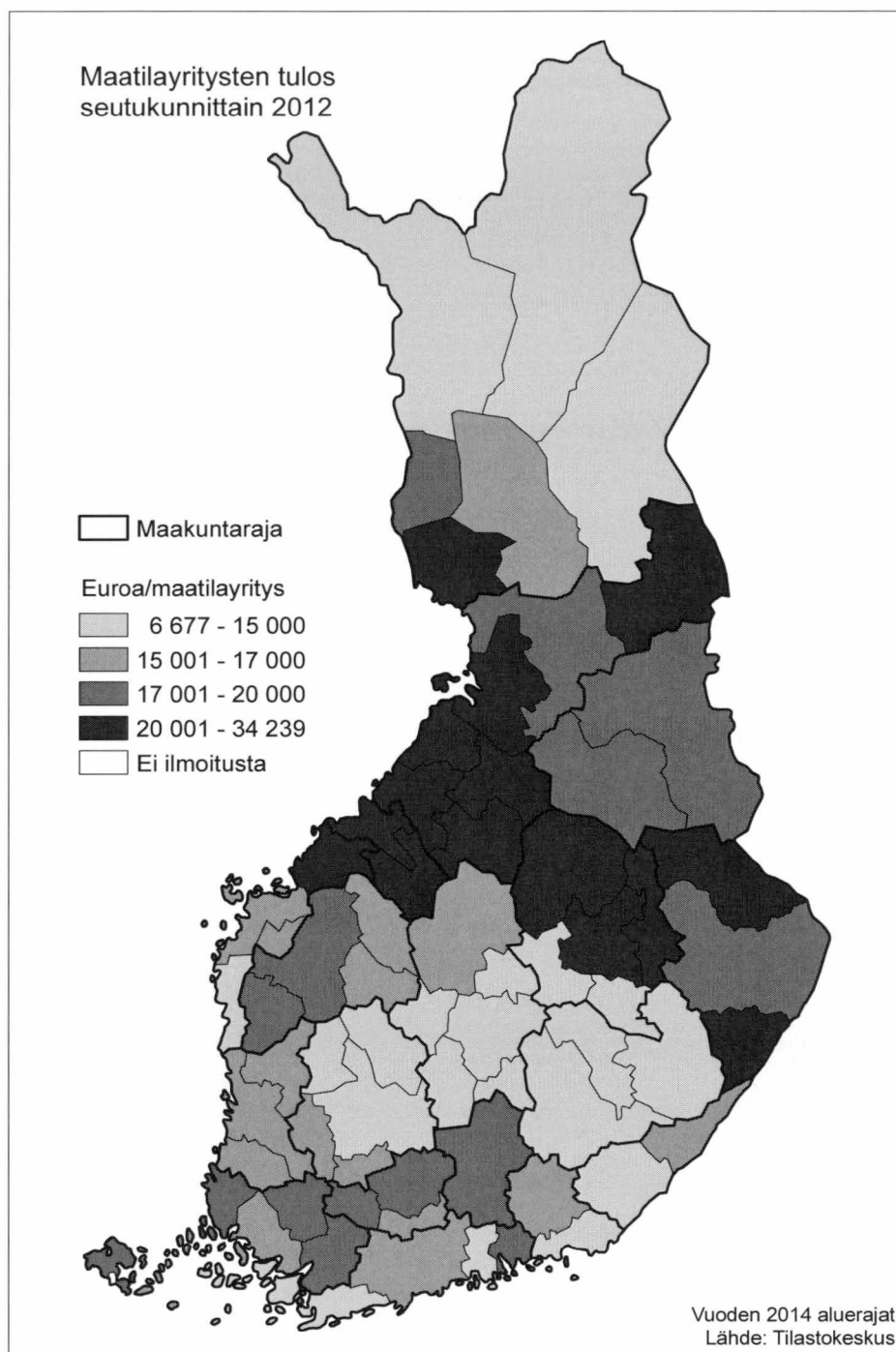

TOL 2008

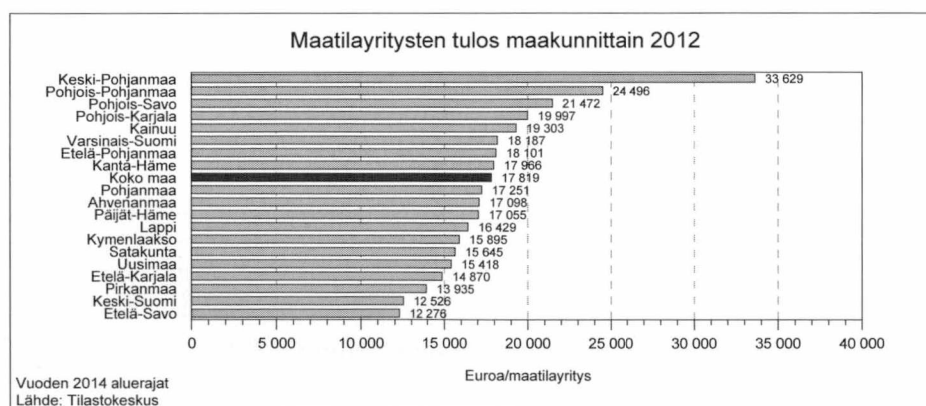
Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

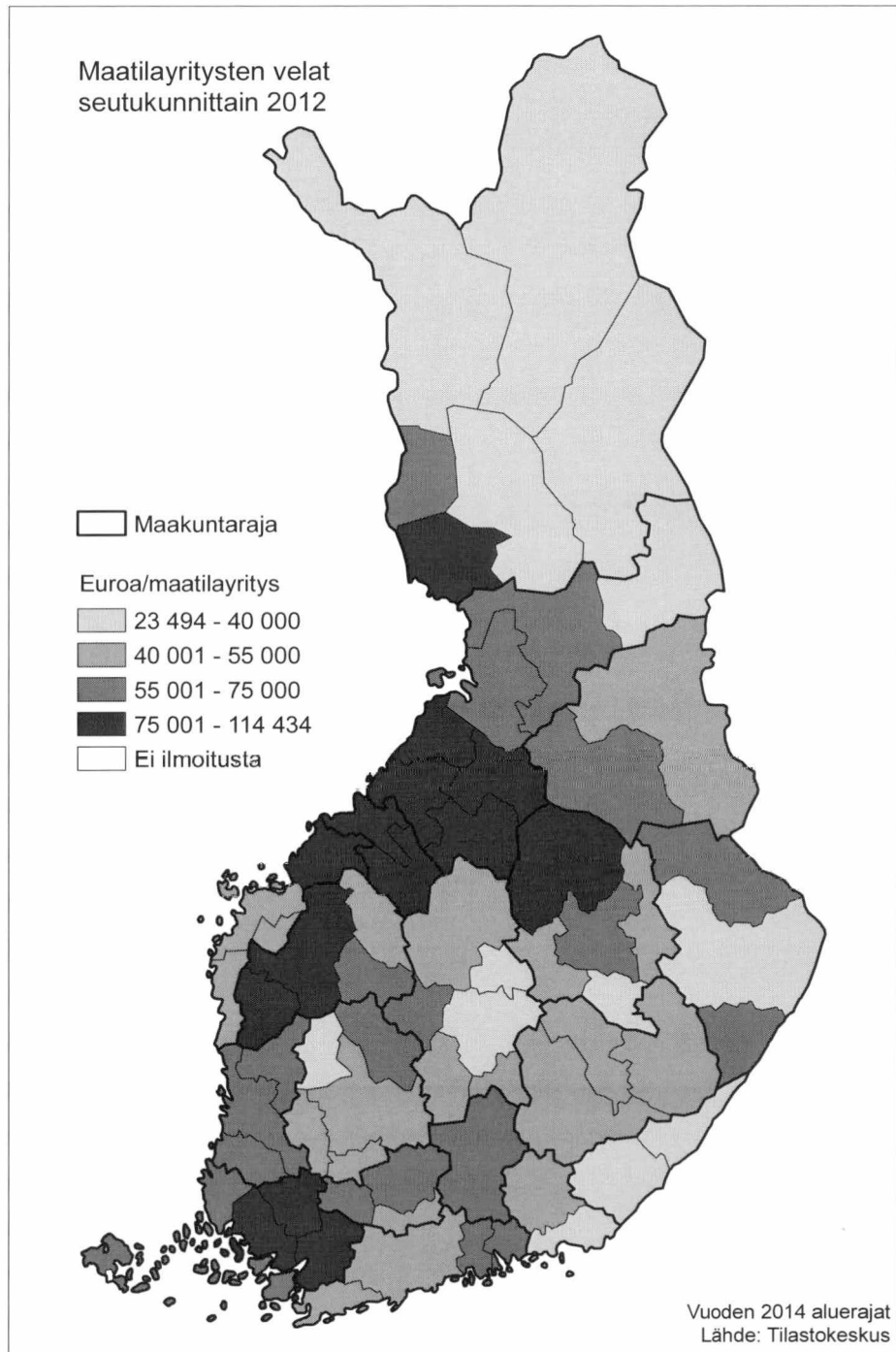
Kuva 8.4. Alkutuotannon työllistävyyss seutukunnittain 2011.

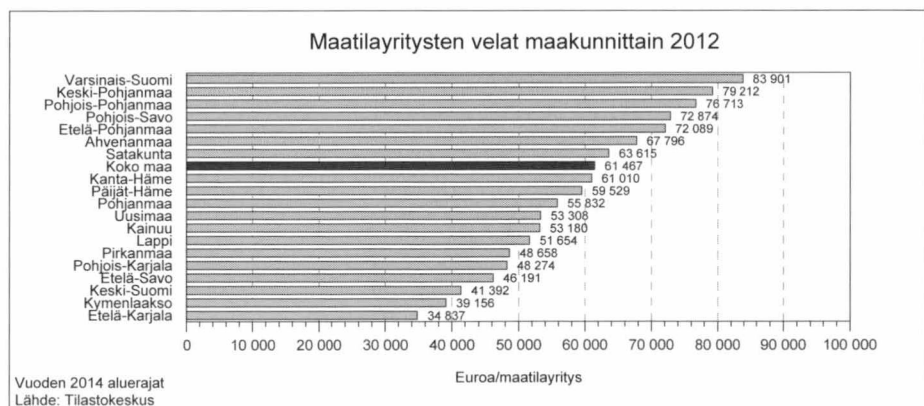
Kuva 8.5. Maatilayritysten tulos seutukunnittain 2012.

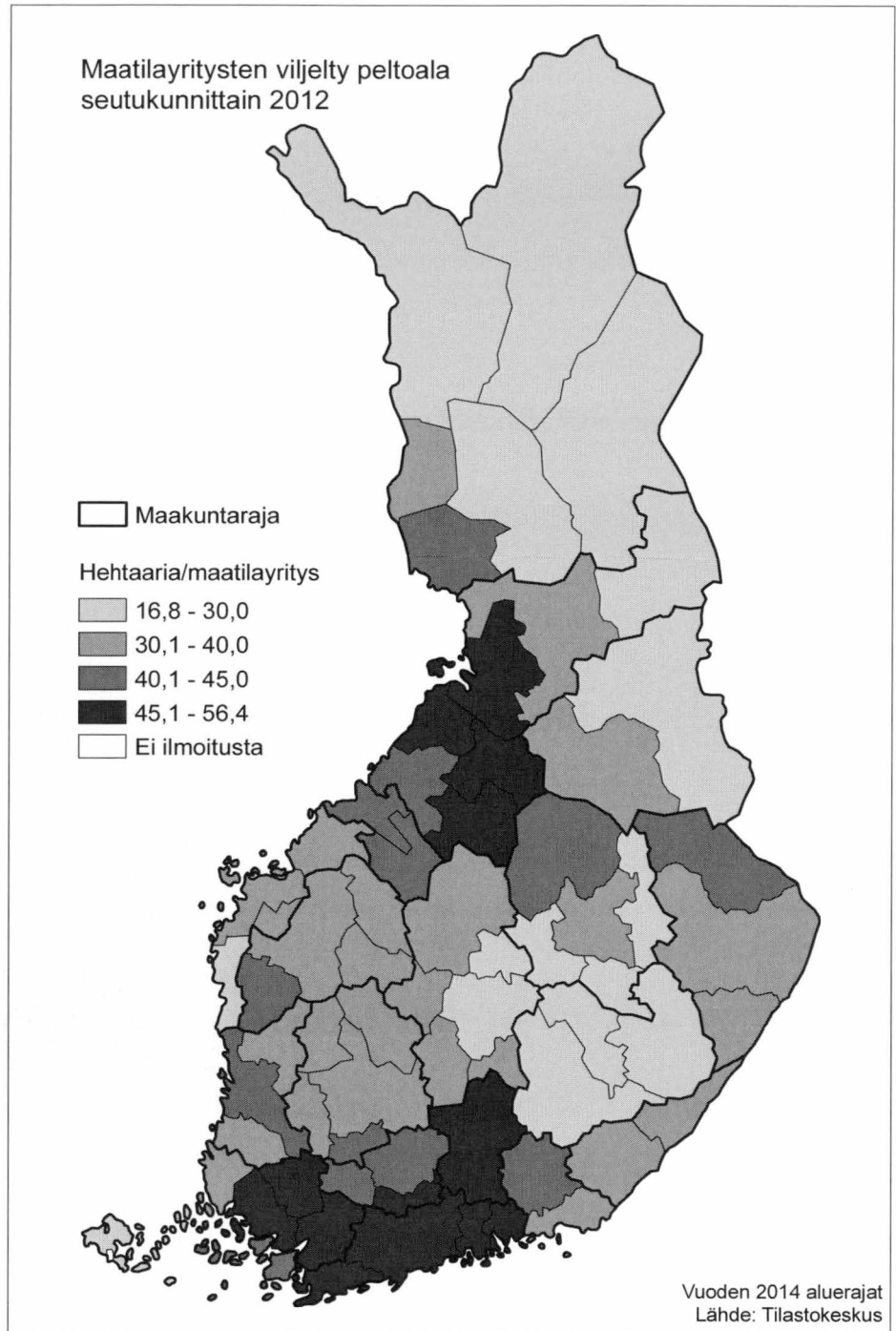
Kuva 8.6. Maatilayritysten tulos maakunnittain 2012.

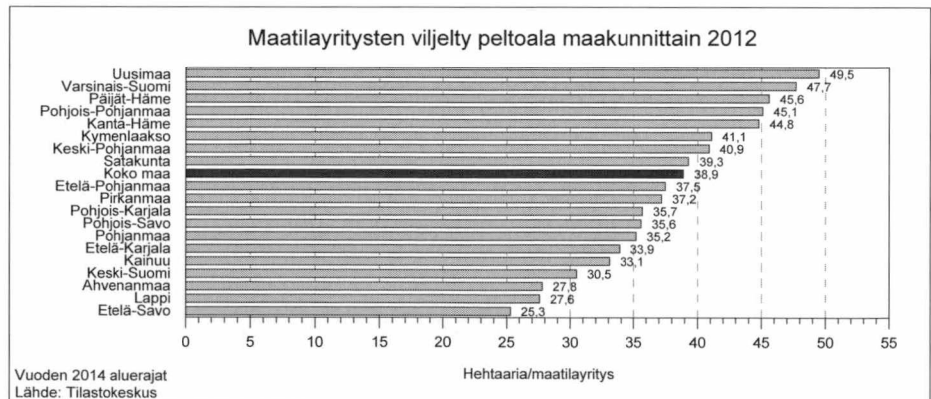
Kuva 8.7. Maatilyritysten velat seutukunnittain 2012.

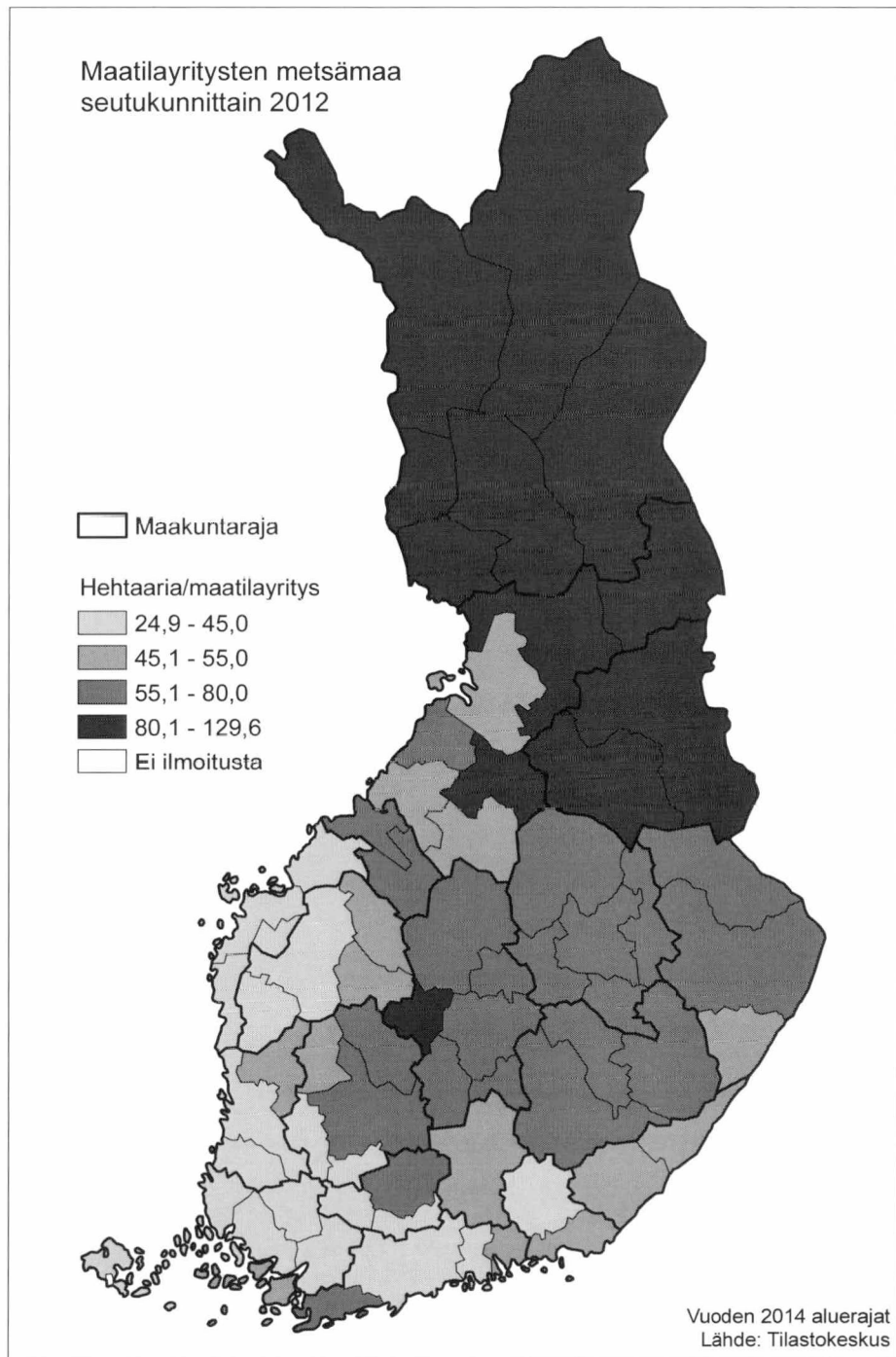
Kuva 8.8. Maatilyritysten velat maakunnittain 2012.

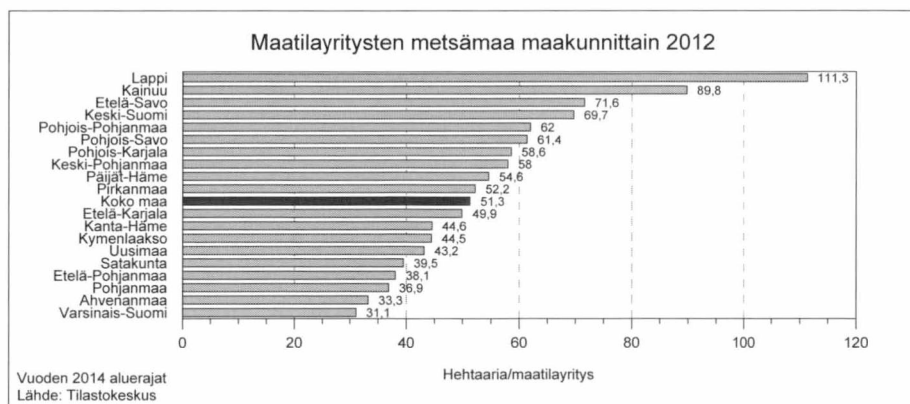
Kuva 8.9. Maatilayritysten viljelty peltoala seutukunnittain 2012.

Kuva 8.10. Maatilayritysten viljelty peltoala maakunnittain 2012.

Kuva 8.11. Maatilyritysten metsämaa seutukunnittain 2012.

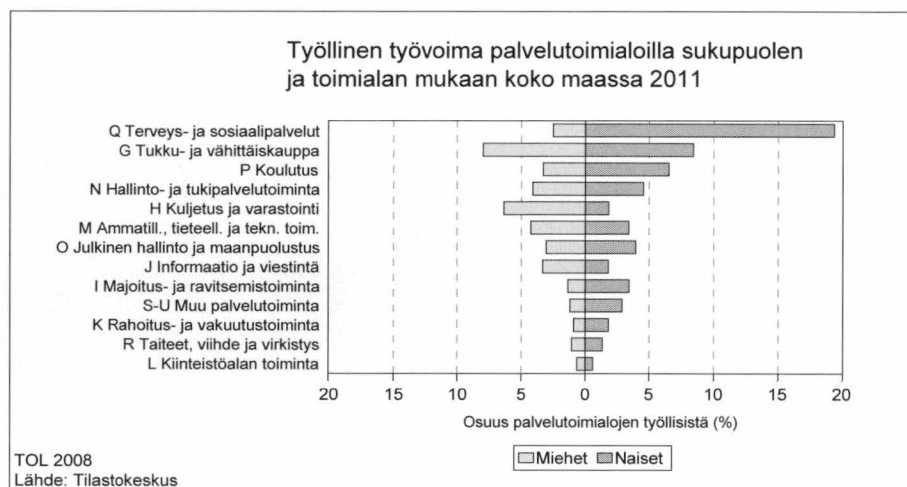
Kuva 8.12. Maatilyritysten metsämaa maakunnittain 2012.

Palvelut

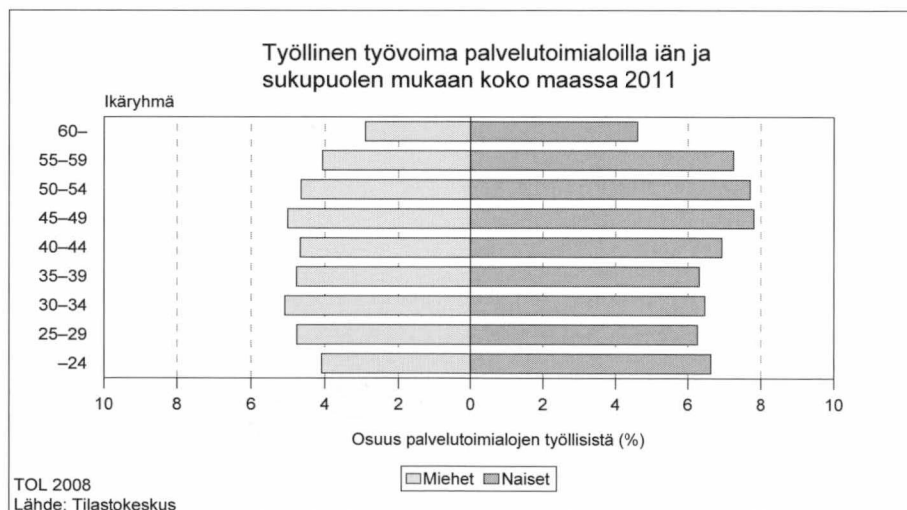
Palvelutoimialoihin luetaan toimialaluokituksen (TOL 2008) mukaan tukku- ja vähittäiskauppa (G), kuljetus- ja varastointi (H), majoitus- ja ravitsemistoiminta (I), informaatio ja viestintä (J), rahoitus- ja vakuutustoiminta (K), kiinteistöalan toiminta (L), ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta (M), hallinto- ja tukipalvelutoiminta (N), julkinen hallinto ja maanpuolustus (O), koulutus (P), terveys- ja sosiaalipalvelut (Q), taiteet, viihde ja virkistys (R), muu palvelutoiminta (S), kotitalouksien toiminta työnantajina (T) sekä kansainvälisten organisaatioiden ja toimielinten toiminta (U).

Palvelualat työllistivät 73,1 % työllisestä työvoimasta ja palvelualan työllisistä 60 % oli naisia vuonna 2011. Suurimman ikäryhmän palvelusektorilla muodostivat 45–49-vuotiaat. Mariehamns stadin, Helsingin ja Rovaniemen seutukunnissa palvelutoimialojen merkitys työllistäjänä oli suurin, yli 80 %. Pienin työllistävyys näillä palvelualoilla oli Haapaveden-Siikalatvan seutukunnassa, alle 51 %.

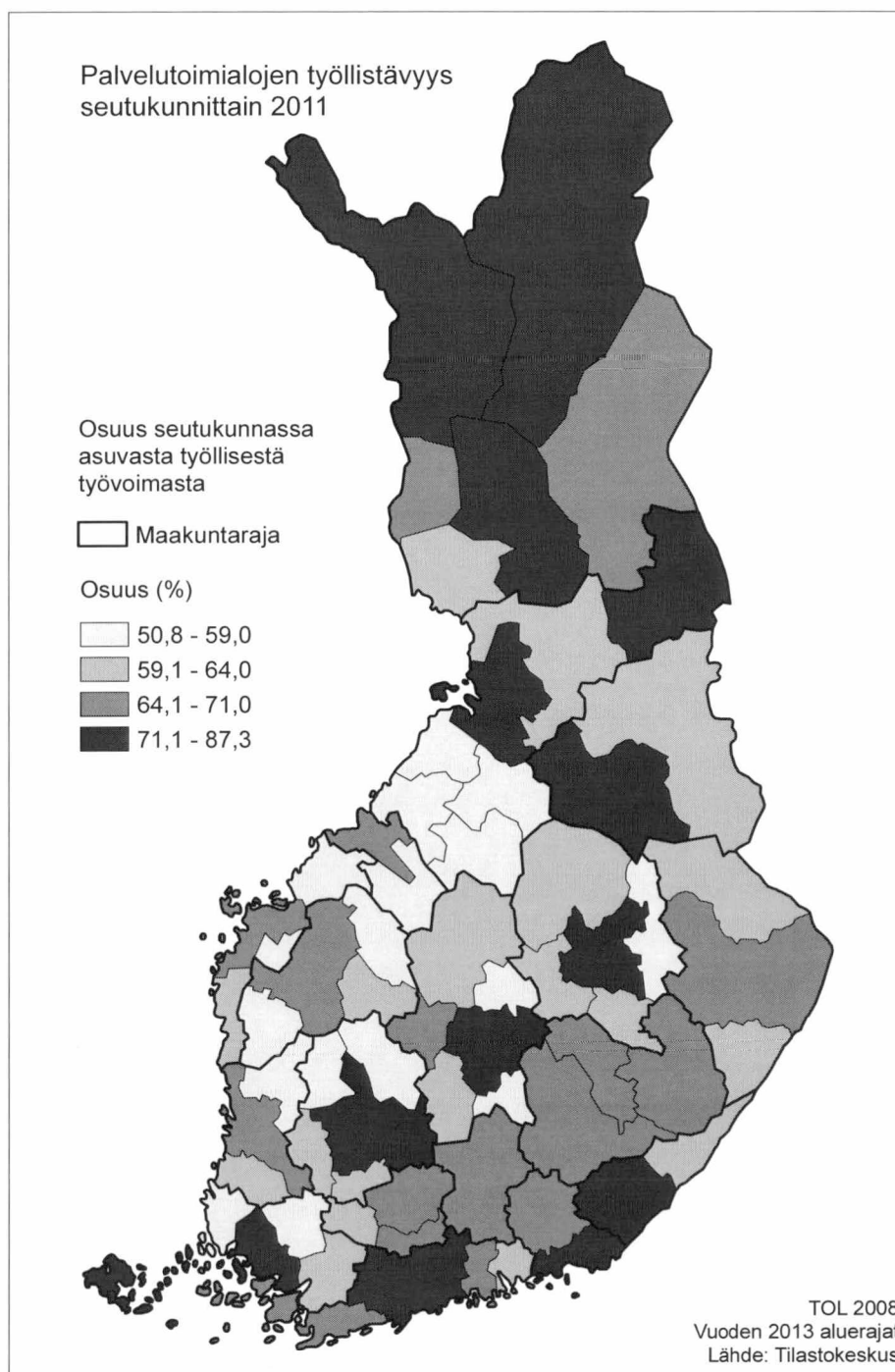
Kaupan työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista oli suurin Helsingin seutukunnassa ja pienin Haapaveden-Siikalatvan seutukunnassa. Kaupan alalla työskenteli hieman enemmän naisia (6,2 % kaikista työpaikoista) kuin miehiä (5,8 %) vuonna 2011.

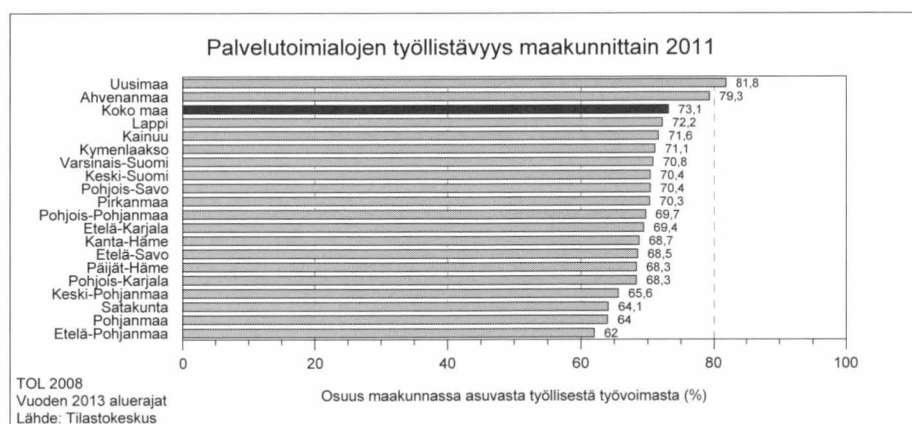
Kuva 9.1. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla sukupuolen ja toimialan mukaan koko maassa 2011.

Kuva 9.2. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011.

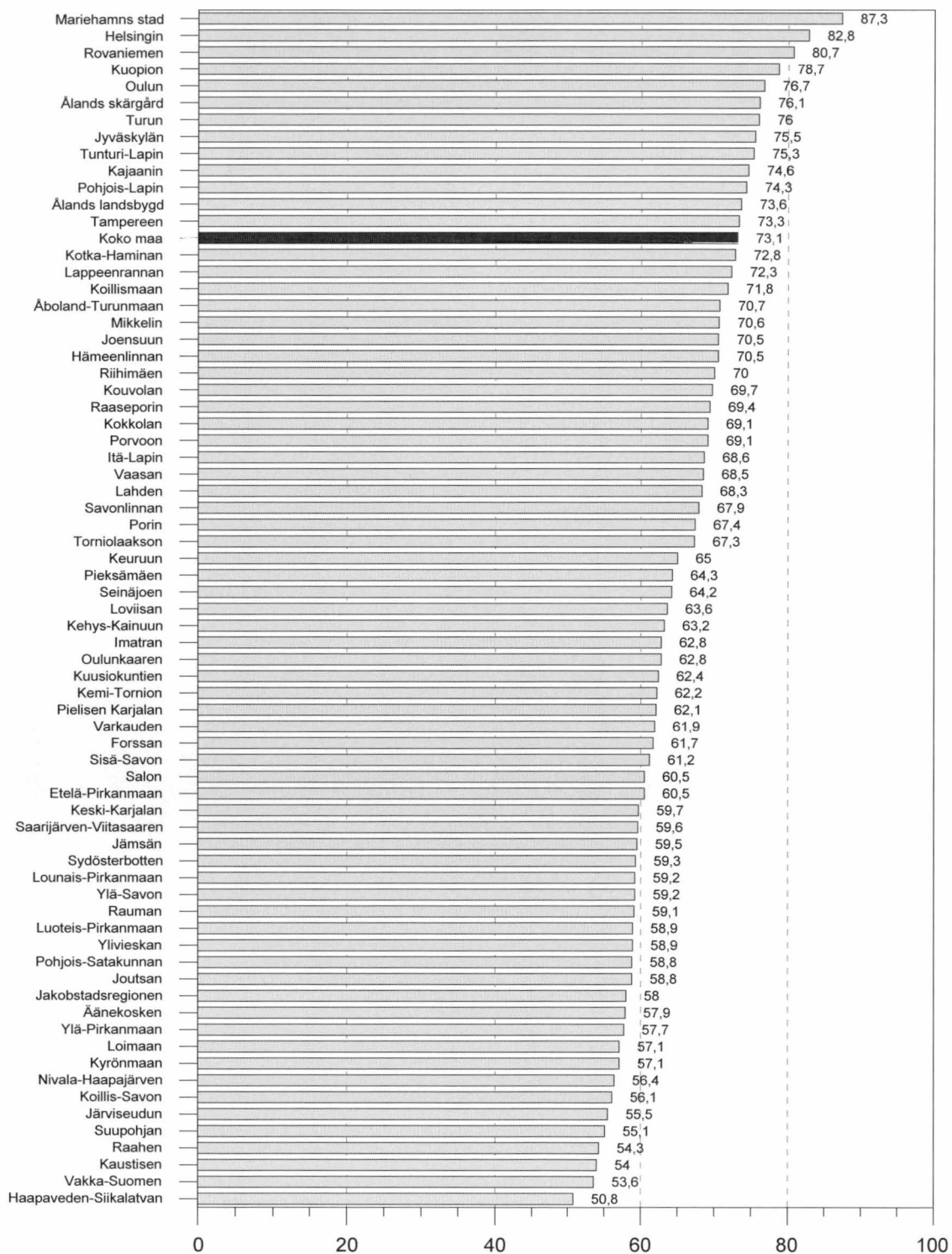

Kuva 9.3. Palvelutoimialojen työllistävyys seutukunnittain 2011.

Kuva 9.4. Palvelutoimialojen työllistävyys maakunnittain 2011.

Palvelutoimialojen työllistävyys seutukunnittain 2011

TOL 2008

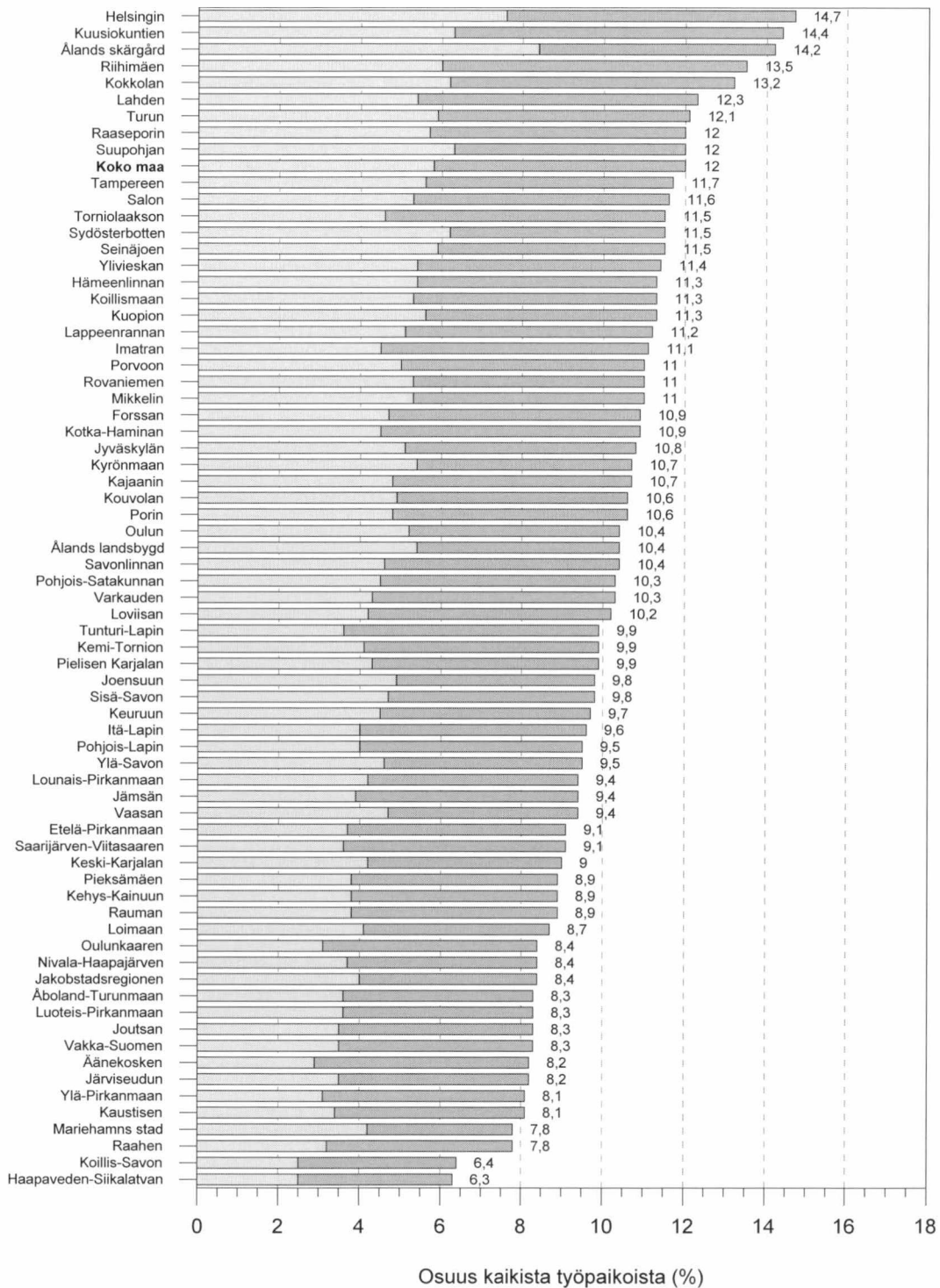
Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

Osuus seutukunnassa asuvasta työllisestä työvoimasta (%)

Kuva 9.5. Palvelutoimialojen työllistävyys seutukunnittain 2011.

Kaupan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011

TOL 2008 toimiala G
Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 9.6. Kaupan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011.

Sosiaaliturva

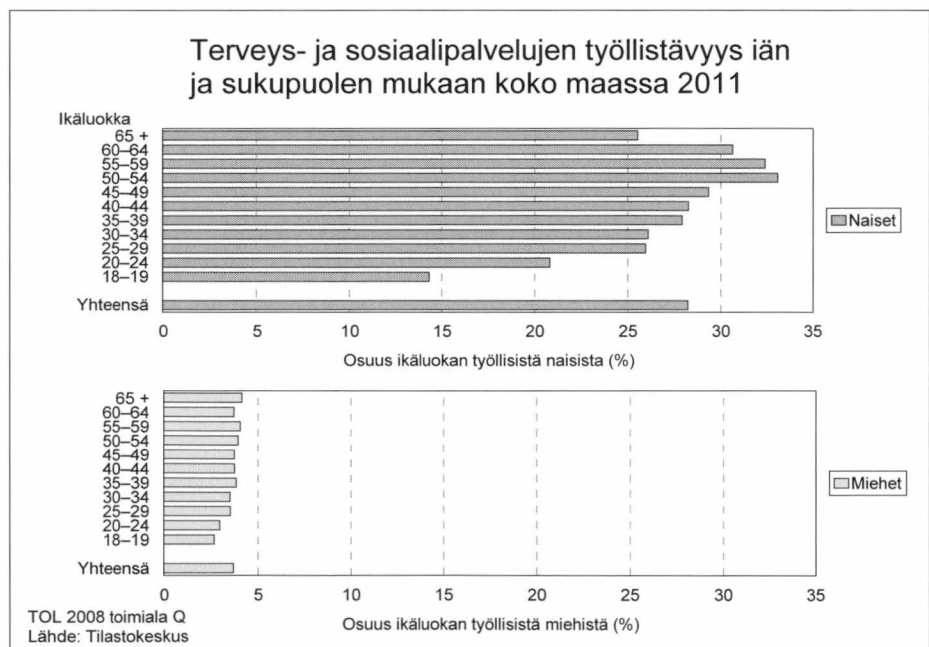
Koko maan työllisistä naisista 28 % työskenteli terveys- ja sosiaalipalvelujen toimialoilla vuonna 2011. Miesten vastaava osuus oli huomattavasti pienempi, vain 3,7 %. Yhteensä terveys- ja sosiaalipalvelut työllistivät 15,9 % koko maan työllisistä. Sosiaali- ja terveystyöpaikkojen osuus kaikista työpaikoista oli suurin Sisä-Savon seutukunnassa, 22,7 % ja pienin Kaustisen seutukunnassa, 8,1 %.

Sosiaali- ja terveystoimen kustannukset koostuvat muun muassa lasten päivähoidon, perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon menoista. Vuonna 2012 koko maan sosiaali- ja terveystoimen menot olivat 3 399 euroa asukasta kohti. Maakuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset/asukas olivat suurimmat Etelä-Savossa. Seutukuntaakohtaiset kustannukset olivat suurimmat Itä-Lapin seutukunnassa, lähes 4 700 euroa asukasta kohti. Oulun, Porvoon ja Jyväskylän seutukunnissa sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset olivat alhaisimmat, alle 3 300 euroa/asukas.

Suurimmat seutukunnittaiset nettokustannukset (euroa/asukas) lasten päivähoidossa olivat Rovaniemen seutukunnassa. Perusterveydenhuollon menot olivat suurimmat Itä-Lapin seutukunnassa ja erikoissairaanhoidon Savonlinnan seutukunnassa. Kuntien perusterveydenhuollon kokonaisuuden menoista 57 % koostuu avohoidosta, 31 % vuodeosastohoidosta ja 11 % hammashuollosta.

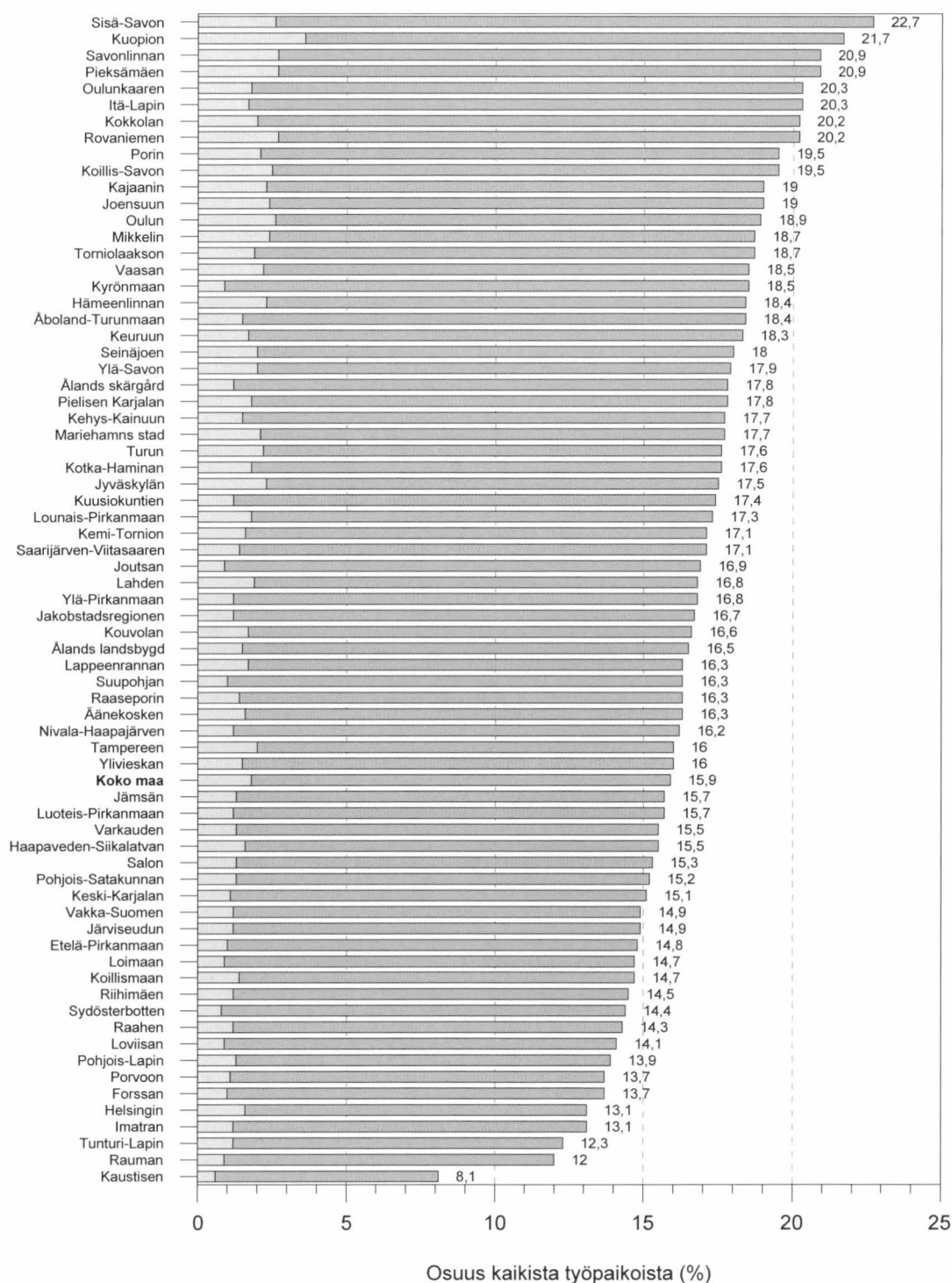
Seutukuntaakohtaiset kunnallistalouden tunnusluvut ovat kuntien yhteenlaskettuja lukuja. Vertailtaessa alueiden lukuja on hyvä muistaa, että kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.

Hallintokokeilusta johtuen Kainuun sosiaali- ja terveystoimen kustannustietoja vuodelta 2012 ei voida ilmoittaa kaikilta osin. Hallintokokeilu alkoi vuoden 2005 alussa ja kesti vuoden 2012 loppuun. Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä (Kainuun sote) aloitti toimintansa 1.1.2013 (kainuu.fi).

Kuva 10.1. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työllistävyys iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011.

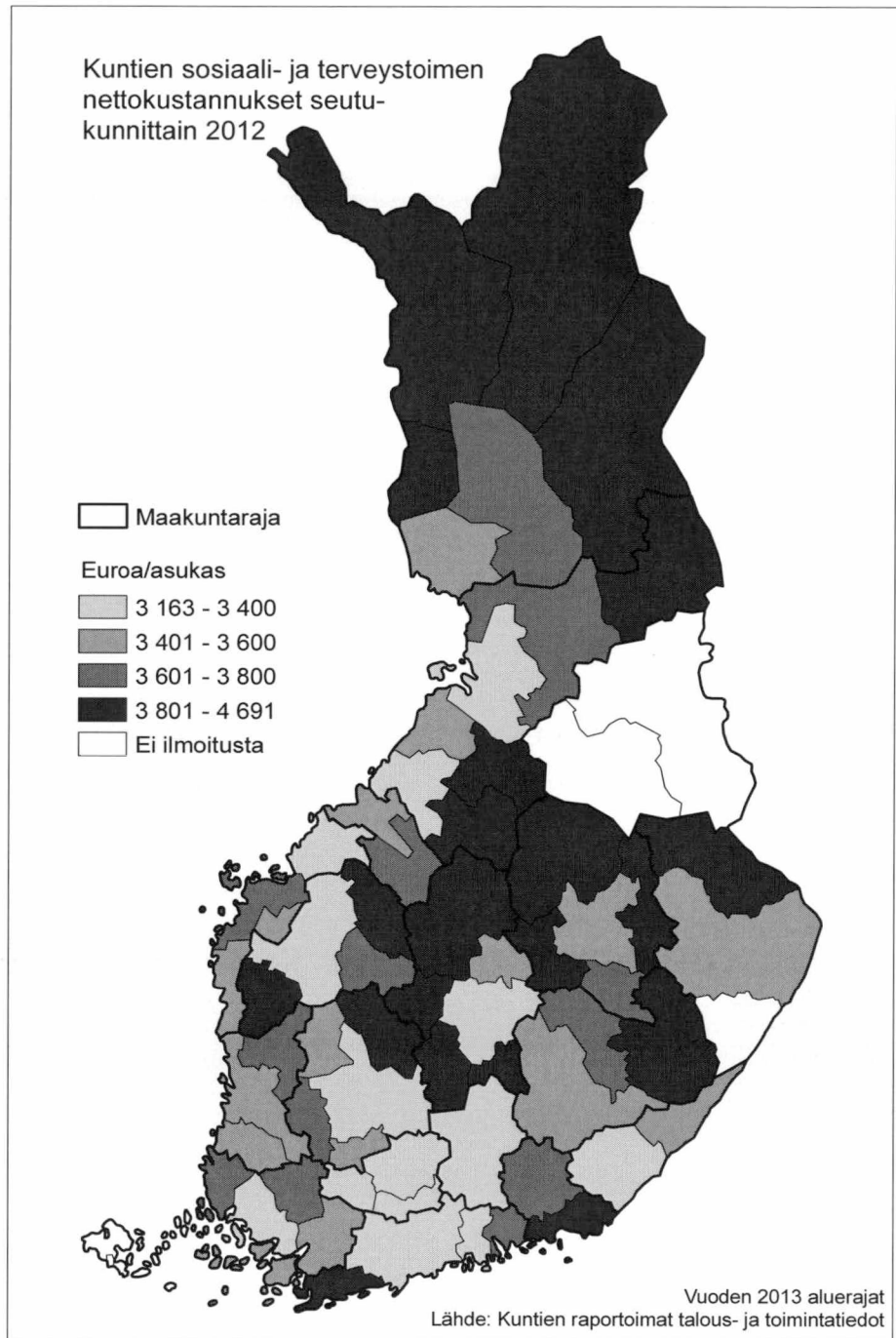
Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011

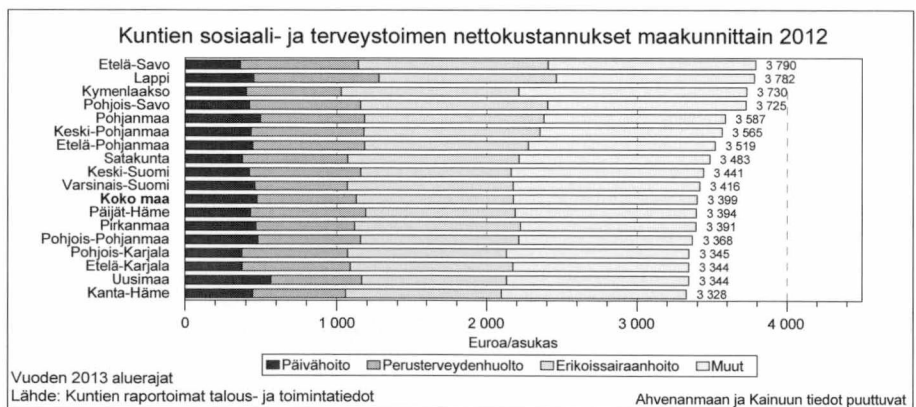
TOL 2008 toimiala Q
Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

□ Miehet ■ Naiset

Kuva 10.2. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011.

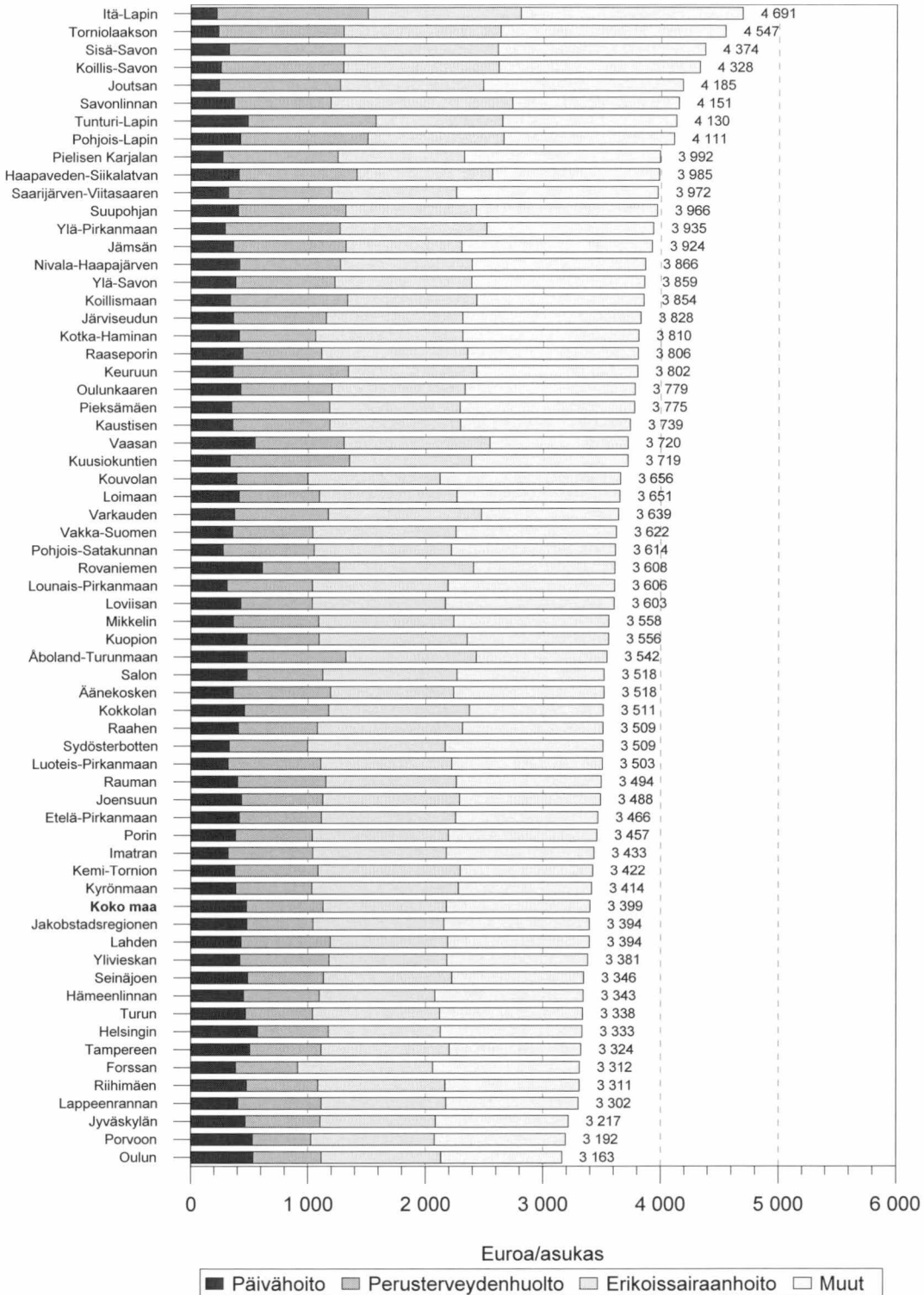

Kuva 10.3. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2012.

Kuva 10.4. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 2012.

Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat

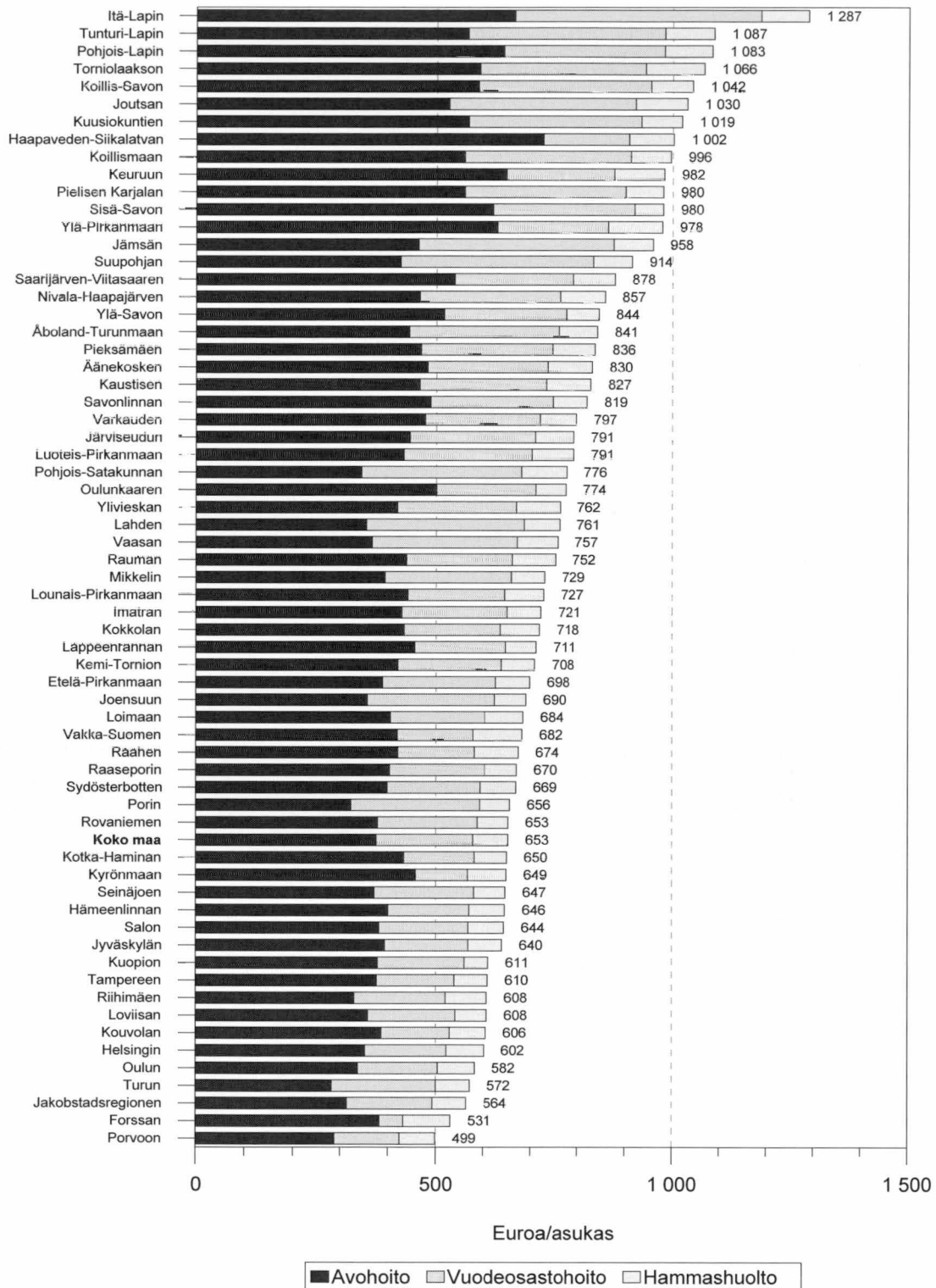
Lähde: Kuntien raportoimat talous- ja toimintatiedot

Ahvenanmaan ja Kainuun seutukuntien sekä

Keski-Karjalan seutukunnan tiedot puuttuvat

Kuva 10.5. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2012.

Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 2012

Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Kuntien raportoimat talous- ja toimintatiedot

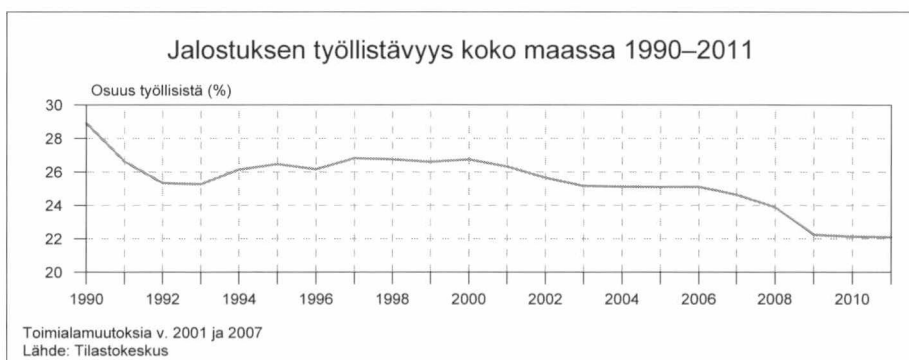
Ahvenanmaan ja Kainuun seutukuntien sekä Keski-Karjalan seutukunnan tiedot puuttuvat

Kuva 10.6. Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 2012.

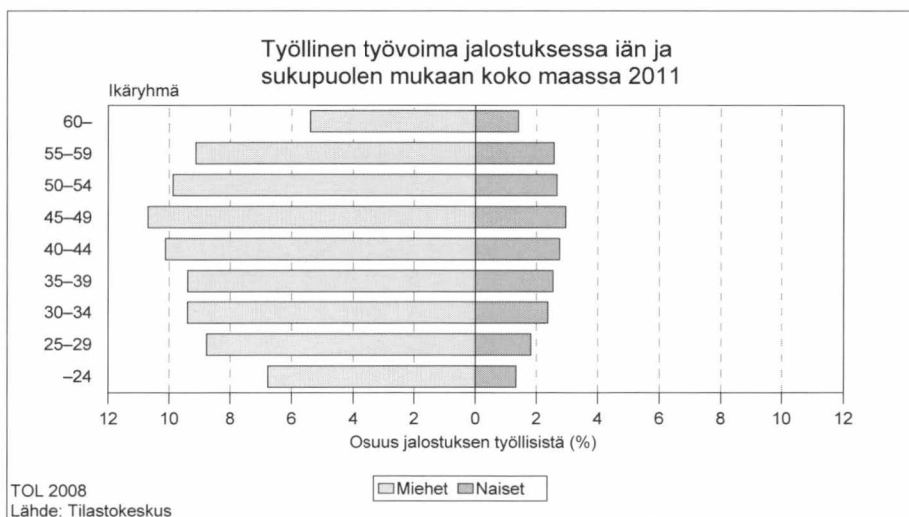
Teollisuus

Jalostustoimialoihin kuuluu toimialaluokituksen TOL 2008 mukaan teollisuuden (C) lisäksi kaivostoiminta ja louhinta (B), sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto, jäähdytysliiketoiminta (D), vesihuolto, viemäri- ja jätevesihuolto, jätehuolto ja muu ympäristön puhtaanapito (E) sekä rakentaminen (F). Vuonna 1990 työssäkäyntitilaston mukaan koko maassa jalostuksen osuus kaikista työllisistä oli 29 %. Viimeisimmän tiedon mukaan vuonna 2011 osuus oli 22,1 % työllisistä eli 519 500 henkilöä ja heistä 80 % oli miehiä. Suurin ikäluokka niin miehissä kuin naisissakin oli tuolloin 45–49-vuotiaat.

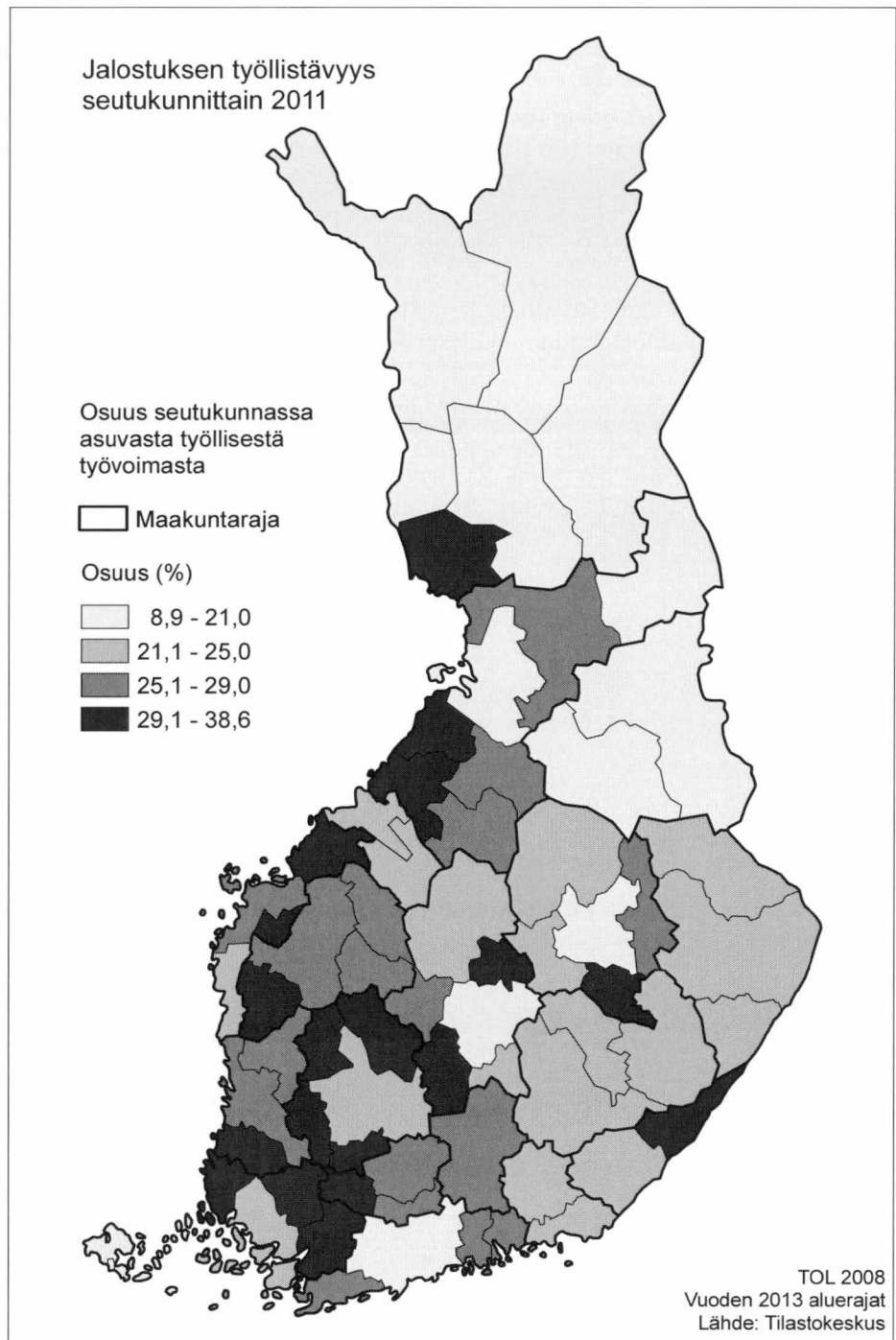
Jalostusala työllisti suhteellisesti eniten Raahen seutukunnassa, 38,5 % työllisistä vuonna 2011. Ålands skärgårdin seutukunnassa jalostuksessa työskentelevien osuus oli pienin, alle 9 %. Maakunnista jalostuksen merkitys työllistäjänä oli suurin Satakunnassa ja Pohjanmaalla.

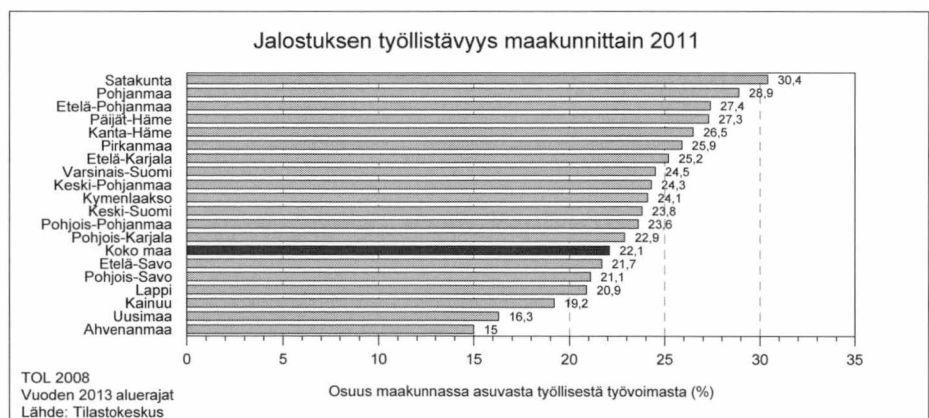
Kuva 11.1. Jalostuksen työllistävyys koko maassa 1990–2011.

Kuva 11.2. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011.

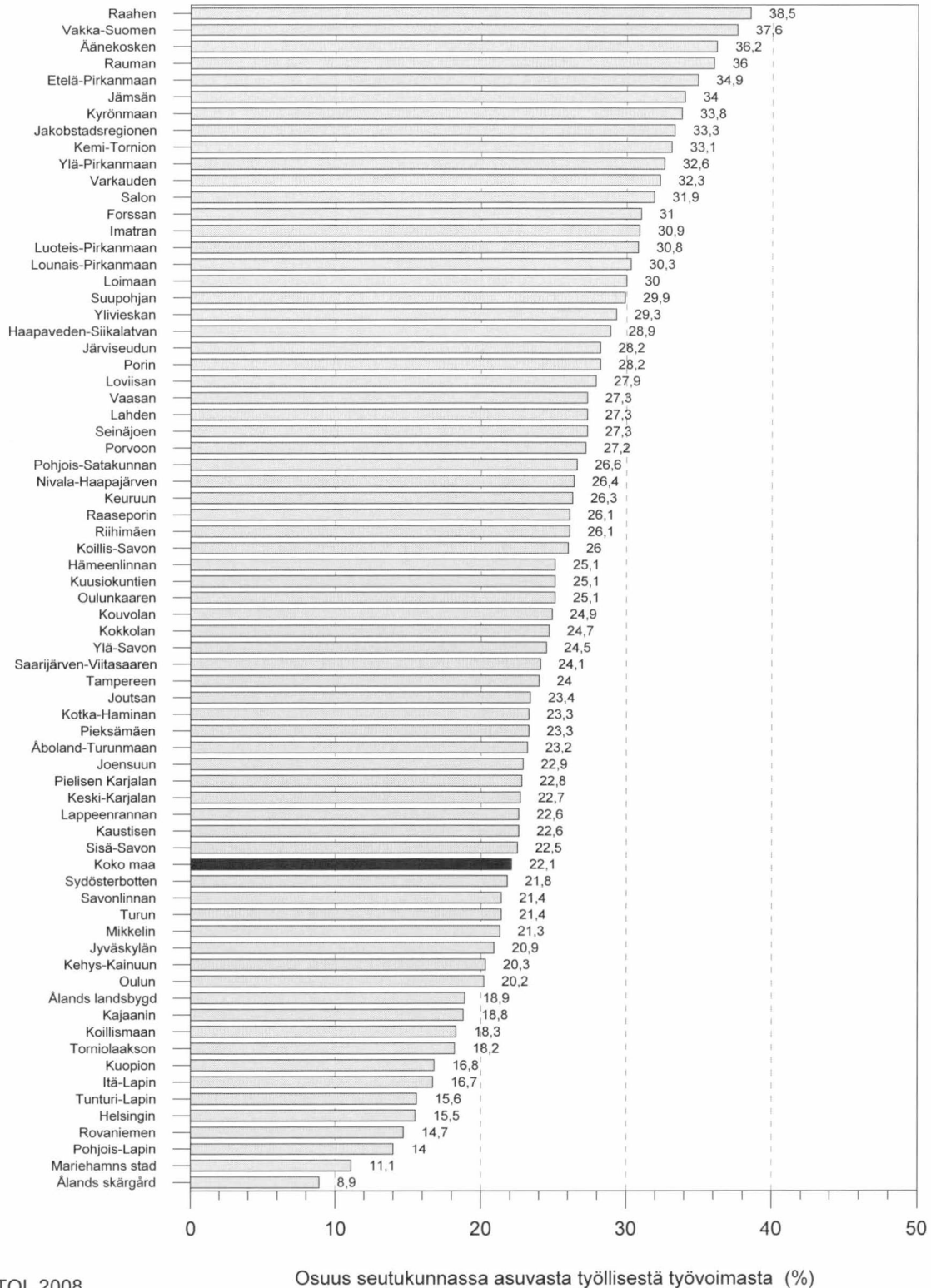

Kuva 11.3. Jalostuksen työllistävyyys seutukunnittain 2011.

Kuva 11.4. Jalostuksen työllistävyyys maakunnittain 2011.

Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2011

TOL 2008

Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 11.5. Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2011.

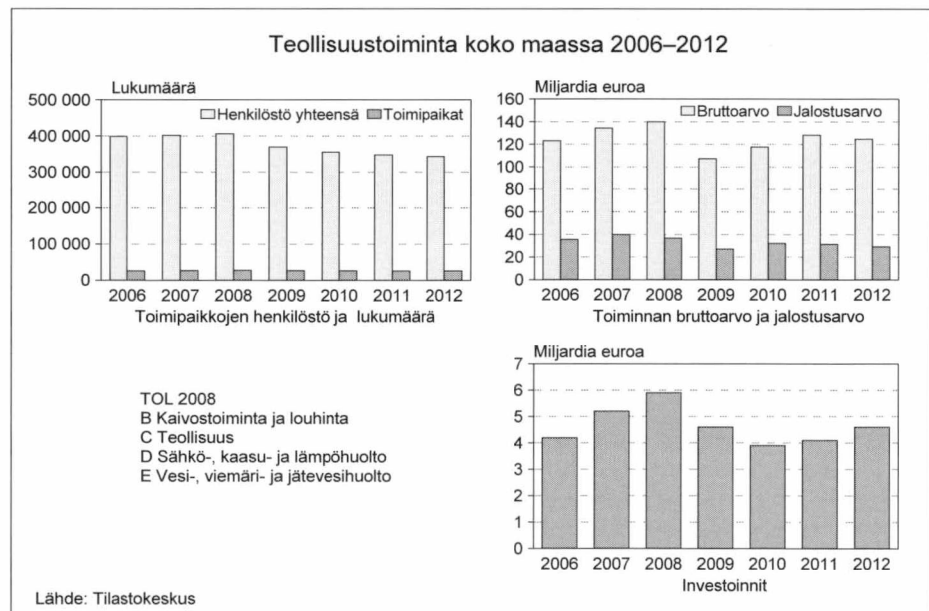
Teollisuustoimintaan lasketaan tässä julkaisussa toimialat B, C, D ja E. Teollisuustoiminnan tiedot ovat teollisuuden alue- ja toimialatilastosta, joka kuvaa teollisuuden tuotannon rakenteita ja rakenteiden muutoksia toimialoitain ja alueittain. Tarkasteltavina muuttujina ovat tiedot henkilöstöstä, tuotannosta, tuotantopanoksista ja investoinneista ja näiden pohjalta lasketut tunnusluvut. Tilastoyksikkönä on yrityksen tai muun taloudellista toimintaa harjoittavan yksikön teollinen toimipaikka.

Teollisuustoiminnan toimipaikkojen ja henkilöstön määrä, bruttoarvo sekä investoinnit olivat tarkastelujakson (2006–2012) aikana suurimmillaan vuonna 2008. Jalostusarvo oli vastaavasti suurin vuonna 2007. Lamavuonna 2009 teollisuustoiminnan bruttoarvo väheni 23 % ja jalostusarvo tätäkin enemmän, yli 26 %. Myös investoinnit vähenivät tuolloin 22 % edellisvuodesta. Vuonna 2012 teollisuustoiminnan jalostusarvo laski 7,3 % ja investointien määrä kasvoi 12,2 %.

Alueellisesti suurimmat teollisuustoiminnan toimipaikat *henkilöstön määrällä* mitattuna olivat vuonna 2012 Raahen, Äänekosken, Jämsän ja Vaasan seutukunnissa. Näissä seutukunnissa teollisuustoiminnassa työskenteli keskimäärin yli 20 henkilöä toimipaikkaa kohti. Teollisuustoiminnan *tuottavuus* eli jalostusarvo suhteessa henkilöstöön oli suurin Tunturi-Lapin seutukunnassa, 300 500 euroa/henkilöstö. *Jalostusarvo* suhteessa väestöön oli suurin Rauman ja Äänekosken seutukunnissa, yli 14 000 euroa asukasta kohti.

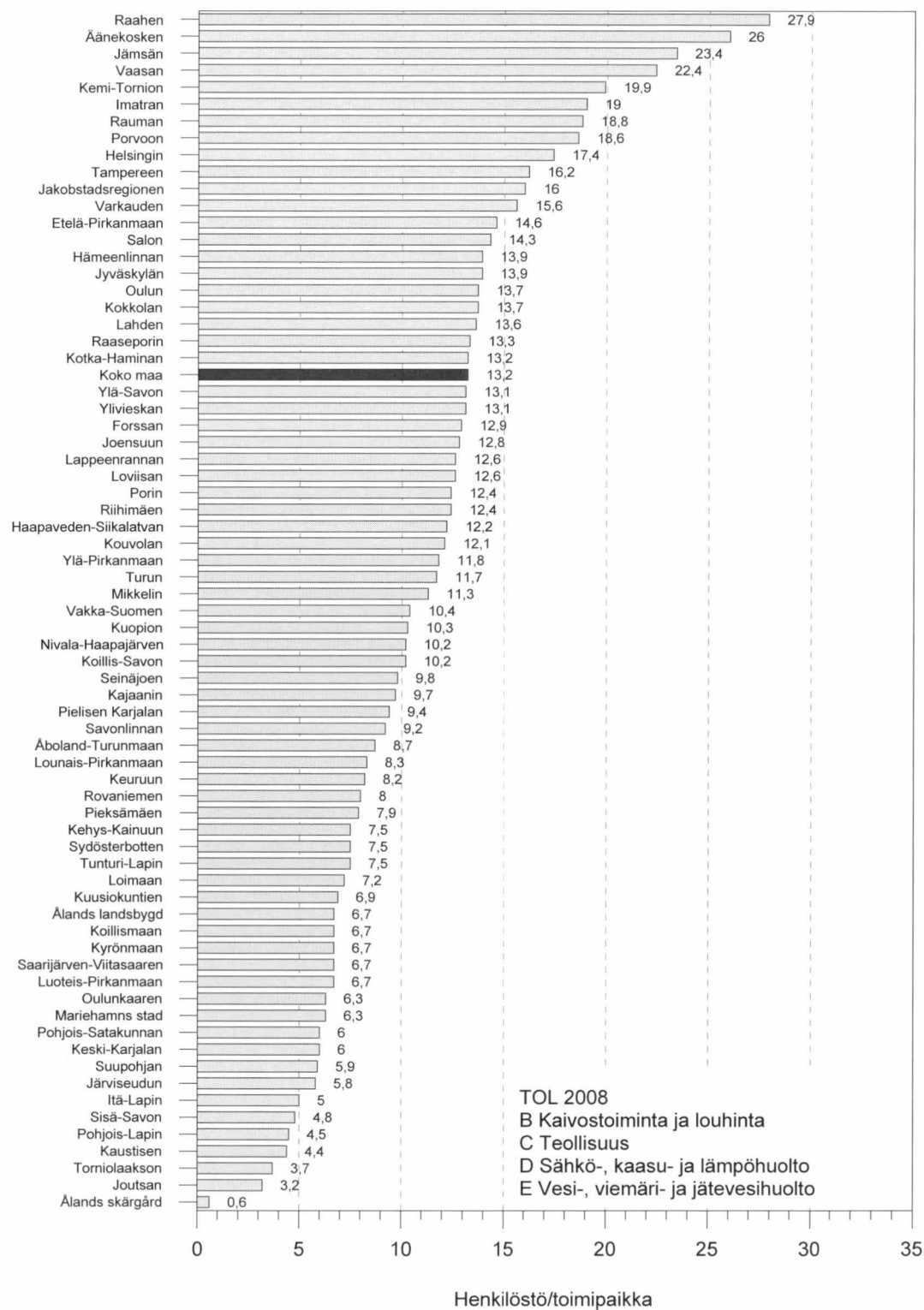
Teollisuustoiminnan *investoinnit* olivat koko maassa 854 euroa asukasta kohti vuonna 2012. Suurimmillaan investoinnit olivat Tunturi-Lapin seutukunnassa, yli 7 000 euroa/asukas. Investoinnit käsittävät käyttöomaisuuden (=aineelliset hyödykkeet) hankinnat ja perusparannukset, joista on vähennetty käyttöomaisuuden myynnit.

Teollisuustoiminnan jalostusarvoa, henkilöstöä ja investointeja seutukuntakohtaisesti laskettaessa perusyksikkönä on käytetty kuntaa. Jos kunnassa on alle kolme teollisuustoimipaikkaa, se ei ole laskennassa mukana.

Kuva 11.6. Teollisuustoiminta koko maassa 2006–2012.

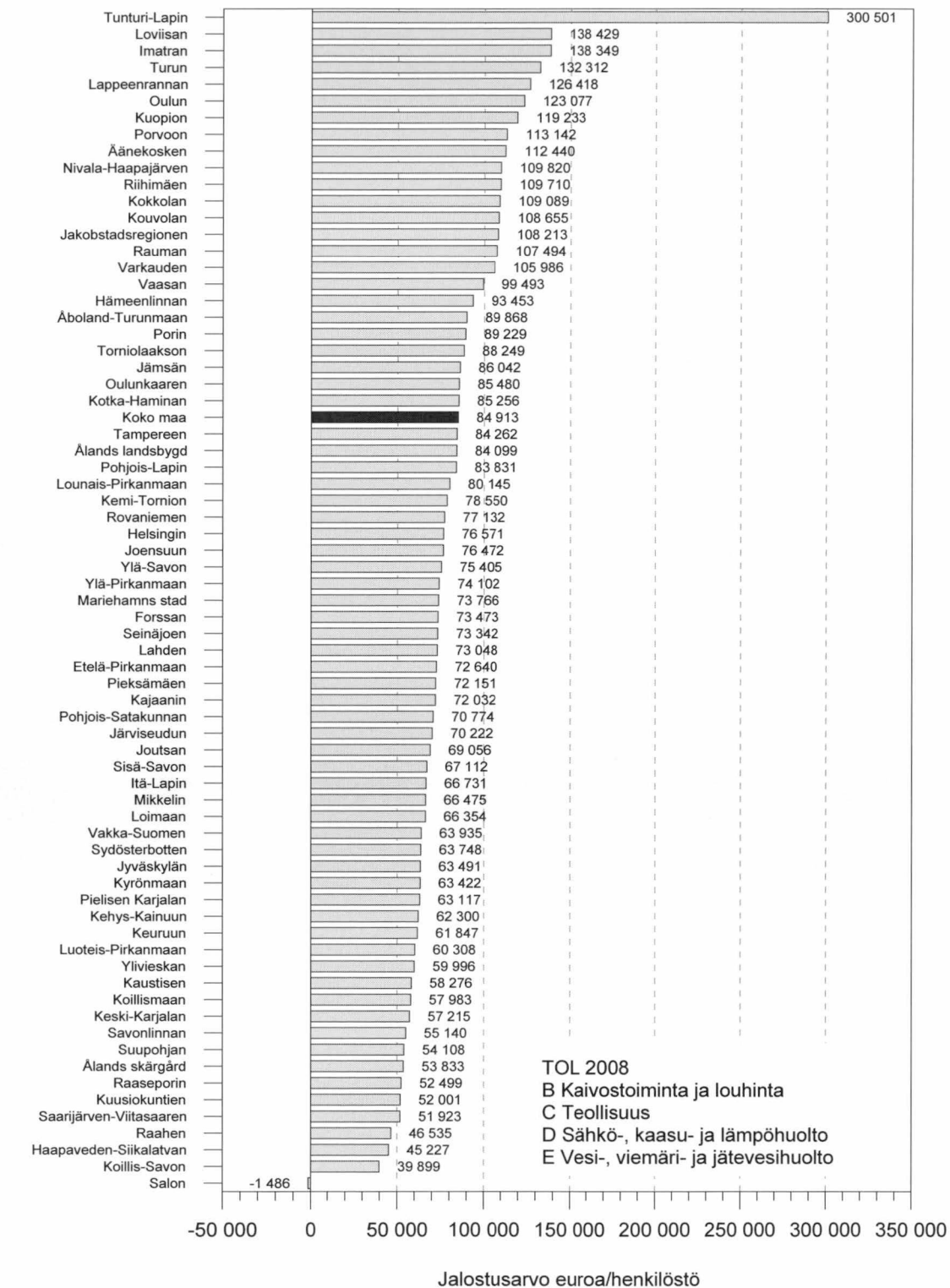
Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2012

Laskettu osittain salatuista kuntaluvuista
 Vuoden 2014 aluerajat
 Lähde: Tilastokeskus

Kuva 11.7. Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2012.

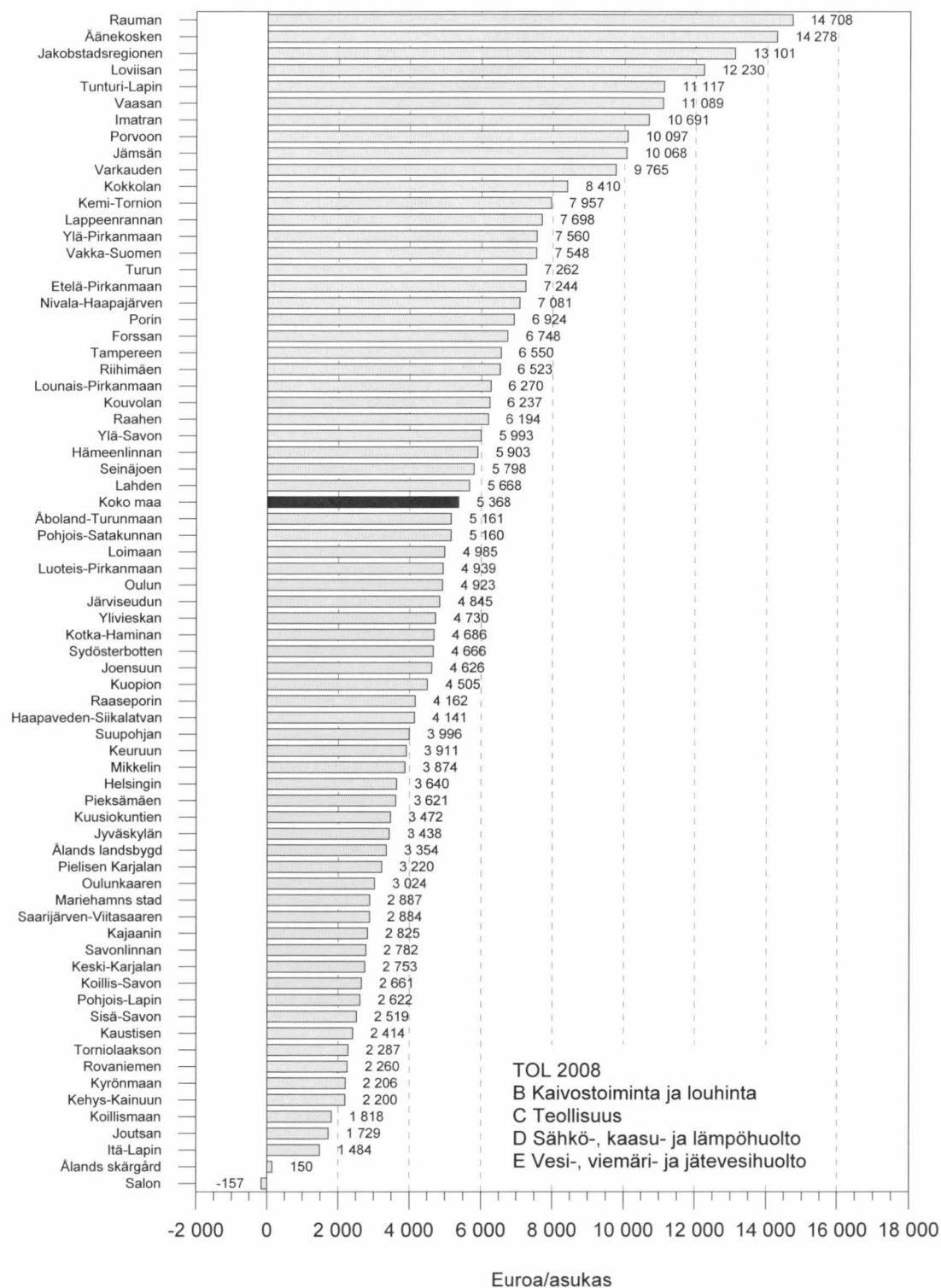
Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2012

Laskettu osittain salatuista kuntaluvuista
 Vuoden 2014 aluerajat
 Lähde: Tilastokeskus

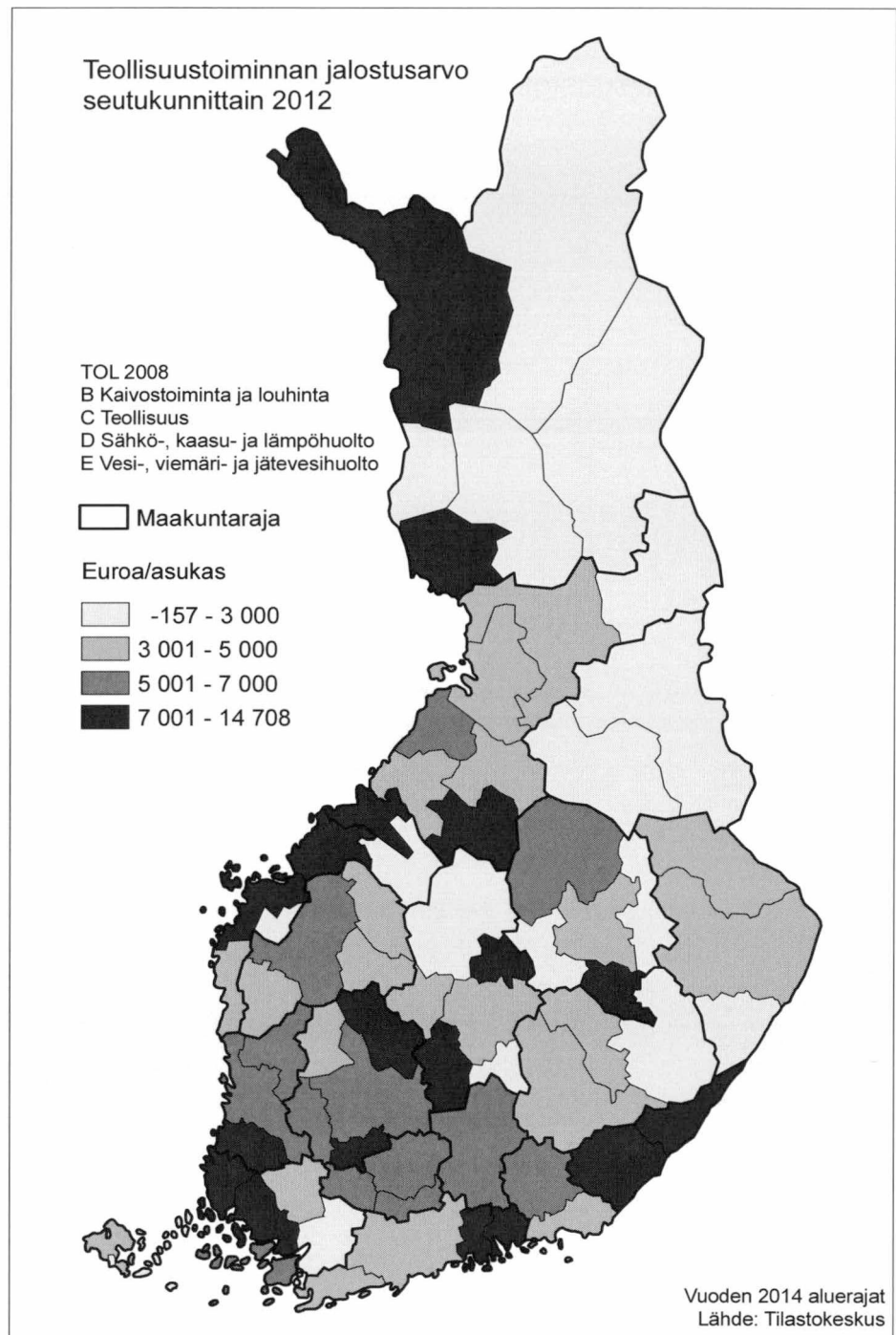
Kuva 11.8. Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2012.

Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2012

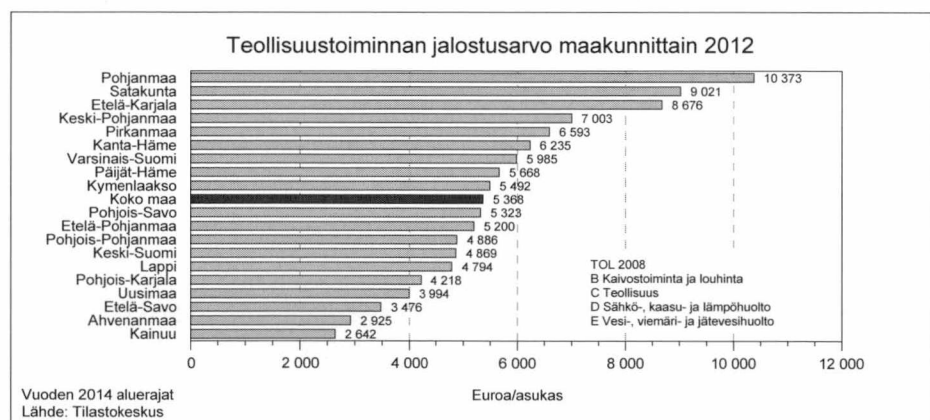

Laskettu osittain salatuista kuntaluvuista
Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

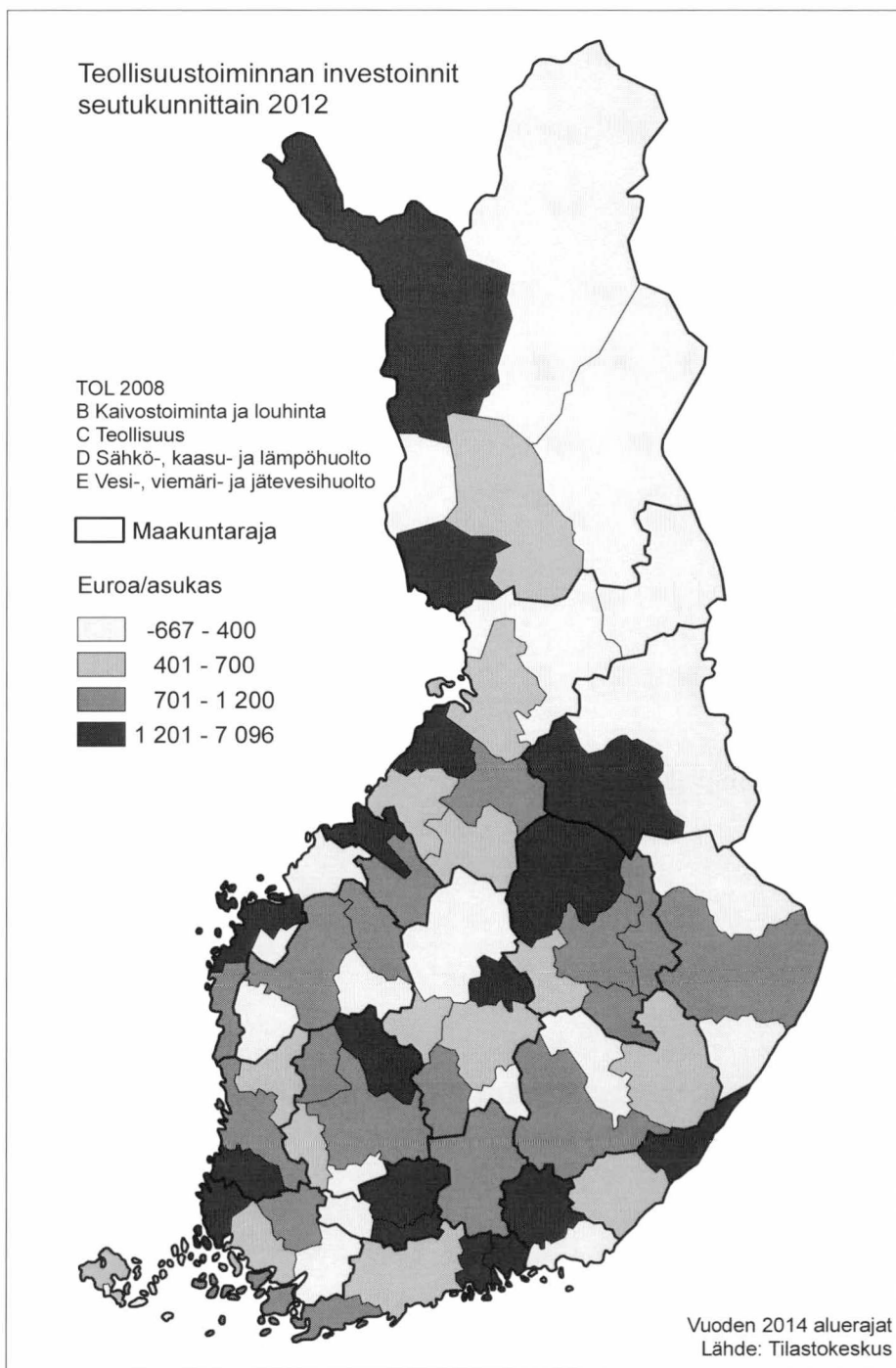
Kuva 11.9. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2012.

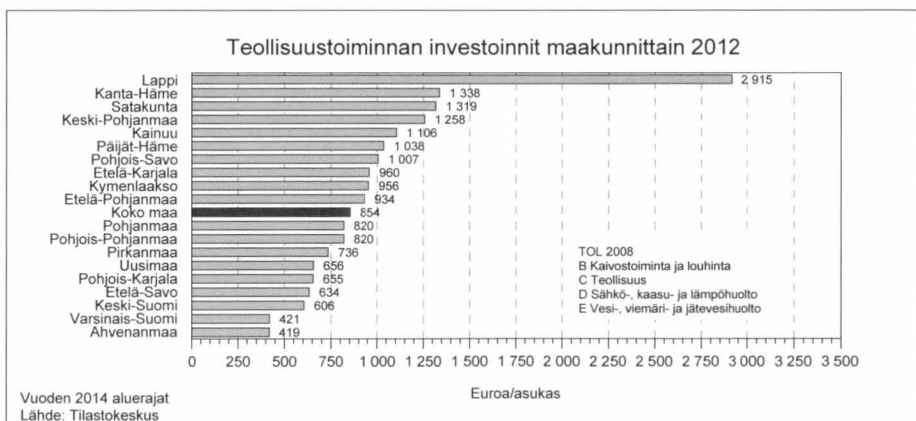
Kuva 11.10. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2012.

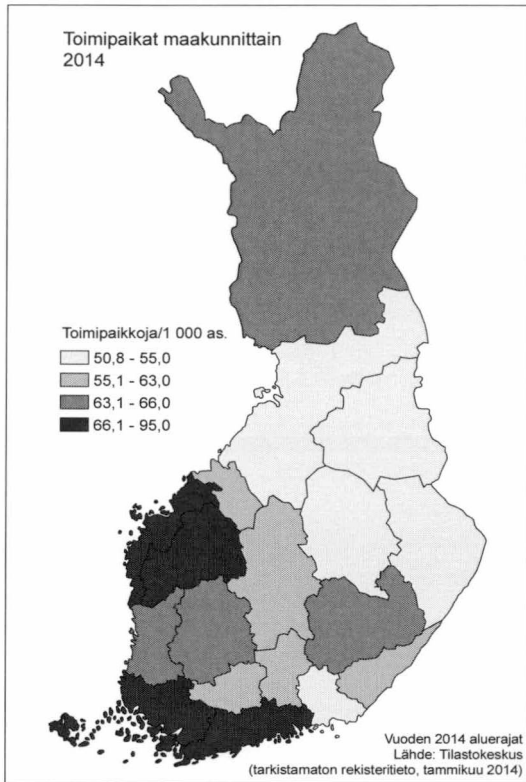
Kuva 11.11. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2012.

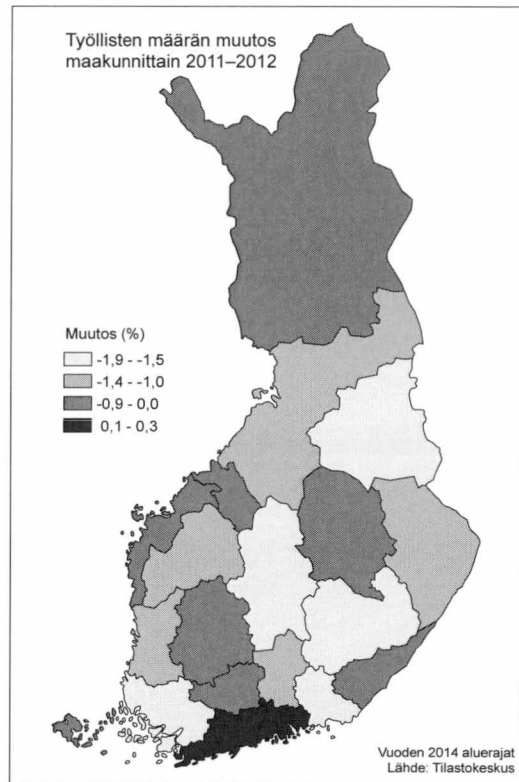
Kuva 11.12. Teollisuustoiminnan investoinnit seutukunnittain 2012.

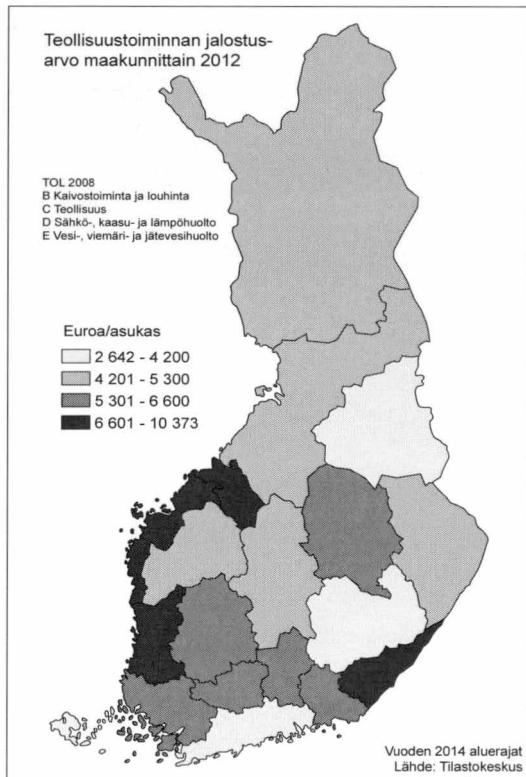
Kuva 11.13. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2012.

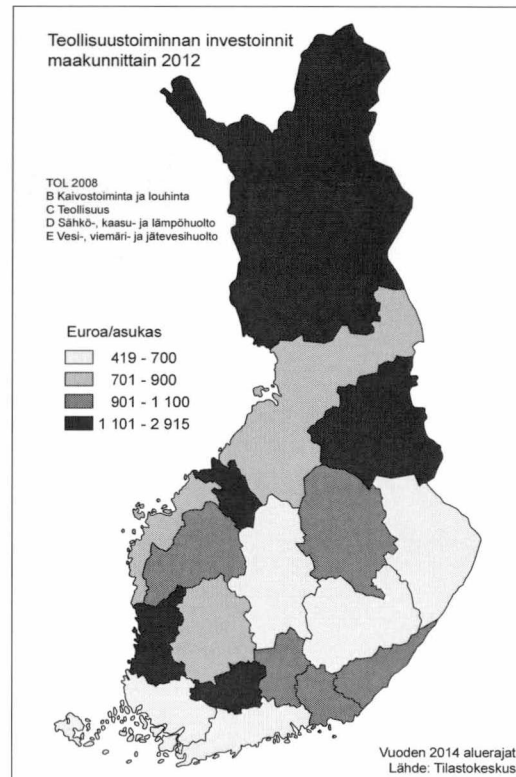
Kuva 11.14. Toimipaikat maakunnittain 2014.

Kuva 11.15. Työllisten määrän muutos maakunnittain 2011–2012.

Kuva 11.16. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2012.

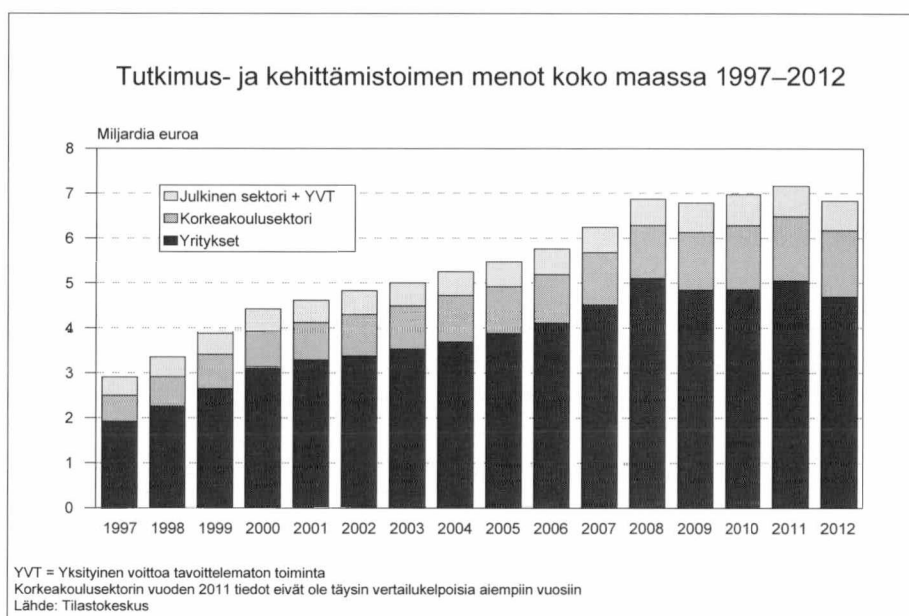
Kuva 11.17. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2012.

Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta

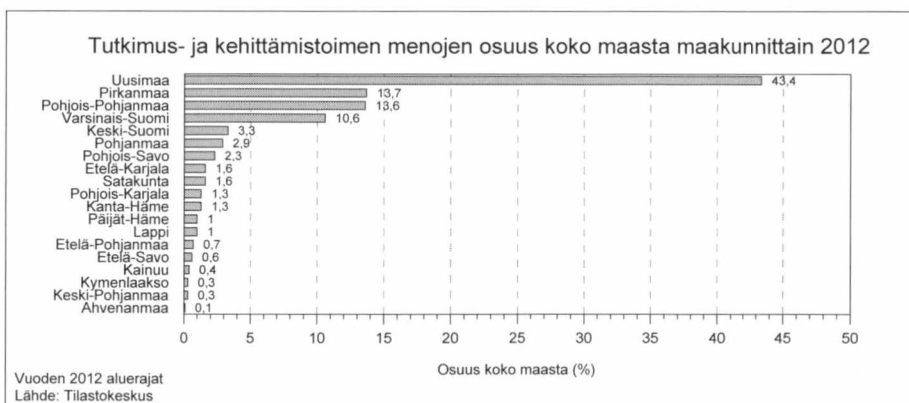
Tutkimus- ja kehittämistoiminta

Tutkimus- ja kehittämistoimintatilasto kuvaa tutkimukseen sekä tuote- ja prosessikehittämiseen käytettyjä resursseja. Tilasto sisältää tietoja t&k-menoista ja niiden rahoituksesta, tutkimushenkilöstöstä ja työvuosista. Tutkimus- ja kehittämistoimen menot ovat kasvaneet viimeisen 15 vuoden aikana lukuunottamatta vuosia 2009 ja 2012. Vuonna 2012 t&k-menot jäivät hieman alle 7 miljardia euroa, josta yritysten t&k-menot olivat 4,7 miljardia euroa, korkeakoulusektorin 1,5 miljardia euroa ja muun julkisen sektorin hieman alle 700 miljoonaa euroa. Uudenmaan t&k-menojen osuus koko maan menoista oli maakuntien suurin, yli 43 %. Asukaslukuun suhteutettuna tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot olivat kuitenkin suurimmat Pohjois-Pohjanmaalla. Seutukunnista suurimmat asukasta kohti lasketut menot olivat Salon (4 852 euroa/asukas) ja Oulun (3 884 euroa/asukas) seutukunnissa.

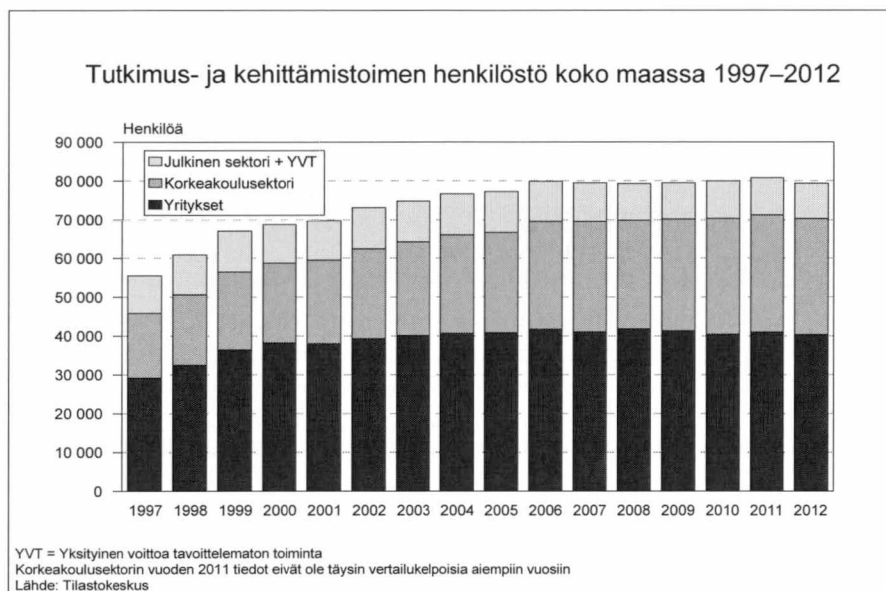
Tutkimus- ja tuotekehitystehtävissä työskenteli vuonna 2012 lähes 79 400 henkilöä ja heistä yli puolet toimi yrityssektorin puolella. Viimeisen seitsemän vuoden aikana henkilöstön määrä on pysynyt suhteellisen vakaana. Koko maan t&k-henkilöstöstä yli 44 % työskenteli Uudellamaalla.

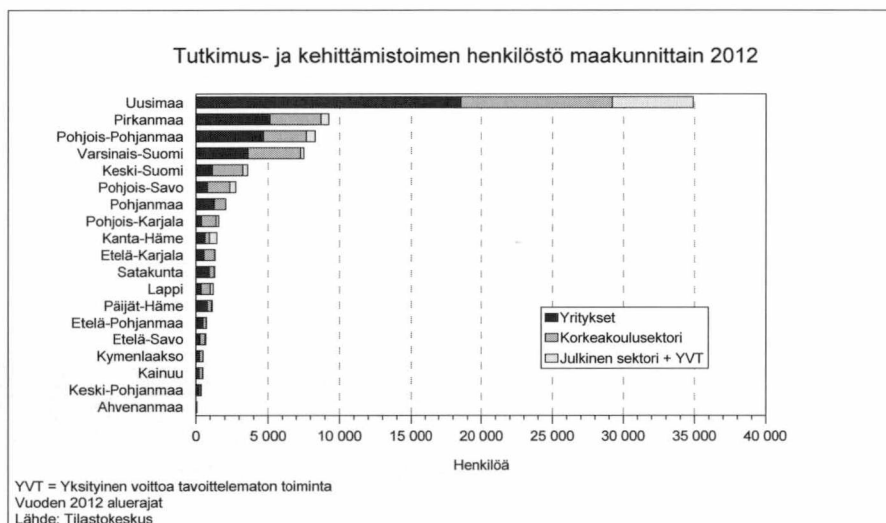
Kuva 12.1. Tutkimus- ja kehittämistoimen menot koko maassa 1997–2012.

Kuva 12.2. Tutkimus- ja kehittämistoimen menojen osuus koko maasta maakunnittain 2012.

Kuva 12.3. Tutkimus- ja kehittämistoimen henkilöstö koko maassa 1997–2012.

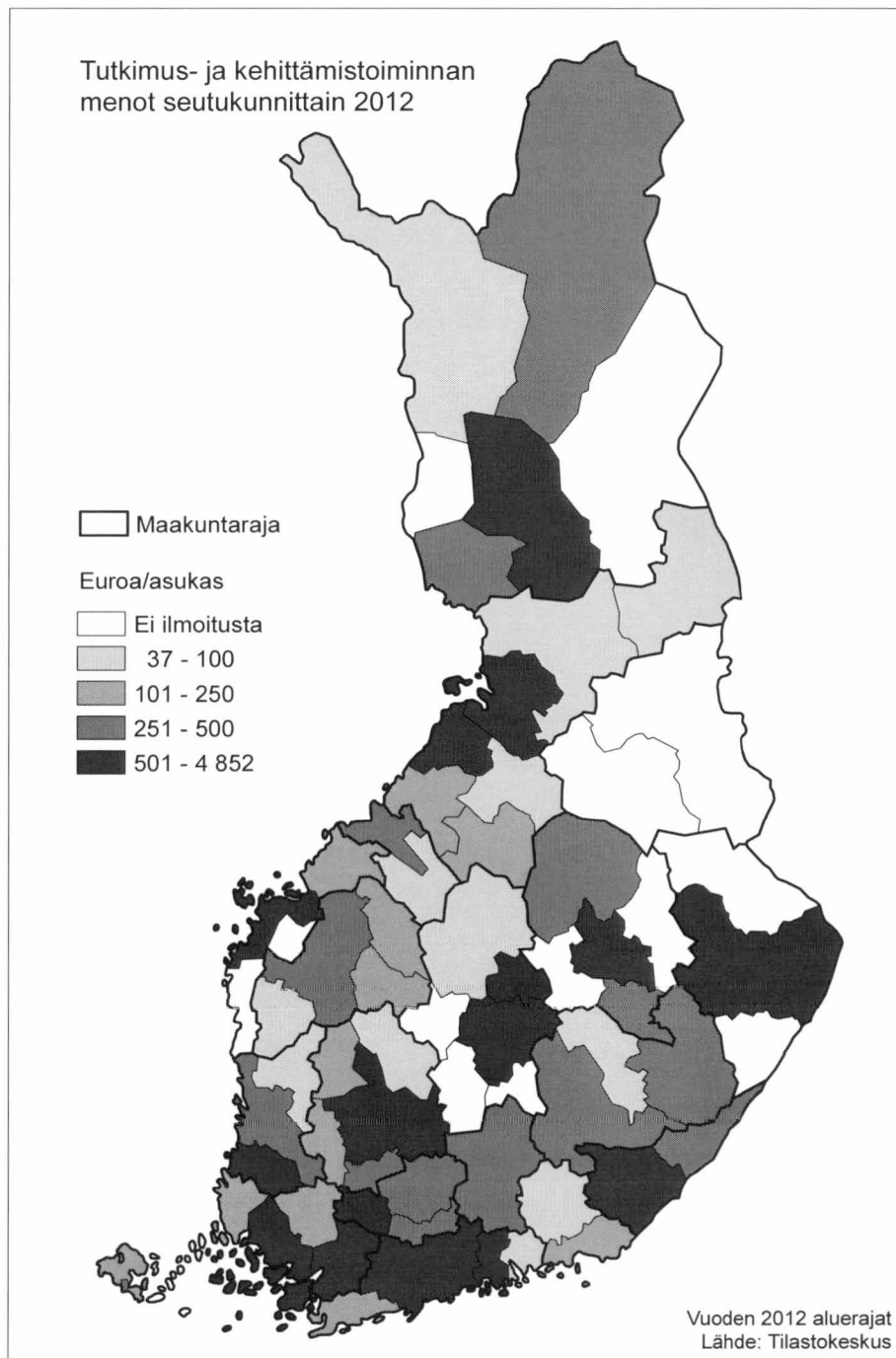
Kuva 12.4. Tutkimus- ja kehittämistoimen henkilöstö maakunnittain 2012.

Informaatiosektori

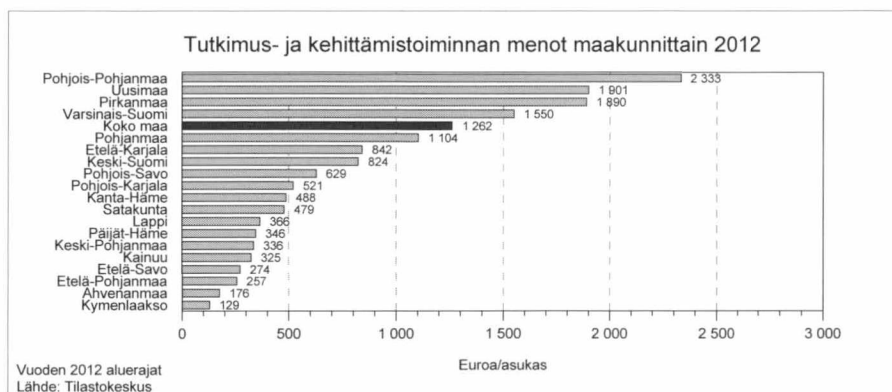
Informaatiosektoriin kuuluu ICT-sektori (tavara- ja palvelutuotanto) sekä sisältötuotanto. Määritelmä perustuu OECD:n suositukseen. Sisältötuotannosta on käytetty tässä julkaisussa laajaa määritelmää (s.155).

Informaatiosektorin toimipaikkoja oli Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan yli 24 100 kappaletta vuoden 2014 alussa. Eniten toimipaikkoja oli sisältötuotannon toimialalla. Väestömäärään suhteutettuna eniten informaatiosektorin toimipaikkoja oli Mariehamns stadin ja vähiten Koillis-Savon seutukunnissa. Maakunnista toimipaikkoja asukasta kohti oli eniten Uudellamaalla ja vähiten Kainuussa.

Vuoden 2011 työssäkäyntitilastossa informaatiosektorilla tilastoitiin hieman yli 170 900 työpaikkaa, mikä oli 7,3 % kaikista työpaikoista. Informaatiosektorin työpaikkojen osuus alueen kaikista työpaikoista oli suurin Salon seutukunnassa. Suhteellisesti vähiten informaatioalan työpaikkoja oli Koillis-Savon seutukunnan alueella.

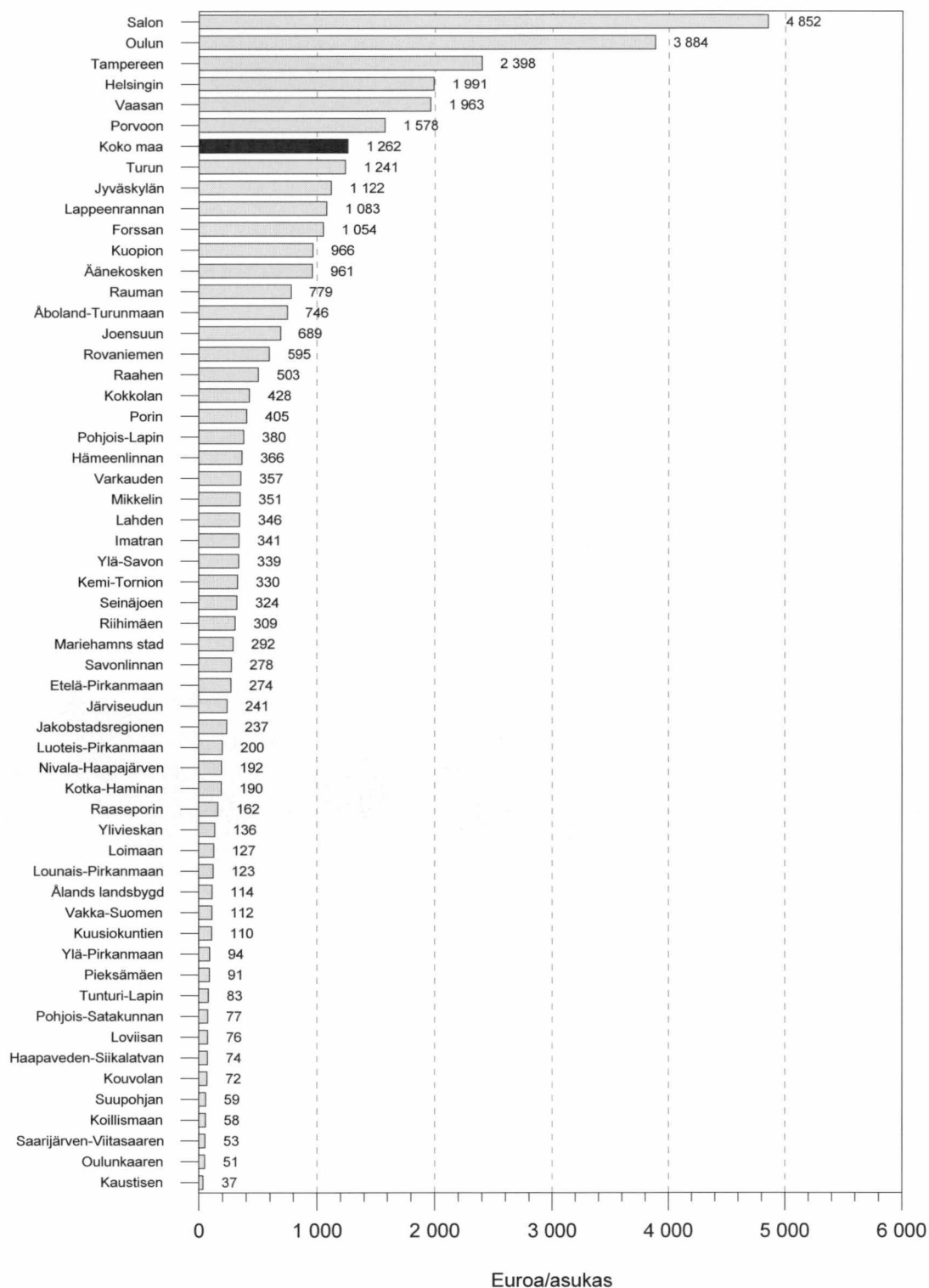

Kuva 12.5. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2012.

Kuva 12.6. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot maakunnittain 2012.

Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2012

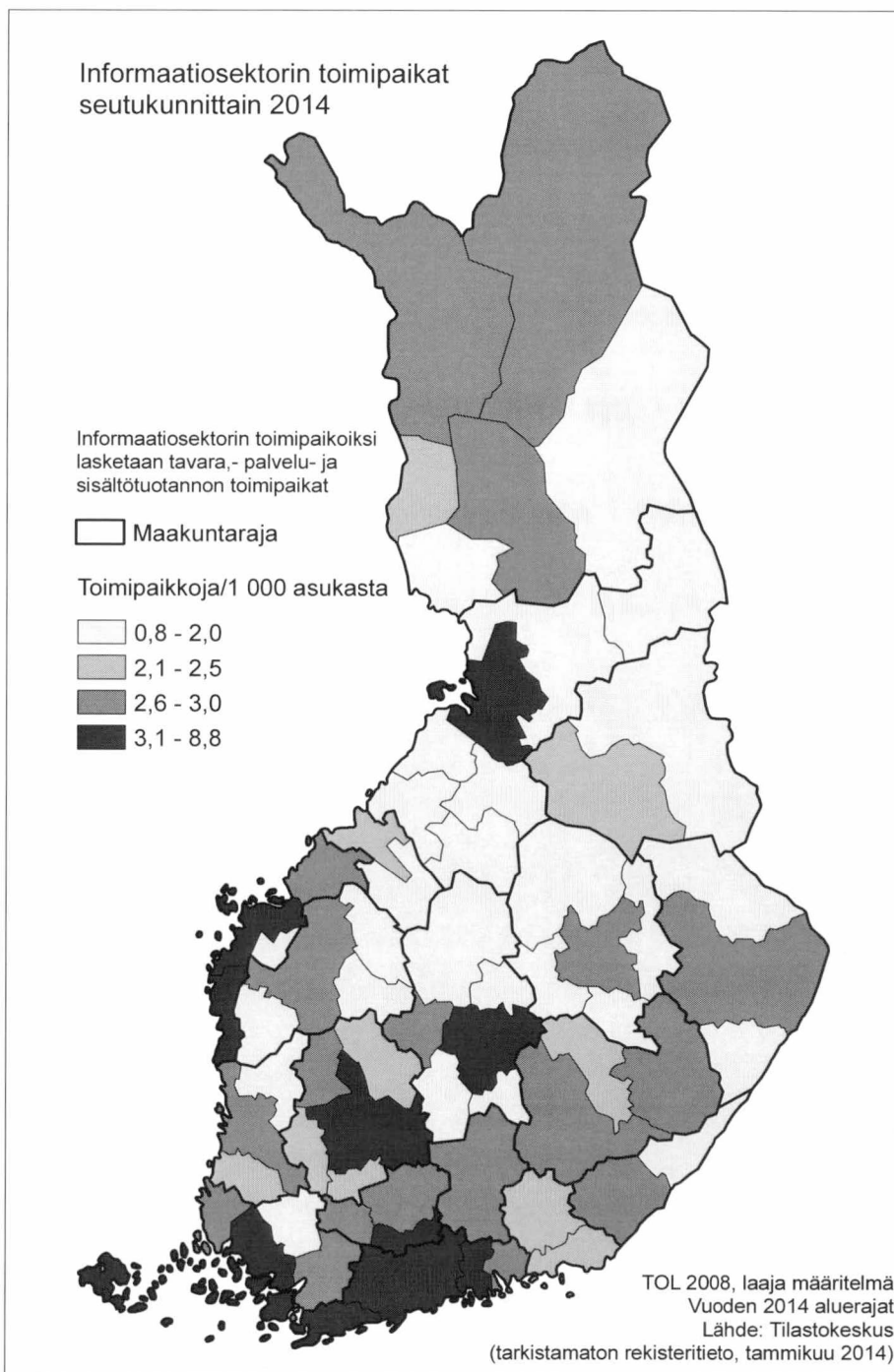

Ei ilmoitusta: 12 seutukuntaa

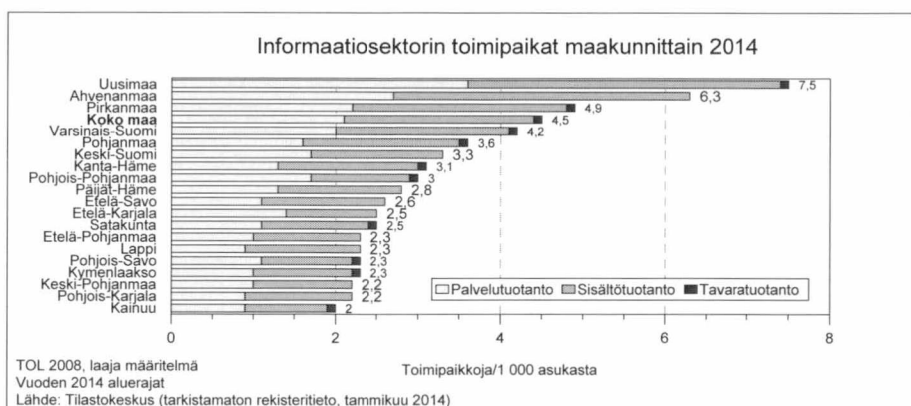
Vuoden 2012 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 12.7. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2012.

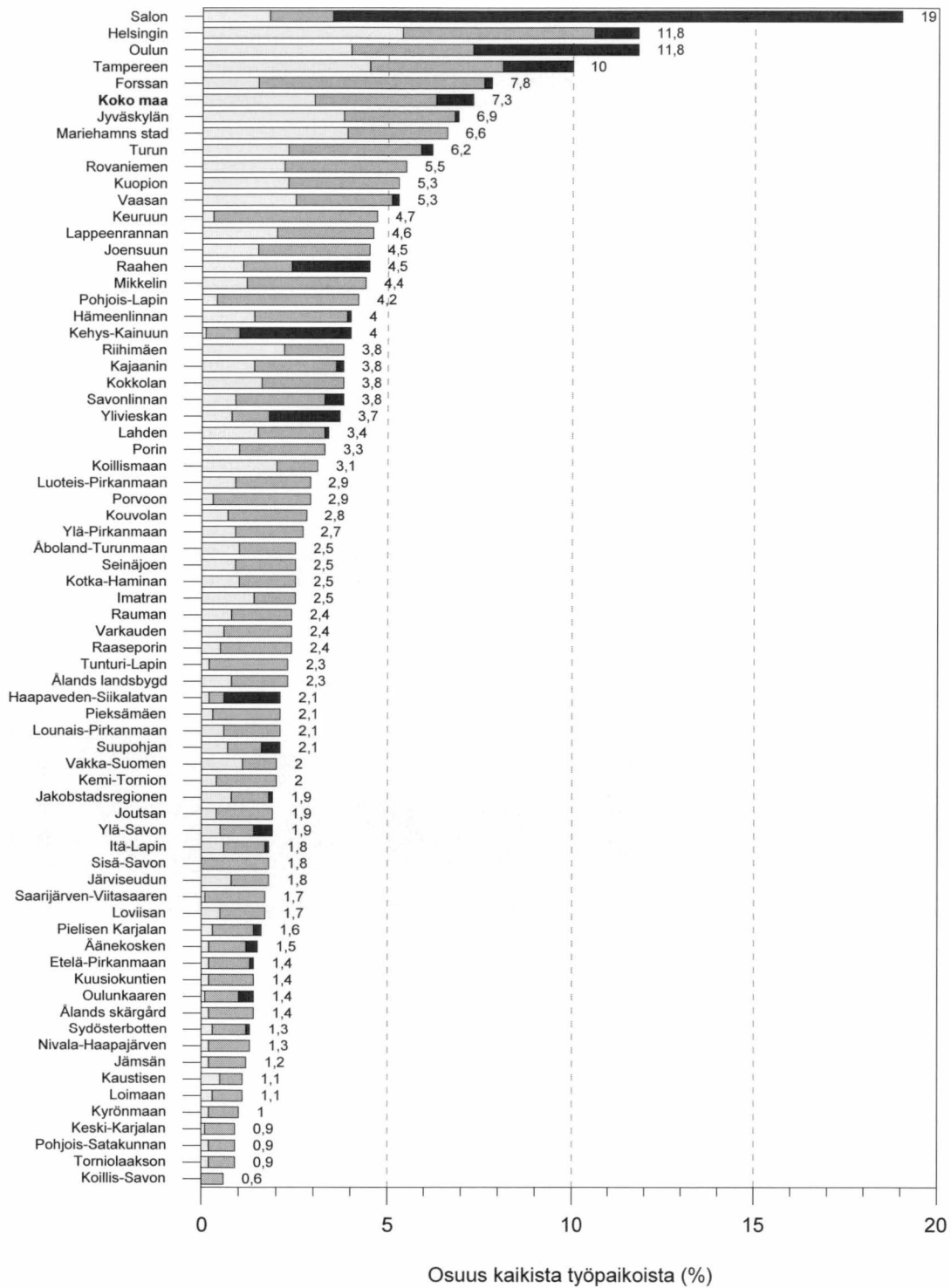

Kuva 12.8. Informaatiosektorin toimipaikat seutukunnittain 2014.

Kuva 12.9. Informaatiosektorin toimipaikat maakunnittain 2014.

Informaatiosektorin työpaikat seutukunnittain 2011

TOL 2008, laaja määritelmä
Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 12.10. Informaatiosektorin työpaikat seutukunnittain 2011.

Tulot ja kulutus

Tulonjaon kokonaistilasto kuvaa henkilöiden ja asutokuntien käytettävissä olevien rahatulujen jakautumista ja aineisto mahdollistaa useamman vuoden pitkittäistarkastelun. Tilaston tietosisältö perustuu kokonaan hallinnollisiin rekistereihin. Tulonjaon kokonaistilaston perusaineisto kattaa koko asutokuntaväestön. Kun asutokuntien bruttorahatuloista vähennetään maksetut tulonsiirrot, jäljelle jäävä tulo on kotitalouden käytettävissä oleva rahatulo.

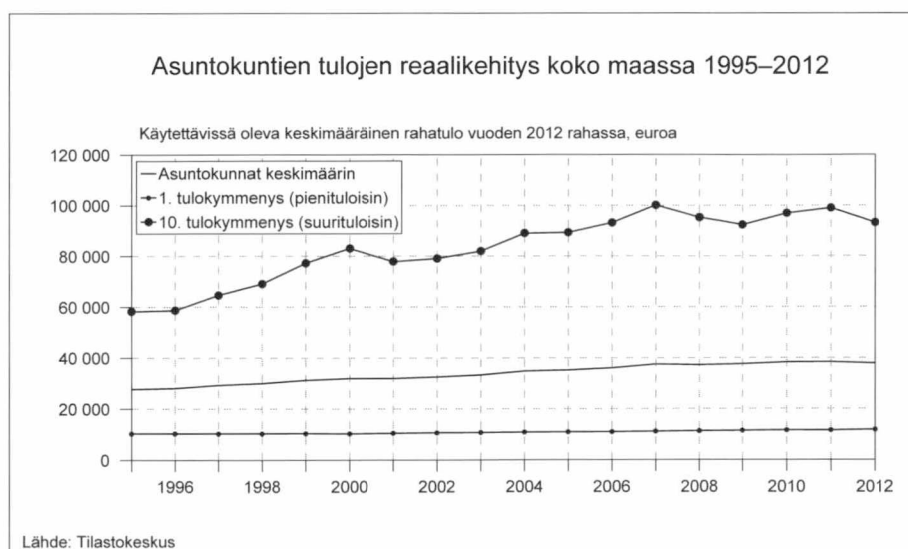
Asutokuntien käytettävissä olevat rahatulot olivat vuonna 2012 keskimäärin 37 900 euroa. Keskivertoasutokuntien tuloja paremmin kuvaavan *mediaanitulon* mukaan asutokuntien käytettävissä oleva tulo oli 30 768 euroa. Mediaanitulo kuvaa asutokuntien tuloja ja niiden muutoksia luotettavammin kuin keskiarvo, koska se ei ole herkkä yksittäisille ääriarvohavainnoille. Alueellisesti suurimmat mediaanitulot olivat Ålands landsbygdnin seutukunnassa ja Ahvenanmaan maakunnassa. Asutokunnat olivat pienituloisimpia Pielisen Karjalan seutukunnassa ja Pohjois-Karjalan maakunnassa.

Vuosien 1995 ja 2012 välillä väestön pienituloisimman kymmenyksen tulot kasvoivat reaalisesti 14,7 %. Suurituloisimman kymmenyksen tulojen kasvu oli 60 %. Vuodesta 2007 vuoteen 2012 asutokuntien käytettävissä olevat mediaanitulot kasvoivat 4,3 % koko maassa, seutukunnista eniten Pohjois-Lapin seutukunnassa (9,6 %) ja vähiten Koillismaan seutukunnassa (1,3 %).

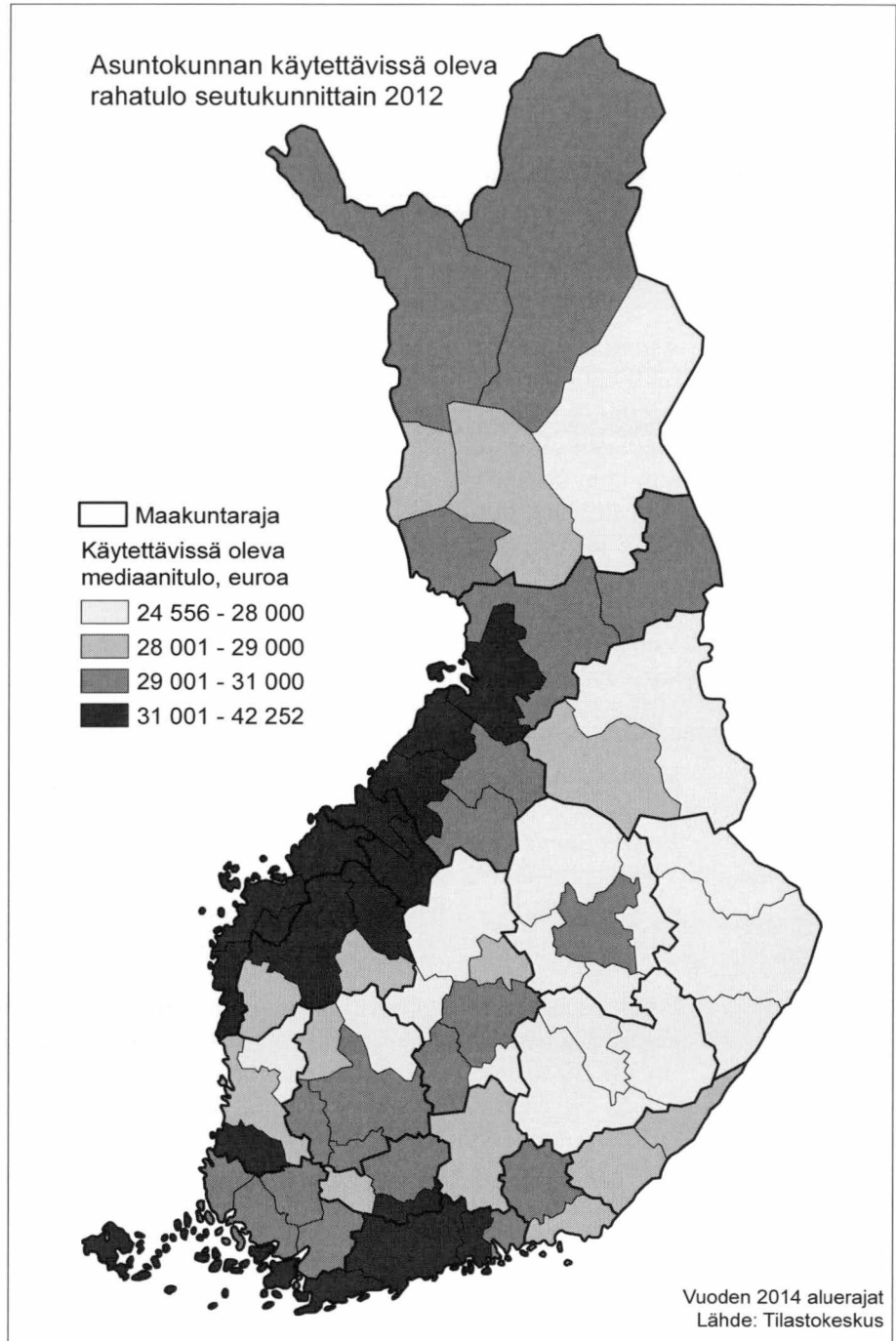
Velkaantumistilasto kuvaa yksityisten henkilöiden ja asutokuntien velkoja. Velallisia asutokuntia oli lähes 1,4 miljoonaa vuonna 2012. Velkaa niillä oli keskimäärin 77 990 euroa. Asuntovelallisia asutokuntia oli 869 800, ja niiden keskimääräinen asuntovelka oli hieman alle 92 400 euroa.

län mukaan tarkasteltuna velkaisimpia olivat ne asutokunnat, joiden eniten ansaitseva henkilö (viitehenkilö) oli 35–44-vuotias, velan ollessa keskimäärin 113 300 euroa velallista asutokuntaa kohti. Suurimmat asuntovelat olivat 25–34-vuotiaiden asutokunnilla, keskimäärin 122 200 euroa asuntovelallista asutokuntaa kohti.

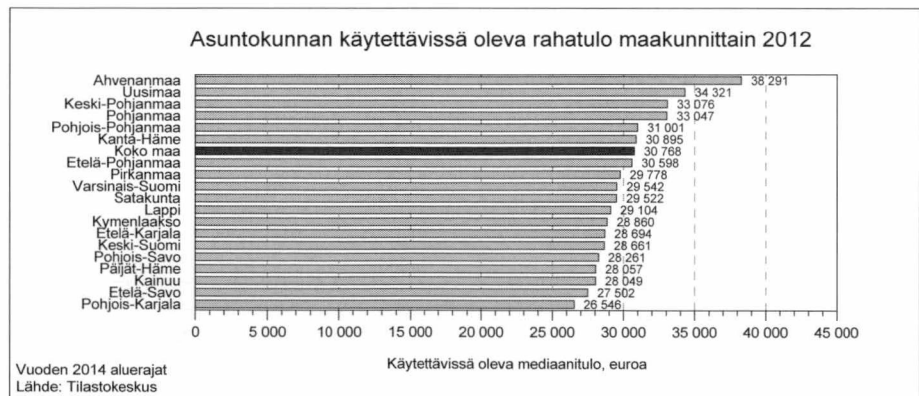
Suhteellisesti eniten velkaa oli Ålands landsbygdnin seutukunnassa, yli 110 300 euroa velallista asutokuntaa kohti. Asuntovelkaa asuntovelallista asutokuntaa kohti oli eniten Helsingin ja Porvoon seutukunnissa.

Kuva 13.1. Asutokuntien tulojen reaalikehitys koko maassa 1995–2012.

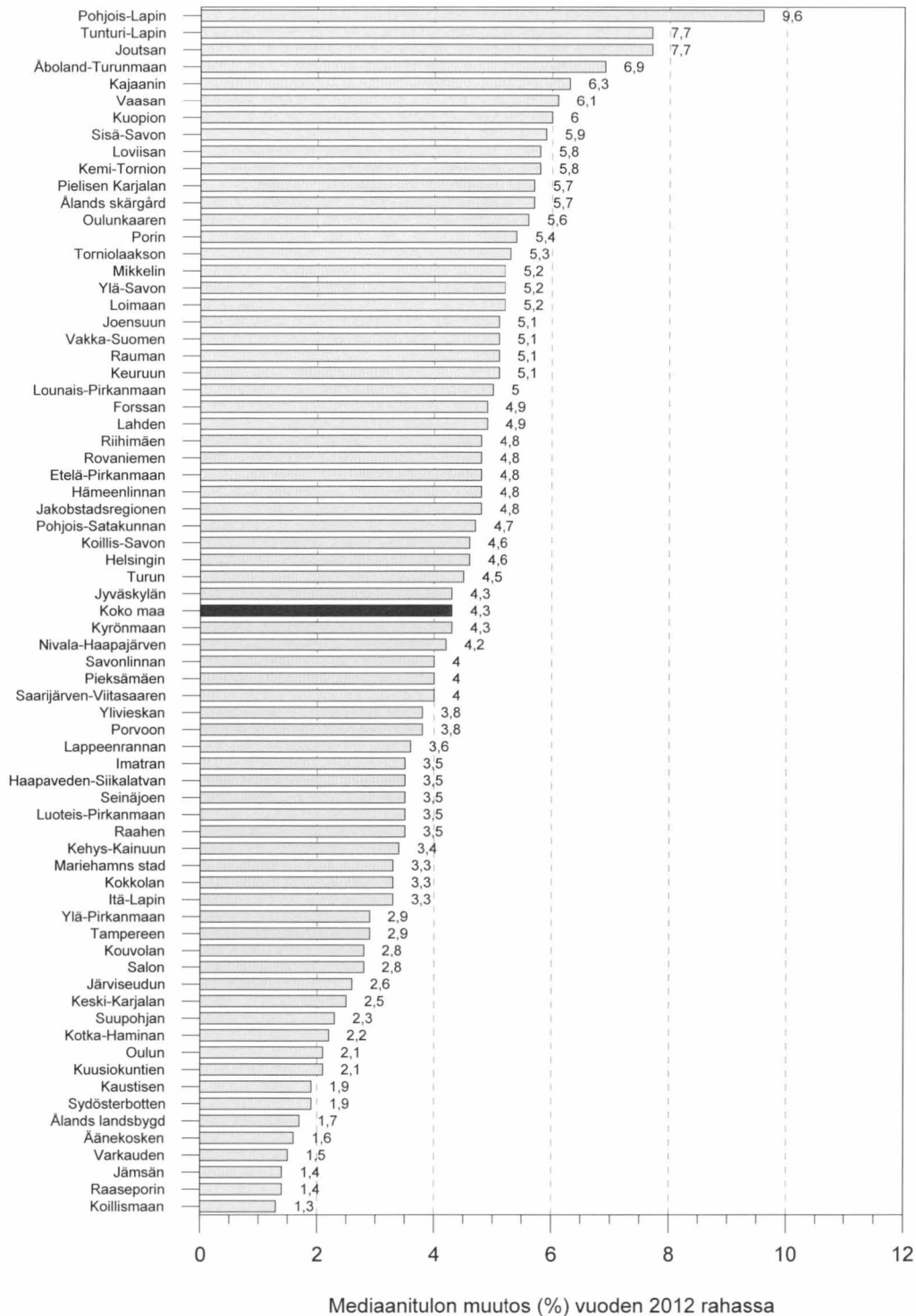

Kuva 13.2. Asuntokunnan käytettävissä oleva rahatulo seutukunnittain 2012.

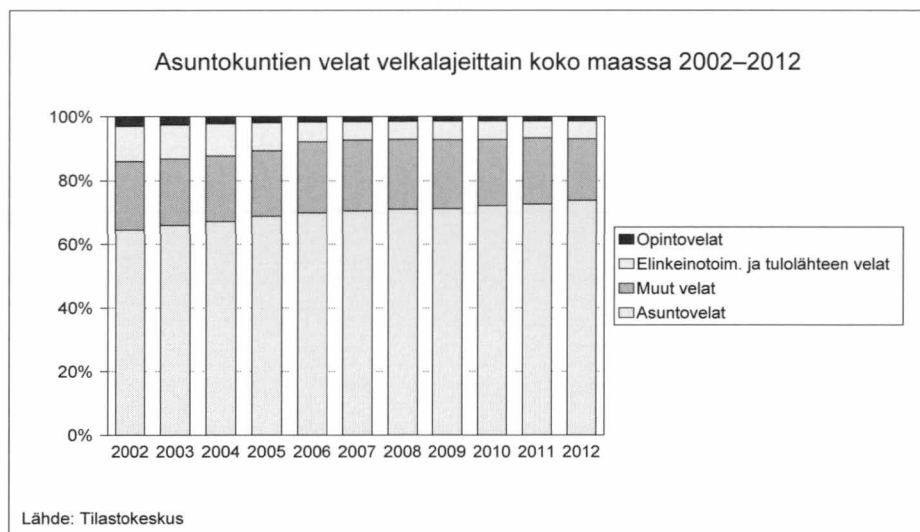
Kuva 13.3. Asuntokunnan käytettävissä oleva rahatulo maakunnittain 2012.

Asuntokunnan käytettävissä olevan rahatulon muutos seutukunnittain 2007–2012

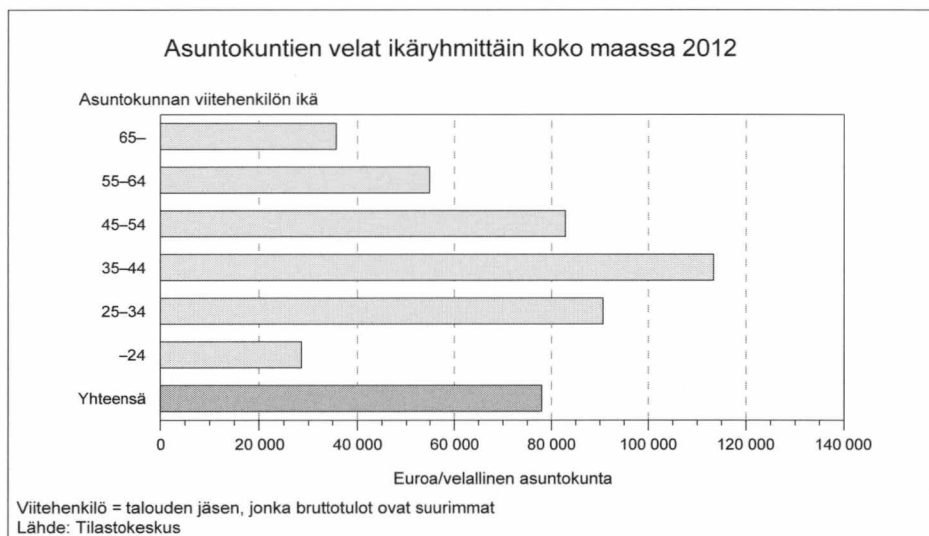

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

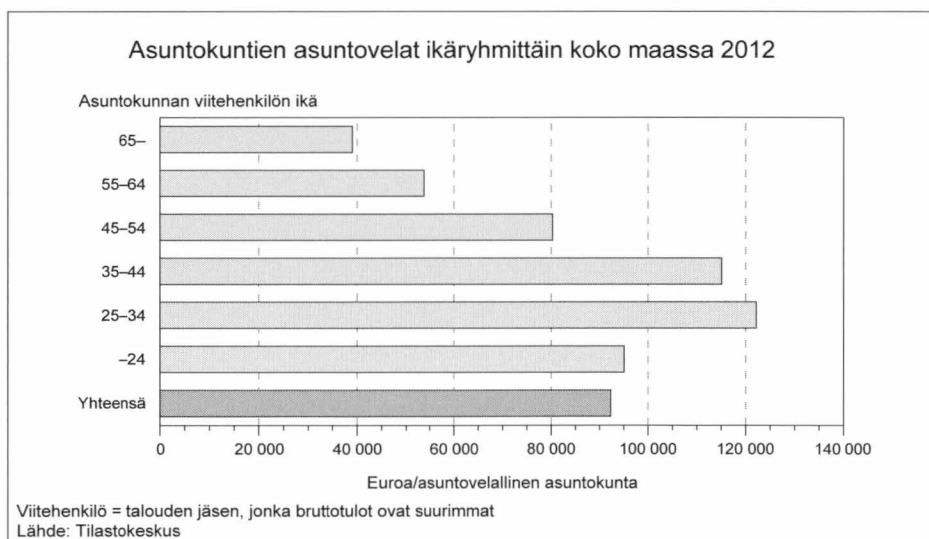
Kuva 13.4. Asuntokunnan käytettävissä olevan rahatulon muutos seutukunnittain 2007–2012.

Kuva 13.5. Asuntokuntien velat velkalajeittain koko maassa 2002–2012.

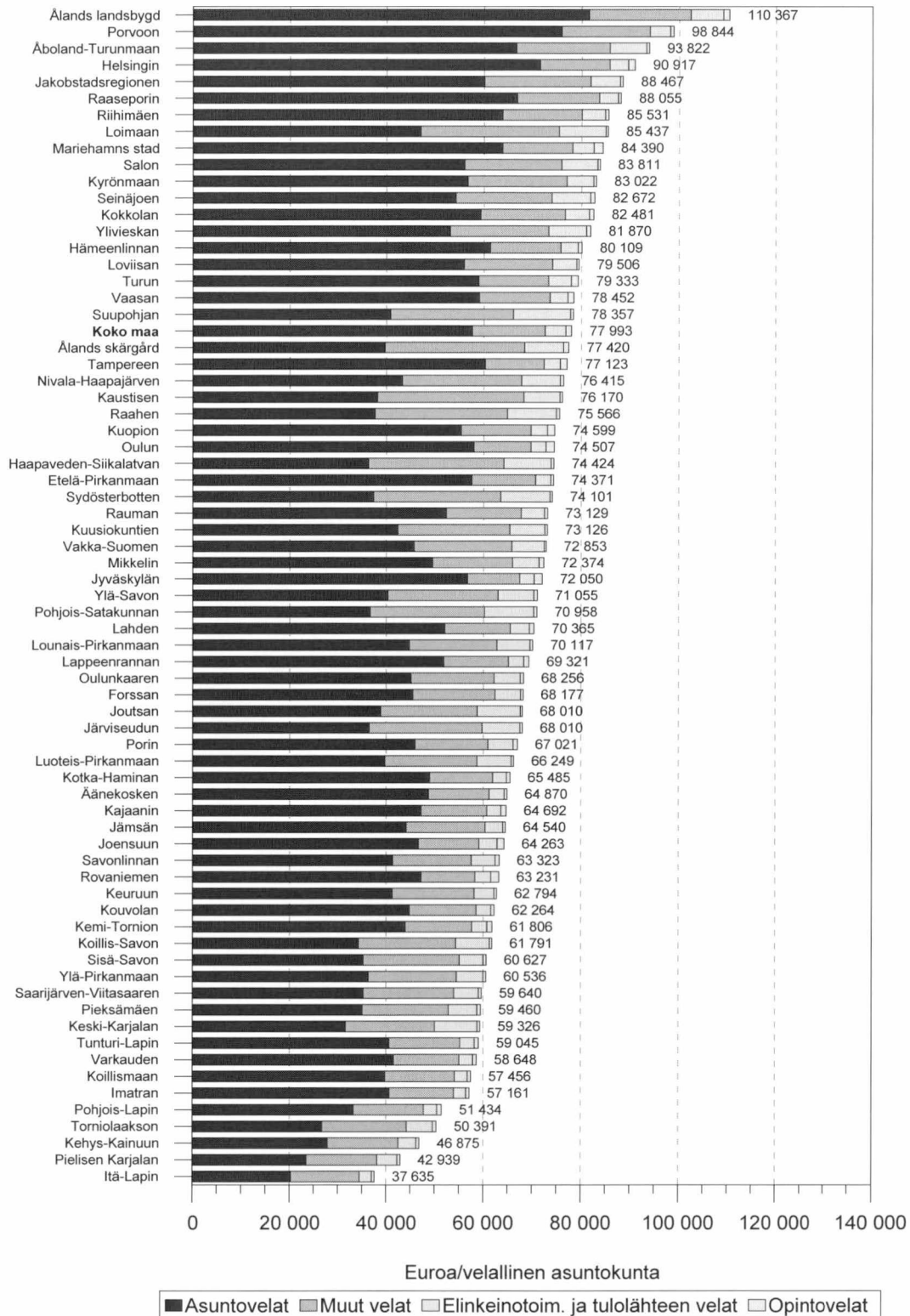

Kuva 13.6. Asuntokuntien velat ikäryhmittäin koko maassa 2012.

Kuva 13.7. Asuntokuntien asuntovelat ikäryhmittäin koko maassa 2012.

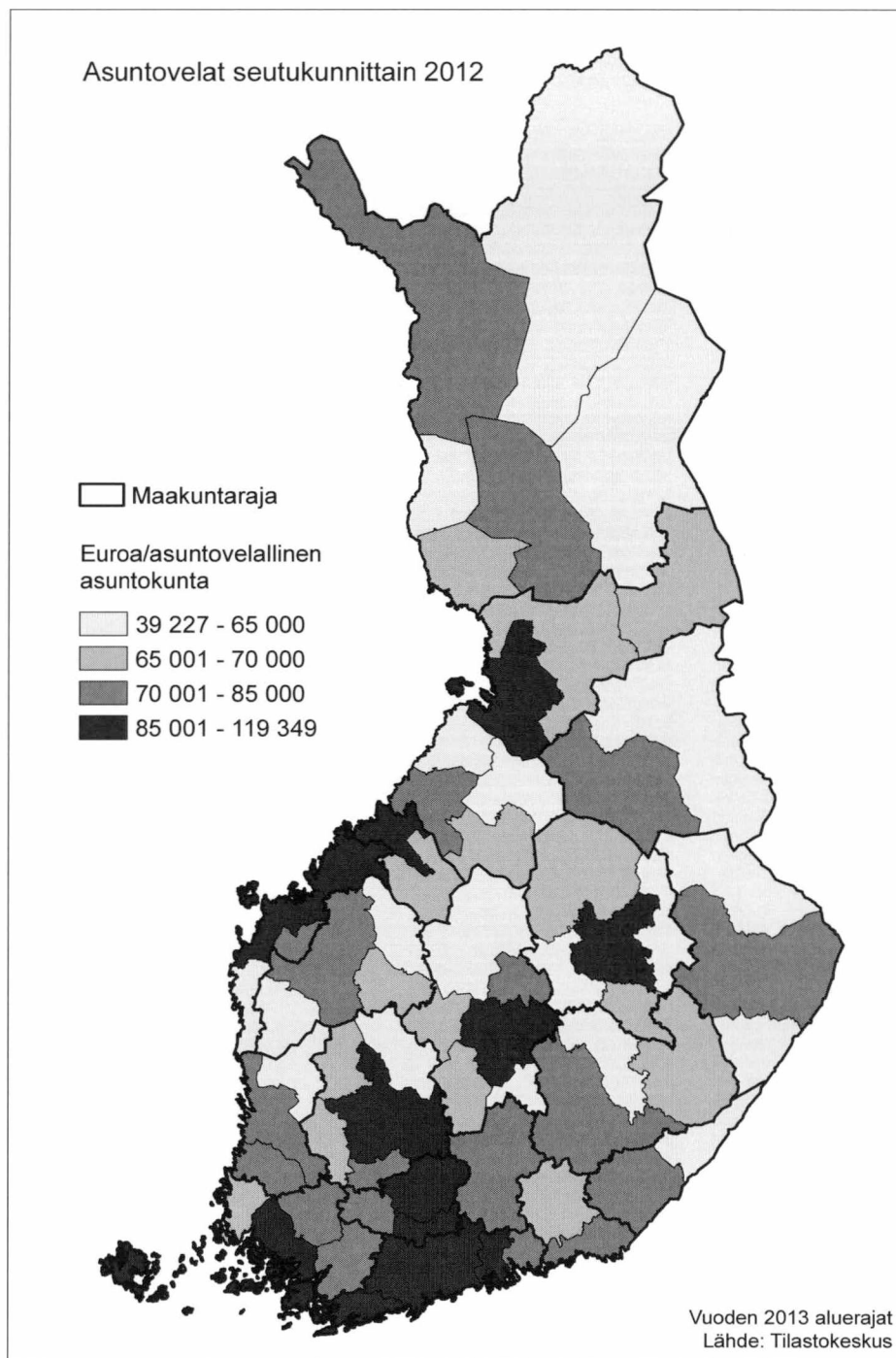
Asuntokuntien velat seutukunnittain 2012

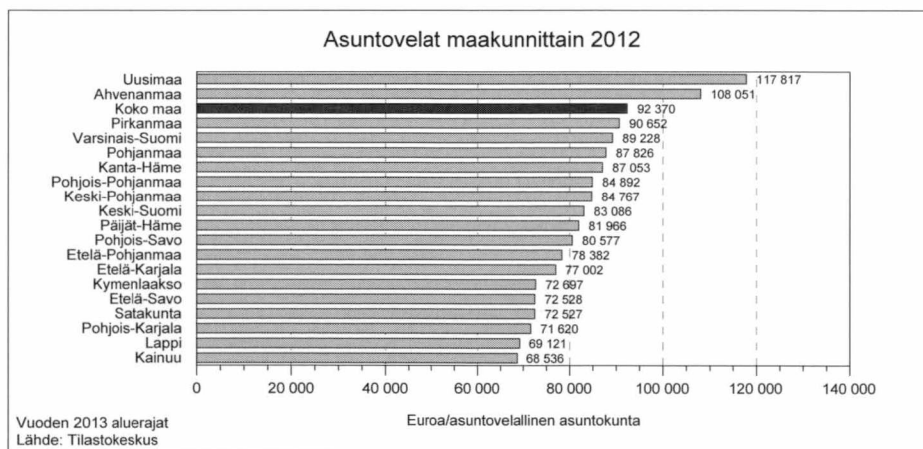
Vuoden 2013 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 13.8. Asuntokuntien velat seutukunnittain 2012.

Kuva 13.9. Asuntovelat seutukunnittain 2012.

Kuva 13.10. Asuntovelat maakunnittain 2012.

Työmarkkinat

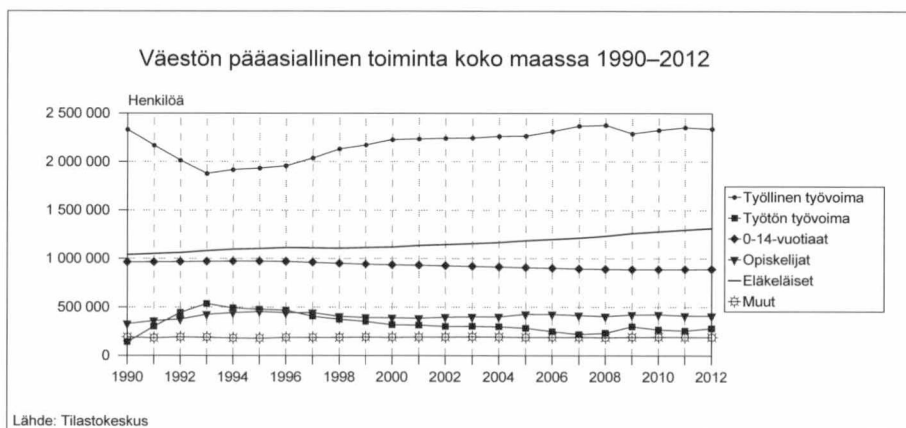
Työllisyys

Työssäkäyntitilaston määritelmän mukaan *työlliseen työvoimaan* kuuluvat kaikki 18–74-vuotiaat henkilöt, jotka vuoden viimeisellä viikolla ovat ansio-työssä eivätkä ole työttömänä työnhakijana.

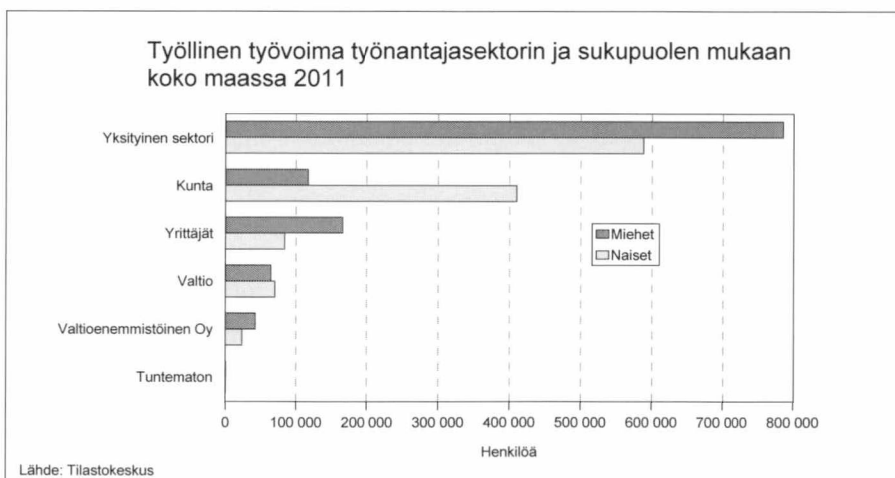
Suomessa oli vuoden 2012 lopussa 2,34 miljoonaa työllistä työntekijää. Työllisten määrä väheni rajusti 1990-luvun alkuvuosina. Vuosien 1993 ja 2008 välillä työllisten määrä kasvoi vuosittain, enimmillään yli 4 %. Lama-vuoden 2009 lopussa työllisiä oli 3,8 % vähemmän kuin vuotta aiemmin. Vuosina 2010 ja 2011 työllisten määrä kasvoi. Eläkeläisten määrä on kasvanut tasaisesti tarkastelujakson (1990–2012) alun reilusta miljoonasta 1,3 miljoonaan henkilöön.

Työllisten määrä väheni koko maassa 0,6 % vuonna 2012. Uusimaa oli maakunnista ainoa, jossa työllisiä oli vuoden 2012 lopussa enemmän kuin vuotta aiemmin. Suhteellisesti eniten työllisten määrä väheni Varsinais-Suomessa, Etelä-Savossa ja Kainuussa, yli 1,5 % (kuva 11.15.).

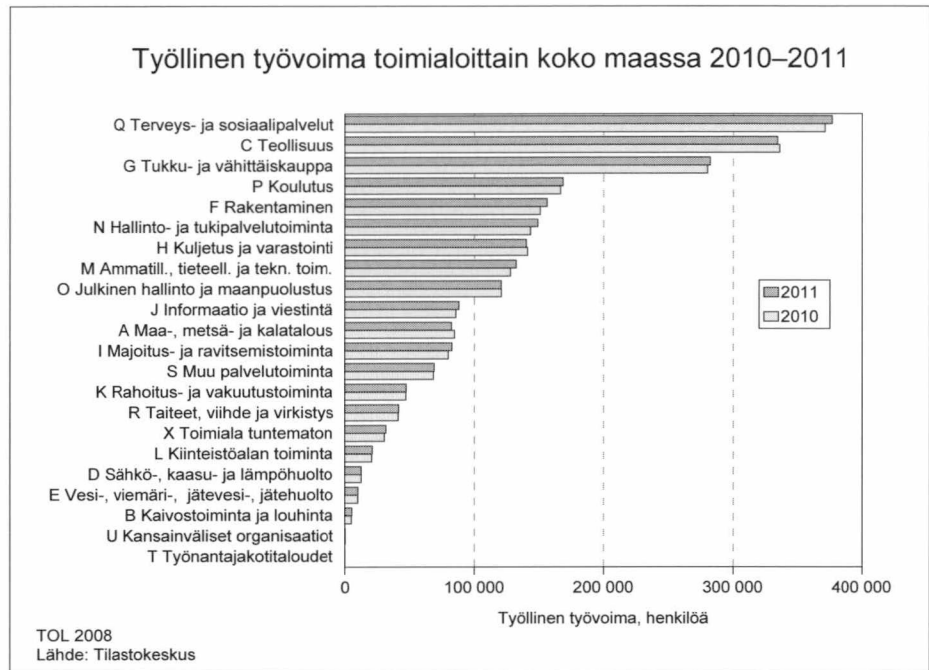
Viimeisimmät toimialoittaiset työssäkäynnin tiedot sekä tiedot työpaikoista ovat vuodelta 2011. Työnantajasektoreista yksityinen sektori oli merkittävin. Kuntasektori työllisti seuraavaksi eniten naisia ja yrittäjyys miehiä.

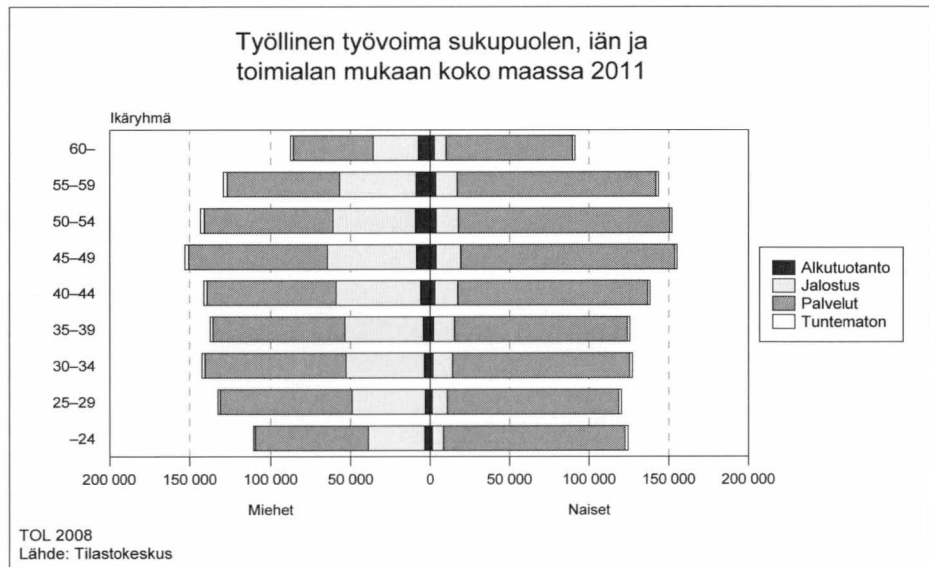
Kuva 14.1. Väestön pääasiallinen toiminta koko maassa 1990–2012.

Kuva 14.2. Työllinen työvoima työnantajasektorin ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011.

Kuva 14.3. Työllinen työvoima toimialoittain koko maassa 2010–2011.

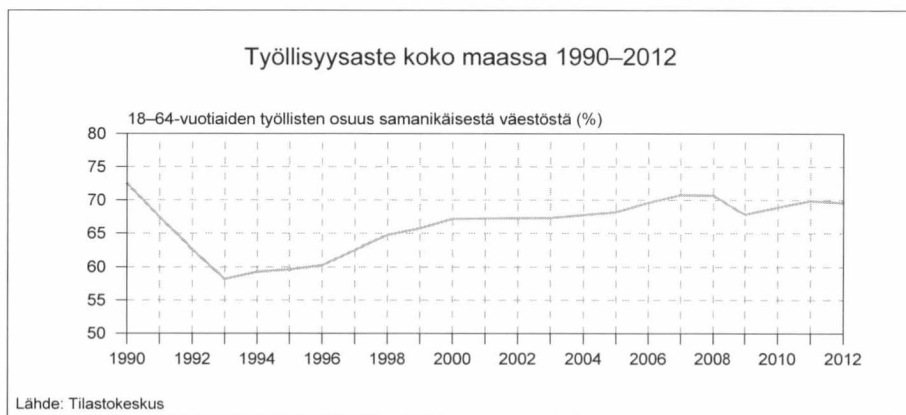
Kuva 14.4. Työllinen työvoima sukupuolen, iän ja toimialan mukaan koko maassa 2011.

Terveys- ja sosiaalipalvelut (Q) oli vuonna 2011 merkittävin työllistäjä toimialaluokituksen (TOL 2008) kirjaintasolla mitattuna. Toiseksi eniten työllisti teollisuus (C). Maa- metsä ja kalatalouden (A) toimialoilla työskenteli lähes 2 500 henkilöä vähemmän kuin vuonna 2010. Eniten työllisten määrä kasvoi vastaavana aikana hallinto- ja tukipalvelutoiminnassa (N), rakentamisessa (F) ja terveys- ja sosiaalipalveluissa (Q), kussakin yli 5 000 työllisellä.

Karkeammalla 4-luokkaisella toimialatasolla ja ikäryhmittäin tarkasteltuna työllistävin toimiala oli palvelutoiminta ja suurin työllinen ikäluokka oli 45–49-vuotiaat vuonna 2011. Alkutuotannossa ja jalostuksessa työskenteli enemmän miehiä kuin naisia.

Työpaikkaomavaraisia seutukuntia oli 18 kpl vuonna 2011. Jos seutukunnan työpaikkaomavaraisuusaste ylittää 100 %, alueella on enemmän työpaikkoja kuin työllisiä. Alhaisimman omavaraisuusasteen seutukunnat, Kyrönmaa, Ålands landsbygd ja Ålands skärgård (alle 67 %), sijaitsevat työpaikkaomavaraiden Mariehamns stadin (177,8 %) ja Vaasan (106,6 %) seutukuntien läheisyydessä. Maakunnista Ahvenanmaalla ja Uudellamaalla työpaikkaomavaraisuus on suurin.

Työllisyysaste kuvaa työllisten osuutta työikäisistä. Luku on laskettu tässä julkaisussa 18–64-vuotiaiden työllisten prosentiosuutena samanikäisestä väestöstä. Koko maassa työllisyysaste oli 69,6 % vuonna 2012. Suurin se oli Ålands landsbygdin seutukunnassa, 81,0 % ja pienin Itä-Lapin seutukunnassa, 56,6 %. Tarkastelujakson (1990–2012) korkein työllisyysaste oli jakson alkuvuonna (72,5 %) ja matalin kolme vuotta myöhemmin (58,2 %).

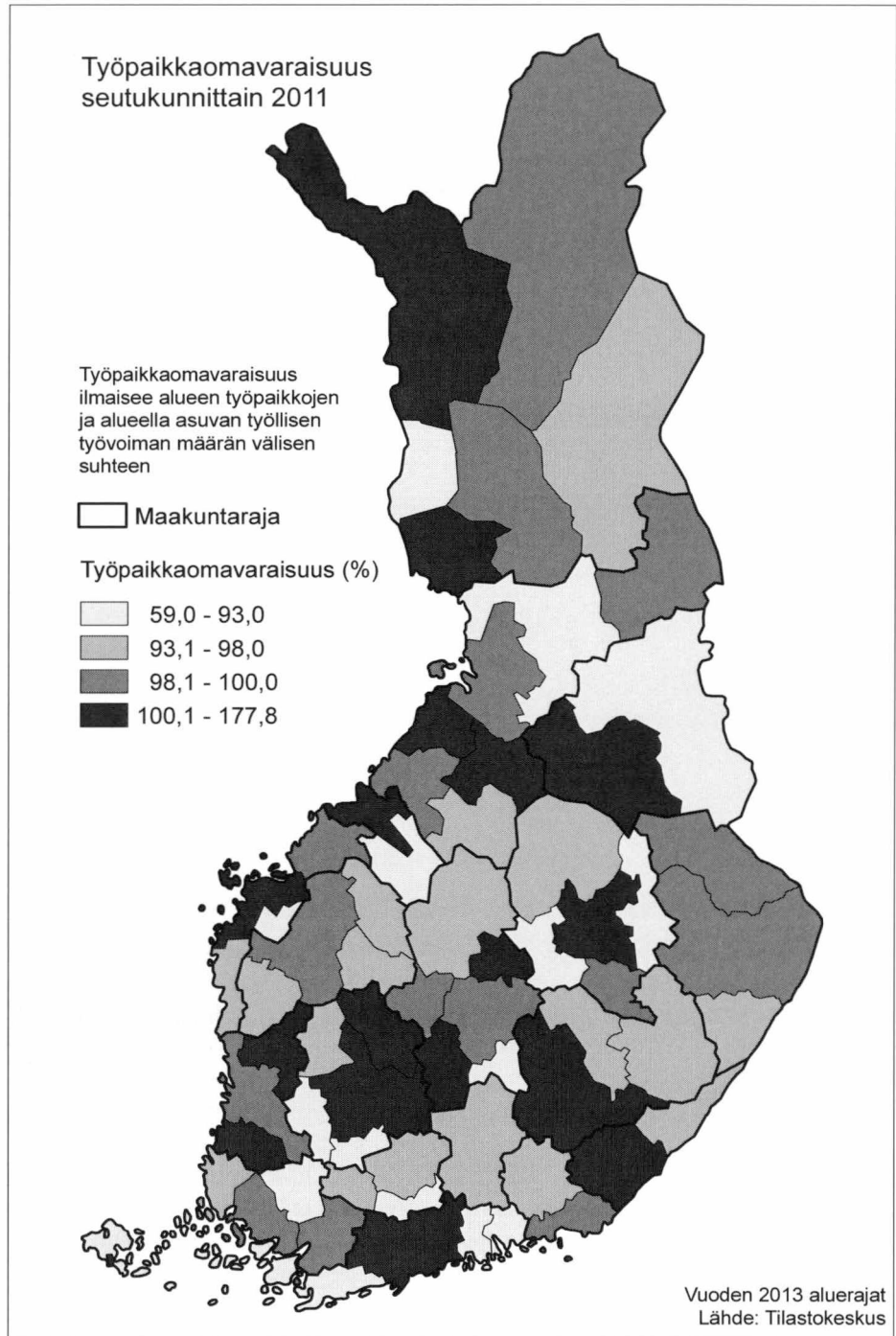

Kuva 14.5. Työllisyysaste koko maassa 1990–2012.

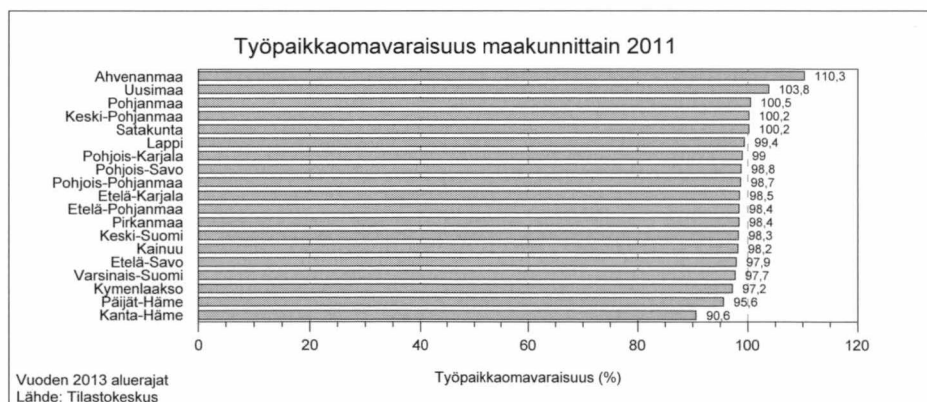
Kuntatasolla työllisistä noin joka kolmas *pendelöi* eli käy töissä oman asuinkuntansa ulkopuolella. Pendeliliikenne suuntautuu lähinnä suurimpiin kaupunkeihin ja keskuskuntiin. Seutukuntatasolla 10,6 prosenttia työllisistä käy töissä muualla kuin asuinseutukunnassaan. Helsingin seutukunnasta pendelöidään ulos selkeästi vähiten (3,1 %) eli oman seutukunnan alueella työskenteli lähes 97 % työllisistä vuonna 2011. Ulospendelöinti oli vähäistä myös Kemi-Tornion (6,8 %) ja Joensuun (6,9 %) seutukunnista. Ålands landsbygdin ja Kyrönmaan seutukunnissa asuvista työllisistä yli puolet työskentelee oman seutukuntansa ulkopuolella.

Seutukuntien sisäänpendelöinnissä suurimmat prosentiosuudet saavat Mariehamns stad (55,5 % seutukunnassa työssäkäyvistä asuu toisessa seutukunnassa), Riihimäki (28,9 %) ja Ålands landsbygd (25,6 %). Näissä seutukunnissa siis työskentelee suhteellisesti eniten muiden seutukuntien asukkaita. Suhteellisesti vähiten sisäänpendelöintiä tapahtui Joensuun (6,3 %), Oulun (7,1 %), Kehys-Kainuun (7,6 %) ja Helsingin (7,8 %) seutukuntiin.

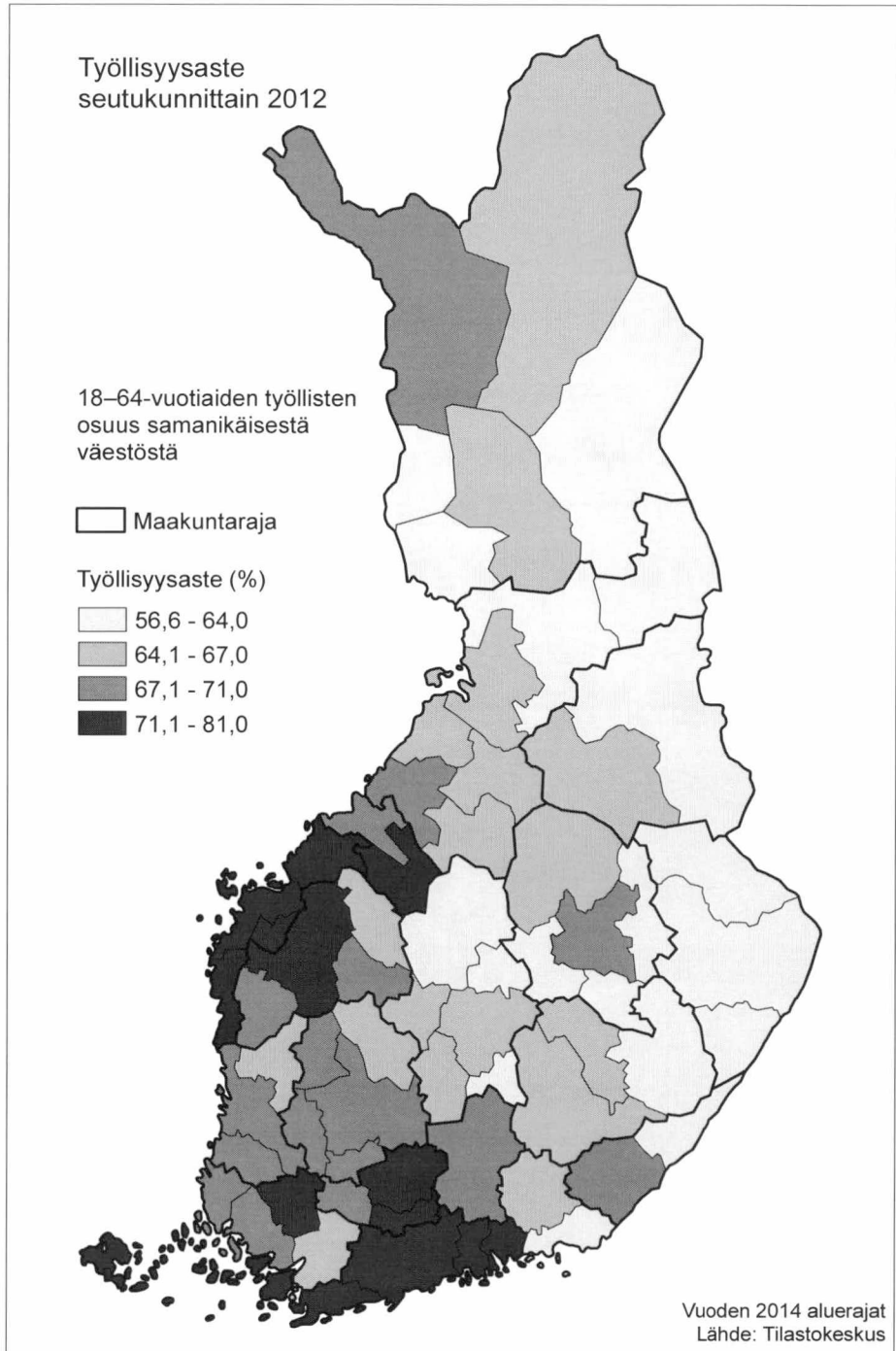
Taloudellinen huoltosuhte ilmaisee, kuinka monta työvoiman ulkopuolella olevaa tai työtöntä henkilöä on sataa työllistä kohti. Huoltosuhte oli koko maassa 132 vuonna 2012. Korkeimmillaan se oli Itä-Lapin seutukunnassa, 207. Huoltosuhte oli alin Mariehamns stadin ja Ålands landsbygdin seutukunnassa, 103.

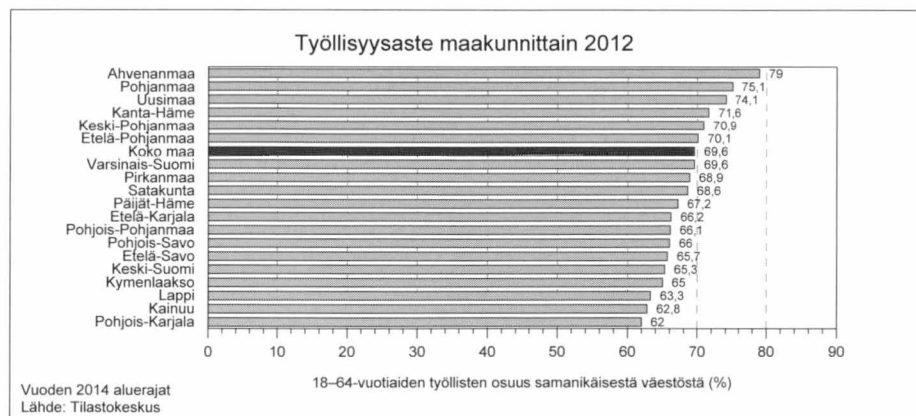
Kuva 14.6. Työpaikkaomavaraisuus seutukunnittain 2011.

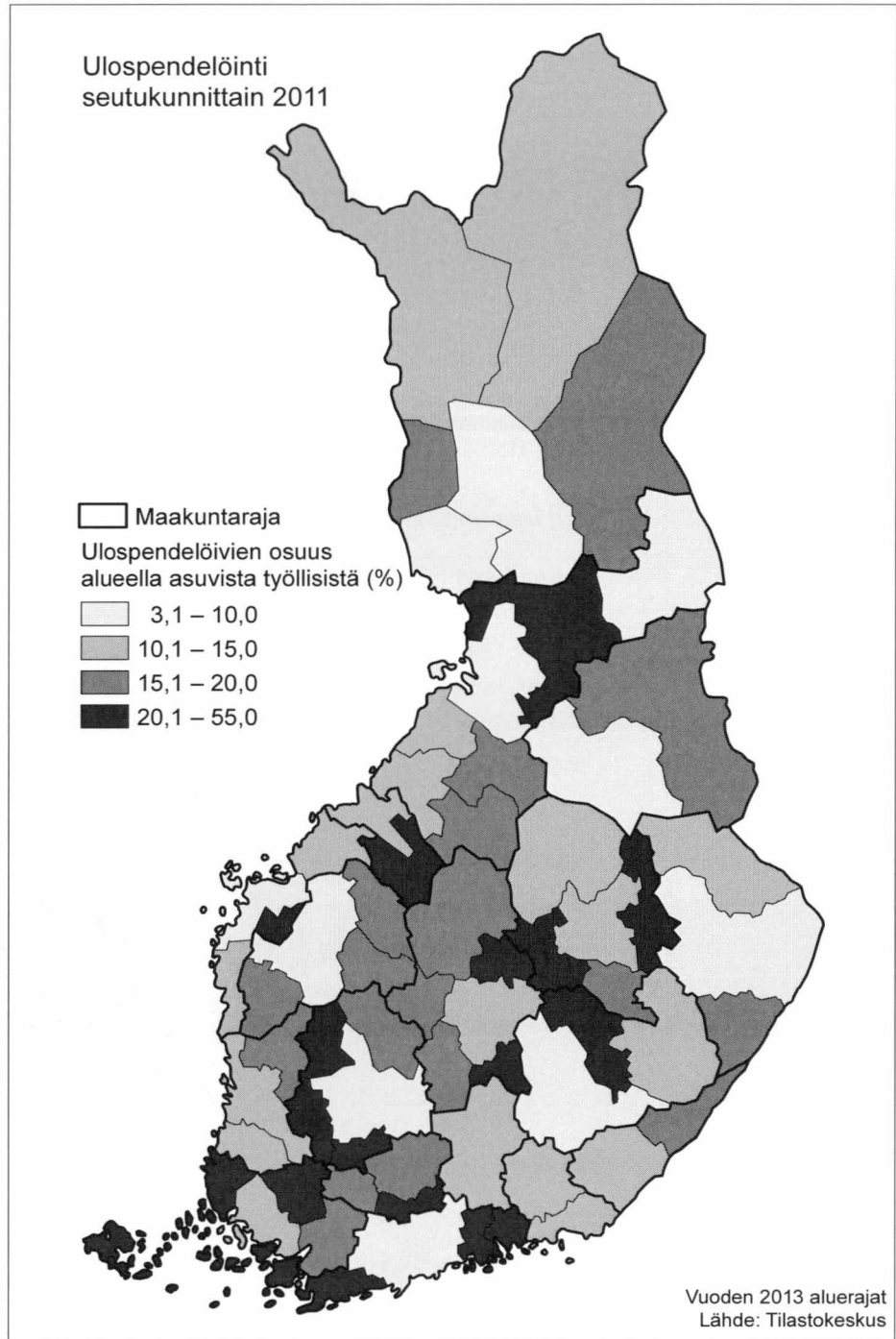
Kuva 14.7. Työpaikkaomavaraisuus maakunnittain 2011.

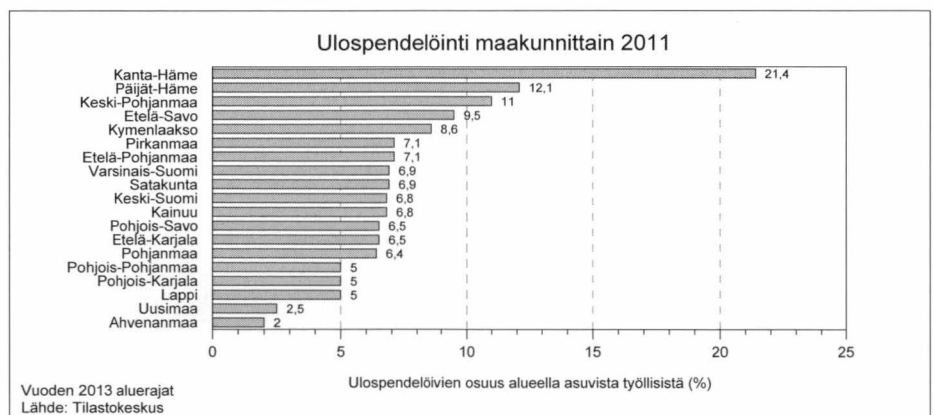
Kuva 14.8. Työllisyysaste seutukunnittain 2012.

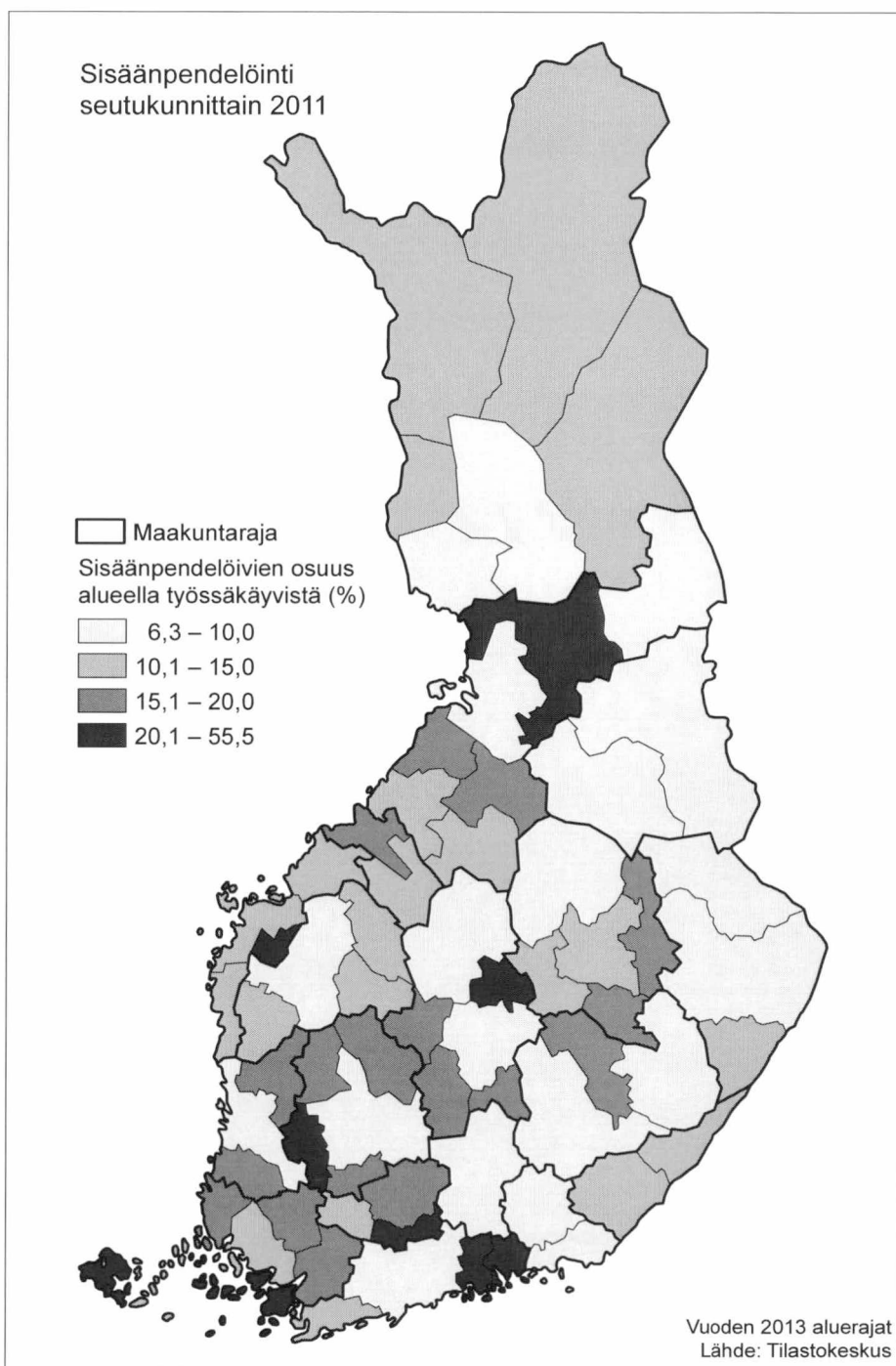
Kuva 14.9. Työllisyysaste maakunnittain 2012.

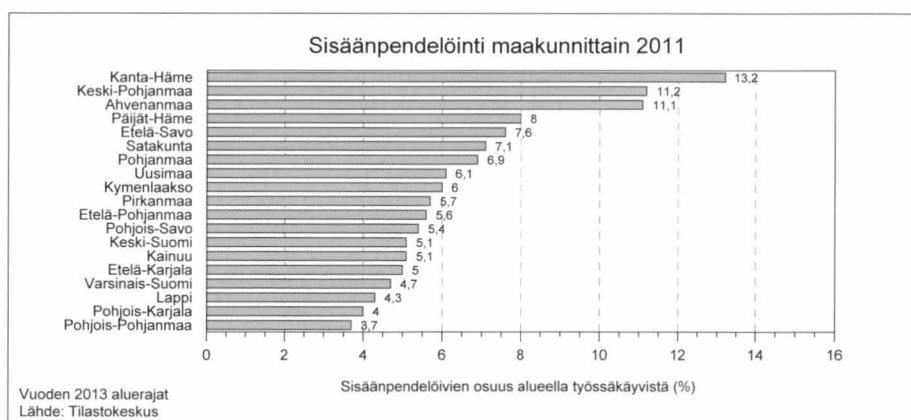
Kuva 14.10. Ulospendelöinti seutukunnittain 2011.

Kuva 14.11. Ulospendelöinti maakunnittain 2011.

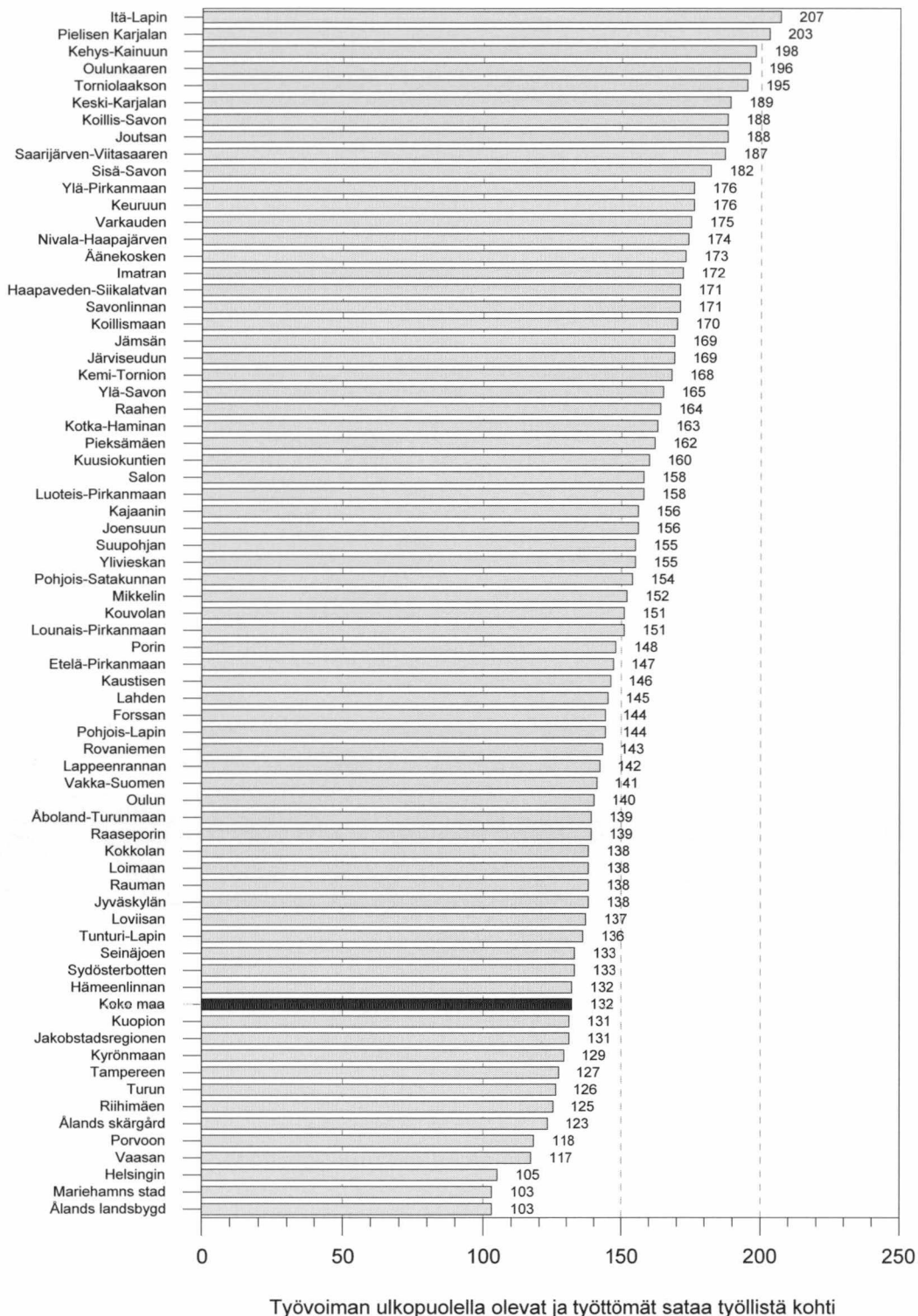

Kuva 14.12. Sisäänpendelöinti seutukunnittain 2011.

Kuva 14.13. Sisäänpendelöinti maakunnittain 2011.

Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2012

Vuoden 2014 aluerajat

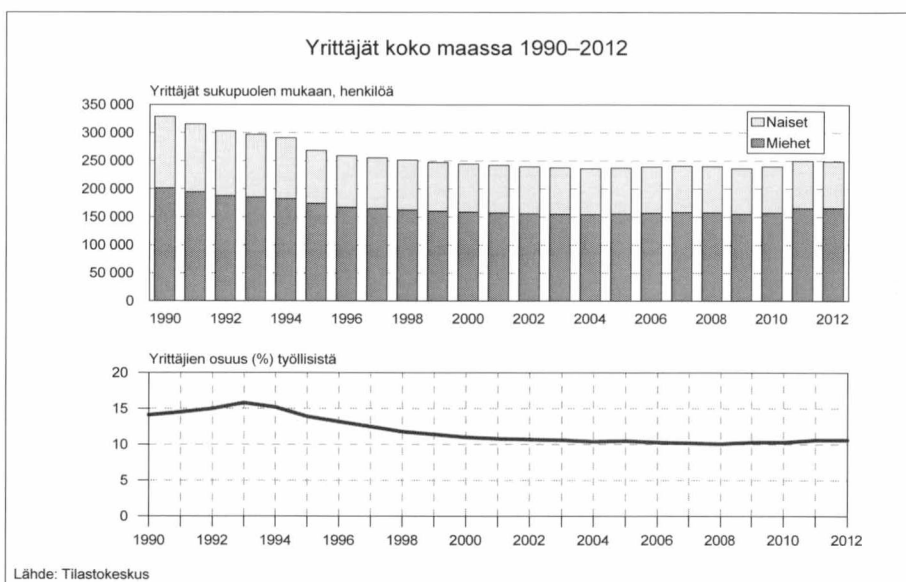
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 14.14. Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2012.

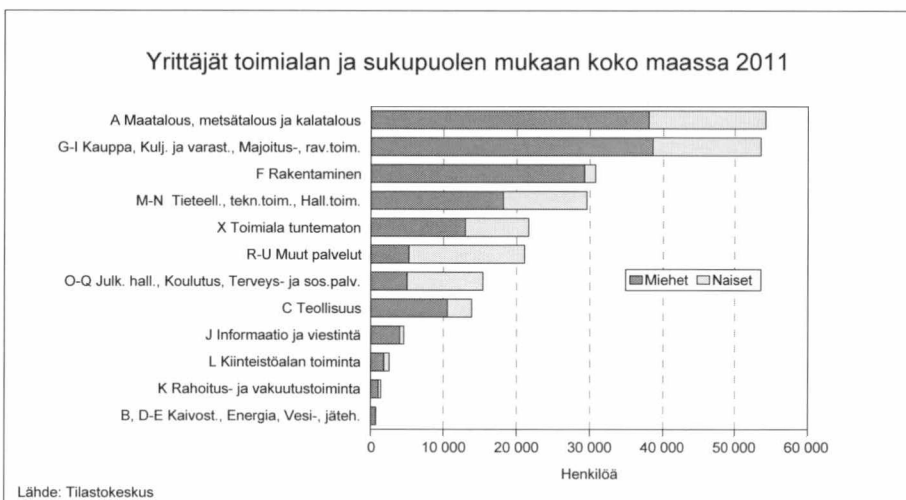
Yrittäjät

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan 10,7 % työllisistä eli 248 900 henkilöä oli ammatiasemaltaan *yrittäjiä* vuonna 2012. Yrittäjien määrä väheni hieman edellisestä vuodesta. Yrittäjäintensiivisimmät seutukunnat olivat Kaustinen ja Joutsa. Naisten osuus yrittäjistä oli koko maassa 33,5 %. Seutukunnista suurin naisten osuus oli Mariehamns stadin seutukunnassa (38,9 %) ja pienin Ålands landsbygdnin seutukunnassa (26,3 %). Yrittäjissä ovat mukana myös maatalousyrittäjät.

Maa-, metsä- ja kalatalouden (toimialaluokka A) jälkeen eniten yrittäjiä toimi kaupan, kuljetuksen ja varastoinnin sekä majoitus- ja ravitsemistoiminnan toimialoilla (G-I) vuonna 2011.

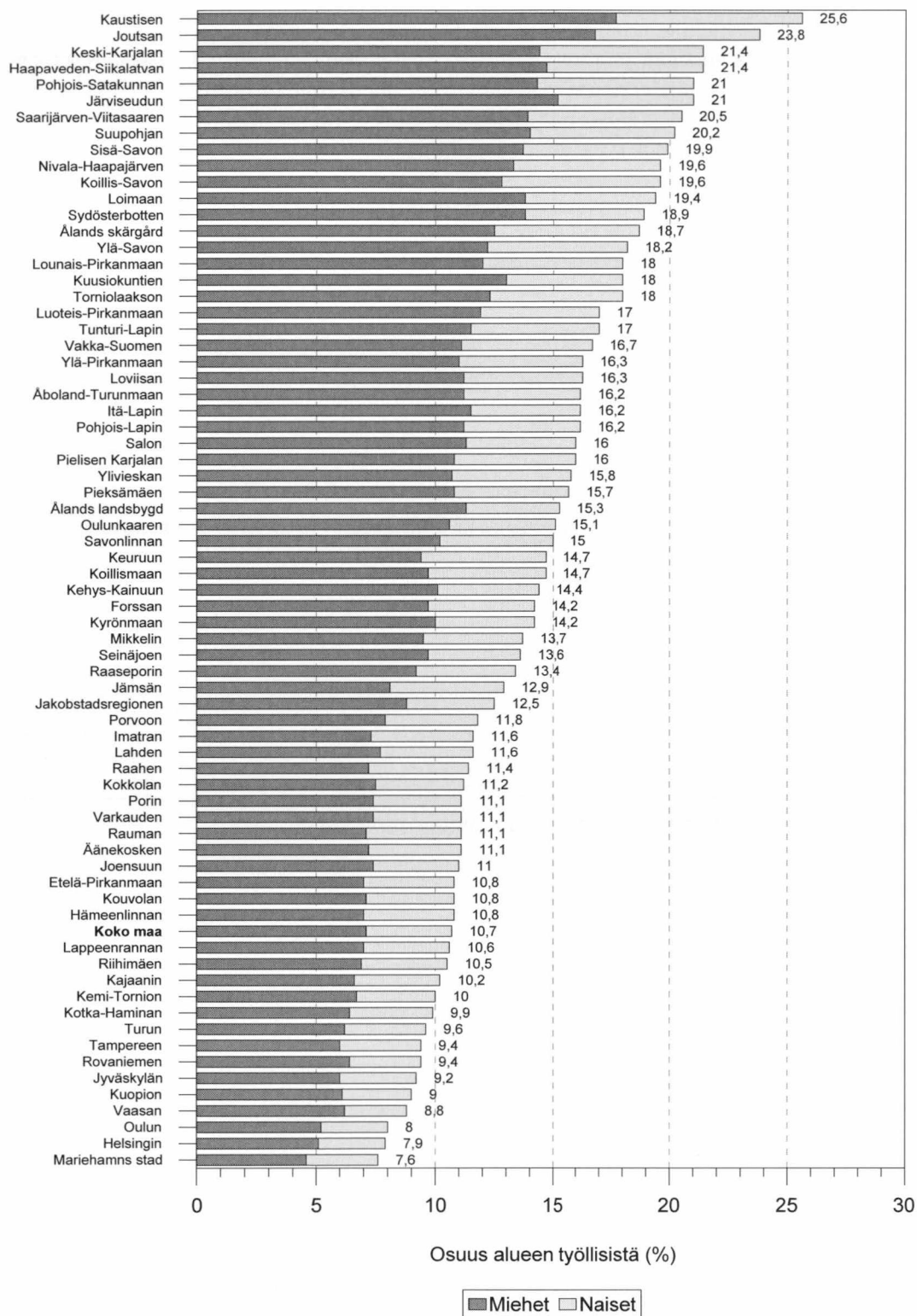

Kuva 14.15. Yrittäjät koko maassa 1990–2012.

Kuva 14.16. Yrittäjät toimialan ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011.

Yrittäjät sukupuolen mukaan seutukunnittain 2012

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 14.17. Yrittäjät sukupuolen mukaan seutukunnittain 2012.

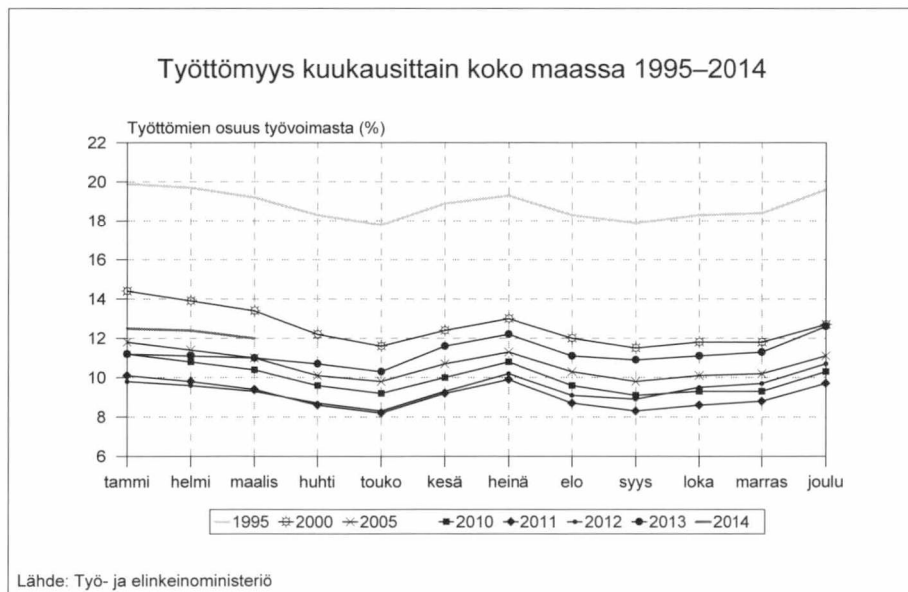
Työttömyys

Työ- ja elinkeinoministeriön tilastojen mukaan maaliskuussa 2014 *työttömiä* oli 12 % koko työvoimasta, mikä oli prosenttiyksikön enemmän kuin vuotta aiemmin. Maaliskuusta 2013 maaliskuuhun 2014 työttömien osuus väheni kahdeksan seutukunnan alueella, eniten Vakka-Suomessa. Työttömyys kasvoi eniten Saarijärven-Viitasaaren ja Kajaanin seutukunnissa, 2,9 prosenttiyksikköä.

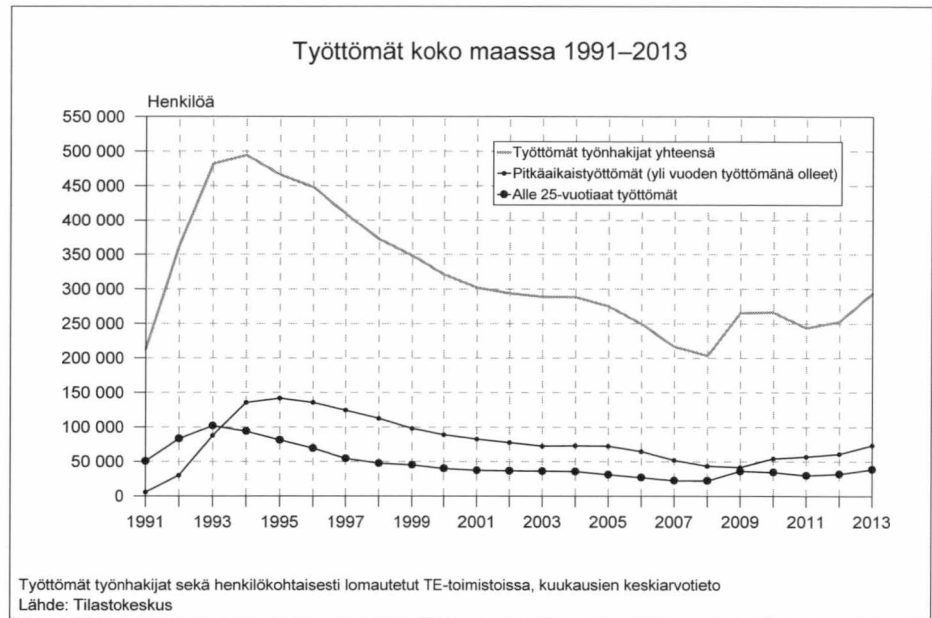
Kuukausittaisessa tarkastelussa koko maan työttömyyttä tarkastellaan aiempien vuosien vastaaviin ajankohtiin. Vuoden 2014 alkutilanne työttömien osuuden suhteen noudattelee samaa linjaa tarkastelujakson 1995–2013 kanssa. Työttömyyden kausivaihteluun vaikuttaa muun muassa koulujen alkamis- ja päättymisajat. Tällä vuosikymmenellä työttömien osuus työvoimasta on ollut edellisvuoden vastaavaan tilanteeseen verrattuna suurempi vuoden 2012 maaliskuusta lähtien.

Alueiden väliset työttömyyserot ovat maassamme suuret. Maaliskuussa 2014 työttömyys oli suurimmillaan Pohjois-Karjalan maakunnassa, 17,1 %. Ahvenanmaalla työttömiä oli suhteessa vähiten, 4,1 % työvoimasta. Seutukuntien työttömyys vaihteli Itä-Lapin 21,8 prosentista Ålands landsbygdin 3,1 prosenttiin.

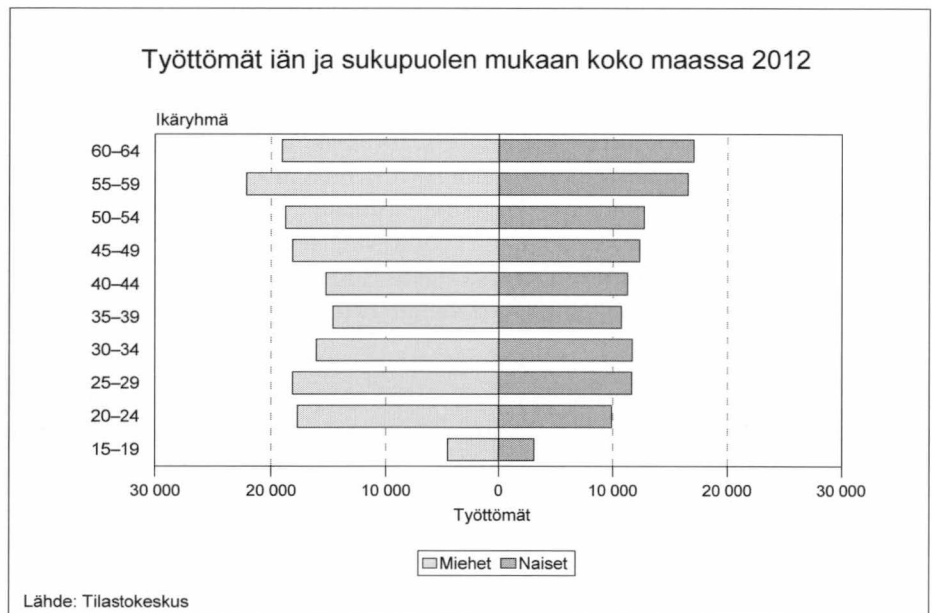
Pitkäaikaistyöttömäksi lasketaan henkilö, joka on ollut yli vuoden ilman työtä. Pitkäaikaistyöttömyyttä voidaan tarkastella suhteessa kaikkiin työttömiin tai suhteessa koko työvoimaan. Maaliskuussa 2014 pitkäaikaistyöttömien osuus koko maan työttömistä oli 27,3 % ja työvoimasta 3,3 %. Pitkäaikaistyöttömiä suhteessa työttömiin oli eniten Tampereen ja Jämsän seutukunnissa ja suhteessa työvoimaan Itä-Lapin seutukunnassa ja Keski-Suomen maakunnassa.

Kuva 14.18. Työttömyys kuukausittain koko maassa 1995–2014.

Kuva 14.19. Työttömät koko maassa 1991–2013.

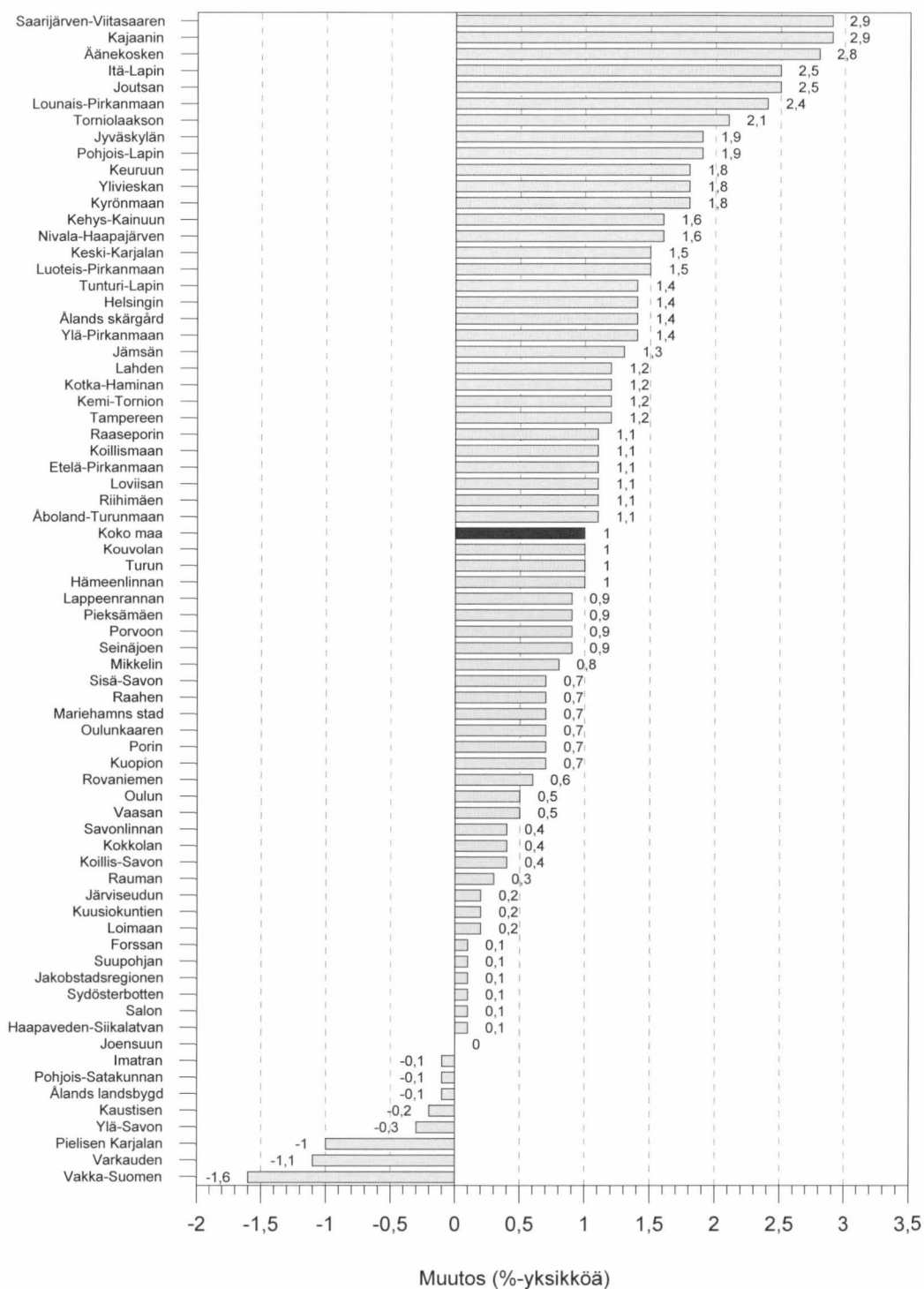
Kuva 14.20. Työttömät iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2012.

Pitkäaikaistyöttömien määrä oli tarkastelujakson (kuukausien keskiarvotieto 1991–2013) aikana suurin vuonna 1995, jolloin lähes 142 000 henkilöä oli ollut yli vuoden ilman työtä. Työttömien kokonaismäärä oli vastaavana aikana suurin vuonna 1994 (494 000 henkilöä) ja alle 25-vuotiaiden työttömien määrä oli suurin vuonna 1993 (102 000 henkilöä).

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan 38 % työttömistä oli täyttänyt 50 vuotta vuoden 2012 lopussa. Suurimman yksittäisen työttömien 5-vuotiskäryryhmän muodostivat 55–59-vuotiaat. Heitä oli työttöminä 38 700, mikä on 13,8 % kaikista työttömistä. Työttömistä 58 % oli miehiä.

Työttömyyden muutos seutukunnittain 2013–2014

Maaliskuu 2013–maaliskuu 2014

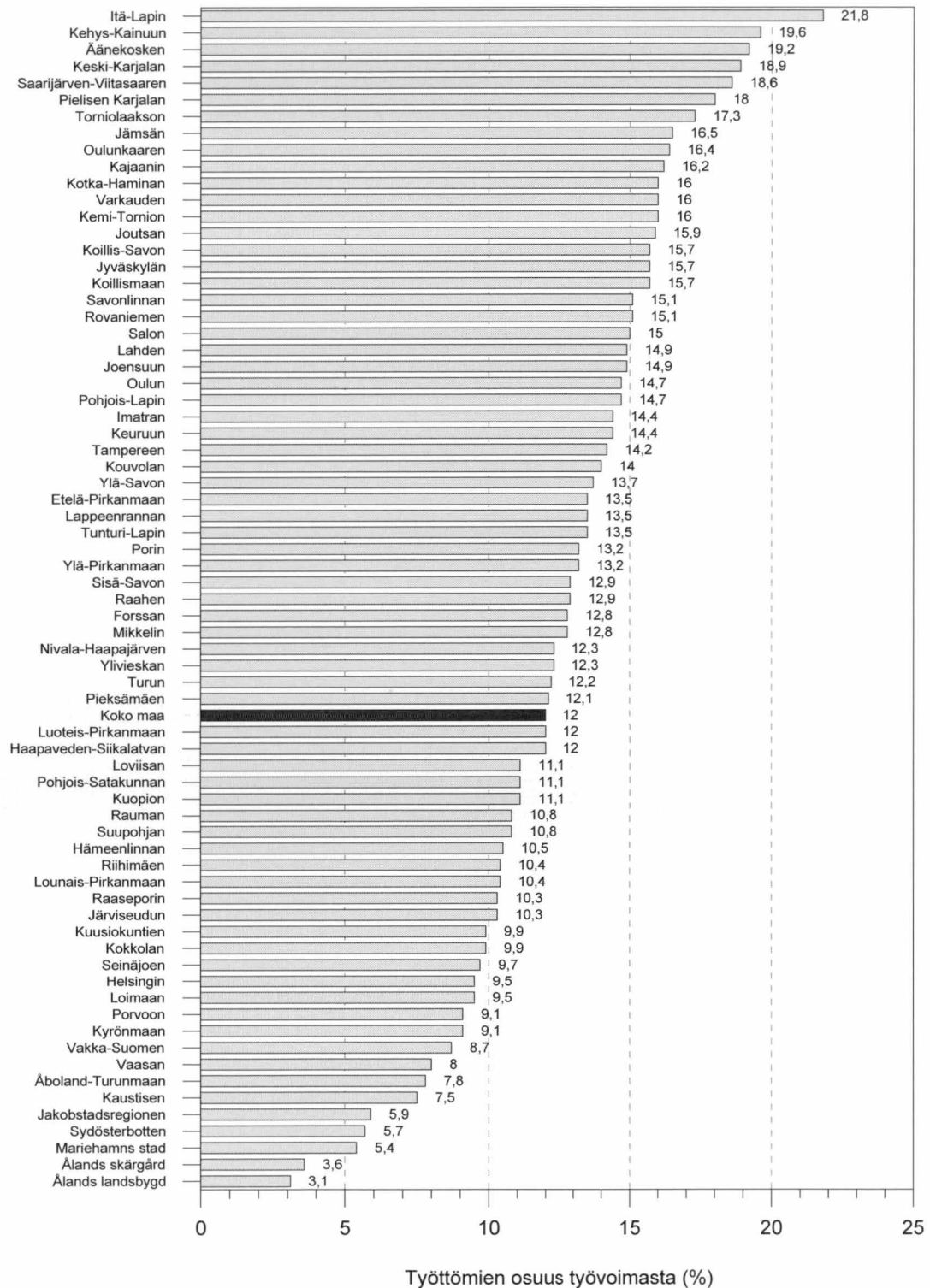

Vuoden 2014 aluerajat

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö

Kuva 14.21. Työttömyyden muutos seutukunnittain 2013–2014.

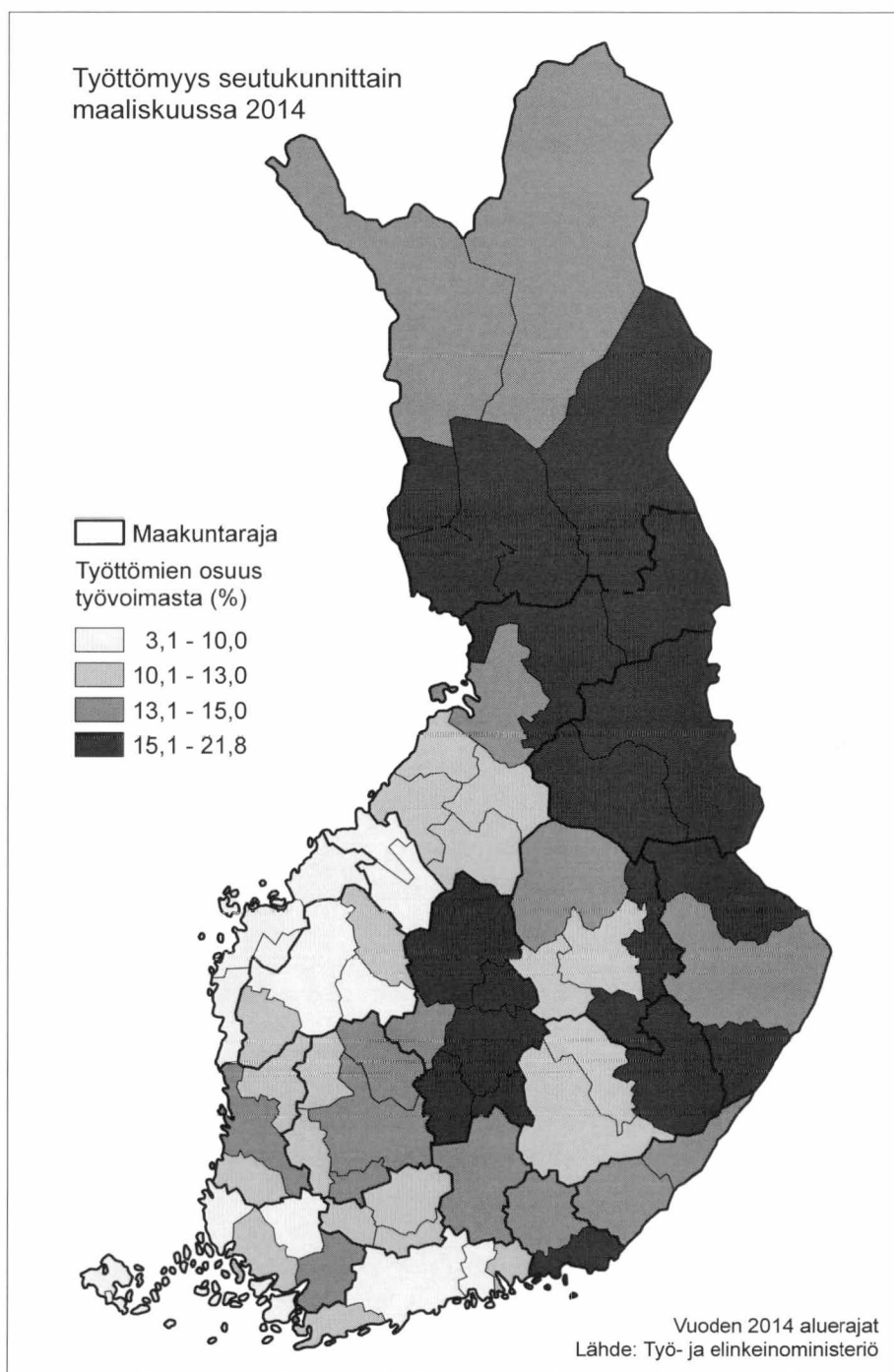
Työttömyys seutukunnittain maaliskuussa 2014

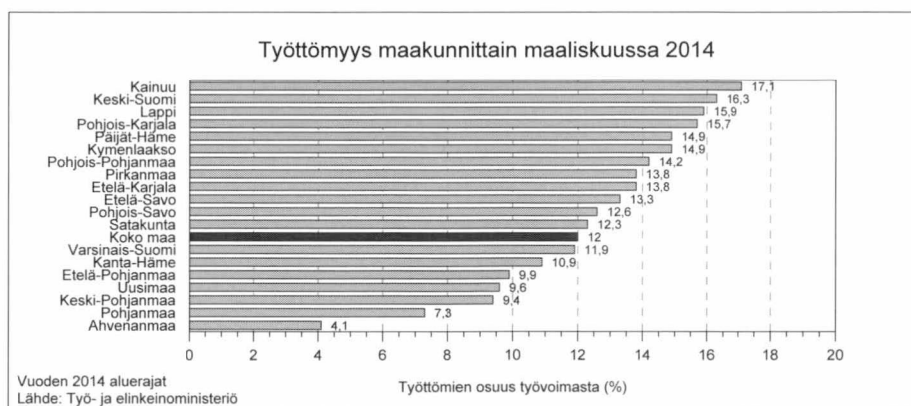
Vuoden 2014 aluerajat

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö

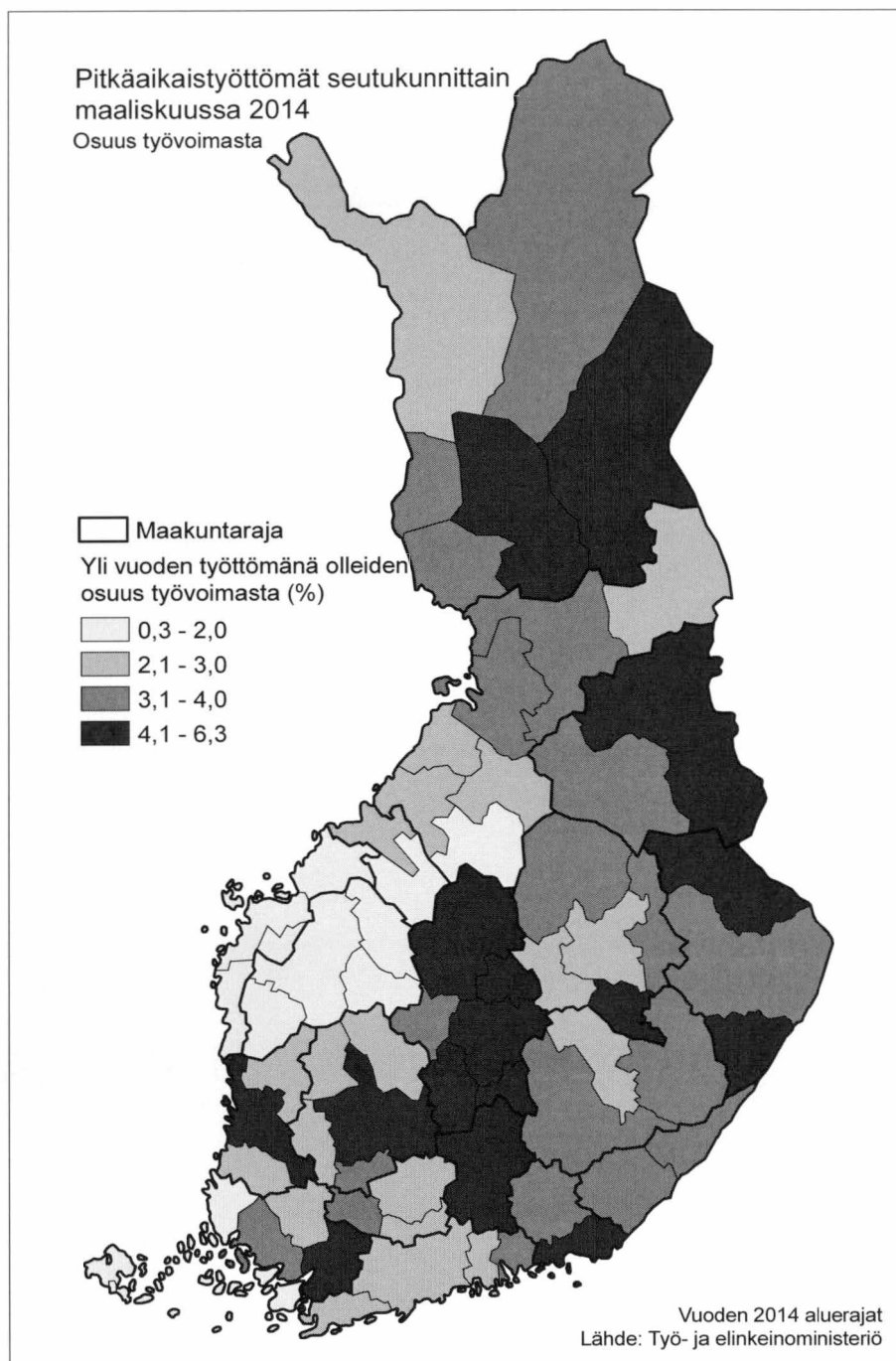
Kuva 14.22. Työttömyys seutukunnittain maaliskuussa 2014.

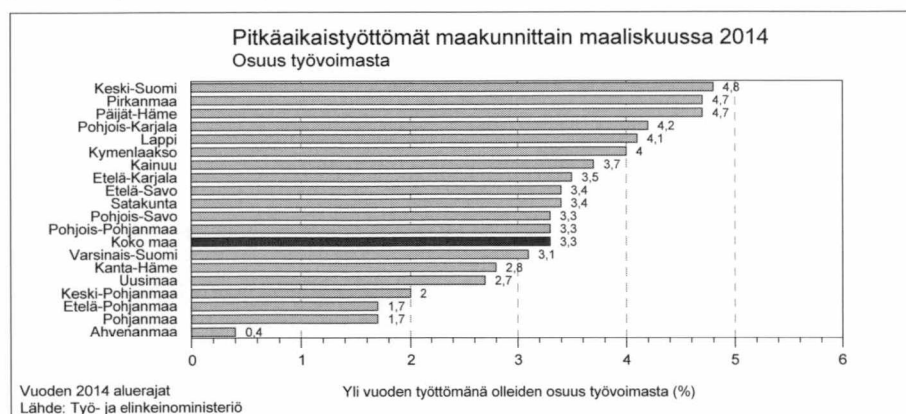
Kuva 14.23. Työttömyys seutukunnittain maaliskuussa 2014.

Kuva 14.24. Työttömyys maakunnittain maaliskuussa 2014.

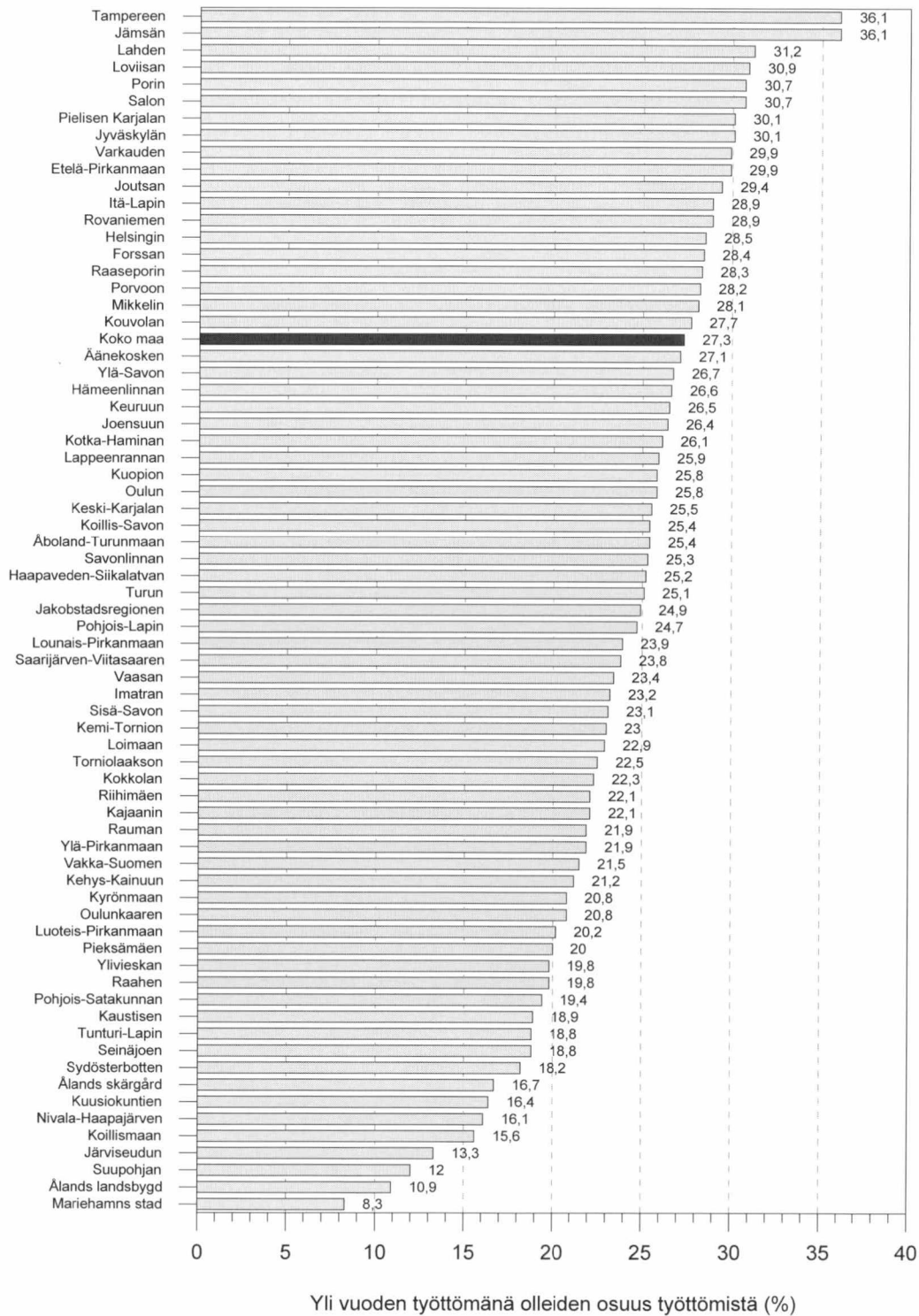

Kuva 14.25. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2014 (osuus työvoimasta).

Kuva 14.26. Pitkäaikaistyöttömät maakunnittain maaliskuussa 2014 (osuus työvoimasta).

Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2014 Osuus työttömistä

Vuoden 2014 aluerajat

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö

Kuva 14.27. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2014 (osuus työttömistä).

Yritykset ja toimipaikat

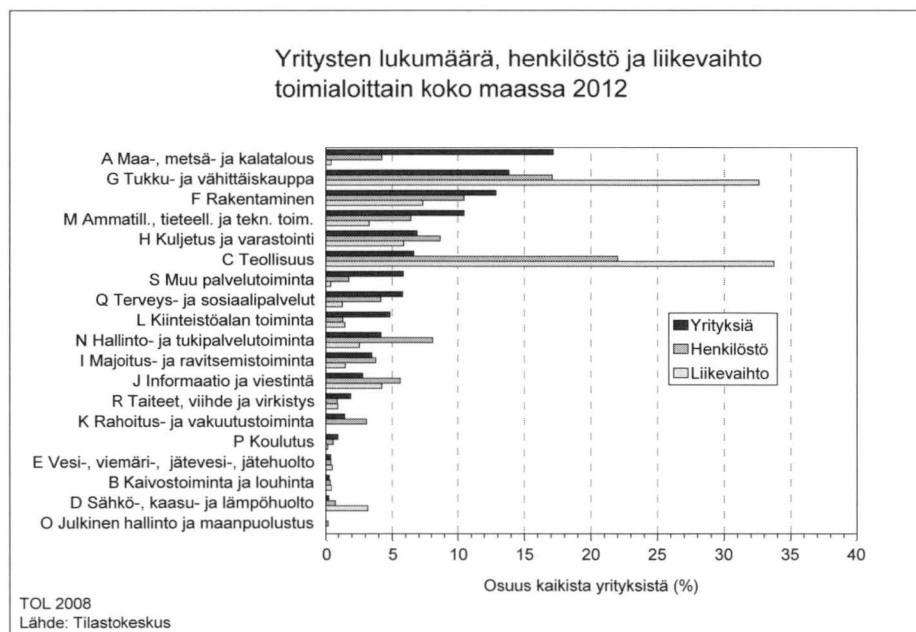
Julkaisun tiedot perustuvat Tilastokeskuksen yritysrekisterin vuositilastoon sekä jatkuvasti päivittyvään Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin palvelutietokantaan. Tiedot eivät ole keskenään vertailukelpoisia.

Vuositilaston viimeisin käytettävissä oleva tilasto on vuodelta 2012. Tiedot siihen kerätään pääasiassa kahdesta lähteestä: Verohallinnon rekistereistä ja Tilastokeskuksen omista tiedusteluista. Vuositilastossa on mukana yritykset ja toimipaikat, jotka ovat toimineet tilastovuonna yli puoli vuotta ja jotka ovat työllistäneet enemmän kuin puoli henkilöä tai joiden liikevaihto on ylittänyt vuosittain määritellyn tilastorajan. Vuonna 2012 tilastoraja oli 10 595 euroa.

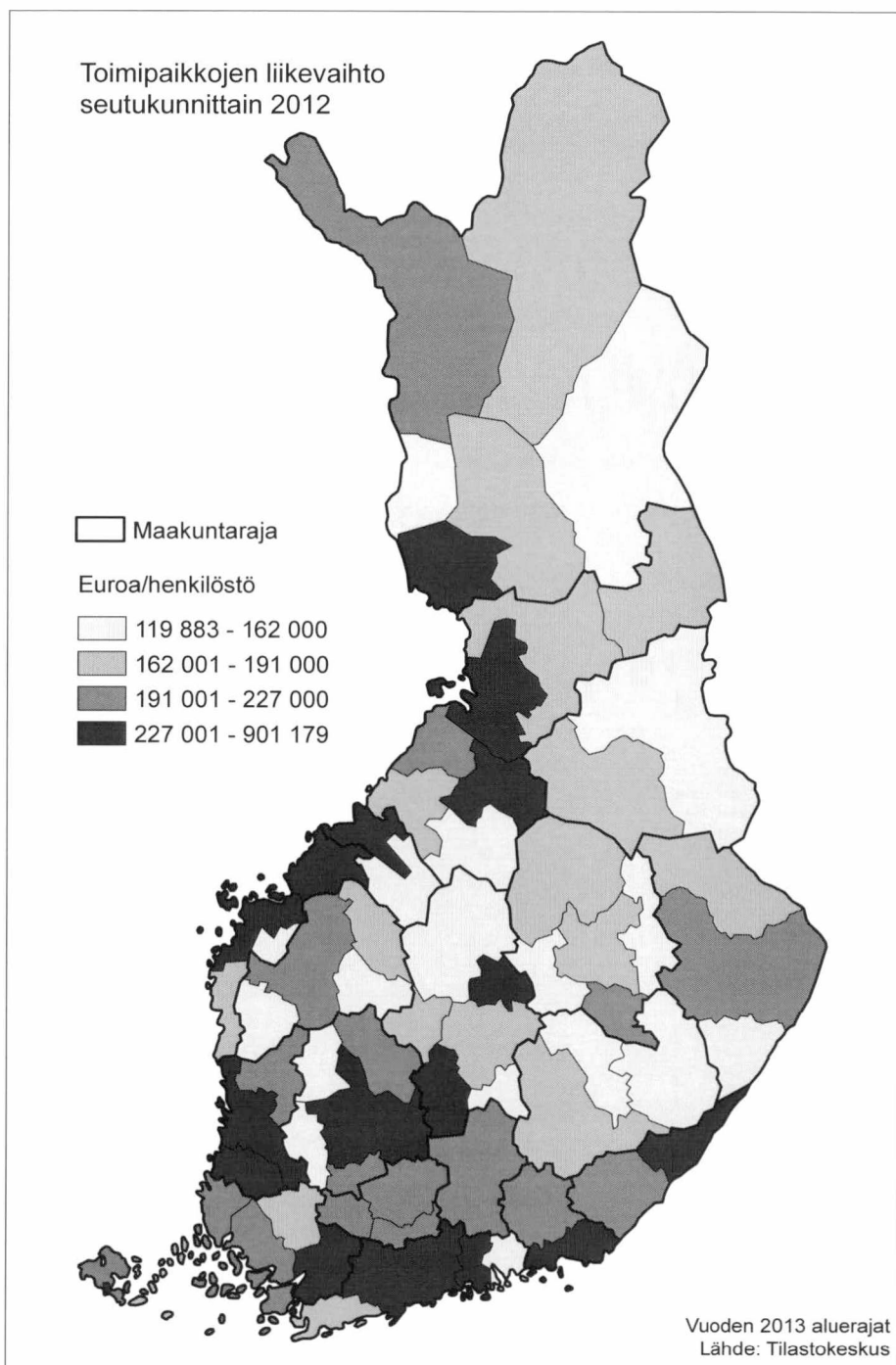
Yritysten lukumäärä vuositilastossa oli suurin maa-, metsä- ja kalatalouden toimialalla vuonna 2012. Henkilöstöä oli kuitenkin teollisuuden yrityksissä eniten, 22 %. Teollisuuden osuus kaikkien yritysten liikevaihdosta oli 33,7 % ja kaupan osuus oli 32,6 %.

Toimipaikkojen keskimääräinen henkilömäärä koko maassa oli 4,1 henkilöä/toimipaikka ja liikevaihtoa kertyi henkilöstöä kohti keskimäärin 270 851 euroa. Henkilökuntaa oli keskimäärin eniten Mariehamns stadin seutukunnassa. Suurimmillaan liikevaihto/henkilöstö oli Porvoon seutukunnassa ja Uudenmaan maakunnassa.

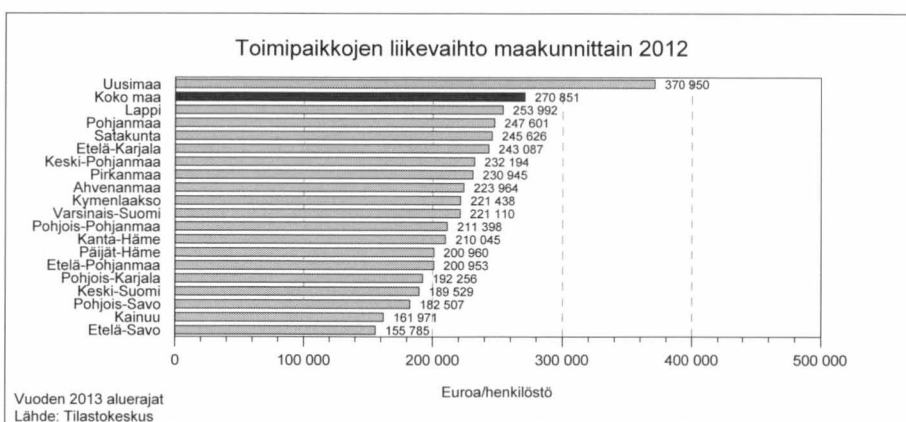
Tammikuun 2014 toimipaikkojen lukumäärätiedot perustuvat Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteriin. Aineisto sisältää liiketoiminnasta arvolisäverovelvollisten ja/tai työnantajina toimivien yritysten, yksityisten elinkeinonharjoittajien ja voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen toimipaikat. Maatilataloudesta ovat mukana vain työnantajina toimivat tilat. Rekisterin mukaan yritysten toimipaikkoja oli koko maassa 347 550 kappaletta. Määrällisesti vähiten toimipaikkoja oli Ålands skärgårdin seutukunnassa, mutta asukaslukuun suhteutettuna toimipaikkoja oli kuitenkin siellä eniten. Maakunnista toimipaikkojen suhteellinen määrä oli pienin Kainuussa sekä Pohjois-Pohjanmaalla ja suurin Ahvenanmaalla.

Kuva 15.1. Yritysten lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto toimialoittain koko maassa 2012.

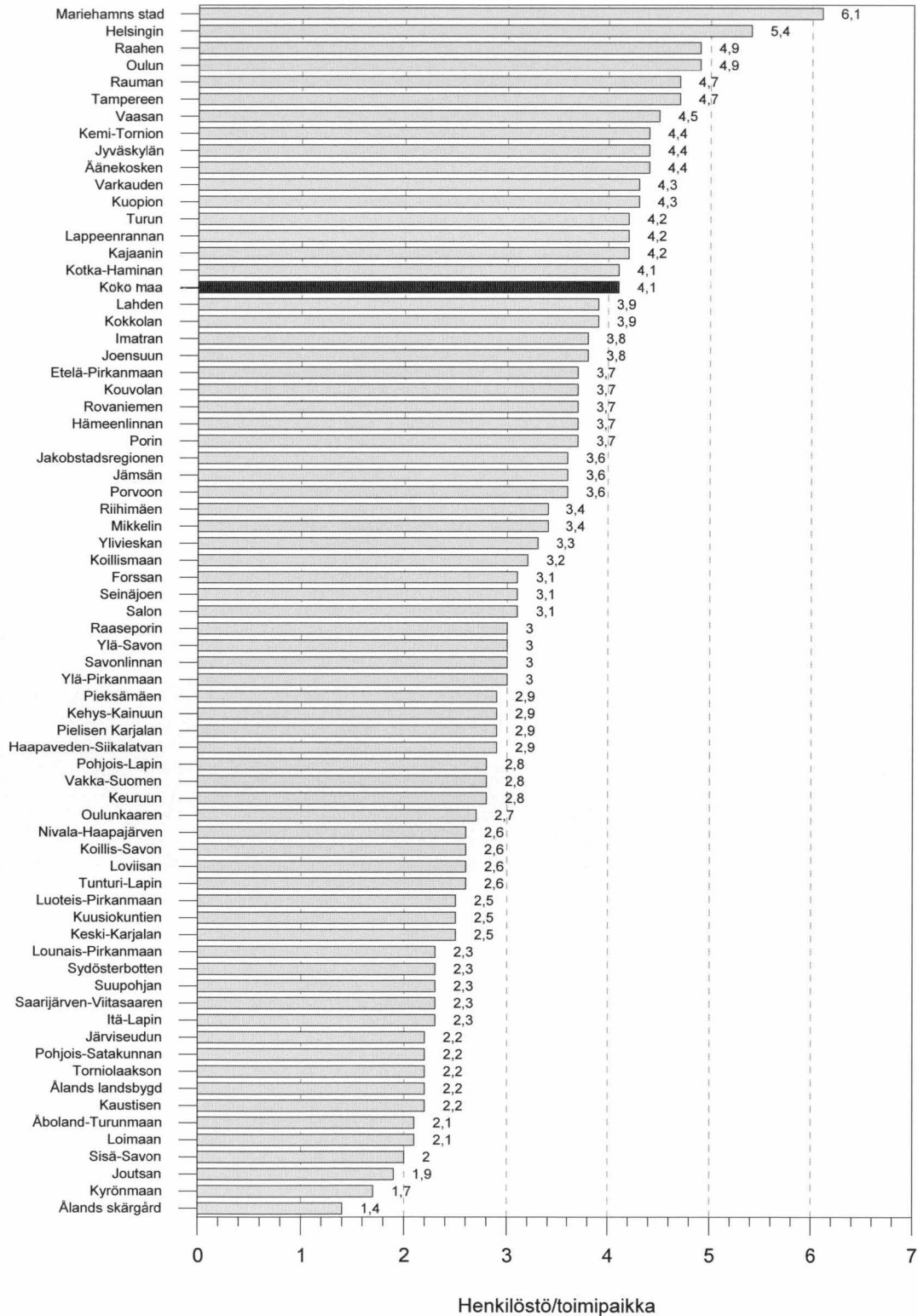

Kuva 15.2. Toimipaikkojen liikevaihto seutukunnittain 2012.

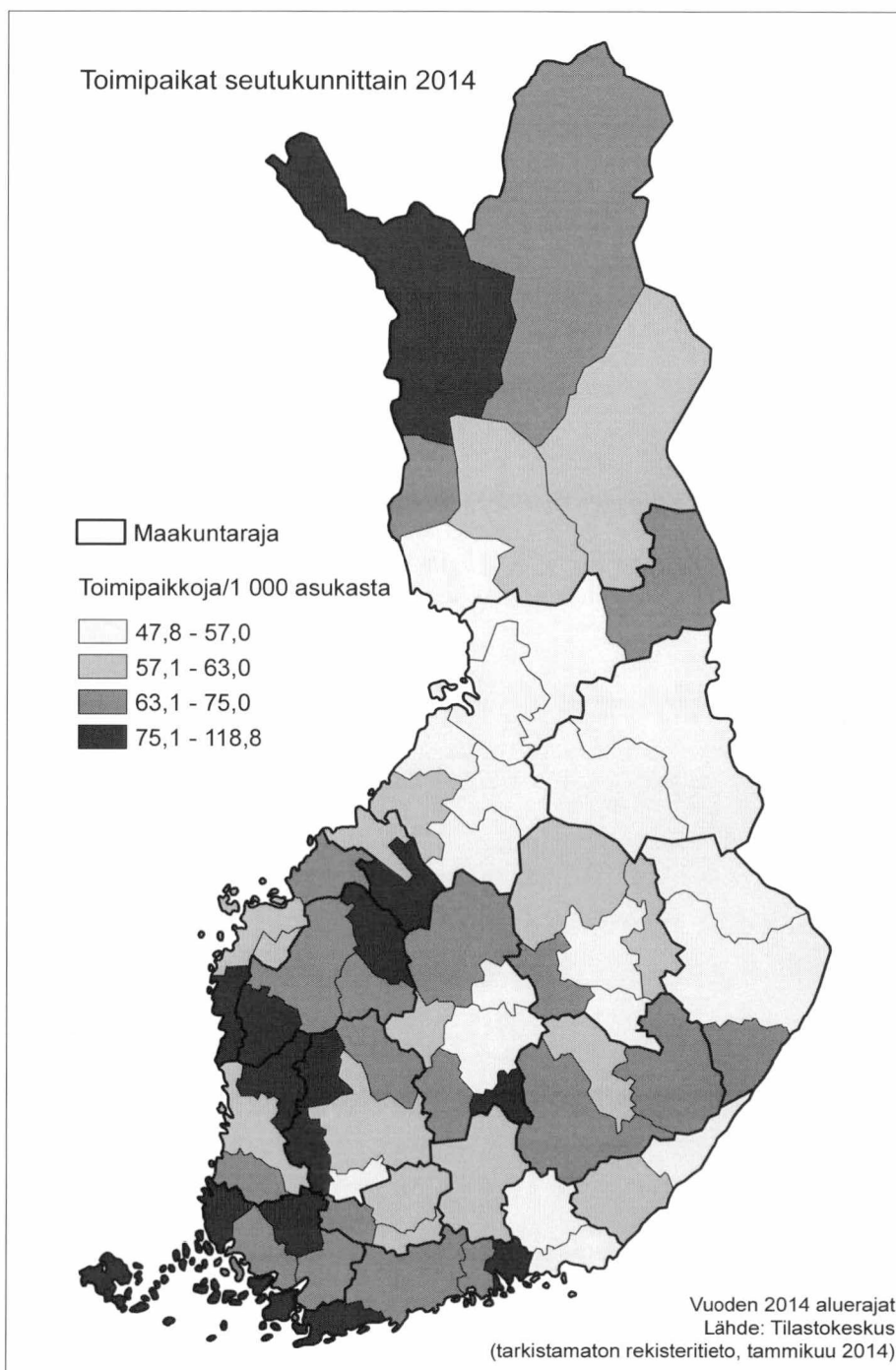
Kuva 15.3. Toimipaikkojen liikevaihto maakunnittain 2012.

Toimipaikkojen henkilöstö seutukunnittain 2012

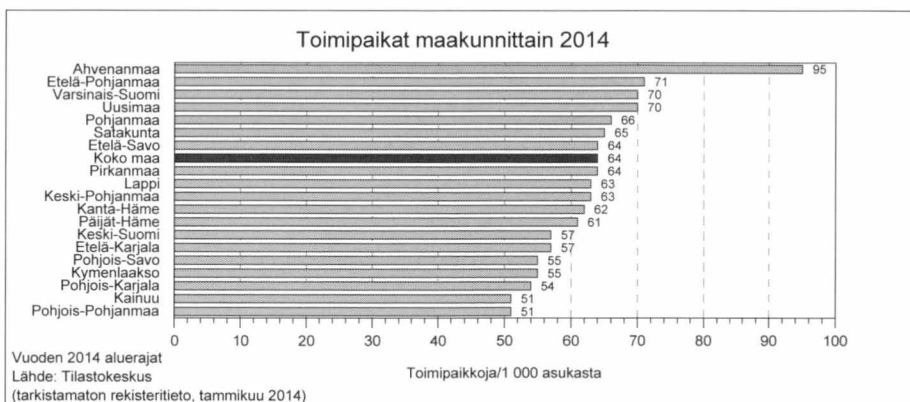

Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 15.4. Toimipaikkojen henkilöstö seutukunnittain 2012.

Kuva 15.5. Toimipaikat seutukunnittain 2014.

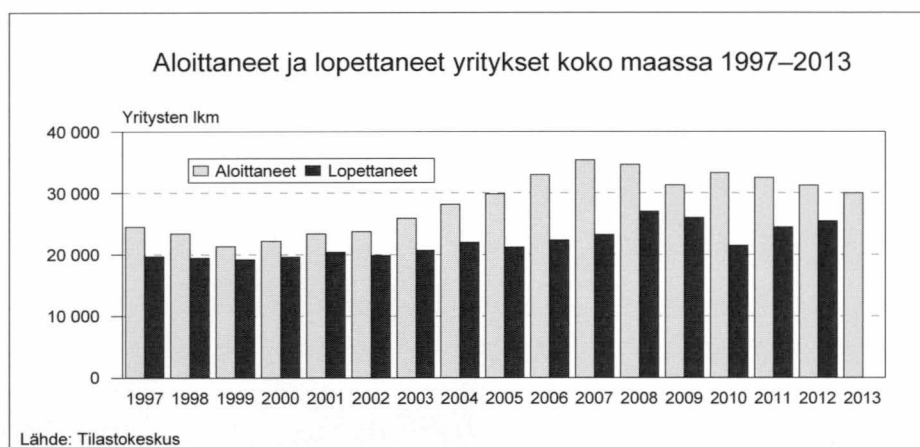
Kuva 15.6. Toimipaikat maakunnittain 2014.

Aloittaneet ja lopettaneet yritykset

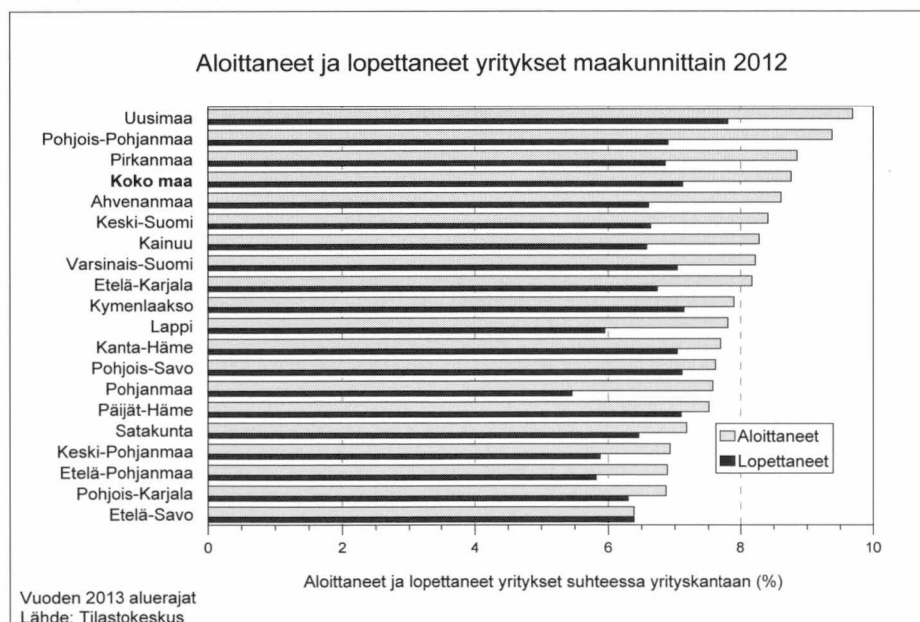
Aloittaneiden ja lopettaneiden yritysten tiedot perustuvat Tilastokeskuksen yritysrekisteriin ja sen lähdeaineistoina käytettäviin Verohallinnon rekisteritietoihin. Tilastoon sisältyvät valtion liikelaitokset, mutta eivät kuntien liikelaitokset. Alue määräytyy yrityksen kotikunnan perusteella.

Vuonna 2013 toimintansa koko maassa aloitti hieman alle 30 000 uutta yritystä, mikä on 1 200 yritystä vähemmän kuin vuotta aiemmin. Lopettaneiden yritysten kohdalla viimeisin koko vuotta koskeva tieto on vuodelta 2012, jolloin 25 400 yritystä lopetti toimintansa.

Yrityskantaan suhteutettuna eniten aloittaneita yrityksiä oli Oulun ja Helsingin seutukunnissa vuonna 2012. Maakunnista uusia yrityksiä aloitti suhteellisesti eniten Uudellamaalla ja Pohjois-Pohjanmaalla. Suhteellisesti eniten lopettaneita yrityksiä oli Helsingin ja Keski-Karjalan seutukunnissa sekä Uudenmaan maakunnassa.

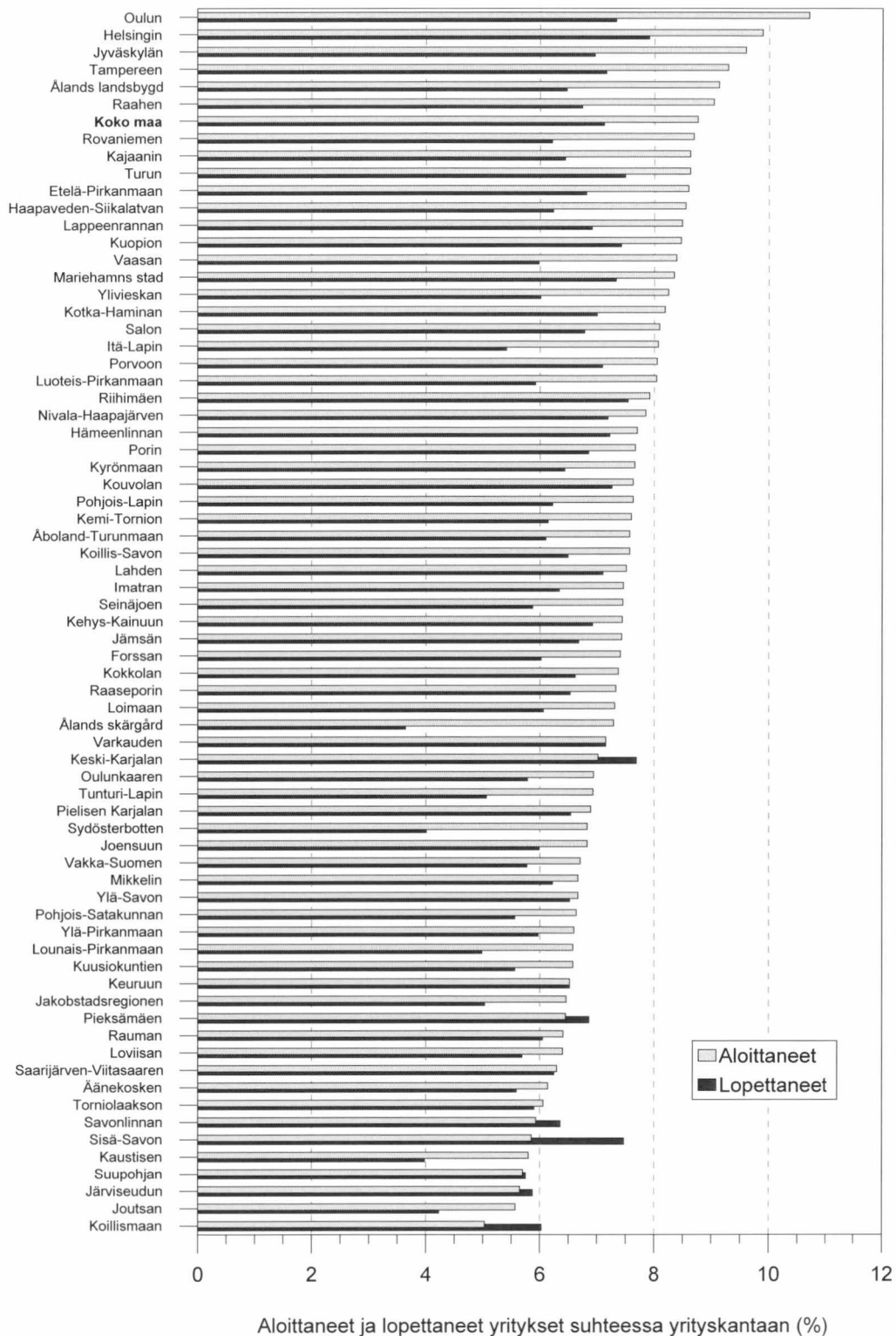

Kuva 15.7. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset koko maassa 1997–2013.

Kuva 15.8. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset maakunnittain 2012.

Aloittaneet ja lopettaneet yritykset seutukunnittain 2012

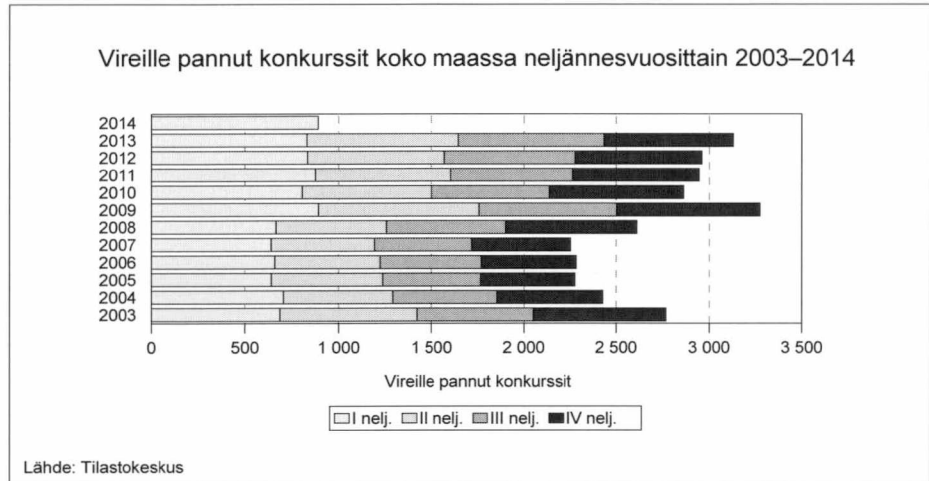

Vuoden 2013 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

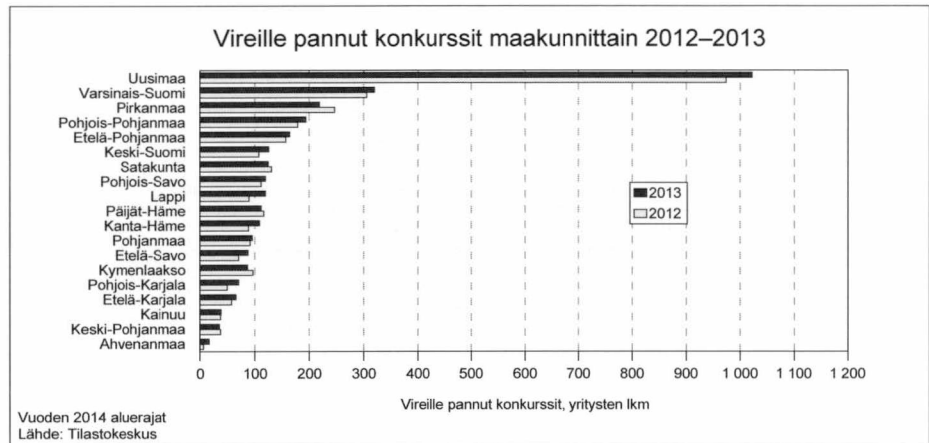
Kuva 15.9. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset seutukunnittain 2012.

Konkurssit

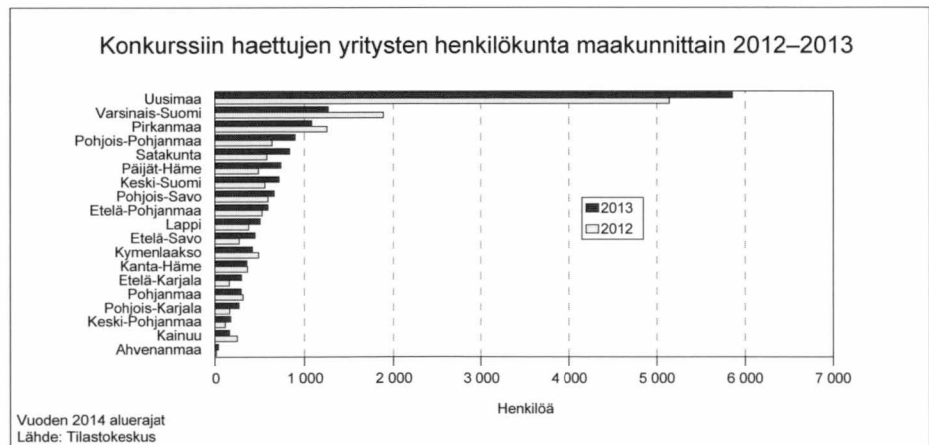
Vuonna 2013 pantiin vireille 3 131 konkurssia, mikä on 170 konkurssia (5,7 %) enemmän kuin vuotta aiemmin. Henkilökunnan määrä konkurssiin haetuissa yrityksissä oli kaikkiaan 15 637, mikä on puolestaan 1 431 henkilöä (10,1 %) enemmän kuin edellisvuonna. Helsingin seutukunnan osuus konkurssiyritysten henkilökunnasta oli 35 % vuonna 2013.

Kuva 15.10. Vireille pannut konkurssit koko maassa neljännesvuosittain 2003–2014.

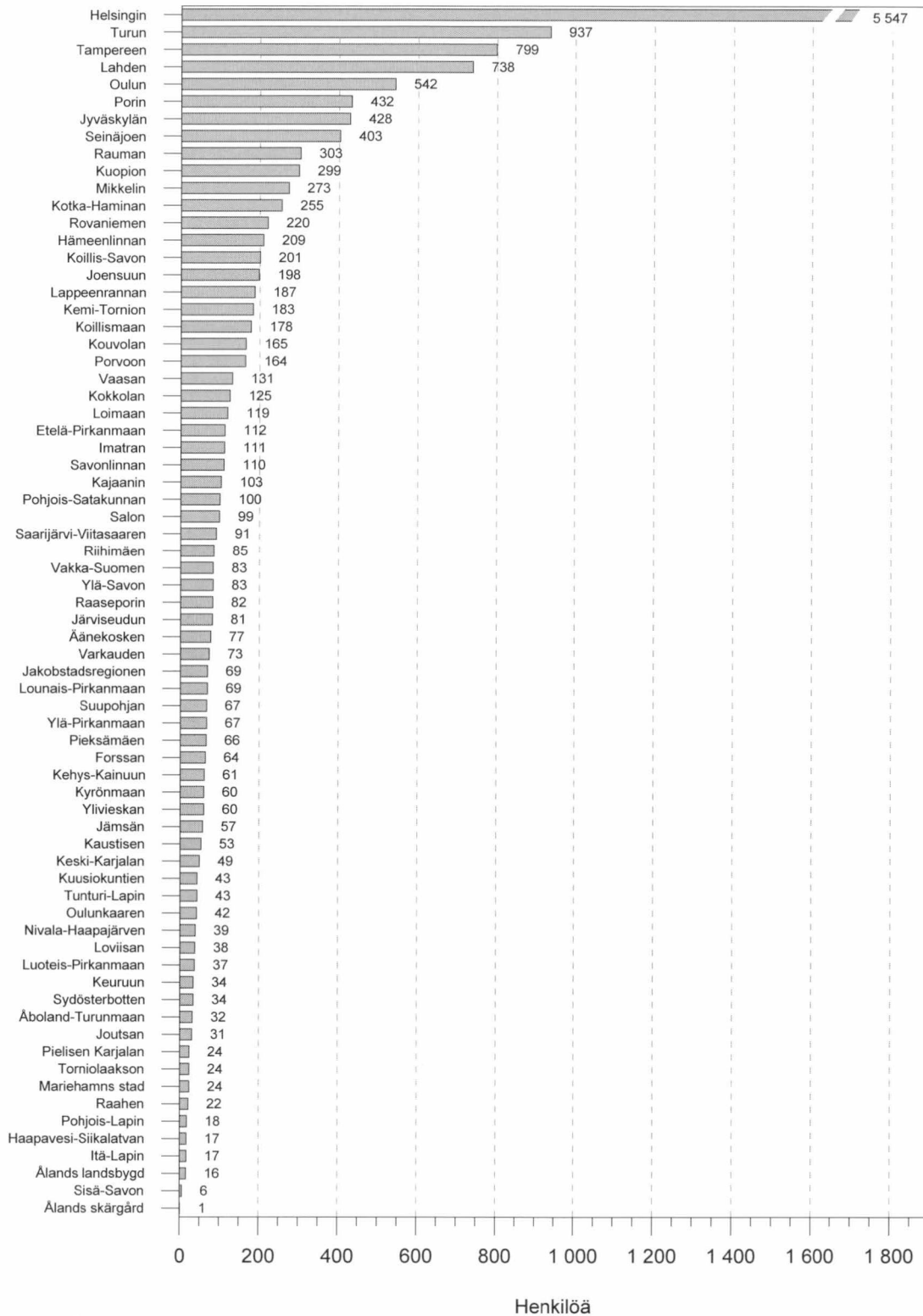

Kuva 15.11. Vireille pannut konkurssit maakunnittain 2012–2013.

Kuva 15.12. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta maakunnittain 2012–2013.

Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta seutukunnittain 2013

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 15.13. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta seutukunnittain 2013.

Työssäkäyntialueet

Tammikuussa 2014 päivitetty tilastollinen työssäkäyntialueluokitus perustuu 31.12.2011 työssäkäyntitilaston pendelöintitietoihin. Kuntajako on 1.1.2014 mukainen. Tilastokeskuksen tilastollinen työssäkäyntialueluokitus luotiin ensimmäisen kerran vuoden 1996 työssäkäyntitilaston pohjalta.

Työssäkäyntialuejako on luonteeltaan tilastollinen eikä sillä ole hallinnollisen aluejaon luonnetta. Työssäkäyntialueet eivät kata koko maata, sillä osa kunnista ei kuulu mihinkään työssäkäyntialueeseen.

Kunta kuuluu työssäkäyntialueeseen, jos vähintään 10 % kunnan työllisestä työvoimasta käy työssä niin sanotussa keskuskunnassa. Keskuskunta muodostuu, jos siihen pendelöi vähintään yksi kunta, eikä keskuskunnasta pendelöi yli 25 % sen koko työllisestä työvoimasta mihinkään muuhun kuntaan. Yksi kunta ei voi muodostaa omaa työssäkäyntialuettaan.

Näiden pendelöintitietojen mukaan syntyy 42 työssäkäyntialuetta, jotka muodostuvat 236:sta kunnasta. 84 kuntaa (26,3 % kunnista) ei kuulu mihinkään työssäkäyntialueeseen. Nämä sijaitsevat lähinnä Pohjois-, Itä- ja Keski-Suomessa ja niissä asui vuoden 2013 lopussa yhteensä 583 951 asukasta, mikä on 10,7 % koko Suomen väestöstä.

Työssäkäyntialueet ovat väkimäärältään hyvin eri kokoisia. Helsingin työssäkäyntialueen väkiluku on yli 1,59 miljoonalla asukkaallaan 2,7 kertaa suurempi kuin työssäkäyntialueisiin kuulumattomat alueet yhteensä. Väkimäärä kasvoi 16 työssäkäyntialueella ja väheni 26 alueella vuonna 2013. Työssäkäyntialueisiin kuulumattomilla alueilla väkiluku väheni 0,7 %.

Suurten kaupunkikeskusten ympärille muodostuneilla työssäkäyntialueilla asuu paljon työikäistä väestöä. Vanhempien ikäluokkien suhteellinen osuus on niissä pienempi kuin työssäkäyntialueisiin kuulumattomilla tai väkimäärältään pienillä alueilla. Väestötappiollisilla ja väkimäärältään pienillä työssäkäyntialueilla työikäisiä taas on suhteessa vähiten ja yli 64-vuotiaita eniten.

Työllisyysaste eli 18–64-vuotiaiden työllisten osuus samanikäisestä väestöstä oli korkein (yli 77 %) Maarianhaminan ja Närpiön työssäkäyntialueilla vuonna 2012. Kiteen (60,6 %) ja Nurmeksen (61,0 %) alueilla työllisyysaste oli matalin.

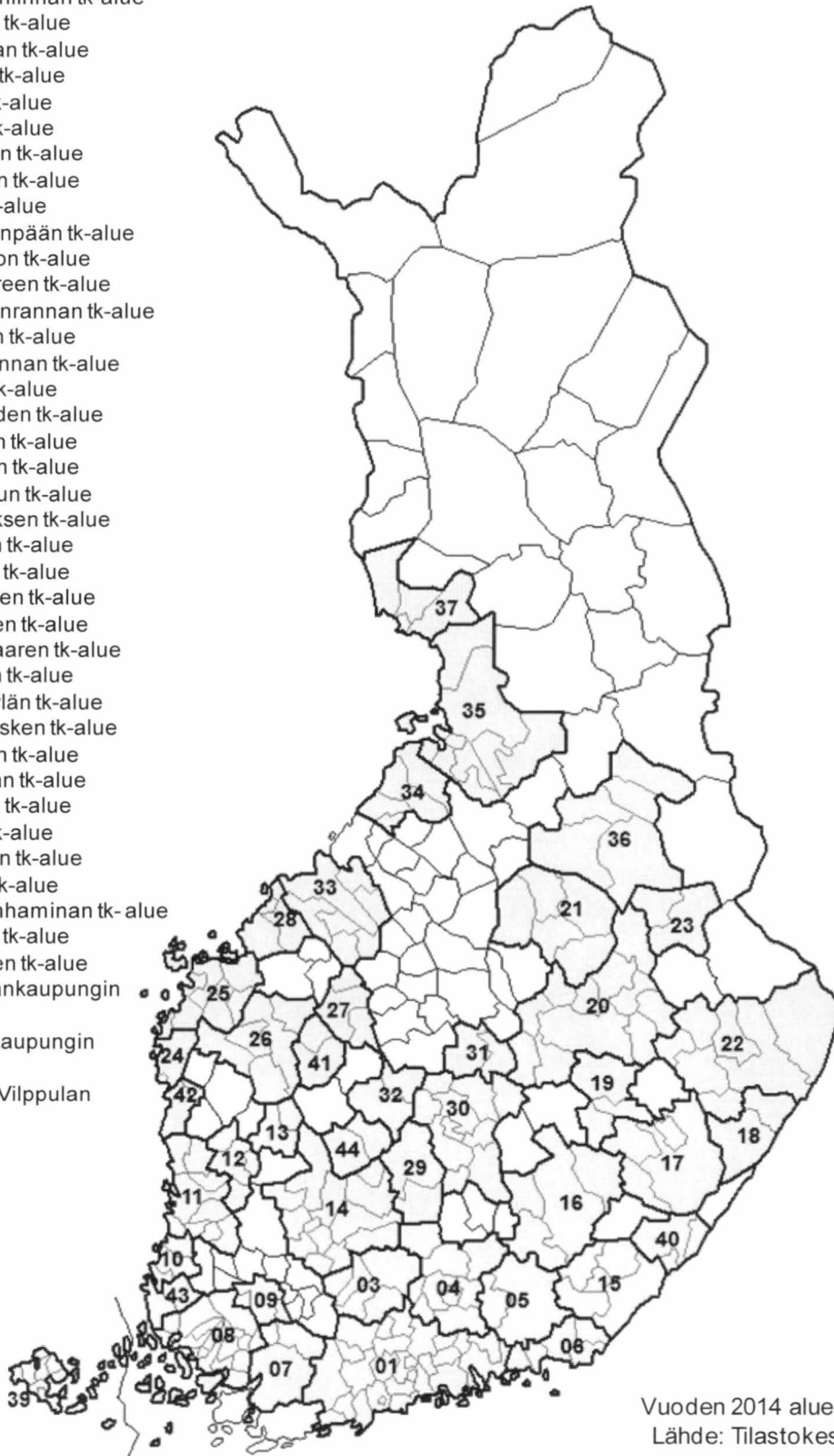
Työllisten määrä kasvoi vain Kuopion, Helsingin ja Vaasan työssäkäyntialueilla vuosina 2011–2012. Heidän määränsä väheni eniten Salon työssäkäyntialueella (6,7 %). Työssäkäyntialueisiin kuulumattomilla alueilla työllisten määrä väheni 2,1 % ja koko maassakin 0,6 %.

Kuntien verotulot asukasta kohti vaihtelivat Alavuden työssäkäyntialueen 2 509 eurosta Helsingin työssäkäyntialueen 4 338 euroon. Korkea-asteen tutkintojen osuus 15 vuotta täyttäneestä väestöstä oli suurin Helsingin työssäkäyntialueella (35,7 %) ja vähiten korkea-asteen tutkintoja oli suoritettu Parkanon, Nurmeksen ja Kiteen työssäkäyntialueilla (alle 17 %).

Yleisesti ottaen työssäkäyntialueet menestyvät tilastollisilla mittareilla mitattuna paremmin kuin ne alueet, jotka eivät kuulu työssäkäyntialueisiin.

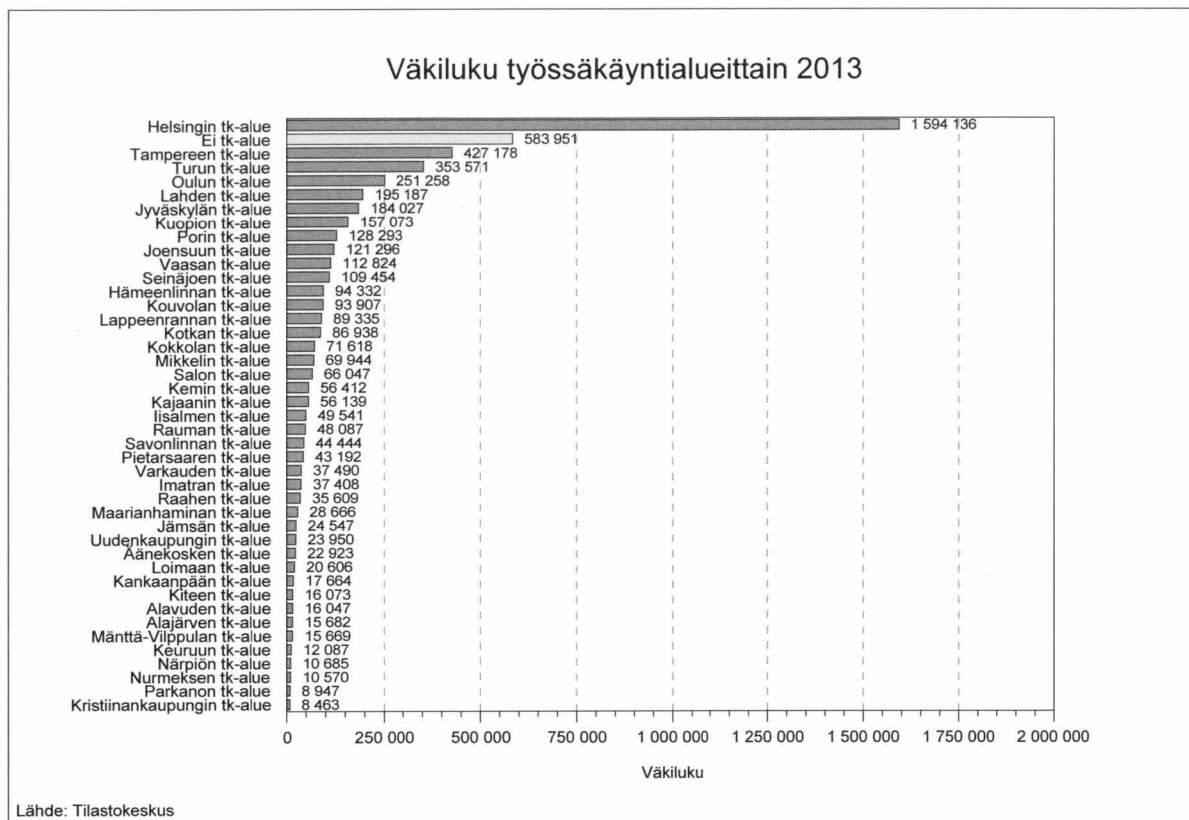
Työssäkäyntialueet 2014

- 01 Helsingin tk-alue
- 03 Hämeenlinnan tk-alue
- 04 Lahden tk-alue
- 05 Kouvolan tk-alue
- 06 Kotkan tk-alue
- 07 Salon tk-alue
- 08 Turun tk-alue
- 09 Loimaan tk-alue
- 10 Rauman tk-alue
- 11 Porin tk-alue
- 12 Kankaanpään tk-alue
- 13 Parkanon tk-alue
- 14 Tampereen tk-alue
- 15 Lappeenrannan tk-alue
- 16 Mikkelin tk-alue
- 17 Savonlinnan tk-alue
- 18 Kiteen tk-alue
- 19 Varkauden tk-alue
- 20 Kuopion tk-alue
- 21 Iisalmen tk-alue
- 22 Joensuun tk-alue
- 23 Nurmeksen tk-alue
- 24 Närpiön tk-alue
- 25 Vaasan tk-alue
- 26 Seinäjoen tk-alue
- 27 Alajärven tk-alue
- 28 Pietarsaaren tk-alue
- 29 Jämsän tk-alue
- 30 Jyväskylän tk-alue
- 31 Äänekosken tk-alue
- 32 Keuruun tk-alue
- 33 Kokkolan tk-alue
- 34 Raahen tk-alue
- 35 Oulun tk-alue
- 36 Kajaanin tk-alue
- 37 Kemin tk-alue
- 39 Maarianhaminan tk-alue
- 40 Imatran tk-alue
- 41 Alavuden tk-alue
- 42 Kristiinankaupungin tk-alue
- 43 Uudenkaupungin tk-alue
- 44 Mänttä-Vilppulan tk-alue

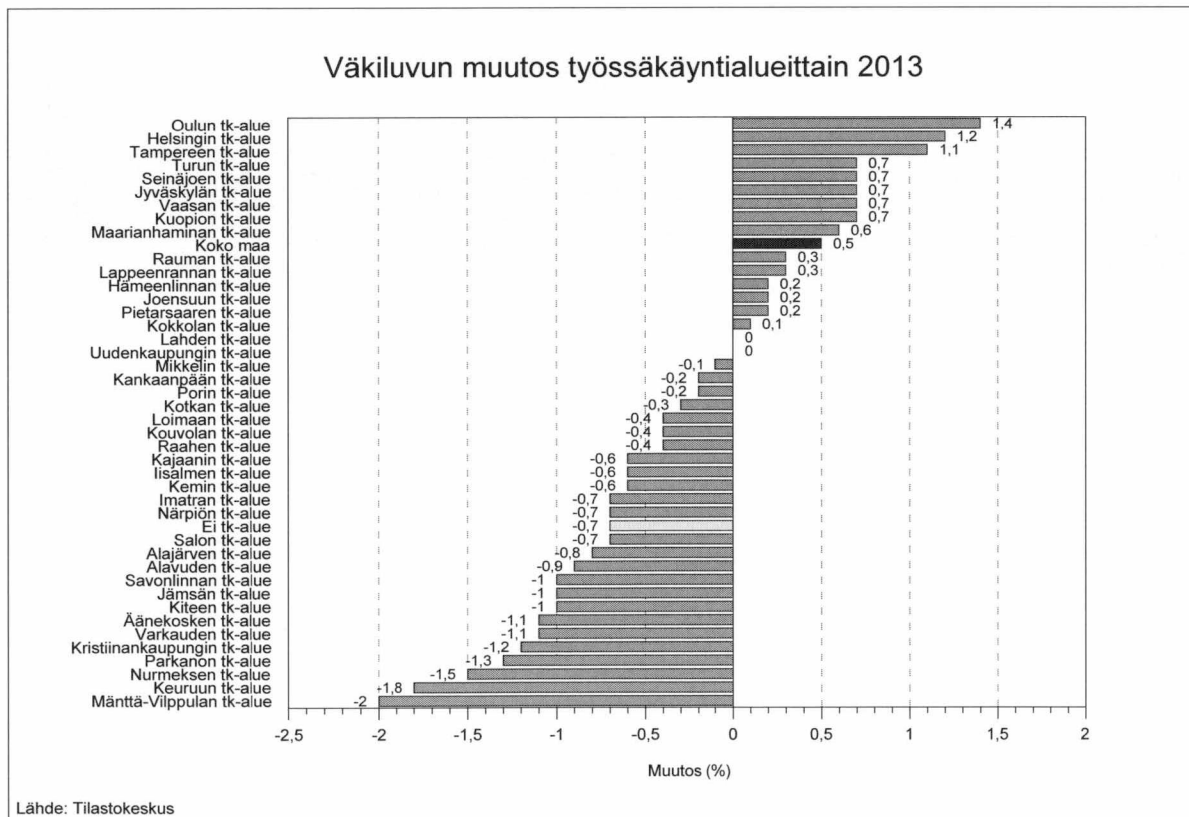

Vuoden 2014 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

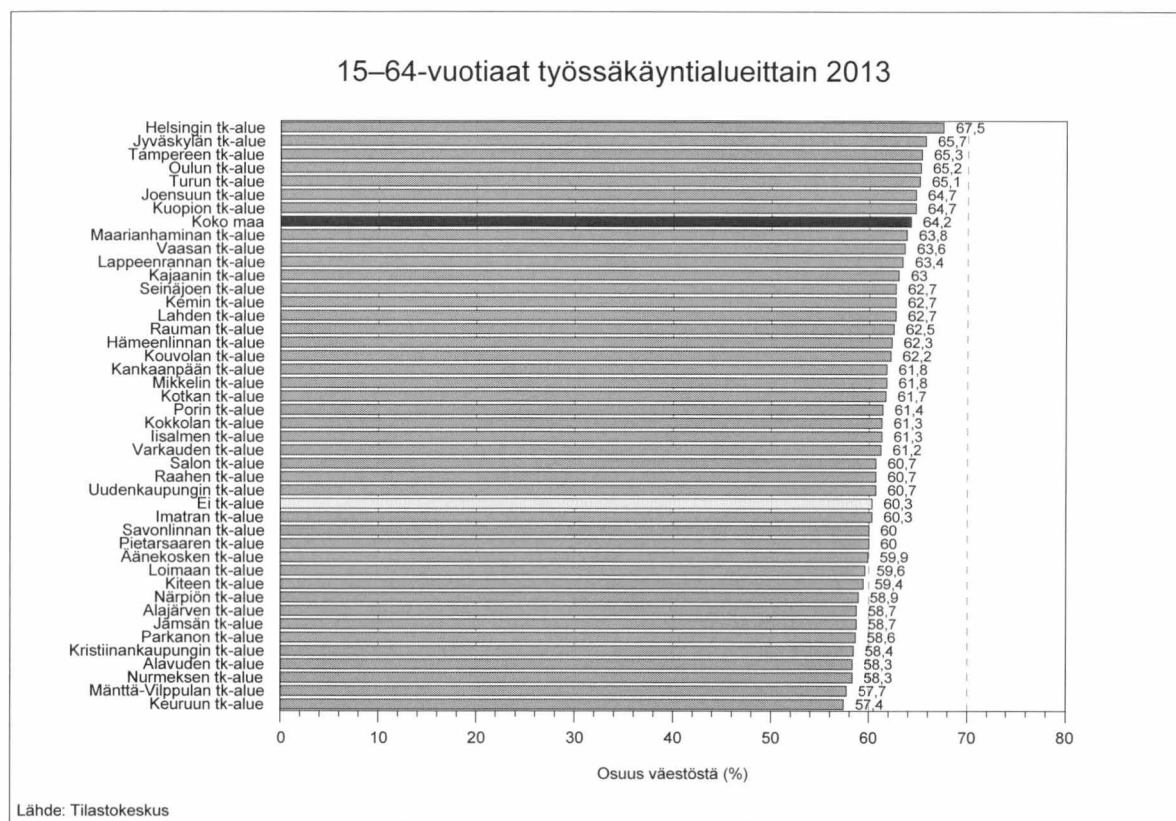
Kuva 16.1. Työssäkäyntialueet 2014.

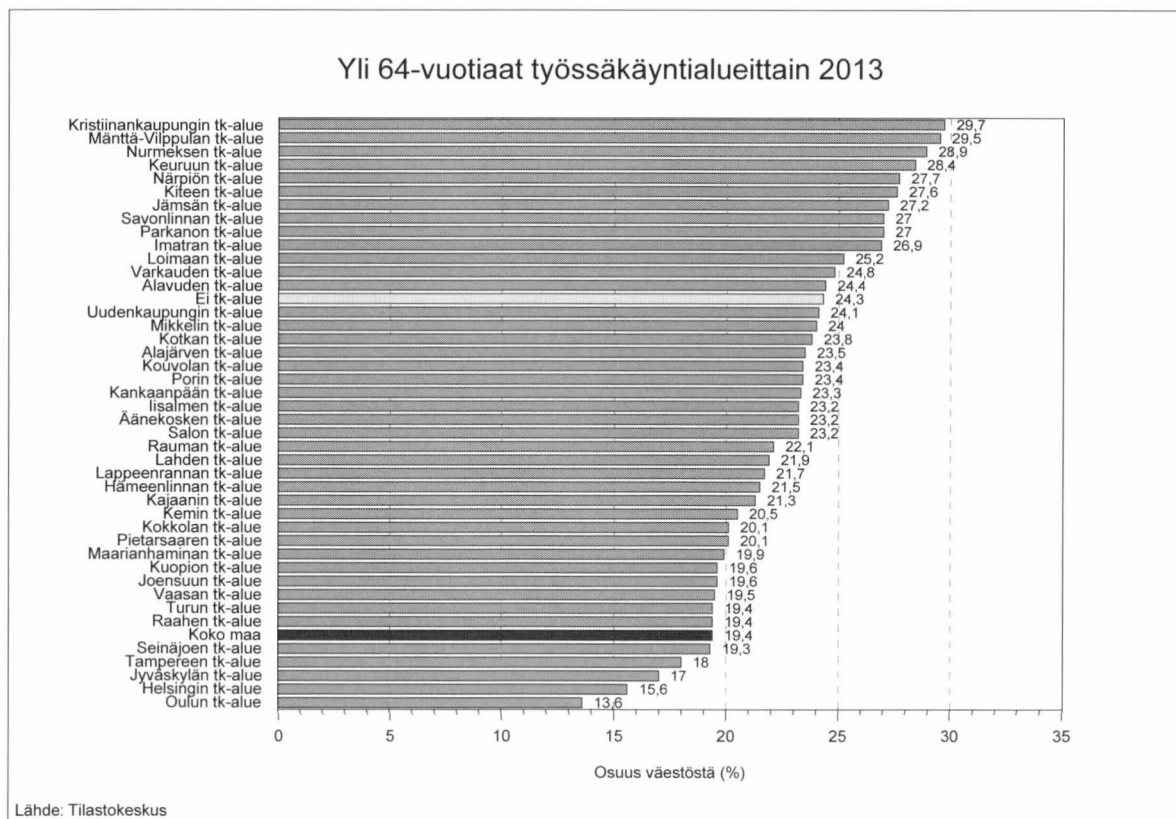
Kuva 16.2. Väkiluku työssäkäyntialueittain 2013.

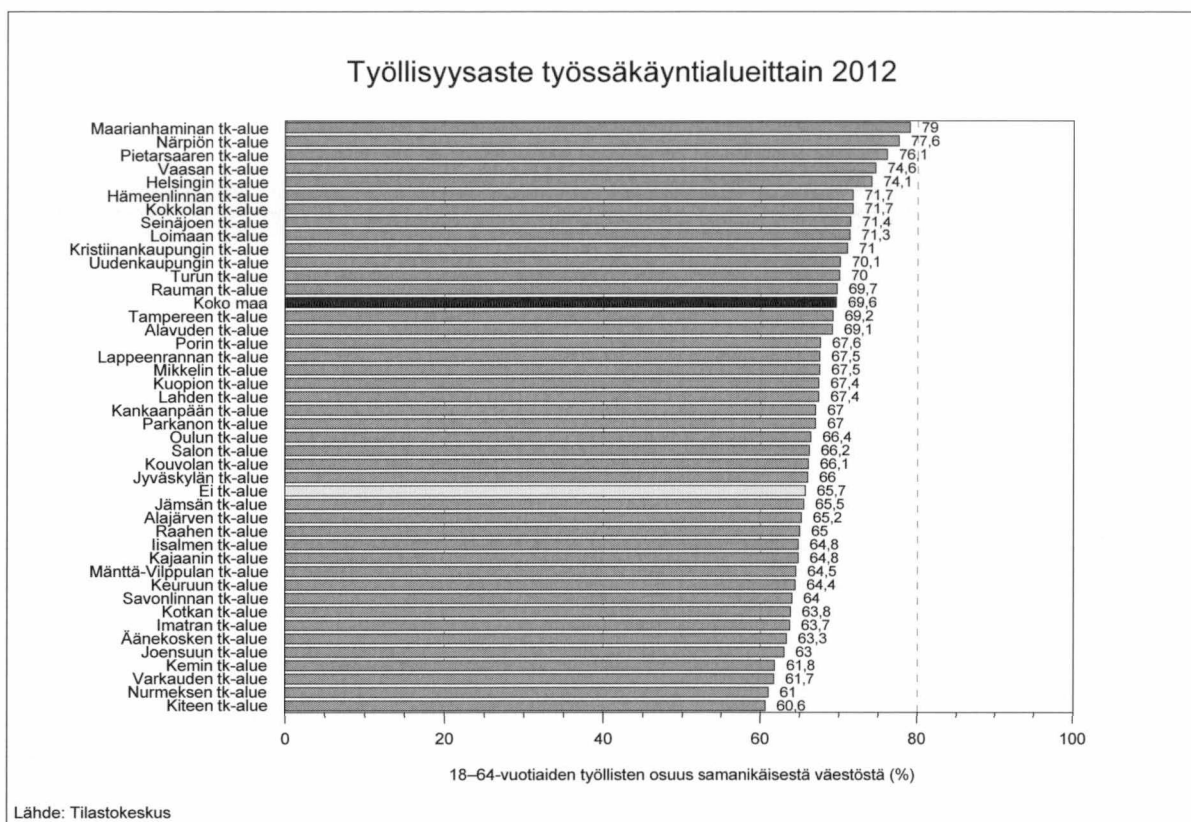
Kuva 16.3. Väkiluvun muutos työssäkäyntialueittain 2013.

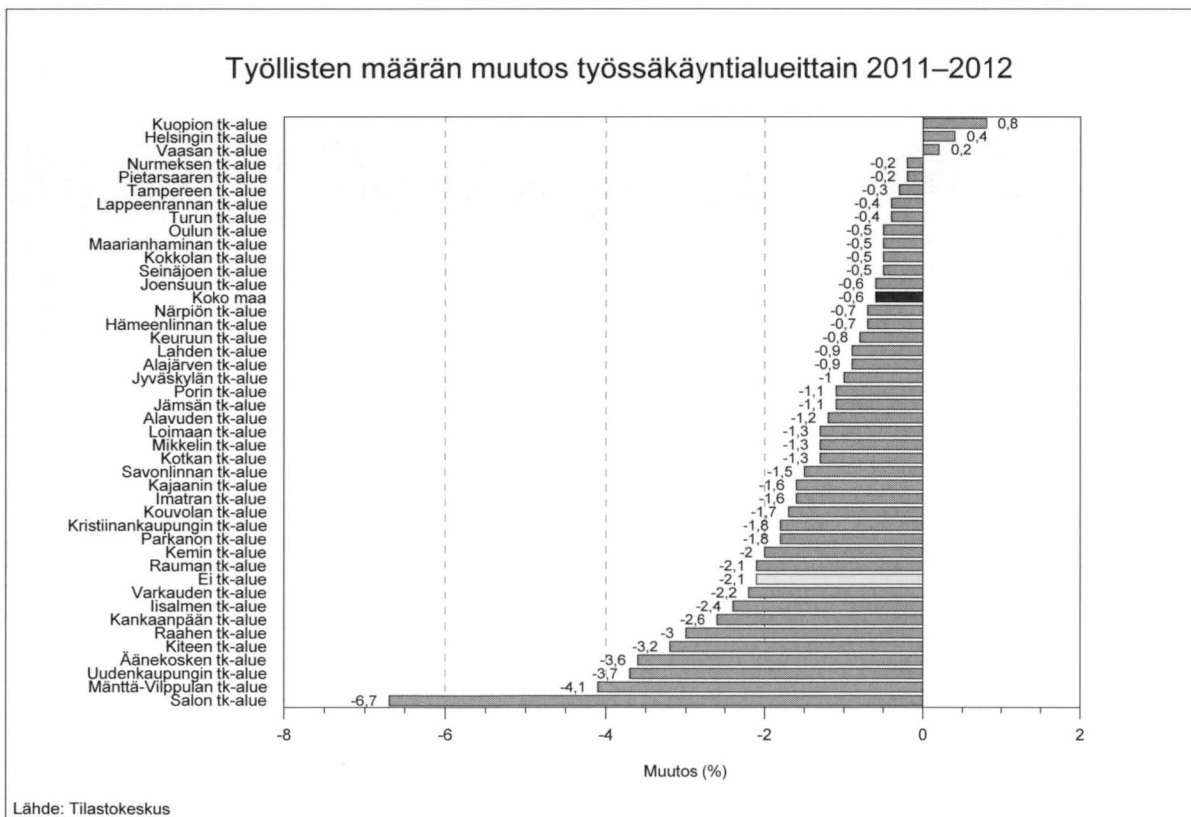
Kuva 16.4. 15–64-vuotiaat työssäkäyntialueittain 2013.

Kuva 16.5. Yli 64-vuotiaat työssäkäyntialueittain 2013.

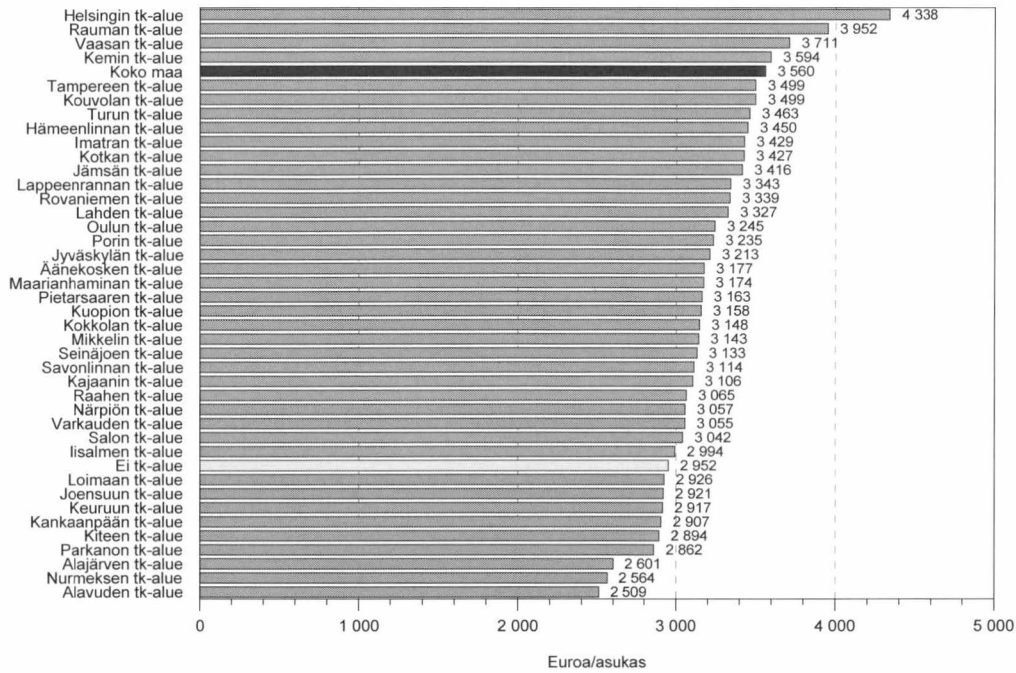

Kuva 16.6. Työllisyysaste työssäkäyntialueittain 2012.

Kuva 16.7. Työllisten määrän muutos työssäkäyntialueittain 2011–2012.

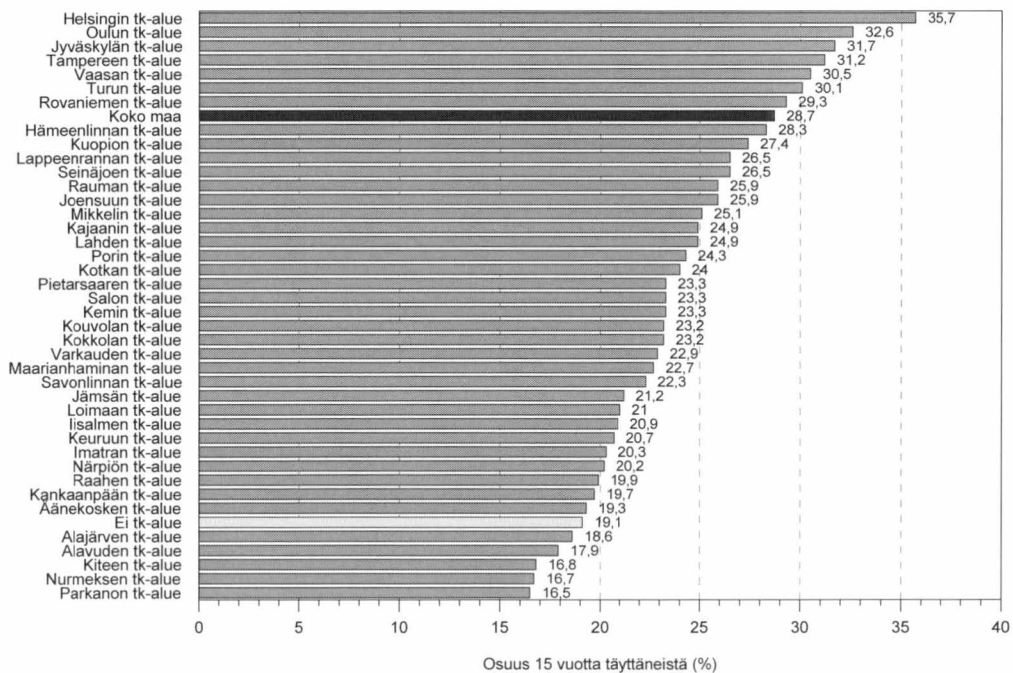
Kuntien verotulot työssäkäyntialueittain 2012

Lähde: Kuntien raportoimat talous- ja toimintatiedot

Kuva 16.8. Kuntien verotulot työssäkäyntialueittain 2012.

Korkea-asteen tutkinnon suorittaneet työssäkäyntialueittain 2012

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 16.9. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneet työssäkäyntialueittain 2012.

Aluemuutokset 1.1.2014

Työssäkäyntialueet
 Ei seutukunta- eikä maakuntamuutoksia.

Kristiinankaupungin työssäkäyntialue (42), Uudenkaupungin työssäkäyntialue (43) sekä Mänttä-Vilppulan työssäkäyntialue (44) tulivat uutena työssäkäyntialueina luokitukseen. Rovaniemen työssäkäyntialue (32) putosi pois luokituksesta.

Aluemuutokset 1.1.2013

Seutukuntamuutokset

Nilsiä (534) liitettiin Kuopioon (297), jolloin entisen Nilsian kunnan alue siirtyi Koillis-Savon seutukunnasta (113) Kuopion seutukuntaan (112).

Suomenniemi (775) liitettiin Mikkeliin (491), jolloin entisen Suomenniemen kunnan alue siirtyi Lappeenrannan seutukunnasta (091) Mikkelin seutukuntaan (101).

Yli-Iin (972) kunta liitettiin Ouluun (564), jolloin entisen Yli-Iin kunnan alue siirtyi Oulunkaaren seutukunnasta (173) Oulun seutukuntaan (171).

Kiikoinen (254) liitettiin Sastamalaan (790), jolloin entisen Kiikoisen kunnan alue siirtyi Pohjois-Satakunnan seutukunnasta (044) Lounais-Pirkanmaan seutukuntaan (068).

Vähäkyrö (942) liitettiin Vaasaan (905), jolloin entisen Vähäkyrön kunnan alue siirtyi Kyrönmaan seutukunnasta (151) Vaasan seutukuntaan (152).

Maakuntamuutokset

Suomenniemi (775) liitettiin Mikkeliin (491), jolloin entisen Suomenniemen kunnan alue siirtyi Etelä-Karjalan maakunnasta (09) Etelä-Savon maakuntaan (10).

Kiikoinen (254) liitettiin Sastamalaan (790) jolloin entisen Kiikoisen kunnan alue siirtyi Satakunnan maakunnasta (04) Pirkanmaan maakuntaan (06).

Työssäkäyntialueet

Imatran työssäkäyntialue (40) sekä Alavuden työssäkäyntialue (41) tulivat uutena työssäkäyntialueina luokitukseen. Forssan työssäkäyntialue (02) putosi pois luokituksesta. Muutoksia myös Helsingin (01), Kotkan (06), Porin (11), Mikkelin (16), Kuopion (20), Iisalmen (21), Seinäjoen (26), Pietarsaaren (28), Kokkolan (33) ja Oulun (35) työssäkäyntialueilla.

Aluemuutokset 1.1.2012

Ei seutukunta- eikä maakuntamuutoksia

Lisätietoa: tilastokeskus.fi/luokitukset

KÄYTETYT TIETOLÄHTEET

Tilastokeskus (tilastokeskus.fi), Kainuun maakuntayhtymä (kainuu.fi), Työ- ja elinkeinoministeriö (tem.fi), VR (vr.fi)

AlueOnline	tilastokeskus.fi/alueonline
StatFin-tilastopalvelu	tilastokeskus.fi/statfin
Kaupunki- ja seutuindikaattorit	tilastokeskus.fi/kasit
Kunnittaiset toimipaikkatilastot	tilastokeskus.fi/kunto
Väestötilastopalvelu	tilastokeskus.fi/vaestotilastopalvelu
Yritys- ja toimipaikkarekisteri	tilastokeskus.fi/yritysrekisteri

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen: Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos asunnossa asuu normi 4:n mukaan enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiötä ei lasketa huonelukuun.

Alueella työssäkäyvillä tarkoitetaan kaikkia tällä alueella työssäkäyviä henkilöitä riippumatta heidän asuinpaikastaan. Alueella työssäkäyvät muodostavat ns. työllisen päiväväestön, jonka määrää voidaan pitää mittarina alueen työpaikkojen määrälle.

Asuntokunta: Kaikki henkilöt, jotka ovat vakinaisesti kirjoilla samassa asunnossa eli joilla on väestön keskusrekisterin henkilörekisterissä sama kotipaikkatunnus, muodostavat asuntokunnan.

Asuntojen varustetaso: Hyvin varustettu asunto: asunnossa on vesijohto, viemäri, lämminvesi, WC, peseytymistilat (joko suihku, kylpyhuone tai huoneistokohtainen sauna) ja keskus- tai sähkölämmitys.

Asuntojen hallintaperusteet: omistusasunto (asunnon haltija omistaa talon tai asunto-osakkeet), **vuokra-asunto** (aravavuokra-asunto, korkotukivuokra-asunto tai muu vuokra-asunto), **muu hallintaperuste** (asumisoikeusasunto, syytinki, sukulaisuus), **tuntematon** (ei tiedossa).

Arvonlisäys on bruttokansantuotteen toimialoittainen arvo.

Bruttokansantuote (BKT) on lopputulos kotimaassa vuoden aikana tapahtuneesta taloudellisesta tuotantotoiminnasta. BKT:sta ei vielä ole vähennetty tuotantovälineistön kulumista (kiinteän pääoman arvon vähenemistä).

Huoltosuhteet: Demografinen eli väestöllinen huoltosuhde ilmaisee alle 15- ja yli 64-vuotiaiden määrän sataa työikäistä (15–64-vuotias) kohti. **Taloudellinen huoltosuhde** kertoo, kuinka monta työtöntä ja työvoiman ulkopuolella olevaa (lapset, opiskelijat, eläkeläiset jne.) on sataa työllistä kohti.

Informaatiosektori koostuu tavaratuotannon, palvelutuotannon ja sisältötuotannon (laaja määritelmä) toimialoista (TOL 2008). **Tavaratuotanto:** 261 Elektronisten komponenttien ja piirilevyjen valmistus, 262 Tietokoneiden ja niiden oheislaitteiden valmistus, 263 Viestintälaitteiden valmistus, 264 Viihde-elektroniikan valmistus, 268 Tallennevälineiden valmistus. **Palvelutuotanto:** 4651 Tietokoneiden, oheislaitteiden ja ohjelmistojen tukkukauppa, 4652 Elektroniikka- ja viestintälaitteiden ja osien tukkukauppa, 582 Ohjelmistojen kustantaminen, 61 Televiestintä, 62 Ohjelmistot, konsultointi ja siihen liittyvä toiminta, 631 Tietojenkäsittely, palvelintilan vuokraus ja niihin liittyvät palvelut; verkkoportaalit, 951 Tietokoneiden ja viestintälaitteiden korjaus. **Sisältötuotanto:** 581 Kirjojen ja lehtien kustantaminen ja muu kustannustoiminta, 591 Elokuva-, video- ja televisio-ohjelmatoiminta, 592 Äänitysstudiot; äänitteiden ja musiikin kustantaminen, 601 Radio-ohjelmien tuottaminen ja lähettäminen, 602 Televisio-ohjelmien tuottaminen ja lähettäminen, 639 Muu tietopalvelutoiminta. Lisäksi laajaan sisältötuotantoon lasketaan seuraavat toimialat: 18 Painaminen ja tallenteiden jäljentäminen, 77220 Videofilmien vuokraus, 72 Tieteellinen tutkimus ja kehittäminen; 743 Kääntäminen ja tulkkaus, 8219 Sihteeri-, toimisto- ja postituspalvelut, 91 Kirjastojen, arkistojen, museoiden ja muiden kulttuurilaitosten toiminta, 9001 Esittävät taiteet, 9002 Esittäviä taiteita palveleva toiminta, 9003 Taiteellinen luominen, 9321 Huvi- ja teemapuistojen toiminta.

Jalostusarvo (EU:n määritelmän mukainen arvonlisäys perushintaan sisältäen tukipalkkiot) mittaa eri tuotannontekijöiden yhteenlaskettua jalostusarvoa toimipaikan liiketoiminnasta. Tuotannon bruttoarvon avulla voidaan laskea jalostusarvo seuraavasti: BRUTTOARVO - aine- ja tarvikeostot - ostot yrityksen muilta toimipaikoilta - varastojen muutos - ulkopuoliset palvelut - muut kiinteät ja muuttuvat kulut pl. henkilöstökulut + kauppatavaroiden hankinta = JALOSTUSARVO.

Koulutusastejaottelu noudattaa pääosin koulujärjestelmän rakennetta, jossa koulutus etenee vuosijaksoittain alemmilla ylemmille koulutusasteille.

Koulutustaso on koulutusta kuvaava kolminumeroinen mittainluku, joka on laskettu kunkin alueen 20 vuotta täytäneestä väestöstä tietyn kaavan mukaan. Mitä pitempi koulutuksen kokonaispituus on, sitä korkeampi on koulutustaso.

Käytettävissä oleva rahatulo: Kotitalouden käytettävissä olevat rahatulot sisältävät rahamääräiset tuloerät ja työsuhteeseen liittyvät luontoisedut. Rahatuloihin eivät sisälly laskennalliset tuloerät, joista tärkein on laskennallinen asuntotulo. Kun bruttorahatulosta vähennetään maksetut tulonsiirrot, jäljelle jäävä tulo on kotitalouden käytettävissä oleva rahatulo.

Mediaani on suurusjärjestykseen asetettujen havaintoarvojen keskimäinen arvo (tai kahden keskimäisen keskiarvo tai jompikumpi keskimäisistä arvoista, jos havaintoja on parillinen määrä).

Muuttotase on nettomuutto suhteutettuna alueen asukasluukuun. **Nettomuutto** on alueen tulomuutto - lähtömuutto.

Pendelöinnillä tarkoitetaan työssäkäyntiä oman asuinalueen ulkopuolella.

Pitkäaikaistyötön on henkilö, jonka työttömyys on kestänyt yli vuoden.

Rakennus on erillinen, sijaintipaikalleen kiinteästi rakennettu tai pystytetty, omalla sisäänkäynnillä varustettu rakennelma, joka sisältää eri toimintoihin tarkoitettua katettua ja yleensä ulkoseinien tai muista rakennelmista (rakennuksista) erottavien seinien rajoittamaa tilaa.

Rakentamisvuodella tarkoitetaan vuotta, jona rakennus on valmistunut käyttökuntoon.

Seutukunta on kuntien yläpuolelle luotu toiminnallinen välitaso. Niiden rajauksesta on päättänyt sisäasiainministeriö. Seutukuntia on Suomessa 70 kpl (1.1.2014).

Tilastollinen kuntaryhmitys: Kaupunkimaiset kunnat: Väestöstä vähintään 90 % asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000. **Taajaan asutut kunnat:** Väestöstä vähintään 60 % mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000, mutta alle 15 000. **Maaseutumaiset kunnat:** Väestöstä alle 60 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 15 000 sekä kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 %, mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 4 000.

Tuotannon ja työllisyyden aluetilit kuvaavat Suomen aluetaloutta kansantalouden tilinpidon käsittein ja määritelmin tuotantoyksikön sijaintipaikan mukaan. Tuotannon ja työllisyyden aluetilien laadinnassa on noudatettu Euroopan tilinpi-tojärjestelmän (EKT 1995) ohjeistusta. Aluetilinpidossa tuotanto eritellään tuotokseen, välituotekäyttöön, arvonlisäykseen sekä palkansaajakorvauksiin.

Toimipaikkoihin sisältyvät sekä yksitoimipaikkaiset yritykset että monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikat.

Tutkinnon suorittaneeksi määritellään henkilö, joka on suorittanut perusasteen jälkeisiä tutkintoja. Perusasteen jälkeisiksi tutkinnoiksi katsotaan lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkeakouluissa loppuun suoritettut tutkinnot, joissa koulutus aika on vähintään 400 tuntia. Työllisyyskoulutuksen osalta tutkinnoksi katsotaan vain työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen koulutusammattiin tai tutkintoon johtaneen koulutuksen suoritus.

Työlliseen työvoimaan luetaan kaikki 15–74-vuotiaat henkilöt, jotka ovat laskentahetkellä työllisiä.

Työllisyysaste lasketaan 18–64-vuotiaiden työllisten prosentiosuutena samanikäisestä väestöstä.

Työpaikat: alueella työssäkäyvät (riippumatta asuinpaikasta) muodostavat ns. työllisen päiväväestön, jonka määrää voidaan pitää mittarina alueen työpaikkojen määrälle.

Työpaikkaomavaraisuus ilmaisee alueen työpaikkojen ja alueella asuvan työllisen työvoiman määrän välisen suhteen. Mikäli alueen työpaikkojen määrä on suurempi kuin työllisten määrä, alueen omavaraisuusaste ylittää 100 %.

Työttömyydellä tarkoitetaan työttömän työvoiman prosentiosuutta koko työvoimasta.

Työvoimaan luetaan kaikki 15–74-vuotiaat henkilöt, jotka vuoden viimeisellä viikolla olivat työllisiä tai työttömiä. Työvoimaan kuulumuus on ratkaistu eri rekistereistä saatujen tietojen perusteella.

Väestöennuste on demografinen trendilaskelma, jossa väestönkehityksen on oletettu jatkuvan viime vuosien kaltaisena. Ennusteessa ei ole pyritty arvioimaan taloudellisten, sosiaalipoliittisten, aluepoliittisten tms. tekijöiden vaikutusta väestönkehitykseen. Tilastokeskuksessa laaditaan väestöennusteita 3 vuoden välein.

Kunnallistalouden käsitteet:

Tehtäväkohtaiset nettokustannukset on laskettu seuraavasti: Käyttökustannuksiin on käyttötalouden menoista laskettu yhteen toimintamenot, käyttöomaisuuden poistot ja arvonalentumiset sekä vyörytyserät. Käyttötuloihin on laskettu toimintatulot ja vyörytyserät. Nettokustannukset ovat käyttökustannusten ja käyttötuottojen erotus.

Vuosikate osoittaa sen tulorahoituksen, joka juoksevien menojen maksamisen jälkeen jää jäljelle käytettäväksi investointeihin, sijoituksiin ja lainojen lyhennyksiin. Vuosikate on keskeinen kateluku arvioitaessa tulorahoituksen riittävyttä. Perusoletus on, että tulorahoitus on riittävä, jos vuosikate on vähintään käyttöomaisuuden poistojen suuruinen. Poistot kuvaavat keskimääräistä vuosittaista korvausinvestointitarvetta. Mikäli vuosikate kattaa poistot (korvausinvestoinnit), kunnan ei tarvitse velkaantua, realisoida käyttöomaisuuttaan tai pitkäaikaisia sijoituksiaan tai vähentää toimintapääomaansa pitääkseen palvelujen tuotantovälineet toimintakunnossa. Jos vuosikate jää negatiiviseksi, tulorahoitus ei riitä edes juokseviin menoihin.

Kuvaluettelo

Alueet

- 1.1. Maakunnat ja seutukunnat 2014
- 1.2. Maakunnat, seutukunnat ja kunnat 2014
- 1.3. Väestötiheys seutukunnittain 2014
- 1.4. Maapinta-ala maakunnittain 2014

Väestö

- 2.1. Väkiluku Suomessa 1850–2013
- 2.2. Maakuntien osuus koko maan väestöstä 2013
- 2.3. Väkiluku seutukunnittain 2013
- 2.4. Väkiluku seutukunnittain 2013
- 2.5. Väkiluku maakunnittain 2013
- 2.6. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2008–2013
- 2.7. Väkiluvun muutos maakunnittain 2008–2013
- 2.8. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2013
- 2.9. Väkiluvun muutos maakunnittain 2013
- 2.10. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2013
- 2.11. Väestöennuste seutukunnittain 2030
- 2.12. Väestöennuste maakunnittain 2030

Ikä- ja sukupuolirakenne

- 2.13. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne kuntaryhmittäin koko maassa 2013 ja ennuste 2030
- 2.14. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne koko maassa 2013
- 2.15. Väestö ikäryhmittäin koko maassa 1970–2013 ja ennuste 2015–2060
- 2.16. Demografinen huoltosuhde koko maassa 1970–2013 ja ennuste 2014–2060
- 2.17. Alle 7-vuotiaat seutukunnittain 2013
- 2.18. Alle 7-vuotiaat maakunnittain 2013
- 2.19. Alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2013
- 2.20. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2013
- 2.21. 15–64-vuotiaat seutukunnittain 2013
- 2.22. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2013
- 2.23. Yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2013
- 2.24. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2013
- 2.25. Yli 64- ja alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2013
- 2.26. Demografinen huoltosuhde seutukunnittain 2013
- 2.27. Demografinen huoltosuhde-ennuste seutukunnittain 2030
- 2.28. Demografinen huoltosuhde seutukunnittain 2013
- 2.29. Demografinen huoltosuhde maakunnittain 2013
- 2.30. Väestön keski-ikä seutukunnittain 2013
- 2.31. Väestön keski-ikä maakunnittain 2013
- 2.32. Sukupuolirakenne seutukunnittain 2013
- 2.33. Sukupuolirakenne maakunnittain 2013

Syntyvyys ja kuolleisuus

- 2.34. Syntyneet ja kuolleet koko maassa 1970–2013 sekä ennuste vuoteen 2060
- 2.35. Vastasyntyneiden elinajanodote sukupuolen mukaan koko maassa 1971–2013
- 2.36. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2013
- 2.37. Syntyneiden enemmyys seutukunnittain 2013
- 2.38. Syntyneiden enemmyys seutukunnittain 2013
- 2.39. Syntyneiden enemmyys maakunnittain 2013

Muuttoliike

- 2.40. Seutukuntien välinen muutto iän mukaan 1994–2013
- 2.41. Siirtolaisuus koko maassa 1945–2013
- 2.42. Seutukuntien välinen muuttotase 2013
- 2.43. Nettomaahanmuutto seutukunnittain 2013
- 2.44. Nettomaahanmuutto maakunnittain 2013
- 2.45. Muuttotase seutukunnittain 2013
- 2.46. Muuttotase maakunnittain 2013
- 2.47. Syntyneiden enemmyys maakunnittain 2013
- 2.48. Muuttotase maakunnittain 2013
- 2.49. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2013
- 2.50. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2013

Ulkomaan kansalaiset

- 2.51. Ulkomaan kansalaisten määrä ja muutos koko maassa 1976–2013
- 2.52. Suurimmat kansalaisuusryhmät sukupuolen mukaan koko maassa 2013
- 2.53. Ulkomaan kansalaiset seutukunnittain 2013
- 2.54. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 2013

Asuminen ja rakentaminen

- 3.1. Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2012
- 3.2. Puutteellisesti varustetut asunnot seutukunnittain 2012
- 3.3. Asunnot talotyyppiin ja rakennusvuoden mukaan koko maassa 2012
- 3.4. Asuntojen pinta-ala koko maassa 1970–2012
- 3.5. Vanhojen osakeasuntojen neliöhinnat maakunnittain 2013
- 3.6. Asuntojen pinta-ala seutukunnittain 2012
- 3.7. Asuntojen pinta-ala maakunnittain 2012

- 3.8. Asuntokunnat koon mukaan seutukunnittain 2012
- 3.9. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2012
- 3.10. Asuntokunnat talotyyppiin mukaan seutukunnittain 2012
- 3.11. Kesämökkien lukumäärä maakunnittain 2012
- 3.12. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 2011–2012
- 3.13. Kesämökit seutukunnittain 2012
- 3.14. Kesämökit maakunnittain 2012
- 3.15. Rakentamisen toimipaikat maakunnittain 2012
- 3.16. Rakentamisen henkilöstö maakunnittain 2012
- 3.17. Rakentamisen liikevaihto maakunnittain 2012
- 3.18. Asuntotuotanto ja myönnetty rakennusluvut asunnoille koko maassa 1990–2013
- 3.19. Rakennusluvut asunnoille maakunnittain 2012–2013
- 3.20. Asuntotuotanto talotyyppiin mukaan seutukunnittain 2012
- 3.21. Valmistunut rakennusala koko maassa 1990–2013
- 3.22. Rakentamisen työpaikat koko maassa 1993–2011
- 3.23. Rakennusalan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011

Kansantalous

- 4.1. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1976–2013
- 4.2. Bruttokansantuote koko maassa 1975–2013
- 4.3. Bruttokansantuote seutukunnittain 2011, EU27 = 100
- 4.4. Bruttokansantuote maakunnittain 2011, EU27 = 100
- 4.5. Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2011
- 4.6. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2011
- 4.7. Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2011
- 4.8. Seutukuntien osuudet koko maan bruttokansantuotteesta 2011
- 4.9. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2008–2011
- 4.10. Toimialojen osuudet arvonlisäyksestä maakunnittain 2011
- 4.11. Alkutuotannon arvonlisäys seutukunnittain 2011
- 4.12. Jalostuksen arvonlisäys seutukunnittain 2011
- 4.13. Palvelutoimialojen arvonlisäys seutukunnittain 2011

Koulutus

- 5.1. Väestön koulutus rakenne sukupuolen ja kuntaryhmän mukaan koko maassa 2012
- 5.2. Väestön koulutusaste seutukunnittain 2012
- 5.3. Koulutustaso seutukunnittain 2012
- 5.4. Koulutustaso maakunnittain 2012
- 5.5. Peruskoulun jälkeistä tutkintoa vailla olevat 25–29-vuotiaat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2012
- 5.6. Koulutuksen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011
- 5.7. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2012

Kunnallistalous

- 6.1. Kunnallistalouden tulot maakunnittain 2012
- 6.2. Kunnallistalouden tulot seutukunnittain 2012
- 6.3. Kuntien verotulot seutukunnittain 2012
- 6.4. Kuntien verotulot maakunnittain 2012
- 6.5. Kuntien valtionosuudet seutukunnittain 2012
- 6.6. Kuntien vuosikate seutukunnittain 2012

Liikenne ja matkailu

- 7.1. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2013
- 7.2. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 2005–2013
- 7.3. Henkilöautot seutukunnittain 2013
- 7.4. Henkilöautot maakunnittain 2013
- 7.5. Rautateiden henkilöliikenne 1990–2012

Matkailu

- 7.6. Yöpymiset majoitusliikkeissä koko maassa 1995–2013
- 7.7. Yöpymiset majoitusliikkeissä maakunnittain 2013
- 7.8. Ulkomaalaisten yöpymiset asuinmaan mukaan koko maassa 2012–2013
- 7.9. Yöpymiset majoitusliikkeissä kansallisuuden mukaan maakunnittain 2013
- 7.10. Toiminnassa oleva majoituskapasiteetti maakunnittain 2013
- 7.11. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan liikevaihto maakunnittain 2012
- 7.12. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 2014
- 7.13. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat maakunnittain 2014
- 7.14. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan työpaikat seutukunnittain 2011
- 7.15. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan työpaikat maakunnittain 2011
- 7.16. Suomalaisten tekemät matkat 1991–2013
- 7.17. Kotimaan vapaa-ajanmatkat maksullisessa majoituksessa kohde-
maakunnittain 2013

Maa-, metsä- ja kalatalous

- 8.1. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011
- 8.2. Alkutuotannon työllistyvyys seutukunnittain 2011
- 8.3. Alkutuotannon työllistyvyys maakunnittain 2011
- 8.4. Alkutuotannon työllistyvyys seutukunnittain 2011
- 8.5. Maatilayritysten tulos seutukunnittain 2012
- 8.6. Maatilayritysten tulos maakunnittain 2012
- 8.7. Maatilayritysten velat seutukunnittain 2012
- 8.8. Maatilayritysten velat maakunnittain 2012

- 8.9. Maatilyritysten viljelty peltoala seutukunnittain 2012
- 8.10. Maatilyritysten viljelty peltoala maakunnittain 2012
- 8.11. Maatilyritysten metsämaa seutukunnittain 2012
- 8.12. Maatilyritysten metsämaa maakunnittain 2012

Palvelut

- 9.1. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla sukupuolen ja toimialan mukaan koko maassa 2011
- 9.2. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011
- 9.3. Palvelutoimialojen työllistyvyys seutukunnittain 2011
- 9.4. Palvelutoimialojen työllistyvyys maakunnittain 2011
- 9.5. Palvelutoimialojen työllistyvyys seutukunnittain 2011
- 9.6. Kaupan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011

Sosiaaliturva

- 10.1. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työllistyvyys iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011
- 10.2. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2011
- 10.3. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2012
- 10.4. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 2012
- 10.5. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2012
- 10.6. Kuntien perusterveydenhuollon nettokustannukset seutukunnittain 2012

Teollisuus

- 11.1. Jalostuksen työllistyvyys koko maassa 1990–2011
- 11.2. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011
- 11.3. Jalostuksen työllistyvyys seutukunnittain 2011
- 11.4. Jalostuksen työllistyvyys maakunnittain 2011
- 11.5. Jalostuksen työllistyvyys seutukunnittain 2011
- 11.6. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2006–2012
- 11.7. Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2012
- 11.8. Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2012
- 11.9. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2012
- 11.10. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2012
- 11.11. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2012
- 11.12. Teollisuustoiminnan investoinnit seutukunnittain 2012
- 11.13. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2012
- 11.14. Toimipaikat maakunnittain 2014
- 11.15. Työllisten määrän muutos maakunnittain 2011–2012
- 11.16. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2012
- 11.17. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2012

Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta

- 12.1. Tutkimus- ja kehittämistoimen menot koko maassa 1997–2012
- 12.2. Tutkimus- ja kehittämistoimen menojen osuus koko maasta maakunnittain 2012
- 12.3. Tutkimus- ja kehittämistoimen henkilöstö koko maassa 1997–2012
- 12.4. Tutkimus- ja kehittämistoimen henkilöstö maakunnittain 2012
- 12.5. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2012
- 12.6. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot maakunnittain 2012
- 12.7. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2012
- 12.8. Informaatiosektorin toimipaikat seutukunnittain 2014
- 12.9. Informaatiosektorin toimipaikat maakunnittain 2014
- 12.10. Informaatiosektorin työpaikat seutukunnittain 2011

Tulot ja kulutus

- 13.1. Asuntokuntien tulojen reaalikehitys koko maassa 1995–2012
- 13.2. Asuntokunnan käytettävissä oleva rahatulo seutukunnittain 2012
- 13.3. Asuntokunnan käytettävissä oleva rahatulo maakunnittain 2012
- 13.4. Asuntokunnan käytettävissä olevan rahatulon muutos seutukunnittain 2007–2012
- 13.5. Asuntokuntien velat velkalajeittain koko maassa 2002–2012

- 13.6. Asuntokuntien velat ikäryhmittäin koko maassa 2012
- 13.7. Asuntokuntien asuntovelat ikäryhmittäin koko maassa 2012
- 13.8. Asuntokuntien velat seutukunnittain 2012
- 13.9. Asuntovelat seutukunnittain 2012
- 13.10. Asuntovelat maakunnittain 2012

Työmarkkinat

- 14.1. Väestön pääasiallinen toiminta koko maassa 1990–2012
- 14.2. Työllinen työvoima työnantajasektorin ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011
- 14.3. Työllinen työvoima toimialoittain koko maassa 2010–2011
- 14.4. Työllinen työvoima sukupuolen, iän ja toimialan mukaan koko maassa 2011
- 14.5. Työllisyysaste koko maassa 1990–2012
- 14.6. Työpaikkaomavaraisuus seutukunnittain 2011
- 14.7. Työpaikkaomavaraisuus maakunnittain 2011
- 14.8. Työllisyysaste seutukunnittain 2012
- 14.9. Työllisyysaste maakunnittain 2012
- 14.10. Ulospendelöinti seutukunnittain 2011
- 14.11. Ulospendelöinti maakunnittain 2011
- 14.12. Sisäänpendelöinti seutukunnittain 2011
- 14.13. Sisäänpendelöinti maakunnittain 2011
- 14.14. Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2012
- 14.15. Yrittäjät koko maassa 1990–2012
- 14.16. Yrittäjät toimialan ja sukupuolen mukaan koko maassa 2011
- 14.17. Yrittäjät sukupuolen mukaan seutukunnittain 2012
- 14.18. Työttömyys kuukausittain koko maassa 1995–2014
- 14.19. Työttömät koko maassa 1991–2013
- 14.20. Työttömät iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2012
- 14.21. Työttömyyden muutos seutukunnittain 2013–2014
- 14.22. Työttömyys seutukunnittain maaliskuussa 2014
- 14.23. Työttömyys seutukunnittain maaliskuussa 2014
- 14.24. Työttömyys maakunnittain maaliskuussa 2014
- 14.25. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2014 (osuus työvoimasta)
- 14.26. Pitkäaikaistyöttömät maakunnittain maaliskuussa 2014 (osuus työvoimasta)
- 14.27. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2014 (osuus työttömistä)

Yritykset ja toimipaikat

- 15.1. Yritysten lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto toimi-aloittain koko maassa 2012
- 15.2. Toimipaikkojen liikevaihto seutukunnittain 2012
- 15.3. Toimipaikkojen liikevaihto maakunnittain 2012
- 15.4. Toimipaikkojen henkilöstö seutukunnittain 2012
- 15.5. Toimipaikat seutukunnittain 2014
- 15.6. Toimipaikat maakunnittain 2014
- 15.7. Aloitaneet ja lopettaneet yritykset koko maassa 1997–2013
- 15.8. Aloitaneet ja lopettaneet yritykset maakunnittain 2012
- 15.9. Aloitaneet ja lopettaneet yritykset seutukunnittain 2012
- 15.10. Vireille pannut konkurssit koko maassa neljännesvuosittain 2003–2014
- 15.11. Vireille pannut konkurssit maakunnittain 2012–2013
- 15.12. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta maakunnittain 2012–2013
- 15.13. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta seutukunnittain 2013

Työssäkäyntialueet

- 16.1. Työssäkäyntialueet 2014
- 16.2. Väkiluku työssäkäyntialueittain 2013
- 16.3. Väkiluvun muutos työssäkäyntialueittain 2013
- 16.4. 15–64-vuotiaat työssäkäyntialueittain 2013
- 16.5. Yli 64-vuotiaat työssäkäyntialueittain 2013
- 16.6. Työllisyysaste työssäkäyntialueittain 2012
- 16.7. Työllisten määrän muutos työssäkäyntialueittain 2011–2012
- 16.8. Kuntien verotulot työssäkäyntialueittain 2012
- 16.9. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneet työssäkäyntialueittain 2012

Maakunta: Seutukunta	Kunnat 2014
<hr/>	
Ahvenanmaa: Mariehamns stad Ålands landsbygd Ålands skärgård	Maarianhamina Eckerö, Finström, Geta, Hammarland, Jomala, Lemland, Lumparland, Saltvik, Sund Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga, Vårdö
Etelä-Karjala: Imatran Lappeenrannan	Imatra, Parikkala, Rautjärvi, Ruokolahti Lappeenranta, Lemi, Luumäki, Savitaipale, Taipalsaari
Etelä-Pohjanmaa: Järviseedun Kuusiokuntien Seinäjoen Suupohjan	Alajärvi, Evijärvi, Lappajärvi, Soini, Vimpeli Alavus, Kuortane, Ähtäri Ilmajoki, Jalasjärvi, Kauhava, Kurikka, Lapua, Seinäjoki Isojoki, Karijoki, Kauhajoki, Teuva
Etelä-Savo: Mikkelin Pieksämäen Savonlinnan	Hirvensalmi, Kangasniemi, Mikkeli, Mäntyharju, Pertunmaa, Puumala, Joroinen, Juva, Pieksämäki Enonkoski, Heinävesi, Rantasalmi, Savonlinna, Sulkava
Kainuu: Kajaanin Kehys-Kainuun	Kajaani, Paltamo, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala Hyrnsalmi, Kuhmo, Puolanka, Suomussalmi
Kanta-Häme: Forssan Hämeenlinnan Riihimäen	Forssa, Humppila, Jokioinen, Tammela, Ypäjä Hattula, Hämeenlinna, Janakkala Hausjärvi, Loppi, Riihimäki
Keski-Pohjanmaa: Kaustisen Kokkolan	Halsua, Kaustinen, Lestijärvi, Perho, Toholampi, Veteli Kannus, Kokkola
Keski-Suomi: Joutsan Jyväskylän Jämsän Keuruun Saarijärvi-Viitasaaren Äänekosken	Joutsa, Luhanka Hankasalmi, Jyväskylä, Laukaa, Muurame, Petäjävesi, Toivakka, Uurainen Jämsä, Kuhmoinen Keuruu, Multia Kannonkoski, Karstula, Kinnula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pihtipudas, Saarijärvi, Viitasaari Konnevesi, Äänekoski
Kymenlaakso: Kotka-Haminan Kouvolan	Hamina, Kotka, Miehikkälä, Pyhtää, Virolahti Iitti, Kouvola
Lappi: Itä-Lapin Kemi-Tornion Pohjois-Lapin Rovaniemen Torniolaakson Tunturi-Lapin	Kemijärvi, Pelkosenniemi, Posio, Salla, Savukoski Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola, Tornio Inari, Sodankylä, Utsjoki Ranua, Rovaniemi Pello, Ylitornio Enontekiö, Kittilä, Kolari, Muonio
Pirkanmaa: Etelä-Pirkanmaan Lounais-Pirkanmaan Luoteis-Pirkanmaan Tampereen Ylä-Pirkanmaan	Akaa, Urjala, Valkeakoski Punkalaidun, Sastamala Ikaalinen, Kihniö, Parkano Hämeenkyrö, Kangasala, Lempäälä, Nokia, Orivesi, Pirkkala, Pälkäne, Tampere, Vesilahti, Ylöjärvi Juupajoki, Mänttä-Vilppula, Ruovesi, Virrat
Pohjanmaa: Jakobstadsregionen Kyrönmaan Sydösterbotten Vaasan	Kruunupyy, Luoto, Pedersören kunta, Pietarsaari, Uusikaarlepyy Isokyrö, Laihia Kaskinen, Kristiinankaupunki, Närpiö Korsnäs, Maalahti, Mustasaari, Vaasa, Vöyri

Pohjois-Karjala:

Joensuu
Keski-Karjalan
Pielisen Karjalan

Ilomantsi, Joensuu, Juuka, Kontiolahti, Liperi, Outokumpu, Polvijärvi
Kitee, Rääkkylä, Tohmajärvi
Lieksa, Nurmes, Valtimo

Pohjois-Pohjanmaa:

Haapaveden-Siikalatvan
Koillismaan
Nivala-Haapajärven
Oulun
Oulunkaaren
Raahen
Ylivieskan

Haapavesi, Pyhäntä, Siikalatva
Kuusamo, Taivalkoski
Haapajärvi, Kärsämäki, Nivala, Pyhäjärvi, Reisjärvi
Hailuoto, Kempele, Liminka, Lumijoki, Muhos, Oulu, Tyrnävä
Ii, Pudasjärvi, Utajärvi
Pyhäjoki, Raahen, Siikajoki
Alaveska, Kalajoki, Merijärvi, Oulainen, Sievi, Ylivieska

Pohjois-Savo:

Koillis-Savon
Kuopion
Sisä-Savon
Varkauden
Ylä-Savon

Juankoski, Kaavi, Rautavaara, Tuusniemi
Kuopio, Maaninka, Siilinjärvi
Rautalampi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto
Leppävirta, Varkaus
Iisalmi, Keitele, Kiuruvesi, Lapinlahti, Pielavesi, Sonkajärvi, Vieremä

Päijät-Häme:

Lahten

Asikkala, Hartola, Heinola, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahti, Nastola,
Orimattila, Padasjoki, Sysmä

Satakunta:

Pohjois-Satakunnan
Porin
Rauman

Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Lavia, Siikainen
Harjavalta, Huittinen, Kokemäki, Luvia, Merikarvia, Nakkila, Pomarkku, Pori, Ulvila
Eura, Eurajoki, Köyliö, Rauma, Säkyliä

Uusimaa:

Helsingin

Espoo, Helsinki, Hyvinkää, Järvenpää, Karkkila, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi,
Lohja, Mäntsälä, Nurmijärvi, Pornainen, Sipoo, Siuntio, Tuusula, Vantaa, Vihti

Loviisan

Lapinjärvi, Loviisa

Porvoon

Askola, Myrskylä, Porvoo, Pukkila

Raaseporin

Hanko, Inkoo, Raasepori

Varsinais-Suomi:

Loimaan

Aura, Koski Tl, Loimaa, Marttila, Oripää, Pöytyä, Tarvasjoki

Salon

Salo, Somero

Turun

Kaarina, Lieto, Masku, Mynämäki, Naantali, Nousiainen, Paimio, Raisio, Rusko, Sauvo,
Turku

Vakka-Suomen

Kustavi, Laitila, Pyhäranta, Taivassalo, Uusikaupunki, Vehmaa

Åboland-Turunmaan

Kemiönsaari, Parainen

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2014 on seutukunnittaiseen ja maakunnittaiseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu. Se tarjoaa päättäjille, asiantuntijoille ja muille tiedonkäyttäjille ajankohtaista valmiiksi muokattua aluetietoa Suomesta.

Katsaus sisältää havainnollista diagrammeja ja teemakarttoja eri aihealueilta:

- Asuminen ja rakentaminen
- Kansantalous
- Koulutus
- Kunnallistalous
- Liikenne ja matkailu
- Maa-, metsä- ja kalatalous
- Palvelut
- Sosiaaliturva
- Teollisuus
- Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta
- Tulot ja kulutus
- Työmarkkinat ja työssäkäyntialueet
- Väestö
- Yritykset ja toimipaikat

Seutukunta- ja maakuntakatsauksen sisältämä materiaali on tilattavissa myös AlueOnline-palvelusta. Tutustu palveluun osoitteessa: tilastokeskus.fi/alueonline

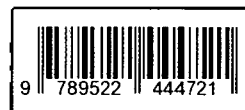
Aluekatsaus-sarjan julkaisut:

Kuntakatsaus 2014

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2014

ISSN 2624-0164 (pdf)
ISBN 978-952-244-493-1 (pdf)
ISSN 1456-2480 (print)
ISBN 978-952-244-472-1 (print)
Tuotenumero 3277 (print)

Tietopalvelu ja viestintä
Tilastokeskus
puh. 09 1754 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisu-tilaukset:
Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

Kommunikation och informationstjänst
Statistiska centralen
tfn 09 1754 2220
www.stat.fi

Beställning av publikationer:
Edita Publishing Oy
tfn 020 450 05
www.editapublishing.fi

Communication and Information Services
Statistics Finland
tel. +358 9 1754 2220
www.stat.fi

Publication orders:
Edita Publishing Oy
tel. +358 20 450 05
www.editapublishing.fi